

จาก แรกรัตติกาล สู่ รุ่งอรุณทัย: ความวิตกกังวล ความฝัน ความปรารถนาในวรรณกรรมวัยรุ่นแนว
เรื่องเล่าผีดูดเลือดของสเตเฟนี เมเยอร์

นายธรรมรัช ศรีวันทนิยกุล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FROM *TWILIGHT* TO *BREAKING DAWN*: ANXIETY, DREAM, DESIRE IN STEPHENIE MEYER'S
YOUNG ADULT VAMPIRE NARRATIVE

Mr. Thamatouch Sriwantaneeyakul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Comparative Literature
Department of Comparative Literature
Faculty of Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2014
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์ จาก แรกรัตติกาล สู่ รุ่งอรุณโทัย: ความวิตกกังวล ความ
ฝัน ความปรารถนาในวรรณกรรมวัยรุ่นแนวเรื่องเล่าผีดูด
เลือดของสเตเฟนี เมเยอร์
โดย นายธรรมรัช ศรีวินทนิยกุล
สาขาวิชา วรรณคดีเปรียบเทียบ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินา ประภาศวุฒิสาร

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะอักษรศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพจน์ อัครวิรุฬหการ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ถนอมนวล หิรัญเทพ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินา ประภาศวุฒิสาร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช โชติอุดมพันธ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.สายัณห์ แดงกลม)

ธรรมรัช ศรีวันทนิยกุล : จาก *แรกรัตติกาล*สู่ *รุ่งอรุณทัย*: ความวิตกกังวล ความฝัน ความปรารถนาในวรรณกรรมวัยรุ่นแนวเรื่องเล่าผีดูดเลือดของสเตเฟนี เมเยอร์ (FROM TWILIGHT TO BREAKING DAWN: ANXIETY, DREAM, DESIRE IN STEPHENIE MEYER'S YOUNG ADULT VAMPIRE NARRATIVE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.ชุตินา ประภาศวุฒิสาร, 116 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลงานวรรณกรรมของสเตเฟนี เมเยอร์ (Stephenie Meyer) ชุด *The Twilight Saga* ซึ่งประกอบด้วยนวนิยายสี่เรื่องได้แก่ *Twilight* (2005) *New moon* (2006) *Eclipse* (2007) และ *Breaking dawn* (2008) โดยเป็นการวิเคราะห์ถึงการนำเสนอความกังวล ความฝัน ความปรารถนาของวัยรุ่นในสังคมอเมริกันร่วมสมัยและกลวิธีการประพันธ์ประเภท นวนิยายรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติ (paranormal romance) ในการนำเสนอประเด็นข้างต้นในนวนิยายชุดดังกล่าว

ผลการศึกษาพบว่าในวรรณกรรมวัยรุ่นร่วมสมัยชุด *The Twilight Saga* ตัวละครผีดูดเลือดเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงความกังวล ความฝัน ความปรารถนาของวัยรุ่นในสังคมอเมริกันร่วมสมัย โดยสื่อให้เห็นผ่านลักษณะ 3 ประการ คือ

ประการแรกการนำเสนอภาพลักษณ์ผีดูดเลือดที่มีลักษณะใกล้เคียงกับมนุษย์ ความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ผีดูดเลือดแบบสัตว์ประหลาดกับลักษณะแบบมนุษย์ใน อุดมคติชี้ให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนตัวละครเพื่อให้ตอบสนองรับความฝัน ความปรารถนา และความวิตกกังวลของวัยรุ่นในประเด็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ นอกจากนี้การนำผีดูดเลือดซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตแตกต่าง มาปรับใช้ให้มีรูปลักษณ์แบบวัยรุ่นก็เป็นการชี้ถึงความกังวลของสังคมต่อ กลุ่มวัยรุ่น

ประการที่สองความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของตัวละครผีดูดเลือดกับแก่นเรื่องของนวนิยาย การปรับเปลี่ยนตัวละครผีดูดเลือดให้มีลักษณะแบบเทพเจ้ามีบทบาทในการสะท้อน ถึงความปรารถนาในการครอบครองความรักความสัมพันธ์ที่มั่นคงไม่สูญสลาย ในขณะที่เดียวกันคุณลักษณะดังกล่าวก็สะท้อนถึงความวิตกกังวลเกี่ยวกับตัวตนซึ่ง เป็นปัจจัยในการสร้างความสัมพันธ์ของตัวละครเอก

ประการสุดท้ายการนำเสนอความสัมพันธ์ของตัวละครผ่านรูปแบบการประพันธ์ประเภทนวนิยายรักพาฝันเหนือธรรมชาติ รูปแบบวรรณกรรมช่วยชี้ให้เห็นถึงกฎเกณฑ์ที่กดทับความปรารถนา ความกังวล ความฝันของวัยรุ่น การเห็นถึงขอบเขตอันจำกัดของกฎช่วยนำไปสู่การนิยามความหมายของรักแท้ใน มุมมองใหม่ วรรณกรรมรูปแบบดังกล่าวนี้จึงทำหน้าที่เป็นพื้นที่พิเศษในการปลดปล่อยสิ่ง ที่ถูกกดทับในช่วงระยะเวลาหนึ่ง นอกจากนี้การปรากฏของผีดูดเลือดซึ่งไม่น่ามีอยู่จริงยังตอบรับกับการสร้าง ความหวังให้แก่วัยรุ่นผู้อ่านผ่านการเล่าเรื่องจากความฝันไปสู่โลกความเป็นจริง

ภาควิชา วรรณคดีเปรียบเทียบ

ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา วรรณคดีเปรียบเทียบ

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2557

5580138022 : MAJOR COMPARATIVE LITERATURE

KEYWORDS: VAMPIRE / TEENAGER / PARANORMAL ROMANCE / ANXIETY / DREAM / DESIRE

THAMATOUCH SRIWANTANEYAKUL: FROM *TWILIGHT* TO *BREAKING DAWN*: ANXIETY, DREAM, DESIRE IN STEPHENIE MEYER'S YOUNG ADULT VAMPIRE NARRATIVE. ADVISOR: ASST. PROF. CHUTIMA PRAGATWUTISARN, 116 pp.

This research explores the literary work of Stephenie Meyer's *The Twilight Saga*—a collection of four novels including *Twilight* (2005), *New moon* (2006), *Eclipse* (2007), and *Breaking dawn* (2008). It looks at how the issues of anxiety, dream and desire are represented and how paranormal romance as a genre is an effective tool for representing these issues.

The study reveals that the vampire figure found in *The Twilight Saga* is used as a symbol of anxiety, dream and desire of contemporary American teenagers for three reasons.

Firstly, the vampire character in *The Twilight Saga* is much more humanlike in appearance unlike the monstrous image of vampire in the past. The transformation of the vampire character into an ideal human figure reveals the author's attempt to appropriate the vampire character to represent American youth's desire and anxiety about romantic affairs. Furthermore, the vampire character as a metaphor of alienation also indicates social concerns about teenagers.

Additionally, there is a link between the vampire character's role and the theme of love and relationship in the novels. The perfect relationship with angel-like vampire illustrates both the character's desire of unbreakable love and relationship, and her anxiety about identity and social acceptance.

Finally, the representation of teenager characters' relationship through paranormal romance genre reveals the repression of desire, anxiety and dream under the social laws. The apparent limit of laws leads the reader to re-define romantic love. This genre provides a fantastic space for temporary release of the repressed. Moreover, the existence of vampire characters inspires hope to teen readers through a narrative motif of "a dream come true".

Department: Comparative Literature

Field of Study: Comparative Literature

Academic Year: 2014

Student's Signature .....

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงไม่อาจสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี หากปราศจากความช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชูติมา ประภาศวุฒิมิสาร ซึ่งได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัย อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินงานอีกด้วย ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ยังได้รับความกรุณาจากอาจารย์อีกสี่ท่านคือ ดร. ถนอมนวล หิรัญเทพ ที่ให้เกียรติมาเป็นประธานการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรเดช โชติอุดมพันธ์ ผู้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขประเด็นต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ดร. สายัณห์ แดงกลม ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่นอกจากจะให้เกียรติมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในการสอบประเมินวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว ยังช่วยเสนอแนะความคิดเห็น ตรวจสอบข้อมูลและคำแปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ อาจารย์อรพรรณพ ชินตะวัน สาขาภาพยนตร์ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้คอยสนับสนุนทั้งในฐานะของอาจารย์และสหาย ช่วยสละเวลาอันมีค่าในการจุดประกายความคิด แลกเปลี่ยนความเห็นในวาระต่างๆ นอกจากนี้ขอขอบคุณน้ำใจของคุณนภสร รัตนภรณ์ ที่เอื้อเฟื้ออำนวยความสะดวกฉบับภาษาไทย รวมถึงกำลังใจจากครอบครัวและมิตรสหายอีกหลายท่านที่มีได้เอื้อนาม ณ ที่นี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	18
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	18
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	19
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	19
1.6 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	19
บทที่ 2	20
2.1 ผิดจุดเลือด: ภาพแห่งความปรารถนา.....	22
2.2 ผิดจุดเลือด: ภาพแทนความวิตกกังวล.....	32
2.3 สรุป	44
บทที่ 3	46
3.1 ความขาดและความรู้สึกไม่ปลอดภัยในปุ่มหลังของเด็กสาว	48
3.2 ผิดจุดเลือดเทพเจ้า: ความเฟื่องฝันของเบลลา	53
3.2.1 การเติมเต็มความปรารถนา.....	57
3.2.2 การจัดการกับความกังวล.....	65
3.4 สรุป	75
บทที่ 4	77

4.1 การซ้อนทับของพื้นที่	81
4.2 รักเหนือจริง: นิยามใหม่ของรักแท้พาฝัน	87
4.3 ความหวังและความฝันที่กลายเป็นจริง	93
4.4 สรุป	100
บทที่ 5	102
รายการอ้างอิง	110
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	116

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี ค.ศ. 2005 นักเขียนหญิงชาวอเมริกัน สเตเฟนี เมเยอร์ (Stephenie Meyer) ตีพิมพ์นวนิยายเรื่อง *Twilight* ซึ่งนับเป็นนวนิยายเล่มแรกของนวนิยายชุด *The Twilight Saga* นวนิยายเรื่องดังกล่าวประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่น นวนิยายเรื่อง *Twilight* ตีพิมพ์เผยแพร่และแปลเป็นภาษาต่างๆ มากกว่า 38 ภาษาทั่วโลก การนำเสนอนวนิยายเล่มแรกนี้ราวกับเป็นการเปิดฉากของปรากฏการณ์ทางวรรณกรรมที่สำคัญครั้งหนึ่งในศตวรรษที่ 21 จากความสำเร็จในการตีพิมพ์นวนิยายเล่มแรกเมเยอร์ตีพิมพ์นวนิยายเล่มต่อมาเรื่อง *New moon* ในปี ค.ศ. 2006 นวนิยายเล่มที่สามเรื่อง *Eclipse* ในปี ค.ศ. 2007 และ *Breaking dawn* นวนิยายเล่มสุดท้ายของชุดในปี 2008 การตีพิมพ์นวนิยายเล่มสุดท้ายนั้นทำให้การปิดฉากของปรากฏการณ์ทางวรรณกรรมที่สำคัญยิ่งนี้ เนื่องด้วยความนิยมนับตั้งแต่นวนิยายเล่มแรกตีพิมพ์นำไปสู่การดัดแปลงเรื่องราวในนวนิยายสู่สื่อรูปแบบอื่นอย่างภาพเคลื่อนไหวหรือภาพยนตร์ การเปิดตัวภาพยนตร์เรื่อง *Twilight* ในปี ค.ศ. 2008 *New moon*, *Eclipse* และ *Breaking dawn part I-II* ในปีต่อมาอย่างต่อเนื่องจึงเป็นการเน้นย้ำถึงกระแสความนิยมของกลุ่มวัยรุ่นต่อนวนิยายชุด *The twilight saga* มากขึ้น

นวนิยายชุด *The twilight saga* นำเสนอเรื่องราวความรักเหนือธรรมชาติระหว่างผีดูดเลือดรูปงามอายุ 104 ปีในร่างเด็กหนุ่มวัยสิบเจ็ดชื่อ เอ็ดเวิร์ด คัลเลน (Edward Cullen) กับเบลลา สวอน (Bella Swan) เด็กสาววัยรุ่นมัธยมปลายผู้เป็นเพียงมนุษย์ธรรมดา โดยเนื้อเรื่องในนวนิยายเล่มแรกของชุดเรื่อง *Twilight* นำเสนอเหตุการณ์ในช่วงเปลี่ยนแปลงสำคัญในชีวิตวัยรุ่นของเบลลา หลังจากพ่อและแม่ของเธอแยกทางกันเมื่อตอนเบลลาเป็นเด็ก เด็กสาวย้ายมาอาศัยอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยงในเมืองใหญ่อย่างเมืองฟีนิกซ์ (Phoenix, Arizona) จวบจนกระทั่งเมื่อแม่ของเธอต้องย้ายไปอยู่อีกเมืองตามหน้าที่การงานของสามีใหม่ เบลลาที่เติบโตเป็นวัยรุ่นจึงตัดสินใจย้ายจากเมือง

ใหญ่กลับมาสู่เมืองขนาดเล็กอย่างฟอร์คส์ (Forks, Washington) ซึ่งเป็นบ้านเกิดของพ่อเธอแทนที่จะติดตามไปอยู่เมืองใหม่กับผู้เป็นแม่ การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้นอกจากเบลลาจะต้องปรับตัวกับความคุ้นเคยแบบใหม่กับสารวัตรชาร์ลี สวอน (Charlie Swan) ผู้เป็นพ่อแล้ว เธอยังต้องเผชิญกับความกดดันในการเข้าเรียนที่โรงเรียนแห่งใหม่และเพื่อนกลุ่มใหม่ที่แตกต่างจากเมืองฟีนิกซ์ที่เธอเติบโตมา ตลอดจนผู้คนในเมืองที่คุ้นเคยกับพ่อของเธอแต่กลับไม่คุ้นชินกับเด็กสาวจนทำให้เบลลาเกิดความรู้สึกแปลกประหลาดที่ต้องกลายเป็นจุดสนใจ ความกดดันที่เธอได้รับทำให้เธอต้องการที่จะไปจากเมืองฟอร์คส์อยู่ทุกชั่วขณะ

จนกระทั่งเธอพบกับครอบครัวคัลเลนที่แสนสะดุดตาและสุดลึกลับที่โรงเรียน ครอบครัวคัลเลนดึงดูดความสนใจของเบลลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเอ็ดเวิร์ด เด็กหนุ่มที่อายุน้อยที่สุดในครอบครัวคัลเลนผู้ที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนของเธอ แม้ความสัมพันธ์ของทั้งสองจะเริ่มต้นอย่างไม่ดีนัก เนื่องด้วยเอ็ดเวิร์ดหนุ่มสุดหล่อของโรงเรียนพยายามปฏิเสธที่จะรู้จักกับเบลลา แต่เมื่อเวลาผ่านไปทั้งสองกลับเริ่มสนิทสนมกันมากขึ้นและยิ่งเพิ่มมากขึ้นเมื่อเอ็ดเวิร์ดช่วยเหลือเบลลาด้วยพลังพิเศษของผีดูดเลือดจากอุบัติเหตุชนและจากกลุ่มชายฉกรรจ์ที่พยายามข่มขืนเบลลา เหตุการณ์เลวร้ายที่เด็กสาวรอดพ้นมาทำให้เธอสงสัยต่อตัวตนที่แท้จริงของเอ็ดเวิร์ด ต่อมาเบลลาก็ล่วงรู้ความลับของครอบครัวคัลเลนที่เป็นผีดูดเลือดจากเจacob แบล็ค (Jacob Black) ผ่านเรื่องเล่าของเผ่าควิลยูต (Quileutes) อันเก่าแก่ที่อาศัยในเขตป่าสงวนลาพูซ แม้จะล่วงรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงของเอ็ดเวิร์ด แต่เบลลาก็ยังคงรักเด็กหนุ่มอย่างไม่เสื่อมคลายและตกลงที่จะกลายเป็นผีดูดเลือดในสักวันหนึ่งแม้เอ็ดเวิร์ดจะไม่เห็นด้วยก็ตาม ครั้งหนึ่งครอบครัวคัลเลนชักชวนเบลลาให้ไปชมพวกเขาเล่นเบสบอล แต่กลับมีเหตุการณ์ไม่คาดฝันเมื่อผีดูดเลือดเร็วร่อนกลุ่มหนึ่งผ่านมา ผีดูดเลือดเร็วร่อนเจมส์ (James) และวิกตอเรีย (Victoria) ต้องการเบลลาไปเป็นอาหาร ในขณะที่โลว์เรนท์ (Laurent) ผีดูดเลือดอีกตนหนึ่งของกลุ่มเร็วร่อนขอแยกทางไปเพราะไม่อยากข้องเกี่ยวกับเด็กสาวจึงต้องรีบออกจากเมืองฟอร์คส์ไปยังเมืองฟีนิกซ์เพื่อความปลอดภัยของตัวเองและสารวัตรชาร์ลี โดยมีครอบครัวคัลเลนคอยคุ้มครอง แต่เจมส์และวิกตอเรียคู่ผีดูดเลือดเร็วร่อนหลอกล่อจนเบลลาหนีออกมาจากที่หลบภัย เจมส์ทำร้ายร่างกายเบลลาจนสาหัสก่อนจะกัดเด็กสาว ในช่วงวิกฤติของความตายเอ็ดเวิร์ดและครอบครัวเข้ามาช่วยชีวิตเบลลาจนเธอปลอดภัย พวกเขาช่วยกันกำจัดร่างของเจมส์ ขณะเดียวกันวิกตอเรียคู่รักของเจมส์ซึ่งก่อนหน้านี้พยายามหลอกล่อครอบครัวคัลเลนไปอีกทางก็หายตัวไป เบลลารักษาตัวในโรงพยาบาลจนกระทั่งหายดีแล้วกลับมาอยู่กับสารวัตรชาร์ลีที่เมืองฟอร์คส์เช่นเดิม

ต่อมาในนวนิยายเล่มที่ 2 เรื่อง *New moon* ในงานฉลองวันคล้ายวันเกิดปีที่สิบเจ็ดของเบลลาซึ่งครอบครัวคัลเลนร่วมกันจัดขึ้น เบลลาเผลอทำกระดาษบาดนิ้วมือขณะแกะห่อของขวัญ จนเป็นเหตุให้แจสเปอร์ เฮล (Jasper Hale) หนึ่งในครอบครัววีดูดเลือดคัลเลนคลุ้มคลั่ง ต่อมาเพื่อความปลอดภัยของเด็กสาว เอ็ดเวิร์ดวีดูดเลือดหนุ่มจึงบอกเลิกกับเธอและครอบครัวคัลเลนก็ย้ายออกไปจากเมือง พวกเขาหายตัวไปราวกับว่าไม่เคยมีตัวตนอยู่ หลังจากถูกคนรักเลิกราเบลลาตกอยู่ในสภาพไร้วิญญาณ จนกระทั่งเธอเริ่มสนิทสนมกับเจคอบมากยิ่งขึ้น เบลลาจึงเริ่มกลับมาใช้ชีวิตชีวาอีกครั้ง แต่ไม่นานนักความสัมพันธ์ระหว่างเบลลากับเจคอบก็เลวร้ายลง เพราะหลังจากที่เจคอบป่วยเป็นไข้สูงเด็กหนุ่มก็เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เจคอบบอกเลิกคบกับเบลลาในฐานะเพื่อน แต่การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ครั้งนี้ซึ่งเปรียบเสมือนการถูกบอกเลิกครั้งที่สองกลับต่างออกไป เพราะต่อมาเด็กสาวล่วงรู้ถึงความลับของเจคอบที่สามารถแปลงเป็นหมาป่ายักษ์และต้องทำตามคำสั่งของจำฝูงในการเลิกคบกับเด็กสาวเพื่อปกป้องความลับของเผ่าควิลยูด ความสัมพันธ์ระหว่างเจคอบกับเบลลาจึงกลับมาสานกันอีกครั้ง เธอเริ่มสนิทกับฝูงหมาป่ายักษ์เมื่อคนในเผ่าควิลยูดยอมรับในตัวเธอมากขึ้น เด็กสาวรับรู้ถึงการกลับมาของวีดูดเลือดเร็วอันโลริองท์ เขาย้อนกลับมาเพื่อช่วยเหลือวิกตอเรียในการแก้แค้นแทนเจมส์วีดูดเลือดคูร์กของเธอโดยการสังหารเบลลา หากแต่ฝูงหมาป่าคุ้มครองเบลลาเอาไว้และกำจัดโลริองท์ วิกตอเรียจึงยิงโกรธแค้นแต่เมื่อไม่อาจทำร้ายเบลลาได้จึงหายตัวไปอีกครั้ง

อย่างไรก็ดีเด็กสาวก็ไม่อาจลืมเลือนวีดูดเลือดหนุ่มอดีตคนรักไปได้ เบลลาก็เริ่มพยายามทำกิจกรรมเลี้ยงอันตรรายต่างๆ เมื่อเธอพบว่าเอ็ดเวิร์ดจะปรากฏกายในจิตใต้สำนึกของเธอทุกครั้ง ที่เธอตกอยู่ในเหตุการณ์อันตรราย เช่น การเดินเข้าไปหากกลุ่มชายฉกรรจ์ที่เคยพยายามข่มขืนเธอ (ในนวนิยายเล่มแรก) การขี่จักรยานยนต์ หรือกระทั่งการกระโดดหน้าผาซึ่งเป็นกีฬาเสี่ยงภัยจนเป็นเหตุให้เอ็ดเวิร์ดเข้าใจผิดคิดว่าเบลลาฆ่าตัวตาย วีดูดเลือดหนุ่มจึงเดินทางไปพบกับเหล่าผู้อาวุโสโวลตูรี (Volturi) ราชวงศ์วีดูดเลือดผู้ควบคุมกฎเกณฑ์ของโลกวีดูดเลือดทั้งหมดที่เมืองโวลเตอร์รา (Volterra) ในประเทศอิตาลี เอ็ดเวิร์ดปรารถนาที่จะให้เหล่าผู้อาวุโสสังหารเขาหากแต่เหล่าโวลตูรีกลับปฏิเสธคำขอนั้น เนื่องด้วยวีดูดเลือดหนุ่มมีอำนาจพิเศษในการอ่านจิตใจผู้คน เอ็ดเวิร์ดจึงวางแผนที่จะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อหน้ามนุษย์เพื่อให้โวลตูรีกำจัดเขาในที่สุด อลิสคัลเลน (Alice Cullen) น้องสาวของเอ็ดเวิร์ดผู้มีพลังพิเศษในการมองเห็นอนาคตจึงรีบเดินทางกลับมายังเมืองฟอร์คส์และร้องขอให้เบลลาไปยังเมืองโวลเตอร์รากับตนเพื่อหยุดยั้งเอ็ดเวิร์ด เบลลาช่วยเหลือเอ็ดเวิร์ดไว้ได้ทันท่วงที แต่เหตุการณ์ทั้งหมดนั้นล้วนอยู่ในสายตาของเหล่าโวลตูรีเหล่าองค์กรกษัตริย์ของผู้อาวุโสจึงนำทั้งสามไปยังปรากาไรต์เมืองเพื่อพบกับเหล่าโวลตูรี อลิสใช้พลัง

พิเศษทำให้ฮาโร (Aro) ประมุขแห่งเหล่าโวลตุรีเห็นถึงอนาคต ทั้งสามจึงรอดพ้นจากอันตรายของเหล่าโวลตุรี เมื่อกลับมาถึงเมืองฟอร์คส์ เอ็ดเวิร์ดกับเบลลากลับมาคืนดีกันอีกครั้ง จากเหตุการณ์ที่เอ็ดเวิร์ดไปยังเมืองโวลเตอร์ราเพื่อฆ่าตัวตาย ครอบครัวคัลเลนจึงออกเสียงและตัดสินใจที่จะเปลี่ยนเบลลาเป็นผีดูดเลือดตามที่เด็กสาวร้องขอ การกลับมาของครอบครัวคัลเลนและการตัดสินใจที่จะเปลี่ยนเป็นผีดูดเลือดของเบลลาทำให้ เจคอบผู้ซึ่งในที่สุดก็หลงรักเธอนั้นย่ำถึงสัญญาระหว่างเผ่าควิลยุตกับครอบครัวคัลเลนว่า หากมีมนุษย์คนใดถูกทำร้ายเหล่าหมาป่ายักษ์ จะประกาศสงครามกับครอบครัวผีดูดเลือดในทันที

เนื้อเรื่องส่วนต่อมาในนวนิยายเล่มที่ 3 เรื่อง *Eclipse* เปิดฉากด้วยเหตุการณ์การฆาตกรรมต่อเนื่องในเมืองซีแอตเทิล (Seattle) เบื้องหลังของเหตุการณ์ฆาตกรรมนั้นเป็นฝีมือของเหล่าผีดูดเลือดเกิดใหม่ (newborn vampire) ที่วิกตอเรียสร้างขึ้นเพื่อสังหารเบลลาและต่อกรกับครอบครัวคัลเลน ในขณะเดียวกันนั้นที่เมืองฟอร์คส์เบลลาต้องเผชิญกับปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเอ็ดเวิร์ดผีดูดเลือดหนุ่มคนรักกับเจคอบผู้ซึ่งเป็นเพื่อนสนิท เจคอบกดดันให้เบลลาเลือกเขาซึ่งยังคงเป็นมนุษย์แทนผีดูดเลือดที่ตายไปแล้ว หากแต่เด็กสาวยังคงมั่นคงต่อเอ็ดเวิร์ดและเลือกที่จะกลายเป็นผีดูดเลือดเช่นเดียวกัน ความสัมพันธ์ที่ยังคงไม่ลงตัวระหว่างเบลลา เจคอบและเอ็ดเวิร์ดถูกแทรกด้วยเหตุการณ์การบุกของวิกตอเรียในอนาคตที่อลิสมองเห็น ผุ้หมาป่ายักษ์และครอบครัวคัลเลนตกลงที่จะร่วมมือกันคุ้มครองเบลลาจากกองทัพผีดูดเลือดเกิดใหม่ของวิกตอเรีย โดยปราศจากความช่วยเหลือจากครอบครัวของผีดูดเลือดธันญา (Tanya) ซึ่งเป็นญาติกับครอบครัวคัลเลน เนื่องด้วยผุ้หมาป่าสังหารโลรองท์คุ้มครองของไอรีนา (Irena) หนึ่งในสมาชิกของครอบครัว

ก่อนหน้าที่กองทัพของวิกตอเรียจะมาถึงเมืองฟอร์คส์ เอ็ดเวิร์ดเคยปากขอเบลลาแต่งงาน เด็กสาวตอบรับและตกลงที่จะแต่งงานกับเขาหลังจากเรียนจบมัธยมปลาย เมื่อกองทัพผีดูดเลือดเกิดใหม่บุกมายังเมืองฟอร์คส์โดยมีเป้าหมายคือเบลลา ผุ้หมาป่าและครอบครัวคัลเลนจึงให้เอ็ดเวิร์ดกับเจคอบคุ้มครองเบลลาให้หลบออกไปจากเขตการต่อสู้ เจคอบจึงได้ล่วงรู้ถึงการแต่งงานระหว่างเบลลาและเอ็ดเวิร์ด หลังจากผุ้หมาป่าและครอบครัวคัลเลนกำจัดวิกตอเรียและผีดูดเลือดเกิดใหม่จนหมดสิ้น เอ็ดเวิร์ดไปสู่ขอเบลลากับชาร์ลีผู้เป็นพ่อของเธอ ในขณะที่เจคอบก็กลายเป็นหมาป่ายักษ์แล้ววิ่งหายตัวเข้าไปในป่า

การแต่งงานของเบลลาสืบเนื่องมาซึ่งเนื้อเรื่องส่วนแรกสุดจากเนื้อหาสามช่วงของนวนิยายเล่มสุดท้ายเรื่อง *Breaking dawn* การแต่งงานของเบลลาจัดขึ้นหนึ่งเดือนก่อนหน้าวันคล้ายวันเกิดปีที่สิบแปดของเธอ หลังจากแต่งงานเอ็ดเวิร์ดพาเบลลามายังเกาะเอสเม (isle Esme) ซึ่ง

เป็นเกาะส่วนตัวของครอบครัวในประเทศบราซิลเพื่อฉลองช่วงดีมน้ำผึ้งพระจันทร์ ไม่นานนักเบลลา ก็ตระหนักว่าเธอตั้งครุฑอย่างไม่คาดคิดมาก่อน เอ็ดเวิร์ดจึงรีบพาเบลลากับมายังเมืองฟอร์คส์ เพื่อหาทางกำจัดตัวอ่อนครึ่งมนุษย์ครึ่งผีดูดเลือด หากแต่เบลลาไม่เห็นด้วยจึงติดต่อกับ โรซาลี เฮล (Rosalie Hale) หนึ่งในครอบครัวคัลเลนเพื่อช่วยเหลือลูกของเธอ

เนื้อเรื่องส่วนที่สองของนวนิยายนำเสนอผ่านมุมมองของเจคอบโดยต่อเนื่องจากการกลับมาของเบลลา การตั้งครุฑของเบลลาทำให้ฝูงหมาป่ายักษ์เกิดความกังวลจนตัดสินใจที่จะกำจัดลูกของเบลลา เจคอบไม่เห็นด้วยและออกมาจากฝูงพร้อมกับหมาป่ายักษ์อีกสองตัวรวมตัวขึ้นเป็นฝูงใหม่เพื่อปกป้องเบลลา ขณะเดียวกันการตั้งครุฑของหญิงสาวก็ทำให้เธอป่วยหนัก เพราะเด็กในท้องไม่รับอาหารของมนุษย์ จนกระทั่งเริ่มให้เลือดกับเบลลาที่มอาการป่วยของเธอจึงดีขึ้น เด็กในท้องเติบโตขึ้นจนเกินขีดจำกัดของร่างกายมนุษย์ เอ็ดเวิร์ดและเจคอบจึงต้องผ่าตัดลูกเงินเพื่อเอาเด็กออกมา เบลลาให้กำเนิดลูกสาวชื่อเรเนสเม่ (Renesmee) ขณะที่ใกล้จะหมดลมหายใจ เอ็ดเวิร์ดจึงตัดสินใจกลายเป็นผีดูดเลือดเพื่อชีวิตเบลลาเอาไว้

เนื้อเรื่องส่วนสุดท้ายของนวนิยายกลับมานำเสนอผ่านมุมมองของเบลลาเช่นเดิม โดยเริ่มต้นด้วยภาวะความทรمانขณะกลายเป็นผีดูดเลือดของเบลลาจนกระทั่งเสียงหัวใจสุดท้ายที่สิ้นสุดความเป็นมนุษย์ของหญิงสาว เบลลาตื่นขึ้นอีกครั้งในฐานะผีดูดเลือดเกิดใหม่ที่สามารควบคุมความกระหายเลือดมนุษย์ได้อย่างน่าอัศจรรย์ด้วยพลังพิเศษที่เคยแฝงอยู่ขณะเป็นมนุษย์ บุตรสาวของเธอเกิดพร้อมพลังพิเศษและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วโดยยังคงเป็นทั้งมนุษย์และผีดูดเลือดในร่างเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันเจคอบก็ผูกวิญญานเป็นคนที่รักกับเรเนสเม่ตามตำนานเรื่องคู่ครองฟ้าลิขิตของเผ่าควิลยูตและทำให้สงครามระหว่างฝูงหมาป่ากับครอบครัวคัลเลนสิ้นสุดลง วันหนึ่งขณะที่เบลลาออกมาเล่นกับเรเนสเม่ ผีดูดเลือดไอรินาหนึ่งในครอบครัวผีดูดเลือดธัญญาผู้เคยมีความขัดแย้งกับครอบครัวคัลเลน (ในนวนิยายเรื่อง *New Moon*) ก็บังเอิญเห็นเรเนสเม่และเข้าใจผิดว่าเป็น “เด็กอมตะ” (Immortal Child) ซึ่งเป็นเรื่องต้องห้ามของสังคมผีดูดเลือด ไอรินาจึงรีบรุดไปยังเมืองไวลเดอร์ราเพื่อแจ้งข่าวกับเหล่าไวลดูรี

อลิสแล็งเห็นเหตุการณ์ที่ไวลดูรีจะมายังเมืองฟอร์คส์ในอนาคตจึงวางแผนให้คนในครอบครัวตามหาผีดูดเลือดคนอื่นที่สามารถมาเป็นพยานต่อรองกับเหล่าผู้อาวุโส และเธอก็หายตัวไปพร้อมกับแจสเปอร์คนรัก ผีดูดเลือดคนอื่นเดินทางมายังฟอร์คส์เพื่อเป็นพยานความบริสุทธิ์แก่เรเนสเม่และครอบครัวคัลเลน ฝูงหมาป่าและครอบครัวคัลเลนร่วมมือกันอีกครั้งเพื่อรับมือกับเหล่าไวลดูรี เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นเหล่าผู้อาวุโสประจักษ์ความจริง แต่ยังคงคลางแคลงใจต่อตัวตนของเรเนสเม่ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อการเปิดเผยตัวตนของผีดูดเลือดในสังคมมนุษย์ อลิสและแจสเปอร์ก็

ปรากฏตัวขึ้นพร้อมกับ นาฮูเอล (Nahuel) ครึ่งมนุษย์ครึ่งผีดูดเลือดเพื่อยืนยันถึงความเป็นอมตะ
 ชนของเรนเนสเม่ เหล่าโวลตุรีจึงยอมรับและออกจากเมืองฟอร์คส์โดยสันติ ทำายที่สุดแล้วเอ็ดเวิร์ด
 และเบลลาจึงได้ครองรักกันอย่างมีความสุขไปชั่ววันจันทร์

นวนิยายชุด *The twilight saga* ทั้งสี่เล่มต่างประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูงและได้รับความ
 นิยมอย่างต่อเนื่องจากกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่น นวนิยายชุดนี้ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลเกี่ยวกับ
 วรรณกรรมวัยรุ่นร่วมสมัยในหลายวาระนับตั้งแต่การตีพิมพ์นวนิยายเล่มแรก เช่น รางวัลหนังสือ
 สำหรับเด็กแห่งปีสำหรับเรื่อง *Breaking dawn* จากการประกวดหนังสือแห่งชาติของสหราชอาณาจักร
 (The Specsavers National Book Awards, United Kingdom) หรือรางวัลหนังสือที่
 ชื่นชอบจากการประกวด The Kid's Choice Award (United States) ครั้งที่ 22 ในปี ค.ศ. 2009
 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงกระแสความนิยมของนวนิยายชุดนี้ในกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นอย่างชัดเจน เนื่องด้วย
 เป็นรางวัลที่จัดขึ้นเพื่อกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะ เป็นต้น นอกจากนี้นวนิยายชุดดังกล่าวยังได้รับความ
 สนใจจากสื่อที่ทรงอิทธิพลหลากสำนัก ดังเช่นที่หนังสือพิมพ์ *The New York times* ให้นิยาม
 แก่นวนิยายชุดนี้ว่า “ปรากฏการณ์ทางวรรณกรรม” (literary phenomenon)¹ หรือหนังสือพิมพ์
The times แห่งสหราชอาณาจักรวิจารณ์นวนิยายชุดนี้ว่าถ่ายทอด “ความรู้สึกกดดันทางเพศและ
 ความแปลกแยกของวัยรุ่นอย่างสมบูรณ์แบบ” (perfectly the teenage feeling of sexual tension
 and alienation)²

หากแต่เหตุใดนวนิยายชุด *The twilight saga* ถึงได้ประสบความสำเร็จและได้รับความนิยม
 อย่างต่อเนื่องจากกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่น ทั้งที่นวนิยายชุดดังกล่าวนี้ก็มีใช้นวนิยายเรื่องแรกที่เล่าถึงความ
 รักในวัยรุ่นของเด็กสาวในเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่ง รวมไปถึงมิใช่เรื่องแรกที่เล่าถึงเรื่องราวของผีดูด
 เลือดซึ่งเป็นหัวข้อที่แพร่หลายมาเป็นเวลาหลายร้อยปีนับตั้งแต่ศตวรรษที่ 18³ กระแสการตอบรับ

¹Julie. Bosman, "Book Stokes Vampire Fever at Stores' Parties " <http://www.nytimes.com/2008/08/02/books/02meyer.html> (accessed 20 January 2013).

²Amanda. Craig, "New-Age Vampire Stake Their Claim " <http://www.thetimes.co.uk/tto/arts/books/article1691054.ece> (accessed 20 January 2013).

³ ในปีคริสต์ศักราช 1748 Heinrich August Ossenfelder กวีชาวเยอรมันนำเสนอบทกวีขนาดสั้น
 เรื่อง *The vampire* ซึ่งอาจนับได้ว่าเป็นบันทึกคดีเกี่ยวกับผีดูดเลือดเรื่องแรกของโลก โดยบรรยายถึงชายหนุ่มที่
 ลักลอบไปหาสาวพรหมจรรย์เคร่งศาสนาในยามวิกาล ต้มเลือดของหญิงสาวในขณะที่จุมพิต ล่อลวงเธอให้เชื่อว่า
 คำสอนของเขาคือคำสอนของศาสนา อย่างไรก็ตามเรื่องเล่าผีดูดเลือดก็มีเค้าปรากฏก่อนหน้านั้นในรูปแบบของ
 ปกรณัมและนิทานพื้นบ้าน อ่านเพิ่มเติมใน Matthew. Beresford, "The Ancient World: Origins of the

จากผู้อ่านทำให้ผู้วิจัยตั้งคำถามต่อวรรณกรรมชุดนี้ถึงปัจจัยที่เป็นผลทำให้นวนิยายชุดนี้ตรึงใจกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นในยุคปัจจุบันไว้กับเรื่องราวโบราณนานหลายศตวรรษของผีดูดเลือด ในที่นี้ผู้วิจัยจึงพิจารณาถึงลักษณะความน่าสนใจของนวนิยายชุด *The twilight saga* โดยคำนึงถึงลักษณะการนำเสนอปัญหาของวัยรุ่นผ่านตัวละครเบลลา อาทิต ปัญหาเรื่องตัวตนและความแปลกแยกของวัยรุ่น ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับคนรอบข้าง (ครอบครัว เพื่อน คนรัก) ตลอดจนความกังวลต่อการยอมรับจากสังคมของวัยรุ่นผ่านเรื่องราวของผีดูดเลือด ลักษณะดังกล่าวนี้ผู้วิจัยพิจารณาเป็นประเด็นศึกษา 3 ประการ คือ การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของผีดูดเลือด ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของตัวละครกับแก่นเรื่องของนวนิยาย และรูปแบบของวรรณกรรมผีดูดเลือดร่วมสมัย

ประการแรก ในนวนิยายชุด *The twilight saga* เมเยอร์ผู้เขียนนำตัวละครผีดูดเลือดซึ่งเป็นสัญลักษณ์สื่อแทนความกังวลของสังคมต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างออกไปจากรูปแบบหลักที่สังคมกำหนดมาปรับใช้ โดยปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดให้มีลักษณะใหม่ที่แตกต่างกันออกไปจากในอดีตเพื่อสื่อถึงวัยรุ่นที่กำลังกลายเป็นความกังวลรูปแบบใหม่ของสังคมปัจจุบัน กล่าวคือ ภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดที่ถูกนำเสนอในนวนิยายเรื่องนี้มีลักษณะใหม่โดยอิงลักษณะทางกายภาพของมนุษย์เป็นสำคัญ ต่างจากภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดอย่างเคานท์แดรกคิวลาผู้กระหายเลือด ปีศาจผู้มีเขี้ยวแหลมและความชั่วร้ายอันน่าพรันสะพรึงได้เสียคลุมยวสีดำสนิท ใน *The twilight saga* ผีดูดเลือดมีรูปร่างหน้าตาทำทางงดงามราวกับประติมากรรมมนุษย์ จนทำให้ความน่าหวาดกลัวถูกแทนที่ด้วยความงดงามอันเป็นอุดมคติ และแม้ว่าจะยังต้องดื่มเลือดของสิ่งมีชีวิตอื่นเพื่อมีชีวิตอยู่ แต่ก็สามารถดื่มเลือดของสัตว์แทนเลือดของมนุษย์ได้ ตลอดจนยามที่ต้องกับแสงแดดก็ไม่ได้รับอันตรายใดๆ เพียงแต่ผิวจะเปลี่ยนเป็นประกายเหมือนเพชรเวลาต้องกับแสงแดด ครอบครัวคัลเลนมีที่พักอาศัยเหมือนบ้านของมนุษย์ มิใช่ปราสาทโบราณหรือโรงศพเก่าคร่ำคร่า สวมเครื่องแต่งกายแบบสมัยนิยมไม่ใช่ชุดขุนนางหรือเสื้อคลุมยวสีดำสนิท ผีดูดเลือดต่างใช้พาหนะของมนุษย์ในการเดินทางไปยังที่ต่างๆ รวมถึงสามารถอยู่ร่วมในสังคมมนุษย์ได้แม้ในเวลากลางวันโดยไม่ต้องหลบซ่อน

ผีดูดเลือดในนวนิยายเรื่องนี้จึงมีตัวตนที่แตกต่างจากภาพลักษณ์และมายาคติเกี่ยวกับผีดูดเลือดที่ฝังรากลึกในสังคมมานับศตวรรษ ราวกับเป็นการสลายอคติเกี่ยวกับผีดูดเลือดและ

ประกอบสร้างตัวตนของผีดูดเลือดในยุคปัจจุบันขึ้นมาใหม่ ผีดูดเลือดแบบใหม่นี้เป็นภาพตัวแทนรูปแบบการใช้ชีวิตที่แตกต่างไปจากมาตรฐานของสังคม หากแต่ไม่ใช่ภัยคุกคามหรือความกังวลของสังคมในแง่ความรุนแรงดังภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดในยุคก่อนหน้า โดยในที่นี้ถูกเน้นย้ำว่าหมายถึงวัยรุ่นเป็นสำคัญเมื่อพิจารณาประกอบจากเนื้อเรื่อง ตัวละคร ฉากและองค์ประกอบต่างๆ ล้วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มวัยรุ่นในช่วงวัยแห่งการเปลี่ยนผ่านที่ต้องเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับตัวตนและการยอมรับจากสังคม⁴ นอกจากนี้การยอมรับกฎเกณฑ์สังคมมนุษย์ของกลุ่มผีดูดเลือด เช่น กฎหมาย การเข้าศึกษาในโรงเรียน การมีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง การทำธุรกรรมทางการเงิน ตลอดจนพิธีแต่งงาน ปัจจุบันเหล่านี้ต่างเน้นย้ำตัวตนของผีดูดเลือดเข้ากับตัวตนของวัยรุ่นที่ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎเพื่อให้เห็นที่ยอมรับของสังคม แม้จะมีตัวตนต่างจากที่กรอบเกณฑ์ของสังคมกำหนดก็ตาม

บริบทของการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดเพื่อสื่อถึงกลุ่มวัยรุ่นนี้ เราอาจพิจารณาในสองลักษณะ ลักษณะแรกคือลักษณะพื้นฐานโดยธรรมชาติของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงของร่างกายจากร่างกายของเด็กพัฒนาไปสู่ร่างกายของวัยรุ่นไม่ได้มีผลเพียงเฉพาะลักษณะทางกายภาพภายนอก แต่ยังส่งผลถึงความรู้สึกภายในของวัยรุ่นด้วย ความกังวลต่อสภาพร่างกายที่กำลังเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงความตึงเครียดและความปรารถนาทางเพศที่เพิ่มมากขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนี้กลายเป็นความกดดันของวัยรุ่นที่ยากจะหลีกเลี่ยง ความกังวลดังกล่าวยังคงเป็นสิ่งที่ยากจะขจัดให้หมดไปเนื่องด้วยปัญหาในลักษณะดังกล่าวยังคงเป็นเรื่องที่ยากจะกล่าวถึงไม่ว่าในสังคมใด นอกจากนี้ในแง่ของสังคมเมื่อการเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงของร่างกายถูกตีค่าให้เทียบเท่ากับการพัฒนาความคิดและความรับผิดชอบ การเปลี่ยนผ่านของวัยรุ่นจากวัยเด็กไปสู่โลกของผู้ใหญ่จึงเป็นสิ่งกำหนดบทบาทของวัยรุ่นเพื่อแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงประจักษ์พื้นฐานวัยเด็กที่ผูกติดกับวัยรุ่นจึงขัดแย้งกับความรับผิดชอบในสังคมผู้ใหญ่ที่กำลังเพิ่มเข้ามาภาระหน้าที่และความคาดหวังจากสังคมจึงยิ่งก่อความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัยให้กับวัยรุ่น⁵ ความกังวลและความปรารถนาที่ถูกกดไว้ภายในร่างกายและจิตใจอันสับสนสามารถนำไปสู่พฤติกรรมา

⁴ Jennifer L. McMahon, "Twilight of an Idol: Our Fatal Attraction to Vampire," in *Twilight and Philosophy: Vampires, Vegetarians, and the Pursuit of Immortality*, ed. Rebacca Housel and Jeremy J. Wisniewski (New Jersey John Wiley and Sons, Inc., 2009). pp. 193-208.

⁵ Heather. Anastasiu, "The Hero and the Id: A Psychoanalytic Inquiry into the Popularity of Twilight," in *Theorizing Twilight: Critical Essays on What's at Stake in a Post-Vampire World*, ed. Maggie Parke and Natalie Wilson (North Carolina: McFarland and Company, 2011). pp. 41-55.

ตอบสนองในลักษณะร้ายซึ่งอาจกลายเป็นปัญหาสังคม เช่น การฆ่าตัวตายเมื่อไม่อาจทนรับความผิดหวังจากความสัมพันธ์กับคนรักหรือเพื่อนที่ล้มเหลว ดังกรณีของเอ็ดเวิร์ดที่เดินทางไปยังเมืองโวลเตอร์ราเพื่อให้โวลตุรีสังหารเขา หลังจากเข้าใจผิดว่าเขาเป็นเหตุให้คนรักฆ่าตัวตายในนวนิยายเล่มที่สองเรื่อง *New moon* หรือกรณีของเจคอบที่เลือกเสี่ยงอันตรายในการต่อสู้กับผีดูดเลือดเกิดใหม่หลังจากผิดหวังที่เบลลาตอบตกลงแต่งงานกับเอ็ดเวิร์ดแทนที่จะเลือกเขาในนวนิยายเล่มที่สามเรื่อง *Eclipse* เป็นต้น หรือการทดลองมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากความรู้และการป้องกันที่อาจนำไปสู่การตั้งครรภ์อย่างไม่พึงประสงค์สะท้อนผ่านความทรนทนทั้งทางร่างกายและจิตใจของเบลลาเมื่อตั้งครรภ์ เรเนสเม่ (Renesme) บุตรสาวครึ่งมนุษย์ครึ่งผีดูดเลือดอย่างไม่คาดฝันในนวนิยายเล่มสุดท้ายเรื่อง *Breaking dawn* หรือ ปัญหาในการคบเพื่อนที่อาจนำไปสู่การรวมกันกลายเป็นกลุ่มก่อความสงบสุขของสังคมสะท้อนผ่านมุมมองของเหล่าโวลตุรีผีดูดเลือดผู้คุมกฎที่ตัดสินการรวมกลุ่มของครอบครัวคัลเลนว่าเป็นการละเมิดต่อกฎหรือเป็นอันตรายต่อสังคมผีดูดเลือดดังที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง *New moon* และ *Breaking dawn* เป็นต้น

ส่วนลักษณะที่สองนั้นเมื่อพิจารณาถึงบริบทเชิงประวัติศาสตร์ พบว่าลักษณะความกังวลของสังคมเกี่ยวกับวัยรุ่นในด้านต่างๆ ที่ปรากฏในนวนิยายชุดดังกล่าวนี้ยังสอดคล้องกับบริบททางประวัติศาสตร์สังคมอเมริกันในช่วงปี ค.ศ. 2000-2005 ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกันระหว่างการเขียนและตีพิมพ์นวนิยายชุดดังกล่าวด้วย อาทิ การรณรงค์การคุมกำเนิดในวัยรุ่นหญิงทั่วประเทศของรัฐบาลอเมริกันอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 2000 เพื่อลดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์อันนำไปสู่ปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจที่รัฐต้องเข้ามารับผิดชอบต่อดูแล นำไปสู่การร่วมมือระหว่างครอบครัว โรงเรียน ชุมชน ศาสนา และรัฐในการให้ความรู้และป้องกันความเสี่ยงในการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์⁶ การรณรงค์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความกังวลของสังคมต่อวัยรุ่นผ่านการควบคุมเชิงนโยบาย (การรณรงค์ของรัฐ) ไปสู่การควบคุมเชิงพฤตินัยผ่านบรรทัดฐานของสังคม หรืออัตราการเสพยาเกินขนาดและการฆ่าตัวตายในวัยรุ่นอเมริกันที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปี ค.ศ. 2000-2005 จนกลายเป็นวิกฤตการณ์ทางสุขภาพของประเทศ นำไปสู่ความร่วมมือในการป้องกันความเสี่ยงปัญหาเหล่านี้ในวัยรุ่นผ่านนโยบายของรัฐและกฎหมายของสังคมเพื่อลดอัตราความสูญเสียนี้

⁶ California Republic of Health, "Teen Births in California: A Recourse for Planning and Policy" <http://www.cdph.ca.gov/programs/mcah/Documents/MO-TeenBirthsinCalifornia.pdf> (accessed 3 May 2013).

ลง⁷ เป็นต้น ลักษณะปัญหาดังกล่าวทั้งในมุมมองเชิงสังคมวิทยาและบริบทประวัติศาสตร์จึงสะท้อนให้เห็นถึงความกังวลของสังคมต่อวัยรุ่นที่นำไปสู่ลักษณะความเป็นอื่นหรือความหมายเชิงอุปลักษณ์ของผีดูดเลือดที่น่าหวาดประหวั่น

ประการที่สอง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของตัวละครผีดูดเลือดกับแก่นเรื่องของนวนิยายชุด *The twilight saga* ช่วยอธิบายถึงบทบาทของภาพลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปของผีดูดเลือดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น กล่าวคือ ภาพลักษณ์อันน่าจับตาและความสมบูรณ์อันสูงส่งของผีดูดเลือดแม้จะยึดโยงกับกลุ่มวัยรุ่นดังที่กล่าวไว้ในข้างต้น หากแต่ไม่สามารถอธิบายปัจจัยหรือเหตุผลที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่สูงส่งดังที่ จอยส์ แอน เมอร์เซอร์ (Joyce Ann Mercer) ศาตราจารย์ด้านเทววิทยา (pastoral theology) เสนอในบทความเรื่อง *Vampires, desire, girls and god: Twilight and the spiritualities of adolescent girls*⁸ ว่าโดยทั่วไปแล้วผีดูดเลือดมักสื่อถึงความปรารถนาอันน่าสะพรึงกลัว เช่น ความปรารถนาทางเพศ ความปรารถนาทางร่างกาย เป็นต้น⁹ หากแต่ในนวนิยายชุดนี้กลับนำเสนอตัวละครผีดูดเลือดในลักษณะที่น่าดึงดูดใจทั้งภาพลักษณ์ภายนอกและสภาวะทางจิตใจที่สูงส่ง ความแปลกประหลาดใน *The twilight saga* จึงอาจไม่ใช่แค่เพียงรูปลักษณ์ของผีดูดเลือดที่เปลี่ยนแปลงไปเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงบทบาทของผีดูดเลือดที่ถูกปรับเปลี่ยนเพื่อพยายามสื่อหรือสะท้อนให้เห็นการต่อรองระหว่างความคาดหวัง ความปรารถนา หรือตัวตนอันเป็นอุดมคติของวัยรุ่นที่ถูกกดทับภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคม

แก่นเรื่องหลักเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่สามารถเชื่อถือได้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทที่สำคัญของผีดูดเลือดที่จะต้องถูกปรับเปลี่ยนให้มีลักษณะทางจิตใจที่สูงส่งขึ้น เนื่องด้วยคุณสมบัติดังกล่าวซึ่งถึงบทบาทของผีดูดเลือดในฐานะแม่แบบความสัมพันธ์ที่สามารถเชื่อถือได้และไม่มีวันสูญสลาย ความสัมพันธ์ระหว่างผีดูดเลือดกับคู่ครองภายในเรื่องเสนอให้เห็นถึงรูปแบบความสัมพันธ์อันเป็นอุดมคติ เป็นการครองความรักความสัมพันธ์ที่ซื่อสัตย์มั่นคงต่อกัน ปราศจากความแคลงใจต่อคู่ของตน เป็นความสัมพันธ์ที่สามารถเชื่อถือได้อย่างแน่แท้ รวมถึงแข็งแกร่งเกินกว่าจะทำลายและไม่อาจเปลี่ยนผันตามกาลเวลา โดยนอกจากคู่ความสัมพันธ์หลักของตัวละคร

⁷ Institutes of Community Health, "Coping with Youth Suicide and Overdose: One Community's Efforts to Investigate, Intervene, and Prevent Suicide Contagion " <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/18664234> (accessed 20 January 2013).

⁸ Joyce Ann. Mercer, "Vampires, Desire, Girls and God: Twilight and the Spiritualities of Adolescent Girls," *Pastoral Psychol* 60, (2011). pp. 263–278.

⁹ บทความดังกล่าวคำนึงถึงบริบทของผู้อ่านซึ่งเป็นวัยรุ่นเป็นสำคัญ

เอกเบลลาและเอ็ดเวิร์ดแล้ว รูปแบบความสัมพันธ์ของคู่มือคู่มือคู่อื่นก็ยังคงมีลักษณะอุดมคตินี้ อาทิ ความรักระหว่างเจมส์กับวิกตอเรียที่ยังคงมั่นคงต่อกัน แม้คู่มือคู่มือคู่อื่นจะตายจากไปความรักนั้นยังคงอยู่จนเป็นชนวนเหตุให้เกิดสงครามล้างแค้นในนวนิยายเรื่อง *Eclipse* เป็นต้น รูปแบบอุดมคติของความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่วัยรุ่นต่างปรารถนา หากแต่ความปรารถนาดังกล่าวไม่อาจสัมฤทธิ์ผลโดยสมบูรณ์เพราะความสัมพันธ์ในชีวิตจริงนั้นไม่สามารถออกแบบหรือกำหนดให้มีลักษณะตายตัวได้ตามที่วัยรุ่นต้องการ หรือไม่สามารถปรากฏได้ เนื่องจากความสัมพันธ์ในสังคมปัจจุบันแปรผันไปตามผลตอบแทนและอำนาจ จนกลายเป็นเพียงความปรารถนาที่ถูกกดทับไว้ภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคม อย่างไรก็ตามแม้การปรับเปลี่ยนตัวละครคู่มือคู่มือคู่อื่นให้มีภาวะทางจิตใจที่สูงส่งเพื่อให้สอดคล้องกับแก่นเรื่องหลักเรื่องความสัมพันธ์ที่เชื่อถือได้ การศึกษาถึงบทบาทของตัวละครคู่มือคู่มือคู่อื่นก็ต้องคำนึงถึงการทับซ้อนของประเด็นเกี่ยวกับความแปลกแยกและตัวตนร่วมด้วย

กล่าวคือ นอกจากภาวะความสูงส่งทางด้านจิตใจของคู่มือคู่มือคู่อื่นที่ถูกปรับเปลี่ยนไปเพื่อให้ตอบรับกับแก่นเรื่องหลักแล้ว คู่มือคู่มือคู่อื่นใน *The twilight saga* ยังมีลักษณะกายภายนอกที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ทั้งพลังกายอันสมบูรณ์พร้อม ประสาทสัมผัสของร่างกายที่ละเอียดอ่อนเกินกว่าการรับรู้ของมนุษย์ ความงดงามอันหมดจดราวกับเทพเทวาของรูปร่างหน้าตาภายนอก ตลอดจนพลังพิเศษต่างๆ เช่น พลังในการอ่านจิตใจผู้อื่นของเอ็ดเวิร์ด พลังการมองเห็นอนาคตของอลิส เป็นต้น ปัจจัยทั้งหลายนี้สร้างความแตกต่างระหว่างร่างกายคู่มือคู่มือคู่อื่นกับร่างกายที่บอบบางและไม่สมบูรณ์ของมนุษย์อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนำเสนอผ่านเรื่องราวของเบลลาที่เปรียบเสมือนแม่เหล็กดึงดูดอันตรธานให้เข้ามาใกล้จนทำให้ตนเองบาดเจ็บอยู่เสมอ กับเอ็ดเวิร์ดคู่มือคู่มือคู่อื่นที่นุ่มนวลผู้แข็งแกร่งที่ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเบลลาและคอยปกป้องเธออยู่ตลอดเวลา เรื่อง ลักษณะดังกล่าวยิ่งทำให้เบลลากังวลต่อความเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่อ่อนแอและร่วงโรยไปตามกาลเวลา ต่างจากคนรักที่แข็งแกร่งยืนยงอยู่เหนือกาลเวลา จนในท้ายที่สุดเด็กสาวจึงตัดสินใจที่จะกลายร่างเป็นคู่มือคู่มือคู่อื่น ความกังวลต่อลักษณะทางกายภาพอันยอดเยี่ยมของคู่มือคู่มือคู่อื่นที่สอดคล้องกับความแปลกแยกที่วัยรุ่นต้องเผชิญเมื่อสภาพทางร่างกายเปลี่ยนแปลงไป ยิ่งเมื่อร่างกายถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์ การมีรูปลักษณ์ที่ไม่สวยงามตามคติของสังคมกลายเป็นความรู้สึกแปลกแยก และนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขตัวตนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม

การปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อให้ได้รับการยอมรับของสังคมนี้เชื่อมโยงไปกับความปรารถนาในการสร้างความสัมพันธ์ที่เชื่อถือได้ ความแตกต่างระหว่างมนุษย์ซึ่งไม่สมบูรณ์กับคู่มือคู่มือคู่อื่นที่

เพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติที่สังคมต้องการจึงแสดงให้เห็นถึงความกดดันเรื่องตัวตนและความแปลกแยกของวัยรุ่นที่ถ้าหากไม่ได้รับการยอมรับก็จะไม่สามารถสร้างหรือครอบครองความสัมพันธ์แบบที่เชื่อถือได้ เหมือนกับที่เบลลายอมเปลี่ยนเป็นผีดูดเลือดเพื่อให้หมดความกังวลในการครอบครองความสัมพันธ์ที่สามารถเชื่อถือได้ อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงร่างกายให้มีความสมบูรณ์พร้อมเพื่อให้ได้ความสัมพันธ์อันเชื่อถือได้นี้ก็ยังคงสะท้อนถึงความกังวลต่อการปรับเปลี่ยนและสูญสลายตัวตน จนนำไปสู่ความกลัวที่จะสูญเสียความสัมพันธ์อันเชื่อถือได้นี้ไปด้วย ดังเช่นความกังวลของเบลลาในการกลายร่างเป็นผีดูดเลือด เนื่องจากผีดูดเลือดที่เกิดใหม่จะไม่สามารถควบคุมความกระหายเลือดมนุษย์ เธอหวาดกลัวว่าตนจะทำร้ายมนุษย์รอบข้างจนในที่สุดก็สูญเสียตัวตน และอาจทำให้เธอสูญเสียเอ็ดเวิร์ดคนรักในที่สุด หากแต่ในกรณีดังกล่าวเบลลาสามารถควบคุมความกังวลต่างๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเสนอผ่านอำนาจพิเศษของเบลลาที่ช่วยในการควบคุมสติเมื่อเธอเกิดใหม่เป็นผีดูดเลือด ลักษณะดังกล่าวจึงยิ่งเน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญของผีดูดเลือดที่พยายามสะท้อนให้เห็นถึงการต่อรองระหว่างตัวตนของวัยรุ่นกับเงื่อนไขที่สังคมกำหนดเพื่อนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่คาดหวัง

ส่วนประเด็นศึกษา**ประการที่สาม**นั้นคือการพิจารณาถึงรูปแบบของวรรณกรรมผีดูดเลือดร่วมสมัยที่ปรากฏผ่านนวนิยายชุด *The twilight saga* ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเชื่อมโยงตัวละครผีดูดเลือดให้ตอบรับกับความปรารถนาและความกลัวของวัยรุ่นที่ถูกกดทับภายใต้กรอบเกณฑ์ของสังคม เนื่องด้วยรูปแบบวรรณกรรมมีความสำคัญในการอธิบายหรือแสดงให้เห็นถึงความมุ่งหมายในการสื่อสารของนักเขียนสู่ผู้อ่าน ดังเช่นในกรณีวรรณกรรมเรื่อง *Dracula* มีรูปแบบวรรณกรรมเป็นบันทึกประจำวัน (journal) ที่ระบุวันที่ สถานที่และเหตุการณ์อย่างชัดเจน เรียบเรียงเรื่องเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ผ่านบันทึกประจำวันโดยตัวละครหลายตัวร้อยเรียงจนกลายเป็นวรรณกรรมเรื่องดังกล่าวนี้ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้เรื่องราวของผีดูดเลือดเคานท์แดรกคิวล่าดูน่าเชื่อถือหรือตัดสินว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในเวลานั้น ในกรณีของ *Dracula* ผลของการนำเสนอเรื่องราวผีดูดเลือดในรูปแบบบันทึกให้ผลที่ชัดเจนเพราะสร้างความหวาดกลัวเขย่าขวัญจิตใจของผู้คนในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นอย่างมากดังเหตุการณ์ความหวาดกลัวผีดูดเลือดตามหน้าหนังสือพิมพ์ในสมัยนั้น ในกรณีของวรรณกรรม *The twilight saga* นำเสนอเรื่องเล่าผีดูดเลือดผ่านเรื่องราวความรักชวนฝันต้องห้ามข้ามเผ่าพันธุ์ระหว่างผีดูดเลือดเอ็ดเวิร์ดกับเบลลา หรือรูปแบบวรรณกรรมประเภทนวนิยายรักพาฝันเหนือธรรมชาติ (paranormal romance)

นวนิยายแบบรักพาฝันเหนือธรรมชาติเป็นงานเขียนประเภทหนึ่งในกลุ่มงานวรรณกรรมแบบรักพาฝัน (romance) โดยทั่วไปแล้ววรรณกรรมแบบรักพาฝันทุกประเภทจะ

นำเสนอลักษณะพื้นฐานหรือแก่นเรื่องแบบเดียวกันคือ นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับตัวละครเอกชาย และตัวละครเอกหญิงที่สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ จากความสัมพันธ์แบบปกติ เช่น ความสัมพันธ์ที่เห็นห่างแบบคนรู้จักกับคนไม่รู้จักหรือระหว่างอริกับศัตรู พัฒนาไปเป็น ความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างเพื่อนกับเพื่อน จนกระทั่งแปรเปลี่ยนไปสู่ความสัมพันธ์แบบ พิเศษที่แนบชิดของคู่รัก ปมปัญหาต่างๆ ของเรื่องที่เขากระทบความสัมพันธ์ระหว่างตัวเอกทั้งสองมีหน้าที่เป็นเครื่องพิสูจน์ความรัก เพราะล้วนนำไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์แบบคู่รักของตัวละครเอก ในตอนท้ายของเรื่องความสัมพันธ์แบบคู่รักของตัวละครเอกจะได้รับการยกย่องหรือ ประกาศหลักชัยแห่งความรักผ่านพิธีแต่งงานและชีวิตครอบครัวที่บริบูรณ์แวดล้อมไปด้วยบุตรหลาน นอกจากนี้ลักษณะพื้นฐานที่สำคัญอีกประการหนึ่งของนวนิยายรักพาฝันก็คือปลายสุดของ เรื่องราวความรักระหว่างตัวเอกทั้งสองต้องจบลงอย่างสุขสมอารมณ์หมายและสมปรารถนาที่ตั้งไว้

ในขณะที่นวนิยายรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาตินอกจากจะนำเสนอแก่นเรื่องเกี่ยวกับ ความรักความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกชาย-หญิงเช่นเดียวกับนวนิยายรักพาฝันแนวขนบ แล้ว ยังสอดแทรกเรื่องราวเหนือธรรมชาติหรือปรากฏการณ์นอกเหนือคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์ ในการนำเสนอเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ต่างๆ ด้วย นวนิยายรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติจึง เป็นงานเขียนเชิงผสมผสานระหว่างแนวรักพาฝันแบบขนบกับงานเขียนแนวแฟนตาซี ในที่นี้จึงเอื้อ ให้นวนิยายรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติสามารถนำเสนอในลักษณะงานเขียนแนววิทยาศาสตร์ หรือแนวเรื่องลึกลับสยองขวัญได้ด้วยเช่นกัน นวนิยายรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติแต่เดิมนั้น สันนิษฐานว่ามีประวัติความเป็นมาจากงานเขียนแนวเรื่องลึกลับ (Gothic horror) ในช่วง คริสต์ศตวรรษที่ 19 ก่อนจะพัฒนาเป็นรูปแบบวรรณกรรมแนวรักพาฝันที่สื่อเสนอแนวคิดเกี่ยว ความรักความสัมพันธ์เป็นหลัก และอาศัยความลึกลับ น่าสะพรึงกลัว เรื่องราวกามารมณ์แบบที่ พบในวรรณกรรมเรื่องลึกลับเป็นองค์ประกอบรอง ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เด่นของนวนิยายรักพา ฝันแนวเหนือธรรมชาติคือการนำเสนอเรื่องราวความรักระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตเหนือธรรมชาติที่ ไม่ใช่มนุษย์ เช่น มนุษย์หมาป่า มนุษย์ต่างดาว ผีดิบ แม่มด มนุษย์ที่มีพลังพิเศษทางจิต หรือผู้ เดินทางข้ามผ่านกาลเวลา เป็นต้น¹⁰ รวมไปถึงเรื่องราวความรักระหว่างมนุษย์กับผีดูดเลือดซึ่งเป็น เรื่องราวความรักข้ามเผ่าพันธุ์ที่ถูกผลิตซ้ำและนำเสนออย่างกว้างขวางที่สุดหัวเรื่องหนึ่ง

¹⁰ Lee. Tobin-McClain, "Paranormal Romance: Secrets of the Female Fantastic," *Journal of the fantastic in the arts* 11.3, no. 43 (2000). pp. 294-306.

หากแต่รูปแบบนวนิยายรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติดังที่ *The twilight saga* นำเสนอเป็น ปัจจัยสำคัญต่อการสื่อถึงความปรารถนาและความกลัวของวัยรุ่นที่ถูกกดทับได้อย่างไร แน่หนอนว่า โดยพื้นฐานแล้ววรรณกรรมรักพาฝันมีส่วนในการผลิตซ้ำแนวคิดเรื่องรักพาฝัน เนื่องด้วยกระตุ้นให้ ผู้อ่านเห็นถึงความซับซ้อนของความสัมพันธ์ของชีวิตคู่ในโลกแห่งความเป็นจริง อีกทั้งแนวคิดเรื่อง รักแท้พาฝันที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อวรรณกรรมและภาพยนตร์ได้กลายเป็นต้นแบบหรือตัว เปรียบเทียบกับความสัมพันธ์ของคู่รักในชีวิตจริง¹¹ แม้แนวคิดดังกล่าวจะนำไปสู่การสร้าง ความคาดหวังหรือก่อความกังวลเกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบคู่รักหรือลักษณะอื่นที่ใกล้เคียงกัน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน หรือระหว่างครอบครัวซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับวัยรุ่นก็ตาม แต่การ นำเสนอแนวคิดผ่านรูปแบบนวนิยายรักพาฝันแนวขนบอาจไม่ได้เจาะจงที่จะสื่อถึงวัยรุ่นโดยตรง ต่างจากรูปแบบรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติที่ดูเหมือนจะเน้นย้ำไปยังกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นมากกว่า กลุ่มผู้อ่านวัยอื่น

การนำเสนอเรื่องเล่าผีดูดเลือดใน *The twilight saga* ผ่านรูปแบบนวนิยายรักพาฝันแนว เหนือธรรมชาติยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อการสร้างภาพตัวตนจำลองหรือความสัมพันธ์ที่ต้องการอย่าง แท้จริงให้กับกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งไม่สามารถแสดงออกมาได้ภายใต้กฎระเบียบ ความคาดหวังและความ ต้องการสังคม ความรักข้ามเผ่าพันธุ์ระหว่างผีดูดเลือดกัดเวิร์ดกับเบลลาผู้เป็นมนุษย์ยังสะท้อนถึง การยอมรับตัวตนที่กำลังเปลี่ยนแปลงหรือแตกต่างของวัยรุ่นจากสังคมและครอบครัว ซึ่งการ ยอมรับดังกล่าวเป็นความปรารถนาที่วัยรุ่นต้องการเพื่อสร้างความมั่นคงทางจิตใจในเติบโตและ ก้าวข้ามจากสังคมเด็กไปสู่สังคมผู้ใหญ่ เชกเช่นฉากจบของนวนิยายที่ตัวละครเอกทั้งสองได้รับการ ยอมรับจากสังคมและครอบครัว สามารถมีความสุขสมหวังไปสู่วินิจนิรันดร์ ดังนี้แล้วเมื่อ ย้อนกลับมาพิจารณาถึงประเด็นในแง่บทบาทของวรรณกรรมชุดนี้ในฐานะเครื่องมือที่ช่วยให้วัยรุ่น ตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวตนและความเป็นอื่นเพื่อก้าวข้ามผ่านจากวัยรุ่นไปสู่สังคม การที่ เบลลาลายร่างจากมนุษย์ไปสู่ผีดูดเลือดจึงน่าจะเป็นการย้ำถึงประเด็นเรื่องตัวตนอันแตกต่างของ วัยรุ่นให้ต่อเนื่องเสียมากกว่า และบทบาทดังกล่าวก็ถูกทดแทนด้วยมุมมองและการกระทำของตัว ละครเอกหญิงที่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้อย่างดีเยี่ยมทั้งในฐานะมนุษย์หรือผีดูดเลือดเมื่อ พิจารณาเพิ่มเติมในประเด็นเรื่องรูปแบบงานประพันธ์กับการแสดงออกทางเพศ รวมไปถึงการ

¹¹ Tricia. Clasen, "Taking a Bite out of Love: The Myth of Romantic Love in the Twilight Series," in *Bitten by Twilight: Youth Culture, Media, and the Vampire Franchis*, ed. Melissa A. Click, Jennifer Stevens Aubrey, and Elizabeth Behm-morawitz (New York: Peter Lang Publishing, 2010). pp. 119-134.

เปลี่ยนจากสถานะเด็กสาวไปสู่แม่ก็ช่วยสนับสนุนหรือชี้ให้เห็นถึงการก้าวผ่านไปยังโลกของผู้ใหญ่
แม้ร่างกายยังคงเป็นเด็กวัยรุ่นก็ตาม

กรณีดังกล่าวนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะพิเศษของรูปแบบพาฝันแนว
เหนือธรรมชาติ เนื่องด้วยการผสมผสานโลกแห่งความฝันให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราวในโลก
แห่งความเป็นจริง มีลักษณะต่างรูปแบบที่วรรณกรรมแนวแฟนตาซีนำเสนอ เรื่องราวภายในตัวบท
บางกรณีของวรรณกรรมแนวแฟนตาซีอาจไม่ต้องคำนึงตามหลักเหตุและผลหรือคำนึงถึงการสร้าง
ความเสมือนจริง การนำเสนอเรื่องราวในวรรณกรรมรักพาฝันเหนือธรรมชาติที่สร้างความ
เสมือนจริงให้แก่ผู้อ่าน จึงนำไปสู่การกำหนดเงื่อนไขการรับรู้แบบอาจเป็นไปได้ระหว่างผู้อ่านกับ
ตัวบท ตัวบทจึงเป็นเสมือนสื่อกลางที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้อ่านในการไปสู่โลกแห่งจินตนาการหรือ
เรื่องราวเหนือจริงในวรรณกรรม ความสามารถในการส่งผ่านผู้อ่านไปยังโลกเหนือจริงภายใน
วรรณกรรมยังกลายเป็นตัวแปรสำคัญที่เกี่ยวโยงจิตใจของผู้อ่านซึ่งต้องกดทับความปรารถนาที่ไม่
สามารถปรากฏในชีวิตประจำวันได้ เรื่องราวความรักเหนือธรรมชาติที่ถูกนำเสนอจึงเป็นเสมือน
การเติมเต็มความปรารถนาที่ถูกกดทับอยู่¹²

จากลักษณะสำคัญทั้งสามประการ คือ การปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของผีดูดเลือด
ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของตัวละครผีดูดเลือดกับแก่นเรื่องของนวนิยาย และรูปแบบของ
วรรณกรรมหัวเรื่องผีดูดเลือกร่วมสมัย ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการนำเสนอปัญหาตัวตนและ
ความแปลกแยกของวัยรุ่น ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่คาดหวัง ตลอดจนความกังวลต่อการ
ยอมรับจากสังคมของวัยรุ่นผ่านเรื่องราวของผีดูดเลือดใน นวนิยายชุด *The twilight saga* นี้จึง
เป็นตัวอย่างอันดีต่อการศึกษาลักษณะเรื่องเล่าผีดูดเลือดแบบใหม่ในวรรณกรรมวัยรุ่นร่วมสมัย
และเป็นตัวอย่างสำคัญในการศึกษาปรากฏการณ์รักข้ามเผ่าพันธุ์ในนวนิยายรักพาฝันเหนือ
ธรรมชาติ ที่แม้จะเป็นความรักต้องห้ามที่ละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมแต่กลับเป็นที่นิยมอย่าง
แพร่หลายและต่อเนื่องในสังคมปัจจุบัน

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมชุด *The twilight
saga* ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในรูปแบบบทความเชิงวิชาการในวารสารและหนังสือรวมบทความ
ตลอดจนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยคัดเลือกเอกสารสำคัญสองฉบับเพื่อใช้เป็นแนวทาง

¹² Tobin-McClain, "Paranormal Romance: Secrets of the Female Fantastic."

ในการศึกษาและวิเคราะห์ตัวบทวรรณกรรม ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง “สัมพันธ์บทในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์อเมริกันแนวแวมไพร์ร่วมสมัย” โดยนิชฌนาวิน จุลละพราหมณ์ และงานวิจัยของสาขาโรจน์ คุณานนศ เรื่อง “การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบในภาพยนตร์แวมไพร์ ค.ศ.1992 – 2012” และงานวิจัยเรื่อง “Happily (For)ever After: Constructing Conservative Youth Ideology in the *Twilight* Series” โดยจูเลีย เพิร์ลแมน (Julia Pearlman)

งานวิจัยเรื่อง *สัมพันธ์บทในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์อเมริกันแนวแวมไพร์ร่วมสมัย*¹³ นิชฌนาวิน ได้วิเคราะห์ศึกษาสัมพันธ์บทของการเล่าเรื่องผีดูดเลือดในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์อเมริกันผ่านตัวบท 3 กลุ่ม ได้แก่ ภาพยนตร์ชุด *The twilight saga* (c. 2008-2011) ละครโทรทัศน์เรื่อง *True blood* (c. 2008-2009) และละครโทรทัศน์เรื่อง *The vampire diaries* (c. 2009-2011) โดยเสนอว่าลักษณะสัมพันธ์บทของการเล่าเรื่องผีดูดเลือดร่วมสมัยมีทั้งลักษณะคงเดิมและปรับเปลี่ยนไปจากเดิม โดยยังคงองค์ประกอบในแง่โครงเรื่อง ตัวละครและฉากไว้อย่างชัดเจน ในขณะที่ลักษณะตัวละครผีดูดเลือดนั้นมีความเปลี่ยนแปลงมากที่สุด การเล่าเรื่องผีดูดเลือดร่วมสมัยนี้ยังประกอบด้วยรูปแบบพิเศษ 5 ลักษณะ ได้แก่ เล่าเรื่องผ่านความรักของชายหญิง ลบเลือนเส้นแบ่งของความขัดแย้ง ความเป็นมนุษย์ ดำเนินเรื่องผ่านตัวละครหญิง และตัวละครผีดูดเลือดมีความงามเหนือธรรมชาติ นอกจากนี้เรื่องเล่าผีดูดเลือดร่วมสมัยยังสะท้อนระบบคิดของสังคมอเมริกันเกี่ยวกับเรื่องความงาม คุณธรรม บทบาททางเพศและการแบ่งแยกสีผิว อย่างไรก็ตามงานวิจัยชิ้นดังกล่าวนี้มุ่งเน้นไปที่การสำรวจ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ มิได้มีการอธิบายถึงสาเหตุและความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ความนิยมเรื่องเล่าผีดูดเลือดร่วมสมัยในสังคมอเมริกัน

ส่วนงานวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบในภาพยนตร์แวมไพร์ ค.ศ.1992 – 2012”¹⁴ สาขาโรจน์ได้วิเคราะห์ภาพยนตร์ผีดูดเลือดจำนวน 10 เรื่องโดยใช้โครงสร้างของเรื่องเล่า ตัว

¹³ นิชฌนาวิน จุลละพราหมณ์, “สัมพันธ์บทในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์อเมริกันแนวแวมไพร์ร่วมสมัย” (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554).

¹⁴ สาขาโรจน์ คุณานนศ, “การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบในภาพยนตร์แวมไพร์ ค.ศ.1992 – 2012” (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555).

ละคร และองค์ประกอบสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์ (motif) เป็นเกณฑ์ในการศึกษารูปแบบความเปลี่ยนแปลงของภาพยนตร์ผีดูดเลือด งานวิจัยชิ้นดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงลักษณะภาพยนตร์ผีดูดเลือดในช่วงปี ค.ศ. 1992 – 2012 ว่าเป็นการดัดแปลงมาจากงานวรรณกรรม โดยเริ่มแรกผีดูดเลือดจะมีลักษณะรูปลักษณะภายนอกที่แตกต่างจากมนุษย์ รวมถึงมีกฎเกณฑ์ วิถีชีวิต และวัฒนธรรมในแบบของตนเพื่อสื่อถึงลักษณะการดำเนินชีวิตแบบชายขอบของสังคม ต่อมาตัวละครผีดูดเลือดเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมมนุษย์ การปรากฏตัวของผีดูดเลือดจึงผสมผสานอยู่ร่วมกับชีวิตประจำวันของมนุษย์โดยทั่วไป นอกจากนี้ภาพยนตร์ผีดูดเลือดยังอาศัยลักษณะเดิมที่สืบเนื่องมาจากตัวละครที่ผีดูดเลือดผู้ชมพบเห็นบ่อยครั้ง โดยมีคานท์แดรกควิล่าเป็นแม่แบบ เมื่อตัวละครผีดูดเลือดร่วมสมัยนำลักษณะเหล่านี้มาผสมผสานจึงเป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกแปลกใหม่ แม้จะเป็นการผลิตซ้ำหรือดัดแปลงจากภาพยนตร์ผีดูดเลือดฉบับดั้งเดิมก็ตาม

ส่วนงานวิจัยเรื่อง “Happily (For)ever After: Constructing Conservative Youth Ideology in the *Twilight* Series”¹⁵ จูเลีย เพิร์ลแมน (Julia Pearlman) เสนอข้อสังเกตต่อกระแสความนิยมของวัยรุ่นโดยวิเคราะห์ผ่านบริบททางสังคมภายในตัวบทวรรณกรรมของตัวละครเอกเบลล่า ตัวละครเบลล่าแสดงถึงสถานะเพศหญิงในสังคมอนุรักษ์นิยมในประเทศสหรัฐอเมริกา สถานะของเพศหญิงตกอยู่ภายใต้แรงกดดันจากความคาดหวังของสังคมปีตาธิปไตย การแบ่งแยกชนชั้นและการเหยียดสีผิว ตัวบทวรรณกรรมรูปแบบต่างๆ ถ่ายทอดและปลูกฝังอุดมการณ์ของชนชั้นกลางในสังคมชาวอเมริกันในแง่คุณธรรมความดี ความเหมาะสมต่อการแสดงออกเรื่องทางเพศ ความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นหญิงต่อวรรณกรรมชุดดังกล่าวนี้ทั้งในรูปแบบนวนิยายต้นฉบับและรูปแบบภาพยนตร์ดัดแปลงจึงเป็นการสะท้อนและกระตุ้นเตือนถึงการครอบงำของค่านิยมทางสังคมหรือความคาดหวังต่อกลุ่มวัยรุ่นซึ่งไม่อาจสอดคล้องในโลกของความเป็นจริง

อย่างไรก็ดีงานวิจัยทั้งสองชิ้นแรกนั้นมุ่งเน้นการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อแสดงให้เห็นถึงภาพรวมการเปลี่ยนแปลงของเรื่องเล่าและตัวละครผีดูดเลือดในสื่อภาพยนตร์ จึงไม่ได้มุ่งเน้นการ

---

¹⁵ Julia. Pearlman, “Happily (for)Ever After: Constructing Conservative Youth Ideology in the *Twilight* Series” (Wesleyan University, 2010).

วิเคราะห์ศึกษาตัวบท *The twilight saga* ในลักษณะเฉพาะเจาะจงเช่นงานวิจัยชิ้นนี้ ส่วนงานวิจัยชิ้นที่สามนั้นแม้จะใช้วรรณกรรมกรณีศึกษาเรื่องเดียวกันก็ตาม แต่ประเด็นสำคัญที่ไม่ได้ถูกเน้นย้ำในงานวิจัยดังกล่าวคือบทบาทผีดูดเลือดที่ส่งผลต่อเบลลาตัวละครเอกหญิงของเรื่อง ความแตกต่างนี้กลายเป็นข้อสังเกตที่ทำให้ผู้วิจัยตั้งคำถามถึงการปรับเปลี่ยนตัวละครผีดูดเลือดและบทบาทของเอดเวิร์ดในการนำเสนอความกังวล ความฝันและความปรารถนาของวัยรุ่น นอกจากนี้ขอบเขตการศึกษาในงานวิจัยเฟร็ดแมนเป็นการเปรียบเทียบระหว่างวรรณกรรมกับภาพยนตร์ ดัดแปลง ซึ่งต่างจากงานวิจัยชิ้นนี้ที่ต้องการวิเคราะห์โครงสร้างของเรื่องเล่าในวรรณกรรมต้นฉบับเป็นสำคัญ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา

1. การนำเสนอความกังวล ความฝัน ความปรารถนาของวัยรุ่นในสังคมอเมริกันร่วมสมัย ในนวนิยายชุด *The Twilight Saga* ของ สเตเฟนี เมเยอร์ (Stephenie Meyer)
2. กลวิธีการประพันธ์ประเภทนวนิยายรักพาฝันเหนือธรรมชาติ (paranormal romance) ในการนำเสนอประเด็นข้างต้นในนวนิยายชุดดังกล่าว

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ในวรรณกรรมวัยรุ่นร่วมสมัยชุด *The Twilight Saga* ของสเตเฟนี เมเยอร์ (Stephenie Meyer) ซึ่งประกอบด้วยนวนิยายเรื่อง *Twilight* (2005) *New moon* (2006) *Eclipse* (2007) และ *Breaking dawn* (2008) ตัวละครผีดูดเลือดเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงความกังวล ความฝัน ความปรารถนาของวัยรุ่นในสังคมอเมริกันร่วมสมัย โดยสื่อให้เห็นผ่านทางกรนำเสนอภาพลักษณ์ผีดูดเลือดที่มีลักษณะใกล้เคียงกับมนุษย์ แก่นเรื่องหลัก อาทิ ความรักและความสัมพันธ์ ตัวตนและความแปลกแยก ความกังวลต่อการยอมรับจากสังคมของวัยรุ่น เป็นต้น และรูปแบบการประพันธ์ประเภทนวนิยายรักพาฝันเหนือธรรมชาติ (paranormal romance)

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้คือการวิเคราะห์วรรณกรรมวัยรุ่นร่วมสมัยหัวเรื่องผีดูดเลือดชุด *The twilight saga* ของสเตเฟนี เมเยอร์ (Stephenie Meyer) จำนวน 4 เล่ม ประกอบด้วย

1. นวนิยายเรื่อง *Twilight* (c. 2005)
2. นวนิยายเรื่อง *New moon* (c. 2006)
3. นวนิยายเรื่อง *Eclipse* (c. 2007)
4. นวนิยายเรื่อง *Breaking dawn* (c. 2008)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางในการศึกษาการนำเสนอความกังวล ความฝัน ความปรารถนาของวัยรุ่นในเรื่องเล่าผีดูดเลือดเรื่องอื่นต่อไป

1.6 วิธีดำเนินงานวิจัย

1. สัมภาษณ์ รวบรวม และศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
2. คัดสรรตัวบทนวนิยายที่เป็นกรณีศึกษา
3. ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา
4. วิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลการศึกษา
6. นำเสนอผลวิจัย

บทที่ 2

จากภาพของเด็กหนุ่ม: การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผิวดูเลือนใน *The twilight saga*

It was there, sitting in the lunch room, trying to make conversation with seven curious strangers, that I first saw them.

They were sitting in the corner of the cafeteria, as far away from where I sat as possible in the long room. (...) Of three boys, one was big – muscled like a serious weight lifter, with dark, curly hair. Another was taller, leaner, but still muscular, and honey blond. The last was lanky, less bulky, with untidy, bronze-colored hair. He was more boyish than the others, (...) The girls were opposites. The tall one was statuesque. (...) The short girl was pixelike, thin in extreme, with small features. Her hair was a deep black, cropped short and pointing in every direction.

(...) their faces, so different, so similar, were all devastatingly, inhumanly beautiful. They were faces you never expected to see except perhaps on the airbrushed pages of a fashion magazine. Or painted by an old master as the face of an angel. (...)

“Who are *they*?”¹⁶

ในบทที่หนึ่งของนวนิยายเรื่องแรก *Twilight* เปิดเรื่องด้วยการเดินทางของเบลลา เด็กสาวผู้อาศัยอยู่กับแม่ในเมืองใหญ่อย่างฟีนิกซ์ซึ่งมีอากาศสดใสตลอดไปร่งตลอดปีกำลัง “เนรเทศตัวเอง” (I now exiled myself.) ไปอาศัยกับพ่อในเมืองเล็กๆ ทางใต้ที่ปกคลุมด้วยเมฆและฝนซึ่ง

---

¹⁶ Stephenie. Meyer, *Twilight*, The Twilight Saga (New York: Little, brown and company, 2005). pp. 18-19. เน้นข้อความตามตัวบท

“ตกลงในเมืองอันแสนไม่สำคัญนี้มากกว่าที่ใดในสหรัฐอเมริกา” (It rains on this inconsequential town more than any other place in the United States of America.) เมืองที่ชื่อว่าฟอร์คส์นี้มีดห่มนเสียชีวิตจนแม่ของเบลลาต้องหนีออกมาพร้อมกับเธอซึ่งอายุเพียงไม่กี่เดือน¹⁷ การบรรยายในช่วงเปิดเรื่องของเบลลาจึงสลับไปมาระหว่างภาพเมืองที่วุ่นวายไร้ที่สิ้นสุดของเมือง ฟีนิกซ์กับภูมิทัศน์เขียวขจีฉ่ำฝนอันเงียบสงบของเมืองฟอร์คส์ บทบรรยายการเดินทางถูกเล่าแทรกไปพร้อมกับเรื่องราวของแม่ ความทรงจำอันเลวร้ายระหว่างเธอ พ่อและเมืองที่เธอปลงใจมาอยู่ แม้ว่าเด็กสาวจะ “ไม่เคยเก็บงำความเกลียดฟอร์คส์ไว้เป็นความลับ” (I hadn't made a secret of my distaste for Forks)¹⁸ ได้เลยก็ตาม การเล่าเรื่องของเบลลาในครั้งแรกของบทที่หนึ่งผลจากรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่องหนึ่งอย่างเร่งรีบโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชัดเจน การเล่าเรื่องลักษณะนี้จึงเกาะเกี่ยวระหว่างอดีตแสนหวานกับปัจจุบันที่จำทน หรือระหว่างความอวอร์ดต่อชีวิตที่จากมากับความเกลียดชังต่อชีวิตที่เป็นอยู่ซึ่งไม่สลักสำคัญอะไรจนอยากไปจากเมืองเสียให้พ้นโดยเร็ว

จนกระทั่งวันแรกของโรงเรียนใหม่ ในช่วงพักกลางวัน ณ โรงอาหารของโรงเรียนมัธยมประจำเมืองเล็กๆ แห่งนี้ ท่ามกลางบทสนทนาอันวุ่นวายระหว่างเบลลากับเพื่อนใหม่ที่เด็กสาวจำไม่ได้แม้แต่ชื่อ กลุ่มเด็กตระกูลคัลเลนนั่งเงียบอยู่ตรงมุมห้อง รวมกลุ่มกันอย่างสงบไม่สนใจใคร ไร้ผู้ใดสนใจกเว้นเสียแต่เบลลา คำบรรยายของเบลลาซึ่งถึงความละเอียดถี่ถ้วนของสายตาที่ไม่เพียงแค่นำบรรยายรูปลักษณะภายนอกอย่างคร่าวๆ เช่นที่ผ่านมา แต่กลับให้รายละเอียดของรูปร่าง ทรงผม สีผิว ไปจนถึงการอ้างอิงเปรียบเทียบกับบุคคลในสื่อต่างๆ ที่เคยเห็น หรือกระทั่งความยาวของบทบรรยายดังกล่าวก็มากยิ่งขึ้นเสียกว่าเรื่องอื่นๆ เบลลาให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของเด็กตระกูลคัลเลนมากเสียจนเอ่ยถามกับเพื่อนสาวคนหนึ่งว่า “พวกเขาเป็นใครกัน” (“Who are they?”)¹⁹

หากแต่ความงามไร้ที่ติซึ่งสร้างความแตกต่างระหว่างเด็กตระกูลคัลเลนกับเด็กวัยรุ่นคนอื่นๆ ในโรงอาหารจะเป็นเกณฑ์กำหนดความสนใจของเบลลาจริงหรือ หรือแท้จริงแล้ว “พวกเขาเป็นใครกัน” ในคำถามของเด็กสาวคือความคลั่งใคล้ใจของเบลลา (และผู้อ่าน) ต่อภาพลักษณ์ที่ดูเลือนลางใน *The twilight saga* ที่แปรเปลี่ยนจากภาพที่จดจำมา ภาพลักษณ์ของเด็กตระกูลคัลเลนต่างออกไปจากภาพปีศาจของเคานท์แดรกคิวลา (Count Dracula) ตัวละครที่ดูเลือนลางของในนวนิยายระทึกขวัญเรื่อง *Dracula* ของนักประพันธ์ชาวไอริช บราม สโตเกอร์ (Bram Stoker)

¹⁷ *Ibid.*, pp. 3-4

¹⁸ *Ibid.*, p. 5.

¹⁹ *Ibid.*, p. 19.

ชายผู้มีใบหน้าคมสัน จมูกงุ้มราวนกอินทรียี่ เขี้ยวขาวโง่งตัดกับริมฝีปากฉ่ำเลือด²⁰ ภาพของจอมผีดิบผู้โดดเด่นที่สุดในประวัติศาสตร์ผีดูดเลือด การเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ผีดูดเลือดจากลักษณะแบบสัตว์ประหลาดในกรณีของเคานท์แดรกคิวลาไปสู่ภาพลักษณ์ที่ใกล้เคียงกับมนุษย์มากขึ้นดังที่ปรากฏผ่านเด็กตระกูลคัลเลนจึงนำไปสู่คำถามสำคัญที่ว่า **เราจะสามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงนี้ได้เช่นใด และการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดนี้มีบทบาทอย่างไรในการสื่อถึงความกังวล ความฝัน ความปรารถนาของวัยรุ่นในสังคมอเมริกันร่วมสมัย**

2.1 ผีดูดเลือด: ภาพแห่งความปรารถนา

สมมติฐานข้อหนึ่งที่ผู้วิจัยตั้งไว้ในการอธิบายถึงการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดนี้คือ ในกรณีของ *The twilight saga* ภาพลักษณ์แบบสัตว์ประหลาดไม่สามารถตอบโจทย์ในการสื่อถึงความกังวล ความฝัน ความปรารถนาของวัยรุ่นได้อย่างชัดเจนเช่นที่ปรากฏผ่านรูปลักษณ์ผีดูดเลือดแบบมนุษย์ ดังจะเห็นได้จากเปรียบเทียบระหว่างภาพลักษณ์ของเคานท์แดรกคิวลาที่ปรากฏในวรรณกรรมต้นฉบับของสโตเกอร์กับภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ด คัลเลน ตัวละครเอกผีดูดเลือดของวรรณกรรมชุดที่เป็นกรณีศึกษาของงานวิจัยชิ้นนี้

สโตเกอร์เปิดเรื่องของวรรณกรรม *Dracula* ผ่านความทรงจำในบันทึกประจำวันของนายหนุ่มใจนาธาน ฮาร์เกอร์ (Jonathan Harker) ซึ่งเล่าถึงการเดินทางจากเมืองหลวงลอนดอนแห่งสหราชอาณาจักรไปยังปราสาทโบราณของเคานท์แดรกคิวลาในดินแดนเปลี่ยวร้างของแทรนซิลเวเนีย ฮาร์เกอร์เดินทางแรมเดือนไปยังดินแดนห่างไกลเพื่อไปจัดการกับสัญญาทรัพย์สินของขุนนางเฒ่าที่ค้างคาอยู่ให้เสร็จสมบูรณ์ ในบันทึกของคืนที่ 5 พฤษภาคม ฮาร์เกอร์พบกับเคานท์แดรกคิวลาเป็นครั้งแรกที่ประตูของปราสาท นายหนุ่มเล่าได้เพียงลักษณะคร่าวๆ ของ “ชายชราร่างสูง หนวดเคราขาวยาวที่ตัดแต่งไว้อย่างดี และคลุมทับด้วยชุดสีดำตั้งแต่หัวจรดเท้า” (a tall old man, clean shaven save for a long white moustache, and clad in black from head to foot)²¹ ลักษณะของขุนนางเฒ่าที่ปรากฏนั้นดูเลือนรางไม่ชัดเจนราวกับวิญญาณ จนกระทั่งฮาร์เกอร์ตอบรับคำเชิญของขุนนางเฒ่าและเข้าไปพักที่ปราสาท ขณะที่นายหนุ่มกำลัง

²⁰ Bram. Stoker, *Dracula: Authoritative Text, Backgrounds, Reviews and Reactions, Dramatic and Film Variations, Criticism* (New York: W.W. Norton & Company, 1997). pp.23-24.

²¹ *Ibid.*, p. 21.

สนทนากับเคานท์แดรกควิลลาในระหว่างผ่อนคลายอิริยาบถหลังอาหารว่าง เขาจึงมีโอกาสดูเห็นถึงลักษณะอันยากจะลืมเลือนของเจ้าปราสาทอย่างเต็มตา

His face was a strong, a very strong, aquiline, with high bridge of the thin nose and peculiarly arched nostrils, with lofty domed forehead, and hair growing scantily round the temples but profusely elsewhere. His eyebrows were very massive, almost meeting over the nose, and with bushy hair that seemed to curl in its own profusion. The mouth, so far as I could see it under the heavy moustache, was fixed and rather cruel-looking, with peculiarly sharp white teeth. These protruded over the lips, whose remarkable ruddiness showed astonishing vitality in a man of his years. For the rest, his ears were pale, and at the tops extremely pointed. The chin was broad and strong, and the cheeks firm though thin. The general effect was one of extraordinary pallor.

Hitherto I had noticed the backs of his hands as they lay on his knees in the firelight, and they had seemed rather white and fine. But seeing them now close to me, I could not but notice that they were rather coarse, broad, with squat fingers. Strange to say, there were hairs in the centre of the palm. The nails were long and fine, and cut to a sharp point. As the Count leaned over me and his hands touched me, I could not repress a shudder. It may have been that his breath was rank, but a horrible feeling of nausea came over me, which, do what I would, I could not conceal.²²

จากคำบรรยายของฮาร์เกอร์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าภาพลักษณ์ของเคานท์แดรกควิลลาถูกเปรียบเทียบกับหรืออิงกับลักษณะของสัตว์ป่า ทั้งจมูกงอ้งมรวานกอินทรียี่ที่ทนายหนุ่มบรรยายลักษณะอย่างละเอียดถี่ถ้วนในตัวบท หรือเขี้ยวขวาวโง้ง กรงเล็บแหลมคมและขนยาวหนาที่ขึ้น

---

²² *Ibid.*, pp. 23-24.

รอบตัวตั้งแต่ศีรษะจรดปลายฝ่ามือซึ่งอิงกับลักษณะของหมาป่า²³ ภาพลักษณะของขุนนางเฒ่าจึงเป็นลักษณะที่ใกล้เคียงกับสัตว์ประหลาดมากกว่ามนุษย์ ภาพลักษณะแบบสัตว์ประหลาดนี้มีบทบาทอย่างมากในการสื่อถึงความหวาดกลัวต่อผีดูดเลือด ซึ่งในกรณีของ *Dracula* นั้นเมื่อพิจารณาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเดินทางของเคานท์แดรกคูลาจากทรานซิลเวเนียไปสู่เมืองลอนดอน ผีดูดเลือดจึงกลายเป็นภาพแทนกลุ่มคนต่างชาติที่อพยพเข้ามาสร้างชุมชนของตนในเมืองลอนดอน สร้างความกังวลให้แก่คนอังกฤษเกี่ยวกับปัญหาการว่างงานและปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มมากขึ้น ภาพลักษณะของเคานท์แดรกคูลาที่ผูกโยงกับความหวาดกลัวนี้ดูจะเด่นชัดอย่างมากในช่วงกลางเรื่องเมื่อขุนนางเฒ่าเดินทางมาสู่ลอนดอนและเริ่มออกล่าเหยื่อสาวมาเป็นเครื่องสังเวย ดังข้อความในบทที่ 22 ซึ่งเป็นการบรรยายผ่านการจดบันทึกของหมอจอห์น ซีเวิร์ต (John Seward) จิตแพทย์หนุ่มที่เข้าร่วมกลุ่มไล่ล่าเคานท์แดรกคูลา

As we burst into the room, the Count turned his face, and the hellish look that I had heard described seemed to leap into it. His eyes flamed red with devilish passion. The great nostrils of the white aquiline nose opened wide and quivered at the edge, and the white sharp teeth, behind the full lips of the blood dripping mouth, clamped together like those of a wild beast.²⁴

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จะเห็นได้ว่าการบรรยายในฉากขนาดสั้นของหมอซีเวิร์ต แม้จะมีลักษณะคล้ายกับภาพลักษณะของเคานท์แดรกคูลาในบันทึกประจำวันของนายหนุ่มฮาร์เกอร์ ทั้งสายตาที่มองอย่างถี่ถ้วนหรือการเปรียบเทียบกับลักษณะของสัตว์ป่า แต่สิ่งที่เพิ่มเข้ามาอย่างชัดเจนก็คือลักษณะอันน่าสยดสยองที่กลายเป็นภาพติดตาแม้จะเห็นเพียงชั่วครู่ ลักษณะความน่ากลัวนี้ปรากฏผ่านคำคุณศัพท์และภาพพจน์ซึ่งกำกับควบคุมความน่าหวาดหวั่นของเคานท์แดรกคูลา อาทิ ลักษณะราวกับปีศาจนรก (hellish) นัยน์ตาที่ลุกเป็นเปลวแดงราวไฟนรกและเต็มไปด้วย

²³ หนึ่งในลักษณะดังกล่าวนี้จะสอดคล้องได้ดีกับอำนาจของเคานท์แดรกคูลาที่ว่า “เขาสามารถควบคุมสัตว์ชั้นต่ำทั้งปวงได้ หนู นกฮูก ค้างคาว ผีเสื้อกลางคืน สุนัขจิ้งจอกและหมาป่า” (*ibid.*, p. 209.) อีกทั้งกองบรรณาธิการผู้เรียบเรียง *Dracula* ฉบับดังกล่าวนี้แรกความเห็นในเชิงอรรถหมายเลข 8 ของหนังสือเกี่ยวกับประเด็นเรื่องขนของเคานท์แดรกคูลาว่าเชื่อมโยงกับมนุษย์หมาป่า (*ibid.*, p. 24..)

²⁴ *Ibid.*, p. 247.

ความรู้สึกชั่วร้าย (devilish passion) รุญฆูมิใหญ่เปิดกว้างและสันระริกดุจดังความโกรธเกรี้ยวรุนแรงที่ปรากฏ รอยเลือดที่ไหลทะลักเประอะเปื้อนริมฝีปาก หรือกระทั่งพันคมแหลมที่ขย้ำขบกัดราวกับสัตว์ร้าย ภาพลักษณ์ผีดูดเลือดแบบสัตว์ประหลาดของเคานท์แดรกคิวลาจึงเป็นลักษณะที่ผูกติดกับความหวาดกลัว หากแต่ประเด็นสำคัญที่ถูกนำเสนอในวรรณกรรมชุด *The twilight saga* นั้นไม่ใช่ปัญหาความกังวลของสังคมต่อกลุ่มคนต่างถิ่นเช่นที่ปรากฏใน *Dracula*²⁵ แต่เป็นการนำเสนอความปรารถนา ความฝันและความกังวลของวัยรุ่น ภาพอันน่าหวาดกลัวของเคานท์แดรกคิวลาจึงไม่อาจตอบใจทึบในประเด็นดังกล่าวได้อย่างชัดเจนเพราะเชื่อมโยงกับความขลาดกลัวมากกว่าองค์ประกอบอื่น

ในขณะที่ภาพลักษณ์แบบมนุษย์ของเอ็ดเวิร์ดหรือผีดูดเลือดแบบใหม่ที่ปรากฏในเรื่องกลับมีบทบาทอย่างมากในการนำเสนอความปรารถนาของเบลลาในการครอบครองความสัมพันธ์ที่เชื่อถือได้และความฝันของเด็กสาวที่หวังจะได้การยอมรับจากคนรอบข้าง ย้อนกลับไปยังฉากที่เบลลาพบกับเด็กตระกูลคัลเลนเป็นครั้งแรกที่โรงอาหาร นอกจากความงดงามจับตาของหน้าตา รูปร่างแล้ว องค์ประกอบที่น่าสนใจในการบรรยายภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดคือการเชื่อมโยงภาพลักษณ์ของเด็กตระกูลคัลเลนเข้ากับนายแบบบนหน้าปกพิมพ์สีในนิตยสารต่างๆ หรือในภาพเขียนชั้นเอก

(...) their faces, so different, so similar, were all devastatingly, inhumanly beautiful. They were faces you never expected to see

²⁵ ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ผีดูดเลือดของ *The twilight saga* ก็คือไม่เพียงเฉพาะตระกูลคัลเลนเท่านั้นที่เป็นคนต่างถิ่น แม้แต่เบลลาตัวละครเอกซึ่งทำหน้าที่ผู้เล่าเรื่องนั้นก็เป็นคนแปลกถิ่นเช่นกัน ดังนั้นแล้วการเปิดเรื่องด้วยฉากการเดินทางจากเมืองฟีนิกซ์ไปยังเมืองฟอร์คส์ก็ดูจะต่างจากกรณีของฮาร์เกอร์ในแง่ที่ว่าเด็กสาวแปลกถิ่นในบ้านเดิมของตนเอง ในขณะที่ช่วงท้ายเรื่อง *Twilight* เมื่อเบลลาต้องหลบหนีการไล่ล่าของเจมส์ผีดูดเลือดเร็วร้อน เธอกลับมายังเมืองฟีนิกซ์แต่กลับไม่เหมือนเดิม “มันว่างเปล่า เป็นสัญลักษณ์ของอันตรายไม่ปลอดภัย [...] มันมากกว่าที่ฉันฝันถึง ฉันฝันถึงป่าเขียวขุ่มที่ปลอดภัยของฟอร์คส์... ของบ้าน” (Meyer., pp. 442-443.) อย่างไรก็ตามป่าของฟอร์คส์และบ้านในที่นี้ดูจะเชื่อมโยงกับบ้านกลางป่าของตระกูลคัลเลนมากยิ่งขึ้นเสียกว่าบ้านของเด็กสาวเอง เบลลาจึงมีลักษณะแปลกถิ่นเช่นเดียวกับผีดูดเลือดและราวกับไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโลกมนุษย์มาตั้งแต่แรกเริ่ม

except perhaps on the airbrushed pages of a fashion magazine.

Or painted by an old master as the face of an angel.²⁶

องค์ประกอบที่ถูกนำมาเชื่อมโยงกันระหว่างภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนกับ ผู้เป็นแบบในนิตยสารหรือภาพโบราณคือรูปแบบของภาพลักษณ์ที่สังคมยอมรับ การปรับเปลี่ยน ภาพลักษณ์จึงเป็นมากกว่าการแปลงภาพของสัตว์ประหลาดให้ใกล้เคียงกับมนุษย์ แต่ยังเป็น การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ให้เอ็ดเวิร์ดมีลักษณะความงามในอุดมคติ ต่างจากเบลลาที่กลับนำเสนอ ภาพลักษณ์ของเธอเองในฐานะของความไม่สมบูรณ์ ดังที่เด็กสาวบรรยายถึงตนเองในคืนแรกที่ เธอกลับมายังเมืองฟอร์คส์

I would be the new girl from the big city, a curiosity, a freak.

Maybe, if I looked like a girl from Phoenix should, I could work this to my advantage. But physically, I'd never fit in anywhere. I should be tan, sporty, blond — a volleyball player, or a cheerleader, perhaps — all the things that go with living in the valley of the sun.

Instead, I was ivory-skinned, without even the excuse of blue eyes or red hair, despite the constant sunshine. I had always been slender, but soft somehow, obviously not an athlete; I didn't have the necessary hand-eye coordination to play sports without humiliating myself — and harming both myself and anyone else who stood too close. (...) I looked at my face in the mirror as I brushed through my tangled, damp hair. Maybe it was the light, but already I looked sallow, unhealthy. My skin could be pretty — it was very clear, almost translucent-looking — but it all depended on color. I had no color here.

Facing my pallid reflection in the mirror, I was forced to admit that I was lying to myself. It wasn't just physically that I'd

---

²⁶ *Ibid.*, p. 19.

never fit in. And if I couldn't find a niche in a school with three thousand people, what were my chances here?²⁷

ลักษณะที่ควรสังเกตประการหนึ่งในบทบรรยายของเบลลาก็คือเด็กสาวมองว่าภาพลักษณ์ภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญในสร้างรูปแบบที่สังคมยอมรับ “บางทีถ้าฉันดูเหมือนเด็กสาวจากฟีนิกซ์อย่างที่ควร ฉันคงจะได้ใช้มันอย่างเป็นประโยชน์นี่” (Maybe, if I looked like a girl from Phoenix should, I could work this to my advantage.) หรือ “ไม่ใช่แค่รูปร่างภายนอกเท่านั้นที่ดูไม่เข้ากับที่ใดเลย แต่หากฉันไม่สามารถหาที่ให้ตัวเองได้ในโรงเรียนที่มีคนตั้งสามพันคนแล้วฉันจะมีโอกาสอะไรที่นี้ล่ะ” (It wasn't just physically that I'd never fit in. And if I couldn't find a niche in a school with three thousand people, what were my chances here?)²⁸ จากข้อความทั้งสองในข้างต้นจะเห็นว่าปัจจัยเกี่ยวกับรูปลักษณ์ภายนอกกลายเป็นเครื่องมือในการสร้างพื้นที่ทางสังคมของวัยรุ่น การมีรูปลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบเช่นเดียวกับเอ็ดเวิร์ดจึงตอบรับกับความฝันในการเป็นที่ยอมรับของสังคม

นอกจากนี้ภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ดยังประกอบด้วยอนุภาคอื่นๆ ที่ควรนำมาร่วมพิจารณาด้วย ทั้งรูปแบบที่ชี้ถึงสถานะทางการเงินที่มั่นคง ดังในบทบรรยายถึงเอ็ดเวิร์ด สิ่งที่ปรากฏพร้อมกันเสมอคือการบรรยายถึงเครื่องแต่งกายที่ดูเรียบง่ายแต่ทว่ากลับมีราคาสูง รถยนต์ราคาแพงของเด็กหนุ่มที่ใหม่สะอาดตากว่ารถของเด็กคนใดในโรงเรียน ไปจนถึงสภาพบ้านของเด็กหนุ่มที่รายล้อมไปด้วยเครื่องอำนวยความสะดวกทันสมัย ซึ่งเบลลานั้นย้ำประเด็นดังกล่าวในช่วงต้นของนวนิยายเรื่อง *New moon* ว่า

Edward had a *lot* of money—I didn't even want to think about how much. Money meant next to nothing to Edward or the rest of the Cullens. It was just something that accumulated when you had unlimited time on your hands²⁹

²⁷ *Ibid.*, p. 10. เน้นข้อความตามตัวบท

²⁸ *Ibid.*

²⁹ Stephenie. Meyer, *New Moon*, The Twilight Saga (New York: Little, brown and company, 2006). p. 12. เน้นข้อความตามตัวบท

นอกจากภาพลักษณ์ทางการเงินที่มั่นคงแล้ว เอ็ดเวิร์ดก็ยังมีชื่อเสียงเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของครอบครัวในอุดมคติ ช่วงต้นของนวนิยายเรื่องแรกอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวคัลเลนไปในทิศทางเดียวกันผ่านความเห็นของเจสสิกา (เพื่อนร่วมชั้นของเด็กสาว) และ สาราวัตรชาร์ลีผู้เป็นพ่อของเบลลา คือแม้ว่าตระกูลคัลเลนจะไม่ได้เกี่ยวพันทางสายเลือดโดยตรง สามีภรรยาคัลเลนร่วมกันรับมาอุปการะเด็กทั้งหมดของครอบครัว แต่เมื่อ “พวกเขาอยู่ด้วยกันตลอด” (They're all together though)³⁰ และ “ครอบครัวคัลเลนก็สนิทสนมกลมเกลียวกันดีแบบที่ครอบครัวดี ๆ ควรจะเป็น” (they stick together the way a family should)³¹ ภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ดจึงไม่ใช่เพียงความสมบูรณ์พร้อมของร่างกาย แต่ยังเป็นรูปแบบที่เชื่อมโยงกับสถานะทางการเงินอันมั่นคงและความสัมพันธ์ของครอบครัวอันแสนสมบูรณ์แบบ³² ปัจจัยทั้งหลายนี้ซึ่งปรากฏผ่านภาพลักษณ์ผีดูดเลือดของเอ็ดเวิร์ดล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างตำแหน่งแห่งที่และตัวตนในสังคม ลักษณะของผีดูดเลือดจึงสะท้อนถึงหลักเกณฑ์ที่สังคมคาดหวังให้เบลลา

³⁰ Meyer, *Twilight*. p. 20. เน้นข้อความตามตัวบท

³¹ *Ibid.*, p. 36.

³² การนำเสนอลักษณะอุดมคติของครอบครัวคัลเลนโดยผ่านสายตาของเบลลาผู้มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวและผู้คุมกฎเมื่ออย่างสาราวัตรชาร์ลี กรณีดังกล่าวยิ่งช่วยสนับสนุนบทบาทของภาพลักษณ์ผีดูดเลือดในการนำเสนอความปรารถนา ความฝัน และความกังวลของเด็กสาว เพราะลักษณะอุดมคติของครอบครัวคัลเลนเป็นเรื่องของภาพลักษณ์ภายนอกเท่านั้น ความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างพี่น้องที่สังคมรับรู้แท้จริงเป็นความสัมพันธ์แบบคูรััก กระทั่งความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่ แต่เดิมนั้นก็สามารถนับได้ว่าเป็นความสัมพันธ์แบบพ่อ-ลูก เนื่องด้วยคาร์ไลล์เป็นผู้มอบชีวิตอมตะให้แก่เอสเมคนรัก โครงสร้างความสัมพันธ์ภายในที่มีนัยยะของการสังวาสในวงศ์วานเดียวกัน (incest) การที่เบลลารับรู้ความสัมพันธ์ที่แท้จริงของครอบครัวคัลเลนจึงเปรียบได้กับการเห็นถึงรอยปริแตกของเปลือกนอก อันเป็น “ความอูจจารภายใน” ตามทัศนะของกูดนาว (Katherine J. Goodnow) ที่เปรียบเทียบไว้ว่า “ทำหน้าที่เป็นพรมแดนที่บรรจุกักเก็บเลือดและอวัยวะภายใน พร้อมทั้งทำให้อัตลักษณ์ของปัจเจกบุคคลหนึ่งๆ ประกอบกันเป็นองค์รวม” การฉีกขาดของผิวหนังจึงนำไปสู่ “การล่มสลายของพรมแดนระหว่างภายในและภายนอก” การปรากฏขึ้นของความอูจจารผ่านบทบาทของผีดูดเลือดจึงแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ภายนอกของเด็กหนุ่มกับความปรารถนาภายในของเด็กสาวที่ถูกกดทับอยู่ ประเด็นเกี่ยวกับความอูจจารภายในนี้โปรดอ่านเพิ่มเติมใน เมธาวิ โหละสุต, “อ่าน ไฟต์คลับ ในฐานะนวนิยายแห่งความอูจจาร,” *วารสารศิลปศาสตร์* 12, no. 2 (2555). หน้า 1-45.

หรือวัยรุ่นเป็น ภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ดจึงเป็นเหมือน “ความฝันที่ดียิ่งเสียกว่าที่เราได้คาดไว้” (a dream so far beyond any of your expectations)³³

การปูเรื่องของนวนิยายทำให้ผู้อ่านเห็นถึงพื้นฐานชีวิตของเด็กสาวที่มีครอบครัวแตกแยก ไม่สมบูรณ์แบบตามที่สังคมและเด็กสาวปรารถนา ยิ่งเมื่อเบลล่าจำใจต้องย้ายบ้านมาอาศัยกับพ่อ ผู้ที่เด็กสาวไม่คุ้นเคยและมาอยู่ในเมืองเล็กๆ ท่ามกลางคนแปลกหน้า ความแปลกแยกของตัวตน วัยรุ่นซึ่งกำลังระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่เช่นเดียวกับเด็กสาวจากเมืองใหญ่อย่างเบลล่าผู้ไม่อาจ ลงรอยกับวิถีชีวิตเรียบง่ายสงบของเมืองฟอร์คส์ เรื่องราวความสัมพันธ์ผิดพลาดของพ่อแม่ในอดีตที่ หวนกลับมาหลอกหลอนเด็กสาวอีกครั้งเมื่อต้องย้ายกลับมาอยู่บ้านเกิด ตลอดจนความกังวล เกี่ยวกับตัวตนของเอ็ดเวิร์ดคนรักที่ก้าวข้ามความตายกลายเป็นผีดูดเลือด เด็กหนุ่มคงอยู่ในวันดริ ทิ้งให้เด็กสาวเสื่อมถอยไปตามกาลเวลาและตายลง ความกังวลต่างๆ นี้ล้วนกลายเป็นปัจจัย สำคัญที่สร้างความรู้สึกไม่มั่นคงให้แก่เบลล่า ความรู้สึกไม่มั่นคงนี้นำมาซึ่งความรู้สึกโหยหาความ สมบูรณ์แบบที่ปรากฏให้เห็นผ่านตัวตนของเอ็ดเวิร์ดและครอบครัวคัลเลน ตัวละครผีดูดเลือดจึง กลายเป็นความฝันและความปรารถนาของเด็กสาว การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดนี้จึง เป็นการสร้างรูปแบบในอุดมคติซึ่งตอบรับกับความฝันของเบลล่าในการสร้างตัวตนที่ยอมรับของ สังคม³⁴

นอกจากภาพลักษณ์ของเด็กหนุ่มจะสะท้อนถึงความฝันของเบลล่าในการเป็นที่ยอมรับ ของสังคมรอบข้างแล้ว ความปรารถนาที่จะครอบครองความสัมพันธ์ที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลงของเด็ก สาวก็ยังถูกนำเสนอผ่านความปรารถนาต่อตัวของเอ็ดเวิร์ดด้วยเช่นกัน ความปรารถนาต่อตัวเด็ก หนุ่มนี้ไม่ใช่เพียงแคความหวังที่จะครอบครองใจหรือตัวตนอันเกิดจากนิสัยใจคอของเขา แต่ยัง สอดคล้องกับเรื่องของร่างกายรูปลักษณะภายนอกอีกด้วย เช่นที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง *Eclipse* เมื่อสงครามระหว่างเผ่ามนุษย์แปลงหมาป่ากับผีดูดเลือดกำลังจะเริ่มต้นขึ้น เบลล่า ปรารถนาในตัวเอ็ดเวิร์ดเสียจนอ่อนวอนให้เขาร่วมหลับนอนกับเธอ หากแต่เด็กหนุ่มกลับปฏิเสธ

³³ Meyer, *Twilight*. p. 1.

³⁴ เจนนิเฟอร์ แมคมาฮอน (Jennifer L. McMahon) ผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญาเปรียบเทียบ สุนทรียศาสตร์และอัตถิภาวนิยม แมคมาฮอนเสนอข้อสังเกตที่น่าสนใจเกี่ยวกับตัวละครเบลล่าว่าเด็กมนุษย์สาว ไม่เพียงแต่ปรารถนาที่จะรักผีดูดเลือดหนุ่ม แต่เธอยังปรารถนาที่จะเป็นผีดูดเลือดเช่นเดียวกับเขาด้วย ผล สืบเนื่องจากความคิดดังกล่าวการที่เบลล่าปรารถนาเป็นผีดูดเลือดนั้นจึงเชื่อมโยงกับความฝันในการเปลี่ยน สถานะทางสังคมผ่านอำนาจของเงินตรา การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดจึงสะท้อนถึงความกังวลของ สังคมเกี่ยวกับวัยรุ่นที่กำลังถูกครอบงำโดยค่านิยมในสังคมทุนนิยมอีกลักษณะหนึ่ง ดูเพิ่มเติมใน McMahon.

เพราะกลัวร่างกายของเธอไม่อาจจะรับไว้ ความแตกต่างทางด้านร่างกายกลายเป็นเส้นแบ่งระหว่างความปรารถนาของเบลลากับการกังวลของเอ็ดเวิร์ด³⁵ พละกำลังอันมหาศาลของเอ็ดเวิร์ดที่สามารถช่วยชีวิตเบลลาจากอุบัติเหตุรถชนด้วยมือเพียงข้างเดียวเชื่อมโยงกับความแข็งแกร่งของเพชร ซึ่งเป็นสิ่งที่เบลลาใช้เปรียบเทียบประยลักษณะของเอ็ดเวิร์ดในบทที่ 13 “คำสารภาพ” (Confessions) ของนวนิยาย *Twilight* เมื่อเอ็ดเวิร์ดชวนเบลลาไปป็นเขาในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เด็กหนุ่มเผยร่างที่แท้จริงของผีดูดเลือดท่ามกลางแสงอาทิตย์ ซึ่งแทนที่ร่างของเอ็ดเวิร์ดจะสลายเป็นเถ้าธุลี ร่างกายของเด็กหนุ่มกลับเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กสาวตกตะลึง

Edward in the sunlight was shocking. I couldn't get used to it, though I'd been staring at him all afternoon. His skin, white despite the faint flush from yesterday's hunting trip, literally sparkled, like thousands of tiny diamonds were embedded in the surface. He lay perfectly still in the grass, his shirt open over his sculpted, incandescent chest, his scintillating arms bare. His glistening, pale lavender lids were shut, though of course he didn't sleep. A perfect statue, carved in some unknown stone, smooth like marble, glittering like crystal.³⁶

ภาพลักษณ์ผีดูดเลือดของเอ็ดเวิร์ดที่เปรียบประหนึ่งเพชรนี้กลายเป็นลักษณะที่สำคัญซึ่งเชื่อมโยงกับความปรารถนาด้านความสัมพันธ์ของเบลลา ใน *The twilight saga* คุณสมบัติของเพชรเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่ได้สื่อถึงเพียงความแข็งแกร่งคงทนและไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาของร่างกายผีดูดเลือดเท่านั้น แต่คุณสมบัติการกระจายแสงของเพชรดังที่ปรากฏในข้อความข้างต้นยังสื่อไปถึงรูปแบบความรักของผีดูดเลือดที่ปราศจากความหมองมัว ไร้ซึ่งการทรยศหักหลัง เพราะผีดูดเลือดจะมีความรักได้เพียงครั้งเดียวในชั่วเวลาอันเป็นนิรันดร์ เมื่อพบกับคู่รักแล้วผีดูดเลือดจะมั่นคงต่อคู่ของตนเพียงคนเดียว ความสัมพันธ์ระหว่างคู่ครองของผีดูดเลือดนั้นทรงพลังยิ่งกว่าความสัมพันธ์ใดๆ ในสังคมผีดูดเลือด อีกทั้งภาพลักษณ์ที่งดงามประดุจเพชรของเอ็ดเวิร์ดนี้ยัง

³⁵ Stephenie. Meyer, *Eclipse*, The Twilight Saga (New York: Little, brown and company, 2007). pp. 441-443.

³⁶ Meyer, *Twilight*. p. 260.

เชื่อมโยงไปกับจีไฟเซอร์รูปหัวใจของขวัญแทนตัวเอ็ดเวิร์ดที่มอบให้แก่เด็กสาวในโอกาสจบการศึกษา และแหวนเพชรที่ใช้เป็นแหวนแต่งงาน เพชรและร่างกายที่ผุดผ่องซึ่งสะท้อนแสงระยิบระยับได้ แสงอาทิตย์จึงเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงความสัมพันธ์ที่เบลลาปรารถนา³⁷ ภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ดจึงสะท้อนถึงความปรารถนาของเด็กสาวที่หวังจะมีรักอันมั่นคงท่ามกลางสังคมอเมริกันร่วมสมัยที่ทุกสิ่งเปลี่ยนแปลงไปตามสถานะทางสังคม ภาพลักษณ์ที่ผุดผ่องของเอ็ดเวิร์ดที่ปรับเปลี่ยนจากสัตว์ประหลาดแห่งความมืดมิดไปสู่รูปแบบมนุษย์แห่งแสงสว่างจึงเป็นการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ตอบรับกับความฝันในการเป็นที่ยอมรับของสังคม รวมไปถึงปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับการนำเสนอความปรารถนาของเบลลา เด็กสาวผู้ปรารถนาความรักดูเพชรน้ำเอกที่บริสุทธิ์ใสไม่เสื่อมสลาย และมีค่าหาได้ยากยิ่ง

ภาพลักษณ์ที่ผุดผ่องอันสมบูรณ์แบบของเอ็ดเวิร์ดก็ไม่ได้มีบทบาทเพียงแค่อ้างถึงความฝันและความปรารถนาของเบลลาเท่านั้น ความสมบูรณ์แบบของภาพลักษณ์แบบมนุษย์นี้เองก็ยัง มีบทบาทสำคัญในการสื่อถึงความกังวลของเด็กสาวด้วย ภาพลักษณ์อุดมคติของเอ็ดเวิร์ดที่งดงามจับตา แข็งแกร่งและไม่เสื่อมสลายไปตามเวลาทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับภาพลักษณ์ของเบลลา เด็กสาวมีร่างกายที่อ่อนแอ เปราะบางและจะค่อยๆ แก่ชราไปตามกาลเวลา ในทัศนคติของเด็กสาวเอ็ดเวิร์ดกลายเป็นบุคคลที่เธอไม่สมควรคู่เพราะเด็กหนุ่มนั้นเป็นภาพของความสมบูรณ์ที่เกินเอี่ยมปรารถนา และเมื่อภาพลักษณ์เป็นองค์ประกอบสำคัญหนึ่งในการสร้างความสัมพันธ์หรือการเป็นที่ยอมรับของสังคม ความกังวลเกี่ยวกับตัวตนที่เกิดจากภาพลักษณ์ที่ผุดผ่องของเอ็ดเวิร์ดจึงเป็นเรื่องเดียวกันกับความสัมพันธ์ที่เบลลาปรารถนา ภาพลักษณ์ของผุดผ่องจึงมีบทบาทในการนำเสนอความกังวลของวัยรุ่นต่อการสร้างความสัมพันธ์และสร้างตัวตนอันเป็นที่ยอมรับ

ดังนั้นแล้วภาพลักษณ์อสุรกายของเคนท์แดรกควิลลาในวรรณกรรมของสโตเกอร์จึงไม่อาจตอบสนองการสื่อถึงความฝัน ความปรารถนาหรือความกังวลของเบลลาได้ เนื่องด้วยภาพลักษณ์แบบสัตว์ประหลาดเป็นภาพที่ติดอยู่กับความหวาดกลัว การนำเสนอเรื่องราวของเบลลาผ่านเรื่องเล่าที่ผุดผ่องจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ที่ผุดผ่องให้ต่างออกไปจากเดิม **เช่นนั้นแล้วจึงอาจกล่าวได้ว่าการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ที่ผุดผ่องในวรรณกรรมชุด**

³⁷ ในที่นี้เพชรเองยังสามารถเชื่อมโยงกับปัญหาเรื่องชนชั้นและฐานะทางสังคมของเบลลาด้วย เนื่องด้วยเด็กสาวเกิดในครอบครัวชนชั้นกลางรายได้ต่ำ การย้ายที่อยู่กลับยังบ้านเกิดก็เป็นผลมาจากปัญหาทางการเงินด้วยเช่นกัน ยิ่งเมื่อเพชรเป็นสัญลักษณ์แห่งความร่ำรวย ความปรารถนาต่อเอ็ดเวิร์ดซึ่งเปรียบดังเพชรเดินได้จึงเชื่อมโยงกับบริโภคนิยมในวัยรุ่น (ประเด็นดังกล่าวจะปรากฏในเนื้อหาส่วนถัดไป)

The twilight saga เป็นการเปลี่ยนให้ภาพลักษณ์ผีดูดเลือดของเอ็ดเวิร์ดกลายเป็นภาพแห่งความปรารถนา เพราะนอกจากจะปรับภาพลักษณ์ให้ใกล้เคียงกับมนุษย์อย่างมากแล้ว ยังมีการเพิ่มเติมลักษณะความงามจับตา ร่างกายอันสมบูรณ์คงทนและไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสเวลา ลักษณะดังกล่าวที่ปรากฏภายในตัวบทนั้นจึงมีบทบาทสำคัญต่อการสื่อถึงความปรารถนาและความกังวลในการครอบครองความสัมพันธ์ซึ่งเชื่อถือได้

2.2 ผีดูดเลือด: ภาพแทนความวิตกกังวล

แม้ว่าภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ดจะเป็นภาพลักษณ์ที่ทุกคนต่างปรารถนา ซึ่งถูกย้าผ่านหน้าที่ในการสื่อถึงความฝันเกี่ยวกับตัวตนและความปรารถนาความกังวลในด้านความสัมพันธ์ของเบลลา แต่ตัวบทกลับยังย้าชัดถึงความแตกต่างของเอ็ดเวิร์ดและสมาชิกในครอบครัวของเขาที่ลึกซึ้งไม่เป็นอย่างหนึ่งเดียวกับสังคมอย่างแนบสนิท ดังในฉากแรกที่เบลลาพบพวกเขา เด็กตระกูลคัลเลนผู้ล้วนมีลักษณะอันโดดเด่นน่าปรารถนากลับนั่งรวมกันอยู่เพียงเฉพาะแต่ในกลุ่มของตน “พวกเขายังคงเป็นคนนอกและไม่ได้รับการยอมรับอย่างเห็นได้ชัด” (They were outsiders, clearly not accepted.)³⁸ จากนวนิยายชุด *The twilight saga* ภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ดมีลักษณะแบบมนุษย์และมีลักษณะของความสมบูรณ์แบบแตกต่างออกไปจากภาพลักษณ์ผีดูดเลือดแบบสัตว์ประหลาดของเคานท์แดรกคูล่าอย่างสิ้นเชิง หากแต่การความแตกต่างของภาพลักษณ์ผีดูดเลือดก็ไม่ได้ถูกปรับเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิงเพียงที่ปรากฏในนวนิยายชุดนี้เพียงกรณีเดียว จากการศึกษารูปแบบการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดในเชิงประวัติศาสตร์นิพนธ์ทำให้พบว่า การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดนั้นเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน หรือก็คือมีความพยายามที่จะปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดให้มีลักษณะแบบมนุษย์อยู่ก่อนแล้ว ก่อนที่จะปรับเปลี่ยนให้เป็นภาพลักษณ์อันสมบูรณ์แบบของเอ็ดเวิร์ดในวรรณกรรมชุด *The twilight saga*

ใน “Phantasmagoria: The Modern Vampire” นักวิชาการด้านโบราณคดี คิตชินวิทยา และวรรณกรรม แมทธิว เบอเรสฟอร์ด (Matthew Beresford) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดที่จะเกิดขึ้นในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 21 ว่าภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดจะถูกนำเสนอให้มีลักษณะที่แทบจะไม่แตกต่างกับมนุษย์เลย ในช่วงแรกของบทความเบอเรสฟอร์ดเสนอความคิดเห็นสำคัญเกี่ยวกับภาพลักษณ์ผีดูดเลือดที่ผู้คนใน

³⁸ Meyer, *Twilight*. p. 22.

สังคมจดจำ โดยเสนอว่าภาพลักษณ์ของเคานท์แดรกคิวลาที่ปรากฏในสื่อภาพยนตร์ช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 กลายเป็นปัจจัยหลักในการประกอบสร้างลักษณะหรือแบบแผนความเป็นผีดูดเลือด³⁹ เนื่องจากภาพยนตร์เป็นสื่อที่กำลังอยู่ในความสนใจ กอปรกับภาพยนตร์สยองขวัญที่มีตัวละครผีดูดเลือดเป็นตัวละครสำคัญของเรื่อง (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของ *Dracula*) ก็เป็นลักษณะภาพยนตร์ที่ผู้คนให้ความสนใจอย่างยิ่ง การผลิตซ้ำภาพลักษณ์ผีดูดเลือดอย่างต่อเนื่องในสื่อภาพยนตร์จึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญในการประกอบสร้างภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดที่สังคมจดจำ

หากแต่ภาพลักษณ์ของเคานท์แดรกคิวลาในที่นี้ก็แตกต่างออกไปจากลักษณะที่ปรากฏในวรรณกรรมของสโตเกอร์ ภาพลักษณ์ของเคานท์คิวลาที่สังคมจดจำกลับเป็นภาพของขุนนางผู้ดี ผีดูดเลือดหนุ่มวัยฉกรรจ์ผมสีดำสนิทจัดแต่งอย่างเรียบร้อยเงางามตัดกับใบหน้าขาวละเอียดยุติจบตา สวมชุดทักซิโดสีดำหรูหราที่ทับเสื้อผ้าไหมตัวในสีขาวและรองเท้านางมันวาว ตลอดจนท่าทางเจ้าเล่ห์และสำเนียงแปร่งประหลาดที่ดูคลุมเครือเช่นเดียวกันกับเสื้อคลุมยาวสีดำสนิทตัวนอกที่คลุมทับปกปิดรายละเอียดต่างๆ ภายใน เคานท์แดรกคิวลาในแบบดังกล่าวจึงมีความใกล้เคียงกับมนุษย์และต่างออกไปจากในขนบวรรณกรรมอย่างชัดเจน ภาพลักษณ์ผีดูดเลือดที่มีลักษณะใกล้เคียงกับมนุษย์ถูกผลิตซ้ำอย่างต่อเนื่องในสื่อภาพยนตร์ทั้งในกรณีของเคานท์แดรกคิวลา ในช่วงปี ค.ศ. 1931 – 1974⁴⁰ และตัวละครเอกผีดูดเลือดอื่นๆ ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 เช่น ผีดูดเลือดหนุ่มหัวหนังกุ่มกวนเมืองอย่างเดวิดในภาพยนตร์เรื่อง *The lost boys* ผลงานการกำกับในปี ค.ศ. 1987 ของซูมัทเกอร์ (Joel Schumacher)⁴¹ หรือเบลดลูกครึ่งผีดูดเลือดนักสู้ในภาพยนตร์ไตรภาค *Blade* (c.1998), *Blade II* (c.2002) และ *Blade: Trinity* (c.2004)⁴² เป็น

³⁹.Beresford, "Phantasmagoria: The Modern Vampire." pp.140-174.

⁴⁰ ประกอบด้วยภาพยนตร์เรื่อง *Dracula* ผลงานบทภาพยนตร์ของดินและบัลเดอร์สัน (Tod Browning (Director), Hamilton Deane and John Balderson (Screenplay), *Dracula* [Film]. United States: Universal Pictures, 1931.) และภาพยนตร์โดยบริษัทภาพยนตร์ British Hammer Horror corporation ซึ่งประกอบด้วยภาพยนตร์ 9 เรื่อง คือ *Dracula* (c. 1958), *The bride of Dracula* (c. 1960), *Dracula: Prince of darkness* (c. 1966), *Dracula has risen from the grave* (c. 1968), *Taste the blood of Dracula* (c. 1969), *Scars of Dracula* (c.1970), *Dracula AD 1972* (c. 1972), *The satanic rites of Dracula* (c. 1973) และ *The legend of the 7 golden vampires* (c. 1974) in *ibid.*, p. 221.

⁴¹ Joel. Schumacher, "The Lost Boys," (United States: Warner Bros, 1987).

⁴² Stephen. Norrington, Guillermo del. Toro, and David S. Goyer, "Blade Trilogy " (United States: New Line Cinema, 1998-2004).

ต้น ทำายที่สุดแล้วการผลิตซ้ำภาพลักษณะผีดูดเลือดแบบมนุษย์ในสื่อภาพยนตร์ก็ส่งผลอย่างยิ่งในการปรับเปลี่ยนภาพลักษณะผีดูดเลือดในงานวรรณกรรม ดังที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่องชื่อ *Interview with the vampire* ผลงานเล่มแรกในนวนิยายชุด *Vampire chronicles* ของนักเขียนหญิงชาวอเมริกันแอนน์ ไรซ์ (Anne Rice) ที่นำเสนอเรื่องราวแห่งความเปล่าเปลี่ยวของหลุยส์ผีดูดเลือดหนุ่มในคราบมนุษย์ ซึ่งต้องทนดำรงอยู่อย่างไร้ความหมายภายใต้คำสาปแห่งชีวิตนิรันดร์⁴³

แต่สิ่งสำคัญมากไปกว่าแนวโน้มการปรับเปลี่ยนภาพลักษณะผีดูดเลือดของเบอเรสฟอร์ด คือ การปรับเปลี่ยนดังกล่าวสร้างมิตินัยความหมายแฝงให้แก่ผีดูดเลือด โดยเขาเสนอความเห็นต่อการปรับเปลี่ยนภาพลักษณะผีดูดเลือดจากลักษณะสัตว์ประหลาดไปสู่ภาพลักษณะแบบมนุษย์นี้ว่าเป็นการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับความหมายของผีดูดเลือดที่แปรเปลี่ยนไป

The fear created by the vampire has dissipated, and the vampire himself has become a parody of what he once was. The reason for this is quite simple: we no longer fear the vampire. It was society's fear of the vampire that allowed him to exist through the ages. But how did the fear subside after so long? And what does this mean for vampire in twenty-first century?⁴⁴

คำถามของเบอเรสฟอร์ดช่วยย้ำว่าภาพลักษณะแบบสัตว์ประหลาดของเคานท์แดรกคิวลาเป็นภาพลักษณะที่ผูกติดอยู่กับความกลัว ไม่ว่าจะเป็นความหวาดกลัวต่อโรคภัย เหตุร้ายหรือความตายในเชิงความเชื่อทางสังคมหรือศาสนาก็ตาม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และการจัดระเบียบทางสังคมนับตั้งแต่ยุคสมัยใหม่ก็ค่อยๆ คลี่คลายความหวาดกลัวต่อความตายซึ่งสะท้อนในภาพลักษณะของผีดูดเลือดให้ลดลงหรือปรับเปลี่ยนไปเป็นความกลัวแบบอื่นๆ ดังนั้นแล้วตัวตนของผีดูดเลือดในสังคมร่วมสมัยจึงผูกติดอยู่กับความหมายที่มันอ้างอยู่ จึงเห็นได้ว่าแม้เอ็ดเวิร์ดและสมาชิกในตระกูลคัลเลนจะมีภาพลักษณะของมนุษย์ในยุคมคติและอาศัยร่วมในสังคมมนุษย์อย่างดีเยี่ยม หากแต่ทำายที่สุดพวกเขาก็ถูกมองว่าแตกต่างและไม่เป็นหนึ่งเดียวกับสังคมอย่างสมบูรณ์

⁴³ Beresford, "Phantasmagoria: The Modern Vampire." p. 148.

⁴⁴ *Ibid.*, p. 140.

เบอเรสฟอร์ดเรียกลักษณะของผีดูดเลือดที่มีความใกล้เคียงกับมนุษย์อย่างมากเช่นผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของ “ผีดูดเลือดเชิงจิต” (psychic vampire) โดยอธิบายถึงรูปแบบผีดูดเลือดดังกล่าวว่าอาจสืบย้อนไปถึงตำนานปกรณัมในรูปของวิญญาณหรือปีศาจที่ออกมาดูดดื่มชีวิตของเหยื่อทั้งในรูปของพลังกาย ความแข็งแกร่งของจิตใจหรือโลหิต ผีดูดเลือดเชิงจิตจะลอบเข้ามาในช่วงค่ำคืนยามที่ผู้คนหลับใหล กัดกินชีวิตของเหยื่อและมอบความคิดผิดพลาดแก่เหยื่อเป็นสิ่งตอบแทน แนวความคิดแบบดังกล่าวอาจชัดเจนขึ้นเมื่อเทียบกับรูปแบบปีศาจนางแมวซัคคิวบัส (Succubus) อย่างไรก็ดีในกรณีดังกล่าวจำเป็นต้องพิจารณาบริบททางสังคมสมัยโบราณ การขาดความรู้ทางการแพทย์ส่งผลให้เกิดความกลัวต่อผีดูดเลือดในฐานะเหตุแห่งโรคภัย อากาศชื้นแฉะ เชื้อยชาและง่วงซึมของร่างกายถูกแทนที่ด้วยคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์ว่าเป็นเพียงผลกระทบจากอาหารที่ไม่ได้คุณภาพ การขาดแร่ธาตุสารอาหาร ความเหนื่อยล้าจากการทำงานหนัก หรือผลข้างเคียงของโรคเบาหวานและลูคีเมียซึ่งไม่เป็นที่รู้จักในสมัยโบราณ⁴⁵

การย้อนกลับมาใช้รูปแบบของผีดูดเลือดเชิงจิตจึงย่อมให้ผลที่แตกต่างไปจากเดิม เบอเรสฟอร์ดได้ขยายความคิดเกี่ยวกับรูปแบบดังกล่าวผ่านมโนทัศน์เกี่ยวกับผีดูดเลือดในตำรา *The Satanic Bible* ของแอนตัน ลาวีเย่ (Anton LaVey) ผู้ก่อตั้งลัทธิซาตานนิยม (Satanism)⁴⁶ โดยเสนอว่าผีดูดเลือดเชิงจิตนั้นจะปะปนอยู่ในสังคมมนุษย์ คอยดูดกลืนพลังชีวิตของผู้อื่น ที่ไม่ใช่เพียงเลือดเช่นในอดีต อาจเป็นเงินตราและความสุขสมหวัง เหยื่อของเหล่าผีดูดเลือดเชิงจิตจึงเป็นใครก็ตามที่มีชีวิตความเป็นอยู่สุขสบาย ประสบความสำเร็จในการทำงาน หรือมีความสัมพันธ์ต่อผู้คนรอบข้างอย่างมั่นคง เนื่องด้วยผีดูดเลือดเชิงจิตไม่มีสิ่งเหล่านี้จึงต้องกัดกินแย่งมาจากผู้อื่น จนกระทั่งหมดสิ้นและออกเล่าเหยื่อรายใหม่ไปอย่างไม่สิ้นสุด ดังเช่นที่เบอเรสฟอร์ดได้กล่าวไว้ดังนี้

LaVey suggests that they can be found in all walks of life and can be determined by their ability to leave you feeling drained or tired, and that they prey on people who are generally happy in life with good relationships, jobs, friends and so forth. This is because psychic vampires often do not have these things in their own lives and seek to *drain* some of this success or happiness for themselves. The label *psychic vampire* is often applied to those in

⁴⁵ *Ibid.*, p. 156-157.

⁴⁶ Fortune Dion, *Psychic Self-defense*, (1930) อ้างใน *ibid.*, pp. 157-158.

society that are deemed *loners* or *misfits*, or those who cannot maintain stable relationships and jobs and who flit from social group to social group in a *vampiric* fashion. The coined term is perhaps too conveniently used to describe those in society who are different from what is acknowledged as *normal*, and who seek ways to gain some of this social structure for themselves.⁴⁷

เมื่อย้อนกลับไปยังข้อสังเกตที่เบอเรสฟอร์ดเสนอไว้ในบทความของเขาที่ว่า “มันคือความหวาดกลัวต่อผีดูดเลือดของสังคมที่มอบอำนาจให้เขามีตัวตนข้ามผ่านยุคสมัยต่างๆ” (It was society's fear of the vampire that allowed him to exist through the ages.)⁴⁸ ดังนี้แล้วจะเห็นได้ว่าการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์จากสัตว์ประหลาดไปสู่ลักษณะมนุษย์ของผีดูดเลือดเชิงจิต ตัวตนแบบมนุษย์จึงเป็นการสะท้อนถึงความกังวลต่อกลุ่มคนผู้ไม่ปกติซึ่งกำลังสร้างตำแหน่งแห่งที่ในสังคม ภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดจึงเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงไปยังความแปลกแยกไม่ลงรอยของสังคมกับกลุ่มคนที่มีชีวิตแตกต่างไปจากที่เราคาดหวัง เป็นการสะท้อนถึงความไม่ปกติที่เรียกครองตำแหน่งแห่งที่ในสังคมผ่านเรื่องเล่าของผีดูดเลือด

หากแต่เมื่อภาพลักษณ์ผีดูดเลือดเชื่อมโยงกับความกังวลของสังคมเกี่ยวกับกลุ่มคนดังเช่นที่เบอเรสฟอร์ดเสนอ เช่นนั้นแล้วในกรณีของนวนิยาย *The twilight saga* ความเชื่อมโยงดังกล่าวยังคงปรากฏอยู่หรือไม่ และความกังวลของสังคมเกี่ยวกับวัยรุ่นที่น่าเสนอมานตัวละครผีดูดเลือดคือความกังวลในประเด็นใด เนื่องด้วยผีดูดเลือดวัยรุ่นตระกูลคัลเลนไม่ได้ถูกนำเสนอผ่านความรุนแรง พวกเขาต่างไม่ได้ก่อภาวะปัญหาใดแต่กลับประพฤติตัวดีเป็นแบบอย่างแก่สังคม ดังที่สารวัตรชาร์ลีบีตาของเบลลากล่าวในช่วงต้นเรื่องว่า “เด็กพวกนั้นล้วนทำตัวดีและสุภาพเรียบร้อยกันทุกคน (...) พวกเขาไม่เคยก่อปัญหาต่างพร้อยอะไรให้กับพ่อแม่แต่สักนิดเดียว” (All of those kids are well behaved and polite. (...) I haven't had one speck of trouble from any of them)⁴⁹

ในนวนิยายเล่มแรกเอ็ดเวิร์ดเปรียบเทียบประยความเป็นผีดูดเลือดของตนว่าสิ่งอันตรายช่วงแรกที่เขาพบเบลลาจึงต้องตีตัวออกห่างเพื่อความปลอดภัยของเธอ แต่ความพยายามนั้นก็ไม่ได้

⁴⁷ *Ibid.*, p. 157. เน้นข้อความตามต้นฉบับ

⁴⁸ *Ibid.*, p. 140.

⁴⁹ Meyer, *Twilight*. p. 36.

เป็นผลเพราะทั้งสองต่างตกหลุมรักกันอย่างถอนตัวไม่ขึ้น เบลลา ยังคงรักกับผีดูดเลือดแม้จะรู้ว่า ความสัมพันธ์จะนำไปสู่ความตาย ความรักของเบลลาต่อเอ็ดเวิร์ดจึงเป็นเสมือนการเสพติด ความเสี่ยง ข้อสังเกตเรื่องตัวตนของผีดูดเลือดกับความหลงใหลของเด็กสาวนี้ย้ำถึงความสัมพันธ์ ระหว่างความเสี่ยงกับความพึงใจ เดโบราห์ ลัปตัน (Deborah Lupton) นักวิชาการด้านสังคม วิทยาเสนอว่ากิจกรรมเสี่ยงอันตรายที่เกิดขึ้นในสังคมร่วมสมัยแสดงถึงการละเมิดต่อกฎ เนื่องด้วย ชีวิตประจำวันของคนในสังคมต่างถูกกำกับด้วยระบบเวลา ยิ่งเมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวนี้เกิดขึ้นซ้ำๆ ก็จักกลายเป็นกิจวัตรของคนคนหนึ่ง เช่น ชีวิตในโรงเรียนของเบลลาที่แต่ละชั่วโมงจะระบุเวลา สถานที่และครูผู้สอนอย่างชัดเจน การทำกิจกรรมเสี่ยงภัยจึงช่วยถอดรื้อระบบที่ควบคุมออก ช่วงขณะหนึ่ง ผลของความอันตรายนั้นมอบความพึงพอใจแก่ผู้กระทำซึ่งไม่เพียงเติมสีสันให้กับ ชีวิตประจำวัน แต่ยังเป็นการบำบัดรูปแบบหนึ่งที่ช่วยให้เราอยู่ร่วมกับกฎของสังคมได้

ในประเด็นเกี่ยวกับความเสี่ยงนี้ยังช่วยให้เห็นถึงการเชื่อมโยงระหว่างความกังวลของ สังคมกับตัวละครผีดูดเลือด ความรักระหว่างเบลลากับเอ็ดเวิร์ดเป็นความสัมพันธ์ที่อันตรายเพราะ เมื่อมนุษย์คืออาหารตามธรรมชาติของผีดูดเลือดแล้ว ความสัมพันธ์ของตัวละครเอกจึงไม่ใช่เพียง แค่ความสัมพันธ์แบบคู่รัก แต่ยังสามารถพิจารณาถึงสถานะระหว่างผู้ล่ากับเหยื่อได้อีกด้วย หากวิเคราะห์จากตรรกะดังกล่าวก็จะเห็นได้ว่าเบลลาต้องเผชิญกับความเสี่ยงตายอยู่ทุกช่วงขณะ ไม่ใช่แค่เพียงวิกฤตอันตรายอย่างการแก้แค้นของผีดูดเลือดเร็วร้อนวิกตอเรียในนวนิยายเรื่อง *Twilight* และ *Eclipse* หรือการเผชิญหน้ากับเหล่าผู้อาวุโสโวลตูรีในนวนิยายเรื่อง *New Moon* การหลงรักเอ็ดเวิร์ดกับการหลงใหลในความเสี่ยงของเบลลาจึงกลายเป็นเรื่องเดียวกัน การคบหา กับผีดูดเลือดหนุ่มจึงเป็นเหมือนการเดินอยู่บนปากเหวอันตรายซึ่งสอดคล้องกับมโนทัศน์ของ ลัปตันที่กล่าวถึง “การเดินบนปากเหว” (edgework) นี้ว่าเป็นการก้าวผ่านข้อจำกัดความเหมาะสม ของสังคม

Edgework (...) takes place around cultural boundaries: such as those between life and death, consciousness and unconsciousness, sanity and insanity and an ordered sense of self and environment against a disordered sense of self and environment.⁵⁰

⁵⁰ Deborah. Lupton, *Risk* (London: Routledge, 1999). p. 151.

จากคำอธิบายของลัปตันจะเห็นได้ถึงความความพึงใจต่อตัวตนผีดูดเลือดของเอ็ดเวิร์ดนั้น ผูกโยงเข้ากับความเสี่ยงที่เด็กสาวเผชิญ ผีดูดเลือดหนุ่มเป็นเสมือนปากเหวของเบลลาที่ช่วยทำให้เธอกลับมาอยู่ในสังคมฟอร์คส์ได้อย่างราบรื่น นอกจากนี้ความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยงกับผีดูดเลือดยังถูกย่ำผ่านสถานะกึ่งเป็นกึ่งตายและตัวตนอันตรายของผู้ล่าที่แฝงความเขี้ยววนเกินห้าม รวมถึงบทบาทของเอ็ดเวิร์ดที่แสดงถึงการอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์สังคมมนุษย์และการละเมิดในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกับบริบททางประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ. 2000-2005 ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนและตีพิมพ์นวนิยาย พบว่าช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่ภาครัฐส่งเสริมนโยบายเกี่ยวกับวัยรุ่น เช่น การรณรงค์การคุมกำเนิดในวัยรุ่นหญิงทั่วประเทศของรัฐบาลอเมริกันอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 2000 เพื่อลดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์อันนำไปสู่ปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจที่รัฐต้องเข้ามารับผิดชอบต่อดูแล หรือการควบคุมเชิงนโยบายเกี่ยวกับวัยรุ่นกับครอบครัว เนื่องด้วยอัตราการเสียชีวิตและภาวะการอติวิบาตกรรมในวัยรุ่นอเมริกันที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปี ค.ศ. 2000-2005 จนกลายเป็นวิกฤตการณ์ทางสุขภาพของประเทศ เป็นต้น การรณรงค์ดังกล่าวช่วยแนะว่าวัยรุ่นกลายเป็นกลุ่มคนที่สังคมกำลังเฝ้าระวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อชีวิตวัยรุ่น ไม่ใช่การแสดงออกถึงความรุนแรงต่อผู้อื่นหรือสังคม

การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดของเอ็ดเวิร์ดในตัวบทวรรณกรรมจึงสอดคล้องกับการนำเสนอปัญหาความเสี่ยงในข้างต้นนี้ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาประกอบกับการนำเสนอผ่านเรื่องราวความรักระหว่างผีดูดเลือดหนุ่มกับเด็กสาว การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดช่วยย้ำถึงความปรารถนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวัยรุ่นซึ่งผูกติดกับความเขี้ยววนและความเสี่ยง เรือนกายเครื่องหน้าอันสมบูรณ์ของผีดูดเลือดหนุ่มเขี้ยววนใจเด็กสาวจนทำให้เธอขอหลบนอนกับเขาทั้งที่ยังไม่พร้อมช่วยสะท้อนความปรารถนาทางเพศที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น จนอาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ซึ่งย่อมกลายเป็นความกังวลความเจ็บปวดอย่างมหาศาลให้แก่วัยรุ่น เช่นเดียวกับเบลลาที่ต้องทนทรมานขณะตั้งครรภ์บุตรสาวจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันในนวนิยายเรื่อง *Breaking dawn*

การเลิกรักกับเบลลาในช่วงต้นของนวนิยายเรื่อง *New moon* เพื่อให้เด็กสาวปลอดภัยจากความกระหายเลือดของเอ็ดเวิร์ด นำไปสู่เหตุการณ์สำคัญในช่วงท้ายของนวนิยายเรื่องดังกล่าวเมื่อเอ็ดเวิร์ดเข้าใจผิดคิดว่าเบลลาตัดสินใจกระโดดหน้าผาฆ่าตัวตายโดยมีสาเหตุมาจากการเลิกรักกัน เด็กหนุ่มก็เลือกฆ่าตัวตายโดยเดินทางไปยังเมืองโวลเตอร์รา ในประเทศอิตาลีเพื่อให้

เหล่าผีดูดเลือดผู้อาวูโสโวลตุร์สังหารเขา เอ็ดเวิร์ดเลือกที่จะฆ่าตัวตายเช่นเดียวกับเบลลาเพราะ “ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้บนโลกที่คุณ [เบลลา] ไม่ได้ดำรงอยู่”⁵¹ (I can't live in a world where you don't exist.) ความเชื่อมโยงจากเหตุการณ์ทั้งสองต่างสะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงในความรักของวัยรุ่นที่สามารถนำไปสู่ความตาย อย่างไรก็ตามนอกจากเหตุการณ์ข้างต้นจะสะท้อนถึงปัญหาอัตวิบาตกรรมในวัยรุ่นอันเป็นปัญหาสำคัญซึ่งสังคมกำลังจับตามองแล้ว ความตายที่เอ็ดเวิร์ดเลือกเมื่อต้องสูญเสียเบลลาคนรักยังอาจถูกเปรียบได้กับความตายของวัยรุ่นจากปัญหายาเสพติดได้อีกด้วย กล่าวคือ หากเชื่อมโยงเหตุการณ์ฉากหนึ่งในนวนิยายเรื่อง *Twilight* ที่เอ็ดเวิร์ดเปรียบเทียบเบลลาว่าเด็กสาว “เป็นเฮโรอีนของผมอย่างแน่แท้” (You are exactly my brand of heroin.)⁵² ความทรมาณเมื่อต้องแยกจากเด็กสาวจึงสะท้อนถึงความทรมาณในการปฏิเสชยาเสพติดที่เจ็บปวดเสียจนเด็กหนุ่มต้องเลือกฆ่าตัวตาย การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ดให้มีลักษณะแบบวัยรุ่นเพื่อให้มองเขาเป็น “เพียงมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง” (If I said I was only human?)⁵³ จึงเป็นการย้ำความเชื่อมโยงกับกลุ่มคนซึ่งกำลังประสบปัญหาที่สังคมจับตามอง

อย่างไรก็ตามนอกจากการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดให้ตอบรับกับการนำเสนอปัญหาวัยรุ่นที่สังคมกังวลในข้างต้นแล้ว ความกังวลของสังคมเกี่ยวกับวัยรุ่นผ่านภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดยังอาจเชื่อมโยงกับประเด็นอื่นด้วย เมื่อภาพลักษณ์ผีดูดเลือดใน *The Twilight Saga* ไม่ได้ถูกนำเสนอเพียงร่างกายที่งดงามสมบูรณ์แบบเท่านั้น ครอบครัวยูดีดเลือดคัลเลนยังควบคุมจิตใจได้อย่างยอดเยี่ยมจนสามารถอาศัยอยู่ร่วมกับมนุษย์ได้ ดังนั้นการยึดโยงความหมายผีดูดเลือดกับลักษณะของวัยรุ่นตามบริบททางประวัติศาสตร์จึงอาจไม่เพียงพอต่อการศึกษาถึงปัจจัยและผลของการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดในวรรณกรรมชุดนี้ได้ บริบทของผีดูดเลือดในวรรณกรรมชุดนี้จึงอาจมีความหมายที่สำคัญมากกว่าเพียงที่จะชี้ให้เห็นถึงปัญหาพื้นฐานของ

⁵¹ Meyer, *New Moon*. p. 509.

⁵² Meyer, *Twilight*. p. 268. เน้นข้อความตามตัวบท

⁵³ *Ibid.*, p. 262. ในประโยคคำถามดังกล่าวแสดงถึงความอุจจารผ่านบทบาทของผีดูดเลือดซึ่งสื่อถึงความฝัน ความปรารถนาและความกังวลของเบลลา คำขอที่ให้เด็กสาวมองเขาเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งทำลายขอบเขตระหว่าง “ผิวหนัง” หรือรูปลักษณ์ภายนอกของเอ็ดเวิร์ดกับ “เลือด” ซึ่งเป็นคุณสมบัติความเป็นอมตะภายในร่างกาย ภาพลักษณ์ภายนอกแบบมนุษย์ที่ห่อหุ้มความเป็นผีดูดเลือดไว้ภายในจึงปริแตกออกมาและกลายเป็นสิ่งที่ไม่ลงรอยกับสิ่งอื่น เจกเช่นในครั้งแรกที่เบลลาพบกับเอ็ดเวิร์ด ความแตกต่างระหว่างตระกูลคัลเลนกับเด็กวัยรุ่นในโรงอาหารของโรงเรียนภายใต้คราบผิวหนังแบบมนุษย์ ความ “แตกต่างแต่ก็คล้ายคลึงกัน” (so different, so similar) กับเด็กคนอื่น ๆ คือความอุจจารของผีดูดเลือดที่กระตุ้นความปรารถนาภายในของเบลลาให้กลายเป็นคำพูดออกมา

วัยรุ่นที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปในวรรณกรรมวัยรุ่นร่วมสมัย ความหมายของผีดูดเลือดกับตัวตนของวัยรุ่นอาจพิจารณาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความกังวลของสังคมต่อวัยรุ่นที่ถูกครอบงำโดยแนวคิดปรีโกคินิยม

Dr. Cullen is a brilliant surgeon who could probably work in any hospital in the world, make ten times the salary he gets here, (...) We're lucky to have him – lucky that his wife wanted to live in a small town. He's an asset to the community, (...) they stick together the way a family should – camping trips every other weekend.”⁵⁴

ฉากข้างต้นนี้คือความเห็นของสารวัตรชาร์ลีสต่อครอบครัวคัลเลน เมื่อเบลลาเอ่ยถามพ่อของเธอในบทแรกในเรื่อง ครอบครัวผีดูดเลือดคัลเลนไม่ได้ถูกนำเสนอให้เห็นเพียงเฉพาะภาพลักษณ์ของร่างกายที่สมบูรณ์แบบเท่านั้น หากพิจารณาถึงภาพรวมจะเห็นได้ว่ารูปร่างหน้าตาอันงดงามของสมาชิกในครอบครัวเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งที่ขบเน้นความสมบูรณ์ของครอบครัวให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ตระกูลคัลเลนนำเสนอภาพของครอบครัวสุขสันต์ในอุดมคติของสังคมอเมริกัน เพราะแม้สมาชิกของครอบครัวจะไม่ได้ผูกพันกันทางสายเลือดโดยแท้ ลูกทั้งสี่เป็นเด็กวัยรุ่นที่รับมาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม แต่ยังคง “สนิทสนมกลมเกลียวกันดีแบบที่ครอบครัวดี ๆ ควรจะเป็น” (they stick together the way a family should)⁵⁵ คาร์โลส คัลเลนผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวและพ่อของเด็กวัยรุ่นทั้งสี่มีอาชีพเป็นศัลยแพทย์ประจำเมืองฟอร์คส์ เขาช่วยเหลือชาวเมืองไว้มากมายจนเป็นที่ยกย่องของชุมชน ขณะที่ภรรยาของหมอ หรือ เอสเม คัลเลน นั้นก็วางตัวเป็นแม่บ้านผู้เพียบพร้อมที่กลับเลือกมาอาศัยอยู่ในเมืองขนาดเล็กเพื่อที่จะสามารถเลี้ยงดูบุตรบุญธรรมทั้งสี่ได้อย่างเต็มที่ ส่วนเด็กวัยรุ่นทั้งสี่ของครอบครัวคัลเลนก็ไม่เคยก่อเรื่องหรือทำให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงลบ อีกทั้งยังสามารถสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศได้ทั้งหมด อย่างไรก็ตามไม่ใช่แค่การประกอบอาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคมของผู้เป็นพ่อ การวางตัวอย่างดีของแม่จนเป็นที่ยอมรับของชุมชน หรือการศึกษาในระดับสูงของลูกทั้งสี่เท่านั้นที่ทำให้ครอบครัวคัลเลนเป็นที่ยอมรับในสังคม อีกปัจจัยสำคัญหนึ่งที่พวกคัลเลนครอบครองคืออำนาจ

⁵⁴ *Ibid.*, p. 36.

⁵⁵ *Ibid.*

ของเงินจำนวนมหาศาลที่ทำให้พวกเขากลายเป็น “ทรัพย์สินที่มีค่าของชุมชน” (He’s an asset to the community.)⁵⁶ ดังในบทแรกของนวนิยายเรื่อง *Twilight* เมื่อเบลลาเข้าเรียนที่โรงเรียนมัธยมปลายประจำเมืองฟอร์คส์ ก่อนที่เธอจะพบกับครอบครัวคัลเลนเป็นครั้งแรกที่โรงอาหารในช่วงพักกลางวัน ในช่วงเวลาเช้าที่นักเรียนจะขับรถเข้ามาจอดบริเวณโรงเรียน รถคันหรูที่ดูสะดุดตาของเหล่าผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนคือสิ่งที่เบลลาเห็นเป็นลำดับแรก และไม่ใช่สิ่งที่เบลลามองผ่านอย่างผิวเผิน มุมมองการเล่าเรื่องของเบลลาทำให้เราเห็นถึงความสนใจในเชิงวัตถุนิยมของเธออย่างชัดเจน

When I went back out to my truck, other students were starting to arrive. I drove around the school, following the line of traffic. I was glad to see that most of the cars were older like mine, nothing flashy. At home I'd lived in one of the few lower-income neighborhoods that were included in the Paradise Valley District. It was a common thing to see a new Mercedes or Porsche in the student lot. The nicest car here was a shiny Volvo, and it stood out. Still, I cut the engine as soon as I was in a spot, so that the thunderous volume wouldn't draw attention to me.⁵⁷

จะเห็นได้ว่ารถยนต์คันหรูที่แสนโดดเด่นของครอบครัวคัลเลนมีลักษณะเป็นนามมาย (menytony) หรือก็คือการแทนที่คำหนึ่งด้วยคำอื่นโดยการเชื่อมโยงระหว่างกันในเชิงภาษาศาสตร์ รถยนต์มูลค่าสูงถูกเทียบได้กับผีดูดเลือดผู้มีความสมบูรณ์แบบและอำนาจ รวมไปถึงบริบทที่เบลลากล่าวถึงสถานะทางสังคมของตนที่เป็นชนชั้นกลางรายได้ไม่น้อยกับผู้มีอันจะกินที่เพียบพร้อมไปด้วยวัตถุมูลค่าสูงอย่างรถเมอร์เซเดสหรือพอร์ช ลักษณะการเชื่อมโยงอำนาจของเงินตราที่เป็นตัวกำหนดสถานะทางสังคมกับตัวตนของผีดูดเลือดปรากฏขึ้นอีกครั้งเมื่อเบลลาพบกับครอบครัวคัลเลนที่โรงอาหาร การเปรียบเทียบดังกล่าวไม่เพียงแต่เชื่อมโยงภาพลักษณ์ของผีดูดเลือดที่เป็นต้นแบบความงามของคนในสังคมเช่นเดียวกันกับดาราตามหน้านิตยสาร เรายังสามารถโยงถึงสถานะระดับสูงทางสังคมของเหล่าบุคคลผู้เป็นแบบตามนิตยสารซึ่งล้วนแล้วแต่มีชื่อเสียงและถือ

⁵⁶ *Ibid.*

⁵⁷ *Ibid.*, p. 14.

ครองทรัพย์สินจำนวนมาก ฝึดูดเลือดจึงกลายเป็นภาพแทนของอำนาจเงินที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิต

ประเด็นดังกล่าวจะเด่นชัดยิ่งขึ้นเมื่อฝึดูดเลือดส่วนใหญ่ภายใน *The Twilight Saga* เป็นฝึดูดเลือดเร่ร่อน เช่น เจมส์และวิกตอเรีย คู่รักฝึดูดเลือดที่ตามไล่ล่าเบลลาในนวนิยายสามเรื่องแรกของชุด เป็นต้น ฝึดูดเลือดเร่ร่อนพวกนี้จะหลบเลี่ยงการมีตัวตนในสังคม แต่เมื่อครอบครัวคัลเลนต้องการที่จะอยู่ร่วมกับมนุษย์ในสังคมทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวรรณกรรมนำเสนอเหตุการณ์ภายในเรื่องว่าเป็นส่วนหนึ่งในสังคมอเมริกันร่วมสมัยซึ่งความสัมพันธ์หรือการแบ่งชนชั้นทางสังคมล้วนแปรผันไปตามปริมาณของเงินตรา อำนาจเงินจึงเป็นสิ่งสำคัญที่พวกเขาใช้สร้างตำแหน่งแห่งที่ในสังคม สร้างตัวตนแบบที่พวกเขาต้องการเหมือนกับบัตรประชาชน หนังสือเดินทาง หรือเอกสารทางราชการต่างๆ ที่ครอบครัวคัลเลนอย่างเจสเปอร์แลงมาด้วยเงิน⁵⁸ ลักษณะดังกล่าวยังสอดคล้องกับสถานะของนายทุนที่ คาร์ล มาร์กซ์ (Karl Heinrich Marx) กล่าวไว้ว่าเหล่านายทุนคือ “แรงงานที่ตายไปแล้ว เป็นเหมือนฝึดูดเลือดที่ดำรงอยู่โดยการกินแรงงานที่มีชีวิตและดำรงอยู่ไปเรื่อยๆ ตราบนานเท่ากับแรงงานที่มันกัดกิน” (dead labor which, vampire-like, lives only by sucking living labour, and lives the more, the more labour it sucks)⁵⁹ การเปรียบเทียบของมาร์กซ์ทำให้เห็นถึงสถานะความเป็นผู้ล่าของกลุ่มนายทุนผู้ถือครองเงินและเหยื่อแรงงานชนชั้นกลางระดับล่าง ครอบครัวฝึดูดเลือดย้ายลัทธิไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น รถยนต์คันหรู ข้าวของเครื่องใช้ทันสมัยภายในบ้านส่วนตัวที่มีอาณาเขตกว้างขวาง รวมไปถึงเสื้อผ้าราคาแพงที่ประดับอยู่บนร่างกาย ภาพลักษณ์ของฝึดูดเลือดจึงเปรียบดังภาพความสมบูรณ์แบบหรือชีวิตแบบอุดมคติในสังคมทุนนิยมที่วัดค่าความสูงส่งของมนุษย์จากทรัพย์สินเงินทอง รูปลักษณ์และข้าวของเครื่องใช้ภายนอกมากกว่าการกระทำหรือจิตใจภายใน ลักษณะของฝึดูดเลือดจึงสะท้อนถึงค่านิยมการตัดสินค่าของคนผ่านรูปลักษณ์ภายนอกดังกล่าวซึ่งกำลังครอบงำความคิดของวัยรุ่น เนื่องด้วยการเปลี่ยนทางร่างกายมิใช่เพียงส่งผลให้เกิดความกังวลต่อลักษณะทางกายภาพ แต่ยังมีผลต่อเนื่องถึงความต้องการที่จะมีตัวตนหรือตำแหน่งแห่งที่ในสังคม และเมื่อค่านิยมดังกล่าวกลายเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินความมีตัวตนของวัยรุ่น จึงไม่น่าประหลาดใจที่

⁵⁸Stephenie. Meyer, *Breaking Dawn*, The Twilight Saga (New York: Little, brown and company, 2008). pp. 643 - 648.

⁵⁹ Karl Marx, *Capital*, vol. I, trans. Ben Fowkes, (New York : Penguin, 1976), p.342. อ้างใน Rob. Latham, *Consuming Youth: Vampires, Cyborgs, and the Culture of Consumption* (Chicago, London, : The university of Chicago press, 2002). p. 3.

ความเปราะบางทางอารมณ์ ความกังวลและความปรารถนาต่างๆ ที่เก็บกดอยู่ภายในร่างกายและจิตใจของวัยรุ่นจะเร่งเร้าให้คลายตามและกลายเป็นส่วนหนึ่งของกับดักบริโภคนิยมที่น่าหลงใหลราวกับผีดูดเลือดผู้นำจับตาและเพียบพร้อมไปด้วยทรัพย์ การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดให้เชื่อมโยงกับวัยรุ่นจึงสื่อถึงความกังวลของสังคมต่อแนวคิดบริโภคนิยมที่กัดกินและสร้างให้วัยรุ่นกลายเป็นเหยื่อของระบบทุนนิยมในสังคมอเมริกันร่วมสมัย กระทั่งสุดท้ายก็จะติดเชือกกลายเป็นผีดูดเลือดผู้หิวกระหายเงินและกัดกินผู้ที่ต่ำกว่าราวกับเป็นเพียงวัตถุในที่สุด

ย้อนกลับมายังคำถามสำคัญของบทที่ตั้งไว้ในช่วงแรกที่ว่าเราจะสามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงนี้ได้เช่นใด และการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดนี้มีบทบาทอย่างไรในการสื่อถึงความกังวล ความฝัน ความปรารถนาของวัยรุ่นในสังคมอเมริกันร่วมสมัย ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ดกับความกังวลของสังคมเกี่ยวกับวัยรุ่นกลายเป็นปัจจัยเสริมที่ช่วยชี้ถึงความตึงเครียดระหว่างวัยรุ่นกับความคาดหวังของสังคม เมื่อผู้คนในสังคมคอยเฝ้าระวังจับตามองกลุ่มวัยรุ่น จนกระทั่งผลักดันให้พวกเขากลายเป็นกลุ่มคนที่น่ากังวลผ่านตัวตนของผีดูดเลือด ในขณะที่เดียวกันเมื่อเหล่าผีดูดเลือดวัยรุ่นปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดเพื่อให้กลายเป็นที่ยอมรับ การปรับตัวนี้ก็กลับสร้างความแตกต่างระหว่างผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนกับเด็กคนอื่น ๆ ในโรงเรียน ดังเช่นความไม่ลงรอยที่ปรากฏผ่านความเห็นของเจสสิกาเพื่อนสาวในชั้นเรียนของเบลลากับสารวัตรชาร์ลีย์ผู้เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย “เขาไม่เคยเดทกับใครเลย (ราวกับว่า) ไม่มีผู้หญิงดูดีพอควรคู่กับเขา”⁶⁰ เด็กสาวเจสสิกาไม่อาจทนการกระทำของเอ็ดเวิร์ดที่สังคมคาดหวัง หากแต่เธอก็ยังคงปรารถนาในตัวเขาและหวังจะเป็นเช่นเขา ในขณะที่สารวัตรชาร์ลีย์กลับมองว่า “เด็กพวกนั้นล้วนทำตัวดีและสุภาพเรียบร้อยกันทุกคน (...) พวกเขาไม่เคยก่อปัญหาต่างพร้อยอะไรให้กับพ่อแม่แต่สักนิดเดียว”⁶¹

การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดของเอ็ดเวิร์ดให้มีลักษณะแบบมนุษย์วัยรุ่นจึงสัมพันธ์กับความลึกลับในการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของวัยรุ่น ความแตกต่างของสังคมเด็กที่วัยรุ่นกำลังจะเดินจากมากับโลกของผู้ใหญ่ที่ตนกำลังเดินเข้าไปทำให้ผีดูดเลือดกลายเป็นสัญลักษณ์สำคัญที่ช่วยสื่อถึงความตึงเครียดระหว่างความกังวลของสังคมกับความกังวลของวัยรุ่นต่อตัวตนที่พวกเขาต่างคาดหวังซึ่งกันและกัน

⁶⁰ Meyer, *Twilight*. p. 22.

⁶¹ *Ibid.*, p. 36.

2.3 สรุป

จากภาพของเด็กหนุ่มเอ็ดเวิร์ดในวรรณกรรม *The twilight saga* ฝึดูดเลือด ผู้มีภาพลักษณ์แบบมนุษย์สร้าง ความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับคอนท์แดรกคิวลาส์ตัวละครหลายด จอมผีดิบผู้เลื่องชื่อในวรรณกรรมสโตเกอร์ ความแตกต่างของภาพลักษณ์ทั้งสองจึงนำไปสู่ความ พยายามในการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงตั้งคำถามต่อบทบาทของการเปลี่ยนแปลง ภาพลักษณ์ฝึดูดเลือดแบบใหม่นี้ในการสื่อถึงความกังวล ความฝัน ความปรารถนาของวัยรุ่นใน สังคมอเมริกันร่วมสมัย

การเปรียบเทียบระหว่างภาพลักษณ์แบบสัตว์ประหลาดของคอนท์แดรกคิวลาส์กับ ภาพลักษณ์มนุษย์ในอุดมคติของเอ็ดเวิร์ดทำให้เห็นว่าภาพลักษณ์ของฝึดูดเลือดมีบทบาทอย่างยิ่ง ในการสื่อถึงความฝัน ความปรารถนาและความกังวลของวัยรุ่นเกี่ยวกับตัวตนและความสัมพันธ์ เมื่อภาพลักษณ์สัตว์ประหลาดของคอนท์แดรกคิวลาส์เชื่อมโยงกับความหวาดกลัวต่อความตาย อย่างแยกไม่ขาด การนำเสนอความฝัน ความปรารถนาหรือความกังวลของเบลลาผ่านเรื่องเล่า ฝึดูดเลือดจึงถูกแทนที่ด้วยลักษณะแบบอุดมคติของเอ็ดเวิร์ด ความงดงามจับตาของร่างกาย ที่สมบูรณ์แบบ แข็งแกร่งและไม่เสื่อมสลายไปในกระแสแห่งเวลาทำให้ภาพลักษณ์ฝึดูดเลือดของ เด็กหนุ่มกลายเป็นภาพแห่งความปรารถนา ภาพลักษณ์อันไร้ที่ติของฝึดูดเลือดเข้ามาเติมเต็ม ความหวังของเบลลาในการมีตัวตนซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมและความปรารถนาของเด็กสาวใน การครอบครองความสัมพันธ์ที่ไม่มีวันแปรเปลี่ยน ในขณะที่เดียวกันภาพลักษณ์ฝึดูดเลือด อันสมบูรณ์แบบของเด็กหนุ่มก็ยังสื่อถึงความกังวลของเบลลาในการเติมเต็มความปรารถนาที่ยาก เกินจะเป็นจริง

นอกจากนี้การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ฝึดูดเลือดของเอ็ดเวิร์ดใน *The twilight saga* ก็ยัง สัมพันธ์กับความหมายของตัวตนฝึดูดเลือด ภาพลักษณ์ฝึดูดเลือดจึงเป็นภาพแห่งความกังวลที่ สะท้อนถึงกลุ่มคนผู้มีวิถีชีวิตแตกต่างไปจากที่สังคมกำหนด การศึกษาบริบททางประวัติศาสตร์ ทำให้เห็นว่าภาพลักษณ์วัยรุ่นของฝึดูดเลือดเอ็ดเวิร์ดสอดคล้องกับปัญหาของวัยรุ่นที่สังคมกำลัง ให้ความสนใจ อีกทั้งองค์ประกอบทางสังคมทั้งสภาพครอบครัว ลำดับชั้นทางสังคม ไปจนถึง สถานะทางการเงิน ซึ่งควบคุมมาพร้อมกับภาพลักษณ์ที่เพียบพร้อมของเอ็ดเวิร์ดก็เชื่อมโยงไปยัง ความกังวลของสังคมต่อแนวคิดบริโภคนิยมในวัยรุ่น การปรับเปลี่ยนให้เอ็ดเวิร์ดและสมาชิก ของตระกูลคัลเลนมีภาพลักษณ์ดีงามอย่างไร้ที่ติทำให้ฝึดูดเลือดวัยรุ่นกลายเป็นตัวตนตามความ ปรารถนาของผู้ใหญ่และมีตำแหน่งแห่งที่ดังในความฝันสุดเอื้อมือของวัยรุ่น เมื่อวัยรุ่นต้องเปลี่ยน

ผ่านจากชีวิตวัยเด็กไปสู่สังคมผู้ใหญ่ เช่นเดียวกับที่เบลลาต้องย้ายไปยังเมืองฟอร์คส์ ในช่วงเวลาแห่งวิกฤติของชีวิตความสัมพันธ์อันไม่ลงรอยระหว่างความคาดหวังของสังคมกับความฝันของวัยรุ่นในการมีตำแหน่งแห่งที่และตัวตนที่พวกเขาปรารถนาจึงถูกสื่อผ่านภาพลักษณ์ที่ดูโดดเด่นสัญลักษณ์แห่งตัวตนที่ก้าวกระหว่างสองโลกเช่นเดียวกับพวกเขา ซึ่งอาจนำทางพวกเขาไปยังโลกแห่งความตายดังเช่นที่สังคมกังวล... หรือมีตัวตนดังที่ตนปรารถนาโลกแห่งชีวิตนิรันดร์...

บทที่ 3

สู่เรื่องของเด็กสาว:

ผีดูดเลือดและแฟนตาซีอันเฟื่องฝันของเบลลา

ตัวตนอันแปลกแยกของตัวละครผีดูดเลือดที่กำลังก้าวระหว่างความเป็นกับความตาย ตลอดจนวิถีชีวิตอันแตกต่างของผีดูดเลือดที่หลบเร้นกายออกจากดินแดนอันสว่างไสวไปสู่ดินแดนอันมืดมิดห่างไกลในเรื่องเล่าต่างๆ สร้างความหวาดกลัวให้กับผู้คนในสังคมมานับนานหลายศตวรรษ หากแต่ความน่าขยาดแขนงต่อผีดูดเลือดกลับสร้างความหลงใหลให้กับวัยรุ่นผู้ซึ่งกำลังเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่และมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการสร้างตำแหน่งแห่งที่ในสังคมหรือมีตัวตนที่ได้รับการยอมรับจากผู้คนรอบข้าง ตัวละครผีดูดเลือดจึงถูกนำมาใช้เพื่อสื่อถึงความฝัน ความปรารถนาและความวิตกกังวลของวัยรุ่นเช่นเดียวกับที่ปรากฏในวรรณกรรมชุด *The twilight saga* อย่างไรก็ดีในวรรณกรรมชุดนี้ภาพลักษณ์ของตัวละครผีดูดเลือดถูกนำเสนอให้มีลักษณะแบบมนุษย์และได้สร้างความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากภาพลักษณ์แบบสัตว์ประหลาดของเคานท์แดรกคูล่าซึ่งเป็นต้นแบบของตัวละครผีดูดเลือดที่สังคมจดจำ นอกจากนี้จะปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของตัวละครผีดูดเลือดให้มีลักษณะของมนุษย์แล้ว ยังปรับเปลี่ยนให้รูปลักษณะภายนอกของผีดูดเลือดอยู่ในช่วงวัยเดียวกันกับตัวละครเอกของเรื่องอย่างเด็กสาวเบลลา ทำให้ ผีดูดเลือดมีภาพลักษณ์แจ่มใสมากกว่าคนอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเอ็ดเวิร์ดตัวละครเอกและตัวละครสำคัญอื่นๆ อย่างสมาชิกในครอบครัวคัลเลน อีกทั้งเมเยอร์ผู้เขียนยังได้บรรจุลักษณะอันเป็นอุดมคติลงในตัวละครผีดูดเลือดด้วย ทั้งความงดงามของรูปร่างที่ไร้ที่ติ ร่างกายแข็งแกร่งดุจเหล็กกล้า ตลอดจนความเยาว์วัยที่ไม่เสื่อมสลายไปตามกาลเวลา

เมื่อภาพลักษณ์ผีดูดเลือดสัตว์ประหลาดของเคานท์แดรกคูล่าผูกติดกับความหวาดกลัวต่อความตายจนยากที่จะสื่อถึงความรู้สึกต่างๆ ของวัยรุ่นได้อย่างชัดเจน การนำเสนอประเด็นเกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่นจึงถูกแทนที่ด้วยภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ด ภาพลักษณ์แบบมนุษย์วัยรุ่นของผีดูดเลือดหนุ่มที่ถูกนำเสนอและแทรกด้วยคุณสมบัติอุดมคติจึงมีบทบาทสำคัญในการสื่อถึงความวิตกกังวล ความปรารถนาความฝันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความสัมพันธ์และการเป็นที่ยอมรับจากสังคมของเบลลา ความปรารถนาในการครองรักกับเอ็ดเวิร์ดจึงกลายเป็นทั้งความ

ปรารถนาในการครอบครองความสัมพันธ์ที่มั่นคงไม่เสื่อมสลายและการได้รับการยอมรับจากสังคม อย่างไรก็ตามการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดนี้ก็ยังคงเชื่อมโยงความหมายการมีตัวตนของตัวละครผีดูดเลือดที่สื่อถึงกลุ่มคนในสังคมกำลังถูกจับตามอง การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดให้มีลักษณะแบบวัยรุ่นจึงสะท้อนถึงความกังวลของสังคมต่อวัยรุ่นด้วยกัน จากการวิเคราะห์ร่วมกับบริบททางประวัติศาสตร์ทำให้เห็นว่าภาพลักษณ์วัยรุ่นของตัวละครผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนสอดคล้องกับปัญหาที่สังคมกำลังให้ความสนใจ ทั้งปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตของวัยรุ่นและความกังวลของสังคมต่อแนวคิดบริโภคนิยมในวัยรุ่น ตัวละครผีดูดเลือดซึ่งถูกนำเสนอให้มีภาพลักษณ์ไว้ที่ติรากับต้องการให้ผีดูดเลือดนั้นเป็นต้นแบบของวัยรุ่นในอุดมคติ การนำเสนอดังกล่าวทำให้ผีดูดเลือดวัยรุ่นกลายเป็นตัวตนที่วัยรุ่นต่างใฝ่ฝันปรารถนาถึงและในทางตรงกันข้ามความพยายามเปลี่ยนแปลงให้สมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกันกับ ผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนก็สร้างความวิตกกังวลอย่างมหาศาลให้กับเบลลา

หากแต่ในวรรณกรรมชุด *The twilight saga* ตัวละครผีดูดเลือดไม่ได้ถูกนำเสนอโดยปรับเปลี่ยนเพียงเฉพาะภาพลักษณ์ภายนอกให้มีความเป็นมนุษย์แบบอุดมคติเท่านั้น ความแตกต่างสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผีดูดเลือดในวรรณกรรมของเมเยอร์ต่างออกไปจากตัวละครเคานท์แดรกคิวลาในวรรณกรรมของสโตเกอร์ คือ จิตใจอันสูงส่งราวกับเทพเจ้าของเหล่าผีดูดเลือดตระกูลคัลเลน สมาชิกในตระกูลคัลเลนต่างควบคุมความกระหายของพวกตนได้อย่างดีเยี่ยมทำให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับมนุษย์ได้ อีกทั้งยังเห็นคุณค่าของมนุษย์ในฐานะเพื่อนหรือคนรักมากกว่าจะตัดสินให้มนุษย์เป็นเพียงอาหาร เหยื่อหรือสัตว์เลี้ยงชีพของพวกเขา ในยามปกติครอบครัวคัลเลนอยู่ร่วมกันจนกลายเป็นแบบอย่างที่ดีของชุมชน เช่น คาร์ไลส์ ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวปรารถนาที่จะช่วยเหลือมนุษย์ให้พ้นจากความเจ็บปวดของโรคร้ายต่างๆ จึงเลือกที่จะประกอบอาชีพแพทย์ แม้ว่ากลิ่นคาวเลือดมนุษย์ในสถานที่ทำงานเป็นความเฝ้าหวงที่สุดหยิ่งสำหรับผีดูดเลือดก็ตาม ในขณะที่ช่วงเวลาวิกฤติครอบครัวคัลเลนต่างร่วมแรงเพื่อคุ้มครองปกป้องมนุษย์จากทั้งเหล่าผีดูดเลือดเกิดใหม่ที่เดินทางมาตามล่าเบลลาที่เมืองฟอร์คส์ในนวนิยายเรื่อง *Eclipse* หรือจากเหล่าผู้คุมกฎโวลตุรีที่กระหายในอำนาจอย่างไม่สิ้นสุดในนวนิยายเรื่อง *Breaking Dawn* เมื่อนำภาพลักษณ์ภายนอกอันน่าจับตาของผีดูดเลือดมาผนวกกับความสูงส่งของจิตใจภายใน ตัวตนของตระกูลคัลเลนจึงถูกสถาปนาให้มีคุณลักษณะแบบเทพเจ้า (angelic) ดังเช่นที่เบลลาเปรียบเปรยใบหน้าตระกูลคัลเลนว่าราวกับเป็น “ใบหน้าของเทพเวทตามภาพเขียนของเหล่าจิตรกรเอกโบราณ” (painted by an old master as the face of an angel.)⁶² หากแต่เราจะอธิบายถึง

⁶² *Ibid.*, p.19.

ลักษณะความเป็นเทพเจ้าของผีดูดเลือดที่ปรากฏใน *The Twilight saga* ได้อย่างไร คุณลักษณะดังกล่าวนี้มีบทบาทหรือไม่ในเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ของตัวละครเอก ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญหนึ่งของแก่นเรื่อง รวมถึงความเชื่อมโยงระหว่างความเป็นเทพเจ้ากับแก่นเรื่องนี้มีบทบาทอย่างไรในการจัดการ/ต่อรองระหว่างความปรารถนาส่วนตัวของวัยรุ่นกับความคาดหวังของสังคมที่เพิ่มมากขึ้น

3.1 ความขาดและความรู้สึกไม่ปลอดภัยในปมหลังของเด็กสาว

ในเนื้อหาของนวนิยายเรื่อง *Twilight* นอกจากจะบรรยายถึงความอึดอัดใจของเบลลาที่จำต้องย้ายจากเมืองฟีนิกซ์ซึ่งเด็กสาวเติบโตกลับมาสู่เมืองฟอร์คส์บ้านเกิด อีกสิ่งหนึ่งที่ปรากฏอย่างเด่นชัดนับตั้งแต่หน้าแรกของนวนิยายคือความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของเด็กสาว เรื่องเล่าเริ่มต้นขึ้นในระหว่างที่เรนนี่แม่ของเบลลากำลังขับรถไปส่งเด็กสาวที่สนามบิน ภายในรถที่กำลังแล่นสู่จุดหมายปลายทางเด็กสาวอำลาบรรยากาศที่สดใสของเมือง ท้องฟ้ากว้างสีครามไร้เมฆซึ่งถูกบรรยายในย่อหน้าแรกกลายเป็นภาพตัดกับความมืดครึ้มของเมืองบ้านเกิด หากแต่ความกังวลของเด็กสาวในระหว่างเดินทางสู่ฟอร์คส์ไม่ใช่เพียงแค่ความแตกต่างของสภาพดินฟ้าอากาศตามภูมิศาสตร์ บรรยากาศที่ชื้นแฉะครึ้มฝนของฟอร์คส์ในย่อหน้าถัดมากลับปรากฏมาพร้อมกับอดีตของครอบครัวเด็กสาว “ความหม่นหมองของเมืองที่ครอบคลุมไปทั่วทุกหนแห่งจนแม่ของฉันต้องหนีพร้อมกับฉัน เมื่อฉันอายุได้เพียงสี่เดือน” (its gloomy, omnipresent shade that my mother escaped with me when I was only a few months old.)⁶³ ความมืดมนของเมืองผสานกับความหม่นหมองในอดีตของแม่กลายเป็นเรื่องกวนใจเด็กสาว ความคับข้องใจในการย้ายกลับไปยังบ้านเกิดจึงไม่ใช่แค่การเปลี่ยนที่อยู่โดยไม่เต็มใจ หากแต่เป็นการเผชิญหน้ากับอดีตอันขมขื่นของพ่อกับแม่

ความกังวลของเบลลาต่อความสัมพันธ์ที่ไม่ลงรอยของพ่อกับแม่ในอดีตถูกย้ำชัดขึ้นอีกครั้งเมื่อเด็กสาวเดินทางมาถึงบ้านของสาวด์รซาร์ลิสผู้เป็นพ่อ เด็กสาวบรรยายสภาพบ้านหลังเดิมที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงตลอดสิบแปดปี “บ้านสองห้องนอนที่เขา [พ่อ] ซื้อไว้อยู่กับแม่ของฉันในช่วงแต่งงานกันใหม่ๆ นี่คือนี่เดียวที่ชีวิตแต่งงานของคู่มือ – คืนวันเก่าก่อน” (two bedroom house that he'd bought with my mother in the early days of their marriage. Those were the only

⁶³ *Ibid.*, p. 3.

kind of days their marriage had —the early ones.)⁶⁴ การบรรยายสภาพบ้านที่ไม่เคยแปรเปลี่ยนนี้เชื่อมโยงไปยังความรักอันมั่นคงของชาร์ลีย์ที่ยังมีต่อเรนีอย่างไม่เสื่อมคลาย ความสัมพันธ์ที่ไม่ลงรอยระหว่าง “เขา” ผู้เป็นพ่อซึ่งยังคงรักภรรยาของตนอย่างหมดใจกับ “แม่ของฉัน” ผู้หมดเยื่อใยจากสามีและจากไปพร้อมกับลูกสาวเมื่อสิบแปดปีก่อน กลายเป็นอดีตของครอบครัวที่เบลลาไม่อยากเผชิญ ดังที่เธอได้กล่าวในช่วงหนึ่งขณะสำรวจหาความเปลี่ยนแปลงของบ้านหลังเก่านี้

Over the small fireplace in the adjoining handkerchief-sized family room was a row of pictures. First a wedding picture of Charlie and my mom in Las Vegas, then one of the three of us in the hospital after I was born, taken by a helpful nurse, followed by the procession of my school pictures up to last year's. Those were embarrassing to look at — I would have to see what I could do to get Charlie to put them somewhere else, at least while I was living here.

It was impossible, being in this house, not to realize that Charlie had never gotten over my mom. It made me uncomfortable.⁶⁵

ความคับแคบของห้องนั่งเล่นที่เล็กกว่ากับผืนผ้าเช็ดหน้าถูกขยายออกด้วยรายละเอียดของรูปถ่ายที่เรียงรายอยู่บนเตาผิง ภาพถ่ายครอบครัวถูกบรรยายตามลำดับเหตุการณ์นับตั้งแต่รูปคู่หวานชื่นของสาววิตรชาร์ลีย์และเรนี รูปหมู่ครอบครัวในวันที่เบลลาเกิด ภาพถ่ายของเด็กสาวที่ค่อยๆ เติบโตขึ้นแต่ละปี ภาพถ่ายครอบครัววางเรียงเป็นลำดับราวกับจะพยายามยืดขยายพื้นที่เหนือเตาผิงด้วยรายละเอียดของแต่ละภาพ หากแต่เรื่องราวในอดีตกลับดันทะลักจนสร้างความคับแคบให้กับห้องนั่งเล่นเสียยิ่งกว่าขนาดที่แท้จริง ภาพแสนสุขสันต์ของครอบครัวในวันวานกลับกลายเป็นเรื่องกวนใจเด็กสาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรื่องราวในภาพเหล่านั้นตอกย้ำความสัมพันธ์ไม่ลงรอยของพ่อกับแม่ ซึ่งถูกย้ำในย่อหน้าถัดมาว่า “มันเป็นไปได้เลยที่จะอยู่ใน

⁶⁴ *Ibid.*, p. 9.

⁶⁵ *Ibid.*, pp. 11-12.

บ้านหลังนี้โดยไม่รู้ตัวชาร์ลียังคงไม่เคยลืมแม่ของฉันได้เลย มันทำให้ฉันรู้สึกอึดอัด” (It was impossible, being in this house, not to realize that Charlie had never gotten over my mom. It made me uncomfortable) อดีตอันขมขื่นระหว่างพ่อผู้ยังยึดติดกับแม่ผู้เดินจากไปก็ทำให้รูปครอบครัวกลายเป็นเรื่อง “กระอักกระอ่วนใจที่จะมอง” (Those were embarrassing to look at) เสียจนเบลลาต้องหาทางเอาภาพเหล่านั้นออกไปเสียให้พ้นตา

ความไม่ลงรอยในชีวิตรักของพ่อกับแม่ในอดีตควมรวมเอาประสบการณ์ซึ่งยากจะลืมเลือนในชีวิตเด็กสาวเอาไว้ เรเน่หนีจากบ้านไปพร้อมลูกสาววัยสี่เดือน แม่ย้ายออกไปอยู่ยังเมืองใหญ่และพบรักกับชายอีกคนที่ดูแลเธอกับเบลลาแทนพ่อตลอดหลายสิบปี ความทรงจำเกี่ยวกับแม่มีชีวิตชีวาเช่นเดียวอากาศปลอดโปร่งแจ่มใสของเมืองฟีนิกซ์ที่เด็กสาวเติบโตมา ในขณะที่ความทรงจำเกี่ยวกับพ่อกลับผูกติดอยู่กับอดีตซึ่งไม่อาจหวนมาในฟอร์ตส์ ชาร์ลียาตราหายไปจากชีวิตส่วนใหญ่ของเด็กสาว ชั่วร้ายความทรงจำอันแจ่มชัดเกี่ยวกับพ่อในบ้านเกิดยังถูกแทนที่ด้วยประสบการณ์เลวร้ายในวัยเด็ก “มันคือเมืองที่ฉันถูกบังคับให้ไปอยู่สักเดือนหนึ่งในทุกวันหยุดฤดูร้อนจนกระทั่งฉันอายุสิบสี่” (It was town that I'd been compelled to spend a month every summer until I was fourteen)⁶⁶ ฤดูร้อนแสนสดใสในเมืองใหญ่ที่เด็กสาวเติบโตกลับถูกแทนที่ด้วยความมืดมนในบ้านเกิด ครอบครัวของเด็กสาวแตกย้ายกระจัดกระจายไปคนละเมือง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวถูกเชื่อมโยงผ่านเรื่องเลวร้ายฝังใจที่มีต่อบ้านเกิด ความทรงจำต่อเมืองฟอร์ตส์กลายเป็นความทรงจำอันเลวร้ายที่เด็กสาวมีต่อครอบครัว รักขมขื่นของแม่ในอดีตจึงผสมรวมกับประสบการณ์วัยเด็กที่ไม่สดใสของเบลลา การหวนกลับมาอยู่ที่บ้านเกิดจึงเป็นเรื่องชวนอึดอัดสำหรับเบลลา เพราะทุกนาที่ในฟอร์ตส์เด็กสาวถูกบังคับให้เผชิญหน้ากับร่องรอยความสุขของครอบครัวในอดีตซึ่งขาดหายไปไม่อาจหวนคืนมา

การหวนกลับมาอยู่ฟอร์ตส์นอกจากจะเป็นการตอกย้ำต่อความสุขในครอบครัวของเบลลาที่ขาดหายไปแล้ว การย้ายกลับยังบ้านเกิดยังสร้างความกังวลเกี่ยวกับตัวตนให้กับเบลลา เด็กสาวหวนกลับมาอยู่ฟอร์ตส์ในฐานะคนต่างถิ่นทั้งที่เป็นเมืองบ้านเกิดของตนเอง การปรับเปลี่ยนที่อยู่สร้างความกดดันให้กับเด็กสาวที่จำต้องสร้างความสัมพันธ์กับผู้คนในเมืองและเพื่อนในโรงเรียนใหม่ “เด็กทุกคนที่นี่เติบโตมาด้วยกัน ปู่ย่าตายายของพวกเขาก็คงจะเป็นเพื่อนที่คลานตามกันมา ฉันคงจะเป็นยัยเด็กใหม่จากเมืองใหญ่ ของหายาก สิ่งประหลาด” (All of the kids here had grown up together — their grandparents had been toddlers together. I would be the new

⁶⁶ *Ibid.*, p. 3.

girl from the big city, a curiosity, a freak.)⁶⁷ ความปรารถนาในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้คนรอบข้างและเพื่อนใหม่กระตุ้นความกังวลต่อตัวตนของเด็กสาว เนื่องด้วยเบลลาใช้ร่างกายหรือรูปลักษณะภายนอกเป็นเครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์ ความจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ในเมืองใหม่แลงมาด้วยการเผชิญกับความขาดของร่างกายของเด็กสาว เด็กสาวไม่ได้มีภาพลักษณ์นักกีฬาตามแบบฉบับของเด็กสาวในเมืองใหญ่ เบลลาแทบไม่สามารถเล่นกีฬาใดได้เลยเพราะไม่อาจควบคุมการร่างกายของตน ผิวของเธอซีดขาวจนเกือบโปร่งใสแทนที่จะมีผิวสีน้ำผึ้งที่เดินทางมาจากเมืองฟีนิกซ์ แดน “หุบเขาแห่งดวงตะวัน” (the valley of the sun)

ความแปลกประหลาดผิดที่ทางในฐานะคนต่างถิ่นในบ้านเกิดของตนเอง ตลอดจนรูปลักษณะภายนอกที่ไม่สมบูรณ์แบบตามความคิดของเด็กสาวล้วนสร้างความกังวลเกี่ยวกับตัวตน เด็กสาวใช้ร่างกายและตำแหน่งที่เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์และการยอมรับจากสังคม เมื่อเครื่องมือสำคัญขาดหายไปอาจเป็นเช่นดั่งหวัง ความกังวลใจต่อรูปลักษณะและความแปลกถิ่นที่ก่อความกังวลใจเด็กสาวจึงยิ่งเพิ่มมากขึ้นเมื่อจำต้องย้ายมาอยู่ยังเมืองฟอร์คส์

อย่างไรก็ดีข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับปัญหาของเบลลาคือทั้งปัญหาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและความกังวลต่อตัวตนของเด็กสาวต่างถูกนำเสนออย่างเด่นชัดขึ้นเมื่อเธอมีความสัมพันธ์กับผีดูดเลือดหนุ่มเอ็ดเวิร์ด เมื่อเบลลาเริ่มให้ความสนใจกับเอ็ดเวิร์ด เด็กสาวหลงใหลผีดูดเลือดอย่างถอนตัวไม่ขึ้น แม้ว่าช่วงแรกที่ทั้งสองพบกันเอ็ดเวิร์ดจะมีท่าทีปฏิเสธเบลลาอย่างเห็นได้ชัด เนื่องด้วยตัวเขากลัวว่าจะไม่สามารถควบคุมความปรารถนาต่อเด็กสาวได้และพลังมือทำร้ายเธอ หากแต่ท่าทีของเอ็ดเวิร์ดกลับกลายเป็นสิ่งที่ทำให้เบลลาสนใจ ความสนใจต่อตัวตนของผีดูดเลือดหนุ่มนี้เองที่ช่วยขยายความกังวลเกี่ยวกับครอบครัวและตัวตนของเบลลาให้ปรากฏออกมา ในฉากแรกที่เบลลาพบกับเอ็ดเวิร์ดและพี่น้องของเขาที่โรงเรียน นอกจากร่างกายที่งดงามราวกับประติมากรรมแล้ว ความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นในครอบครัวคัลเลนก็เป็นสิ่งที่ปรากฏขึ้นพร้อมกันกับพวกเขาแทบจะทันที ราวกับว่าความงดงามของรูปลักษณะกับความสัมพันธ์แนบแน่นระหว่างสมาชิกในครอบครัวจะเป็นสิ่งที่ขาดออกจากกันไม่ได้ เด็กจากตระกูลคัลเลนนั่งรวมกันอยู่ในมุมลึกของโรงอาหาร พวกเขานั่งแยกตัวออกไปจากเด็กคนอื่น แต่เกาะเป็นกลุ่มกลมเกลียวต่อกัน ยิ่งเจสสิก้าเพื่อนของเด็กสาวกับสาววิตรชาลีผู้เป็นพ่อของเบลลาเล่าถึงความสัมพันธ์ที่ไม่น่าเป็นไปได้ของครอบครัวผีดูดเลือดหนุ่ม เมื่อคาร์ไลล์หอมหนุ่มผู้เปี่ยมด้วยความสามารถกับเอสเม่แม่บ้านสาวผู้เพียบพร้อมรับอุปการะเด็กทุกคนในตระกูลคัลเลนทั้ง

⁶⁷ *Ibid.*, pp. 9-10.

ที่มาจากคนละครอบครัวให้มาเป็นลูกของตน พวกเขาต่างรักใคร่กลมเกลียวกันเสียยิ่งกว่าครอบครัวสวอนของเด็กสาวที่ผูกพันกันด้วยสายเลือด ความสัมพันธ์แบบอุดมคติของครอบครัวคัลเลนจึงยิ่งย่ำถึงอดีตความไม่ลงรอยของพ่อแม่และความสัมพันธ์อันเลวร้ายในครอบครัว ความงดงามของรูปลักษณ์ “ที่แตกต่างกัน ทว่าก็คล้ายคลึงกัน” (so different, so similar)⁶⁸ จึงยิ่งแสดงถึงความแตกต่างของแต่ละสายเลือดที่มาวมกันเป็นครอบครัวแสนสมบูรณ์ครอบครัวใหม่

นอกจากความสัมพันธ์สมบูรณ์แบบอันน่าเหลือเชื่อของตระกูลคัลเลนจะกลายเป็นข้อเปรียบเทียบสำคัญกับความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กสาวแล้ว ตัวตนของเอ็ดเวิร์ดก็เป็นสิ่งที่สร้างความกังวลแก่เด็กสาว เมื่อเบลลาเป็นเพียงเด็กสาวมนุษย์ธรรมดาที่ไม่เพียงจะต้องแก่งในทุกวัน หากตั้งแต่ช่วงต้นของวรรณกรรมตัวบทก็แสดงถึงความบกพร่องทางร่างกายของเบลลา ทั้งจากการที่เด็กสาวไม่สามารถเดินได้ดียวคนปกติ หรือการที่เบลลาหลีกเลี่ยงการเล่นกีฬาเพราะมีปัญหาในการควบคุมระหว่างสายตา มือและเท้า รวมถึงรูปลักษณ์ภายนอกที่เธอมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่น่าจับตา ภาพลักษณ์ของเบลลาจึงแตกต่างจากเอ็ดเวิร์ดคนรักอย่างเห็นได้ชัด ฝืดเคืองหนุ่มมีรูปโฉมงดงามจับตาพร้อมทั้งพลังกำลังเหนือมนุษย์ที่ยังคงอยู่เช่นนี้ไปชั่วกาล ภาพความสมบูรณ์แบบของฝืดเคืองซึ่งถูกมองผ่านเรื่องครอบครัว ตัวตนและความสัมพันธ์กลายมาเป็นตัวอ้างอิงเปรียบเทียบกับความขาดของเบลลาและสร้างความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยให้กับเธอ ดังที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง *New moon* คืบก่อนวันเกิดวัยสิบแปดของเบลลา

(...) to be honest. What was great about mortality? Being a vampire didn't look like such a terrible thing – not the way the Cullens did it, anyway.⁶⁹

เด็กสาวฝันเห็นตนเองในวัยแปดสิบยื่นเคียงข้างกับคนรักที่ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสกาลเวลา ความกังวลของเบลลาก่อตัวขึ้นเป็นความฝัน เรื่องราวในความฝันกระตุ้นให้เด็กสาวเลือกที่จะฝันธรรมชาติโดยการเปลี่ยนเป็นฝืดเคือง ทั้งที่การถ่ายเลือดเปลี่ยนเผ่าพันธุ์จะเป็นเรื่องอันตรายถึงขีดความตาย ความสัมพันธ์เหนือธรรมชาติระหว่างเทพเจ้าฝืดเคืองกับมนุษย์

⁶⁸ *Ibid.*, p. 19.

⁶⁹ Meyer, *New Moon*. p. 10.

ธรรมชาติจึงไม่เพียงนำเสนอความปรารถนาของเธอ เรื่องราวความรักของเบลลากับเอ็ดเวิร์ดยังนำเสนอความกังวลจากสิ่งที่ขาดหายไปในอุดมคติของเด็กสาวอีกด้วย

3.2 ฝู๊ดเลือดเทพเจ้า: ความเฟื่องฝันของเบลลา

แม้ว่าตัวตนในอุดมคติของฝู๊ดเลือดตระกูลคัลเลนจะถูกประกอบสร้างขึ้นจากภาพลักษณ์อันน่าจับตาและจิตใจภายในของตัวละครที่สูงส่ง หากแต่ความเป็นอุดมคติของฝู๊ดเลือดก็ไม่ใช่สิ่งที่สมบูรณ์แบบ ดังเช่นที่กล่าวไปในเนื้อหาบทที่ 2 ภาพลักษณ์อันงดงามราวประติมากรรมที่ถูกลักเสลาโดยจิตรกรเอกของเอ็ดเวิร์ดกลับกลายเป็นสิ่งที่สร้างความวิตกกังวลให้กับเบลลา ความสมบูรณ์แบบของร่างกายของฝู๊ดเลือดซึ่งจะคงอยู่นั้นตลอดกาลกลายเป็นข้อเปรียบเทียบสำคัญเมื่อเทียบกับความอ่อนแอ ไม่สวยงามของร่างกายมนุษย์ที่ค่อยๆ จู่จโรยไปตามกระแสเวลา ความแตกต่างของร่างกายสร้างปมปัญหาภายในใจให้แก่เบลลา เด็กสาวหวาดกลัวว่าเด็กหนุ่มจะตัดใจไปจากเธอ เมื่อร่างกายของเบลลาเปลี่ยนแปลงไป แก่ชราและอ่อนแอลงทุกนาที ลักษณะอุดมคติบนร่างกายของฝู๊ดเลือดจึงไม่ใช่สิ่งที่สมบูรณ์แบบ ความสูงส่งภายในจิตใจของสมาชิกตระกูลคัลเลนก็เป็นเช่นเดียวกันกับร่างกายภายนอกของพวกเขาที่ไม่สมบูรณ์แบบ ภายใต้ศีลธรรมอันดีงามและการควบคุมอันดีเยี่ยมของเหล่าฝู๊ดเลือดล้วนมีอดีตอันดำมืดหลบซ่อนอยู่

ในนวนิยายเรื่อง *Twilight* เมื่อเบลลาเดินทางไปยังบ้านของตระกูลคัลเลนซึ่งตั้งอยู่กลางป่าซานเมืองฟอร์คส์เพื่อทำความรู้จักกับสมาชิกในครอบครัวของเอ็ดเวิร์ดอย่างเป็นทางการตามคำเชิญของเด็กหนุ่ม เบลลาก็มีโอกาสรับรู้ถึงเรื่องราวความเป็นมาของครอบครัวคัลเลนผ่านอดีตของคาร์ไลล์ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัว

It is amazing that he was able to resist... feeding... while he was still so new. The instinct is more powerful then, it takes over everything. But he was so repelled by himself that he had the strength to try to kill himself with starvation. (...)

One night, a herd of deer passed his hiding place. He was so wild with thirst that he attacked without a thought. His strength returned and he realized there was an alternative to being the vile monster he feared. Had he not eaten venison in his former

life? Over the next months his new philosophy was born. He could exist without being a demon. He found himself again.⁷⁰

เอ็ดเวิร์ดเป็นผู้เล่าประวัติของคาร์ไลส์ในข้อความข้างต้นให้เบลลาฟัง โดยอธิบายถึงความอดทนสุดกลั่นต่ออาการกระหายเลือดซึ่งเป็นสิ่งที่ทำได้ยากยิ่งสำหรับผีดูดเลือดเกิดใหม่ ความพยายามในการปฏิเสธต่อเลือดมนุษย์ซึ่งเป็น “แหล่งอาหารตามธรรมชาติของผีดูดเลือด” (*his natural food source*)⁷¹ ทำให้คาร์ไลส์ค้นพบว่าการบริโภคเลือดของสัตว์กลายเป็นทางเลือกใหม่ที่จะทำให้เขาไม่ทรمانต่อความผิดบาปทางจิตใจในการคร่าชีวิตมนุษย์เพื่อดำรงชีวิตอมตะนี้ แม้ว่าคาร์ไลส์จะสามารถอดทนต่อเลือดของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี หากแต่เมื่อย้อนกลับไปในอดีตก่อนมีชีวิตใหม่นี้คาร์ไลส์เคยเป็นหนึ่งในกลุ่มคนทางศาสนาที่ไล่ล่าสังหารเหล่าแม่มด มนุษย์หมาป่าและผีดูดเลือดซึ่งล้วนแต่เป็นคนบริสุทธิ์

He was the only son of an Anglican pastor. His mother died giving birth to him. His father was an intolerant man. As the Protestants came into power, he was enthusiastic in his persecution of Roman Catholics and other religions. He also believed very strongly in the reality of evil. He led hunts for witches, werewolves... and vampires. (...)

They burned a lot of innocent people — of course the real creatures that he sought were not so easy to catch.

การไล่ล่าสังหารผีดูดเลือดในตอนเป็นมนุษย์กลับเป็นเหตุให้คาร์ไลส์กลายเป็นสิ่งที่ตัวเขาเองรังเกียจและไล่ล่าเอาชีวิต ความพยายามในการดำรงชีวิตอมตะโดยไม่พึ่งพิงเลือดมนุษย์ซึ่งเป็นปัจจัยที่แสดงถึงความสูงส่งของจิตใจจึงไม่ใช่สิ่งบริสุทธิ์ใสซื่ออย่างแท้จริง หากแต่เป็นผลจากความผิดบาปในอดีตที่คาร์ไลส์ต้องการปฏิเสธเพื่อให้ “เขาดำรงอยู่ได้โดยไม่กลายเป็นปีศาจ (และ

⁷⁰ Meyer, *Twilight.*, pp. 336-337

⁷¹ *Ibid.*, p. 340.

ทำให้) เขาค้นพบตัวเขาเองอีกครั้งหนึ่ง” (He could exist without being a demon. He found himself again.)⁷²

เรื่องราวของตัวละครเอกอย่างเอ็ดเวิร์ดเป็นอีกตัวอย่างสำคัญหนึ่งที่แสดงถึงความลับดำมืดซึ่งถูกซ่อนภายใต้จิตใจอันสูงส่งของสมาชิกตระกูลคัลเลน ความลับดังกล่าวนี้ส่งผลให้อุดมคติของตัวตนผีดูดเลือดกลายเป็นสิ่งที่ไม่สมบูรณ์ ในคราวเดียวกันกับที่เอ็ดเวิร์ดเล่าถึงประวัติความเป็นมาของคาร์ไลล์ เด็กหนุ่มก็มีโอกาสเล่าถึงชีวิตของตน เมื่อคาร์ไลล์ดำรงชีวิตอมตะมานานหลายศตวรรษจนสามารถอยู่ร่วมกับมนุษย์ได้ แต่ยังคงไม่สามารถหาผีดูดเลือดคนอื่นที่มีแนวคิดแบบเดียวกัน คาร์ไลล์จึงเริ่มคิดถึงการสร้างผีดูดเลือดขึ้นมาเอง ขณะนั้นเอ็ดเวิร์ดผู้มีอายุสิบเจ็ดปี กำลังป่วยหนักใกล้ตาย มารดาของเด็กหนุ่มขอร้องคาร์ไลล์ให้รักษาชีวิตของลูกชายก่อนที่เธอจะสิ้นใจ คาร์ไลล์จึงตัดสินใจเปลี่ยนเอ็ดเวิร์ดให้กลายเป็นผีดูดเลือด หากแต่หลังจากเด็กหนุ่มเปลี่ยนร่าง เอ็ดเวิร์ดกลับแยกตัวออกมาเพราะไม่อาจทนต่อกฎที่คาร์ไลล์ตั้งไว้เพื่อควบคุมความกระหายเลือดมนุษย์ตามธรรมชาติของผีดูดเลือด

Well, I had a typical bout of rebellious adolescence — about ten years after I was... born... created, whatever you want to call it. I wasn't sold on his life of abstinence, and I resented him for curbing my appetite. So I went off on my own for a time.

It took me only a few years to return to Carlisle and recommit to his vision. I thought I would be exempt from the... depression... that accompanies a conscience. Because I knew the thoughts of my prey, I could pass over the innocent and pursue only the evil. If I followed a murderer down a dark alley where he stalked a young girl — if I saved her, then surely I wasn't so terrible.

But as time went on, I began to see the monster in my eyes. I couldn't escape the debt of so much human life taken, no matter how justified. And I went back to Carlisle and Esme. They

⁷² *Ibid.*, pp. 336-337.

welcomed me back like the prodigal. It was more than I deserved⁷³

สิ่งที่ถูกซ่อนอยู่ภายใต้รูปโฉมที่น่าจับตาและจิตใจอันสูงส่งของเอ็ดเวิร์ดกลับเป็นอดีตอันขมขื่นจากการคร่าชีวิตผู้คนมาเป็นอาหาร แม้ว่าผีดูดเลือดหนุ่มจะไล่ล่าเฉพาะคนไม่ดีเหล่าอาชญากรที่คอยทำร้ายผู้คนตามมุมมืดของตรอกถนน หากแต่สุดท้ายการคร่าเอาชีวิตผู้อื่นก็เปลี่ยนเอ็ดเวิร์ดกลายเป็นปีศาจร้ายที่เขาพยายามปฏิเสธ “แต่เมื่อเวลาผ่านไป ผม [เอ็ดเวิร์ด] ก็เริ่มเห็นปีศาจในดวงตาของผม” (But as time went on, I began to see the monster in my eyes.) คุณสมบัติแบบเทพเจ้าของตัวละครผีดูดเลือดจึงเป็นสิ่งที่ไม่สมบูรณ์แบบดังเช่นในตัวอย่างข้างต้น ความไม่สมบูรณ์แบบของลักษณะผีดูดเลือดดังที่เบลลานั้นเสนอนำไปสู่การพิจารณาคุณสมบัติดังกล่าวซึ่งปรากฏอย่างเด่นชัดในนวนิยายชุด *The twilight saga* นี้ ข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับความเป็นเทพเจ้าของผีดูดเลือดนี้คือลักษณะที่ปรากฏล้วนถูกนำเสนอผ่านความฟุ้งฝันสุดแฟนตาซีของเบลลาแทบทั้งสิ้น โดยสังเกตได้จากการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของเด็กสาวตลอดทั้งเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านรับรู้ถึงความรู้สึกของเบลลาต่อความเป็นผีดูดเลือดของคนรักได้อย่างชัดเจน รวมถึงร่องรอยความแฟนตาซีนับตั้งแต่การเปิดเรื่องตรงส่วนบทนำของนวนิยายเรื่องแรก เมื่อเด็กสาวต้องเผชิญหน้ากับวิกฤติความเป็นตายจากการไล่ล่าของเจมส์ผีดูดเลือดเร็วร้อน เบลลาเตรียมใจต่อความตายที่คิดคลานเข้ามาว่า “เมื่อชีวิตหยิบยื่นความฝันที่ดีเสียยิ่งกว่าที่เราได้คาดไว้ มันจึงไม่สมเหตุผลที่จะโศกเศร้าเมื่อความฝันนั้นจบลง” (When life offers you a dream so far beyond any of your expectations, it's not reasonable to grieve when it comes to an end.)⁷⁴ เนื้อหาในบทนำจึงไม่เพียงชี้ถึงเรื่องราวระหว่างเด็กสาวกับผีดูดเลือดที่เหมือนดังความฝัน แต่ยังหมายถึงการเล่าผ่านมุมมองของเด็กสาวที่ปะปนระหว่างความเป็นจริงกับความฝันเข้าไว้ด้วยกัน ความสัมพันธ์ระหว่างเบลลากับเอ็ดเวิร์ดจึงเป็นเรื่องราวที่เล่าผ่านแฟนตาซีของเด็กสาว เมื่อบทสรุปของเรื่องราวจบลงอย่างผาสุก เด็กสาวบรรลุความคาดหวังของตน ทั้งความปรารถนาในการครอบครองความสัมพันธ์ที่เชื่อถือได้อย่างไม่มีสูญสลาย ความฝันในการได้รับการยอมรับจากครอบครัวต่าง ตลอดจนทำให้ความกังวลเกี่ยวกับตัวตนสลายไป ปัจจัยต่างๆ นี้ล้วนแล้วแต่เป็นสาระสำคัญของเรื่องเล่า ตัวตนของผีดูดเลือดที่ถูกนำเสนอผ่านเรื่องเล่าของเบลลาก็เป็นสิ่งที่มิเงื่อนไข ความเชื่อมโยงระหว่างแก่นเรื่องกับความสัมพันธ์ของตัวละครจึงอาจส่งผลให้ผู้เขียน

⁷³ *Ibid.*, pp. 342-343.

⁷⁴ *Ibid.*, p. 1.

ปรับเปลี่ยนผิวดูเล็ดไม่เพียงเฉพาะรูปลักษณ์ภายนอกที่น่าจับตาแต่จำต้องมีจิตใจที่สูงส่งราวกับเทพเจ้าด้วย

3.2.1 การเติมเต็มความปรารถนา

ในบทที่ 13 “คำสารภาพ” (Confessions) ของนวนิยายเล่มแรกเปิดเรื่องด้วยความประหลาดใจสุดขีดของเบลลา เมื่อเด็กสาวเดินทางเข้าไปในป่าไปพร้อมกับเอ็ดเวิร์ด เธอลัดเลาะไปจนถึงยอดเขาที่แสงแดดส่องลอดพื้นหมู่เมฆทึบ เมื่อแสงแดดตกกระทบลงบนผิวของ เอ็ดเวิร์ด แทนที่ร่างกายของผิวดูเล็ดหนุ่มจะถูกเผาไหม้จนกลายเป็นจุด ผิวของเขากลับส่องสะท้อนเป็นประกายระยิบระยับ “ราวกับมีเพชรเม็ดเล็กๆ นับพันเม็ดฝังอยู่ในผิว” (like thousands of tiny diamonds were embedded in the surface)⁷⁵ คุณสมบัติการสะท้อนแสงราวกับเพชรนั้นนอกจากจะพ้องกับเพชรซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนความมั่นคงของความรักระหว่างเอ็ดเวิร์ดกับเบลลาแล้ว การส่องประกายนี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างเสริมคุณลักษณะแบบเทพเจ้าให้กับตัวละครผิวดูเล็ด ความดีงามของจิตใจภายในที่เกิดขึ้นจะการละวางเลื่อมมนุษย์ตอบรับไปในทิศทางเดียวกันกับรูปโฉมอันงดงามสมบูรณ์แบบ จนราวกับว่าร่างกายภายนอกจะกลายเป็นเครื่องมือที่ช่วยนำเสนอจิตใจอันสูงส่งให้เด่นชัดออกมาในรูปของแสงสว่าง อย่างไรก็ตามลักษณะพิเศษนี้ก็ยังคงเป็นสิ่งที่คุณตั้งคำถาม ลักษณะการสะท้อนแสงช่วยสร้างความแตกต่างด้านภาพลักษณ์ผิวดูเล็ดในนวนิยายชุดนี้กับวรรณกรรมเรื่องอื่นๆ เพราะแม้ว่าจะไม่มีฉากการส่องสะท้อนของผิวราวกับเพชรกับตัวละครผิวดูเล็ดคนอื่นภายในเรื่องนอกเหนือไปจากสมาชิกตระกูลคัลเลนเลยก็ตาม คุณสมบัติเฉพาะนี้ทำให้เราคาดเดาได้ว่าความพิเศษจะยังคงปรากฏขึ้นกับผิวดูเล็ดกลุ่มอื่นได้เช่นเดียวกัน ดังนั้นแล้วความแตกต่างระหว่างตระกูลคัลเลนซึ่งเป็นผิวดูเล็ดฝ่ายธรรมะกับผิวดูเล็ดฝ่ายอธรรมจึงกลายเป็นเงื่อนไขการเติมเต็มความปรารถนาที่เบลลากำลังพยายามนำเสนอ

ในที่นี้หากลองยกข้อความบางช่วงจากตัวบทเปรียบเทียบก็จะเห็นถึงมุมมองที่เบลลามีต่อความเป็นเทพเจ้าของผิวดูเล็ดคัลเลนได้ชัดเจนขึ้น ข้อความแรกคือฉากที่เบลลากำลังเผชิญหน้ากับโลรีองค์ ผิวดูเล็ดเร็วร้อนอดีตหนึ่งในสมาชิกของกลุ่มผิวดูเล็ดกระหายเลือดนำโดยเจมส์และวิกตอเรีย ในนวนิยายเรื่อง *Twilight* เมื่อเจมส์ต้องการยั่วยุเอ็ดเวิร์ดจึงวางแผนไล่ล่าเบลลามาเป็นอาหารของตนและคู่ครอง โลรีองค์จึงขอแยกตัวจากกลุ่มเนื่องจากไม่ต้องการเผชิญหน้ากับครอบครัวคัลเลนและเดินทางไปยังเมืองเดนาลี (Denali) เมืองขนาดเล็กอันสงบเงียบทางตอน

⁷⁵ *Ibid.*, p. 260.

เหนือของอลาสกา (Alaska) ซึ่งผีดูดเลือดตระกูลเดนาลีอาศัยอยู่ร่วมกับมนุษย์ได้เช่นเดียวกับตระกูลคัลเลน แต่ต่อมาในนวนิยายเรื่อง *New Moon* โลรีองค์ไม่สามารถควบคุมความอยากเลือดมนุษย์จึงลอบออกมาจากตระกูลเดนาลีและพบกับเบลลาผู้ซึ่งในขณะนั้นไร้การคุ้มครองจากครอบครัวคัลเลนที่ย้ายไปยังเมืองอื่นเสียแล้ว

He looked back at me and smiled—the expression made him look like a black-haired **angel**. (...) A mischievous grin rearranged his features. "Well, you've caught me at a bad time, Bella. I didn't come to *this* place on Victoria's mission—I was hunting. I'm quite thirsty, and you do smell... simply mouthwatering."⁷⁶

ในขณะที่ข้อความที่สองเป็นฉากในตอนท้ายของนวนิยายเรื่อง *Twilight* เอ็ดเวิร์ดกับครอบครัวก็เข้ามาช่วยเบลลาขณะที่หมดสติ หลังจากผีดูดเลือดเวร่อนเจมส์ลวงเด็กสาวให้ออกไปพบและทำร้ายเธอ แต่เมื่อเด็กสาวฟื้นขึ้นก็กลับต้องเผชิญกับความตายอีกครั้งจากพิษผีดูดเลือดที่ออกมาจากเขี้ยวของเจมส์

And then I knew I was dead.

Because, through the heavy water, I heard the sound of an angel calling my name, calling me to the only heaven I wanted.

"Oh no, Bella, no!" the **angel's** voice cried in horror. (...)

"Edward." I tried to tell him, but my voice was so heavy and slow. I couldn't understand myself.⁷⁷

ความน่าสนใจจากข้อความทั้งสองนี้ก็คือแม้ว่าเบลลาจะเผชิญหน้ากับวิกฤติความเป็นตาย แต่เธอกลับบรรยายหรือจำกัดความลักษณะของผีดูดเลือดด้วยคำว่า “เทวดา” เมื่อคำ

⁷⁶ Meyer, *New Moon*. pp. 240-241. โดยในประโยค "I didn't come to this place on Victoria's mission" เน้นข้อความตามต้นฉบับ

⁷⁷ Meyer, *Twilight*. pp. 452-454.

ดังกล่าวนี้สามารถเชื่อมโยงไปยังฉากแรกที่เบลลาพบกับครอบครัวคัลเลนที่ว่า “พวกเรามีใบหน้าที่คุณไม่อาจคาดว่าจะเป็นที่ไหนนอกไปเสียจากตามหน้าพิมพ์สีของนิตยสารแฟชั่น หรือใบหน้าของเทวดาที่วาดโดยจิตรกรเอกโบราณ” (They were faces you never expected to see except perhaps on the airbrushed pages of a fashion magazine. Or painted by an old master as the face of an angel.)⁷⁸ เราจึงเห็นได้ว่าคำมีนัยยะที่แตกต่างกันออกไปแม้จะอยู่ในรูปคำเดียวกันก็ตาม ทั้งโรลิ่งท์และเอ็ดเวิร์ดต่างเป็นผีดูดเลือดที่มีรูปลักษณ์ภายนอกงดงามตราตรึงกระทั่งความตายก็มิอาจพรากความงามเหล่านี้ไปได้ แม้จะมีรูปลักษณ์เหมือนกับเทวดาเช่นเดียวกัน แต่เรากลับเห็นความแตกต่างของตัวละครทั้งสองและแยกแยะได้ระหว่างโรลิ่งท์ผู้เป็นนักร้องในรูปโฉมของเทวดากับเอ็ดเวิร์ดผู้เป็นเทวดาภายใต้ชื่อผีดูดเลือดนักร้องผ่านความงามภายในของจิตใจ การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดจึงไม่ได้เป็นแค่เรื่องของรูปโฉม แต่มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำนึกคิดของตัวละครร่วมด้วยเช่นกัน หรือก็คือมีความพยายามที่จะสร้างความแตกต่างระหว่างผีดูดเลือดดีกับผีดูดเลือดนักร้องผู้ชั่วร้ายให้เห็นอย่างชัดเจน

ความแตกต่างระหว่างผีดูดเลือดทั้งสองแบบนี้ทำให้เห็นได้ว่าคุณสมบัติแบบเทพเจ้าของผีดูดเลือดฝ่ายธรรมะหรือครอบครัวคัลเลนและตัวละครเอกของเรื่องอย่างเอ็ดเวิร์ดเป็นสิ่งที่ไม่เบลลาให้ความสำคัญ เนื่องด้วยคุณลักษณะดังกล่าวมีบทบาทสำคัญมากในการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ที่เบลลาและสังคมปรารถนา กล่าวคือ หากพิจารณาในระดับเบื้องต้นที่ว่าความสัมพันธ์ของคู่อริผีดูดเลือด (ไม่ว่าจะเป็นปากฝั่งใดก็ตาม) ล้วนแต่เป็นความสัมพันธ์ที่สามารถเชื่อถือได้และไม่มีวันสูญสลาย นอกเหนือไปจากความเชื่อภายในเรื่องที่ว่าผีดูดเลือดกับคู่อริคือส่วนเติมเต็มซึ่งของหัวใจภายในจิตใจซึ่งกันและกันแล้ว ผีดูดเลือดจะครองความรักความสัมพันธ์ของพวกเขาโดยซื่อสัตย์มั่นคงต่อกันอย่างไม่เสื่อมคลาย อีกทั้งยังปราศจากความแคลงใจต่อคู่ของตน ดังที่เราไม่เคยพบเรื่องความหึงหวงระหว่างคู่อริผีดูดเลือดใดๆ ภายในเรื่องความรักของผีดูดเลือดจึงเป็นความสัมพันธ์ที่สามารถเชื่อถือต่อกันได้อย่างแน่แท้

ความสัมพันธ์ระหว่างผีดูดเลือดกับคู่ของตนนั้นก็แข็งแกร่งเกินกว่าจะทำลายด้วยอำนาจพิเศษ แม้จะเป็นอำนาจอันทรงพลังของเหล่าองค์กรแห่งไวลด์หรืออย่างเชลซี (Chelsea) ก็ตาม เพราะถึง “เธอจะมีอิทธิพลเหนือความผูกพันทางอารมณ์ระหว่างผู้คน [...] ให้ความสัมพันธ์ใดๆ ก็ตามรู้สึกเห็นห่างหรือผูกพันกันมากขึ้น” (She has influence over the emotional ties between

⁷⁸ *Ibid.*, p. 19.

people. [...] She can both loosen and secure these ties.)⁷⁹ แต่ความสัมพันธ์ระหว่างคูรักรเป็นสิ่งที่เซสซีไม่อาจทำลายได้ อำนาจของเธอควบคุมได้เพียงความสัมพันธ์ที่ผูกกันอย่างผิวเผินหรือ “ความสัมพันธ์ใดที่ผูกพันน้อยกว่าความสัมพันธ์ระหว่างคู่ของตนล้วนเป็นอันตราย” (anything weaker than the bond between partners is in danger.)⁸⁰ อีกทั้งไม่ใช่แค่เพียงระดับความสัมพันธ์ที่แนบแน่นของคูรักรี่คือเลือดที่มีต่อกันเท่านั้นแต่ยังต้องรวมถึงความเป็นอำมฤตชนของผีดูดเลือดที่ทำให้ความรักความสัมพันธ์นั้นไม่อาจเปลี่ยนแปลงผันตามกาลเวลา ธรรมชาติของความรักแบบผีดูดเลือดจึงอาจเทียบได้กับความมีชีวิตของผีดูดเลือดเองเพราะหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสูญสิ้นไป อีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่อาจดำรงชีวิตได้ ดังในนวนิยายเรื่อง *New Moon* หลังจากที่เอ็ดเวิร์ดคิดว่าเบลลากระโดดหน้าผาฆ่าตัวตาย เขาก็เลือกที่จะฆ่าตัวเองทันทีโดยให้เหล่าผู้อาวุโสโวลตุรี่สังหารตน เพราะ “ผมไม่สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้บนโลกที่คุณไม่ได้ดำรงอยู่” (I can't live in a world where you don't exist.)⁸¹

สำหรับเบลลาเด็กสาวผู้ต้องดำเนินชีวิตผ่านเรื่องราวความรักที่ไม่ลงรอยของพ่อแม่จนต้องแยกย้ายไปอยู่คนละเมืองตั้งแต่เธอยังจำความไม่ได้ ความสัมพันธ์ของพ่อกับแม่หรือเรื่องราวความรักระหว่างสวารัตรีที่ซึ่งมันคงกับคนรักเช่นเดิมกับเรนผู้เลือกรักครั้งใหม่กลายเป็นปมปัญหาในใจของเบลลาที่ทำให้แม้แต่รูปครอบครัวก็เป็นเรื่อง “กระอักกระอ่วนใจที่จะมอง” (Those were embarrassing to look at)⁸² ต่างจากความรักระหว่างเบลลากับเอ็ดเวิร์ดหรือความรักของผีดูดเลือดที่สามารถเชื่อถือได้และไม่มีวันสูญสลาย แม้ว่าเรื่องราวของตัวละครเอกในนวนิยายเรื่อง *New Moon* จะแสดงถึงความแตกแยกของความสัมพันธ์จนต้องแยกย้ายไปคนละทิศทางการก็ตามแต่ในท้ายที่สุดทั้งสองก็สามารถกลับมาอยู่ร่วมกันในที่สุด ต่างจากเรื่องราวความรักของพ่อแม่ที่ไม่อาจผสานกันดังเดิมได้อีก คำถามก็คือแม้ความรักแบบผีดูดเลือดจะตอบสนองของความปรารถนาของเบลลาก็ตาม แต่ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ก็ไม่ได้แตกต่างไปจากคู่ของเจมส์กับวิกตอเรีย ล้วนเป็นความรักที่แนบแน่นจนไม่อาจมีชีวิตสืบต่อไปได้หากพลัดพรากจากคู่ของตนหรือในกรณีของวิกตอเรียที่ไล่ตามล่าหาชีวิตเบลลาก็เพื่อให้เอ็ดเวิร์ดรู้สึกขาดหายและดำรงอยู่เหมือนตายทั้งเป็น เช่นเดียวกับที่ตนเผชิญ เช่นนั้นแล้วความแตกต่างระหว่างความรักของผีดูดเลือดดีกับผีดูดเลือดชั่วร้ายคืออะไร

⁷⁹ Meyer, *Breaking Dawn*. p. 602.

⁸⁰ *Ibid.*, p. 603.

⁸¹ Meyer, *New Moon*. p. 509.

⁸² Meyer, *Twilight*. p. 12.

ในที่นี้อาจเป็นการที่ความรักของผีดูดเลือดฝ่ายดีนั้น นอกจากจะตอบสนองของความปรารถนาของเบลลาแล้วก็ยังสามารถตอบสนองต่อสิ่งที่สังคมคาดหวังอีกด้วย กล่าวคือความรักที่สังคมคาดหวังนั้นต้องเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างประโยชน์ให้แก่สังคมผ่านระบบการแต่งงาน หรือที่เรียกว่า “ความรักแบบพาฝัน” (romantic love) ซึ่งเป็นรูปแบบที่สังคมเข้าควบคุมได้อย่างเป็นระบบ ทั้งการนิยามความรู้สึก “รัก” ผ่านสื่อ การตราร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและการแต่งงานไปจนถึงบรรทัดฐานทางศีลธรรมของสังคมที่เข้ามากำหนดหรือนิยามชีวิตคู่ให้อยู่ในกรอบเกณฑ์ เพื่อให้บทสรุปของความรักแบบพาฝันมีพยานปรากฏขึ้นมา⁸³ รูปแบบความคาดหวังของสังคมดังกล่าวนี้จึงไม่ได้จบลงแค่เพียงคนสองคนมีความรู้สึกรักต่อกันและต่อมาก็ลงเอยด้วยการแต่งงานกันเท่านั้น แต่คู่แต่งงานยังมีหน้าที่ให้กำเนิดบุตรที่จะกลายเป็นแรงงานหรือปัจจัยการผลิตในอนาคตให้แก่ระบบเศรษฐกิจของสังคมหรือรัฐอีกด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างความรักของอัตบุคคลกับความคาดหวังของสังคมจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อกันนับตั้งแต่บุคคลนั้นยังไม่ได้ก่อกำเนิดเสียด้วยซ้ำ⁸⁴ ประเด็นดังกล่าวชัดเจนขึ้นในนวนิยายเรื่อง *Twilight* เมื่อเจสสิกา เพื่อนสาวของเบลลามีท่าทีลังเลเกี่ยวกับความโอบอ้อมอารีของเอสเม่ คัลเลน แม่มดภูธรกรรมของเอ็ดเวิร์ดที่รับเขากับเด็กๆ ในตระกูลคัลเลนมาเลี้ยงทั้งที่อายุไม่มากนัก เพียงเพราะ “คุณนายคัลเลนมีลูกเองไม่ได้นะสิ” (I think that Mrs. Cullen can't have any kids, though)⁸⁵

ความรักระหว่างเบลลากับเอ็ดเวิร์ดจึงตอบสนองต่อรูปแบบความสัมพันธ์ที่สังคมคาดหวัง ทั้งการเริ่มต้นชีวิตคู่ผ่านพิธีแต่งงานจนในที่สุดก็สามารถให้กำเนิดพยานความรักหรือปัจจัยการผลิตของสังคมอย่างเรเนสเม่ได้ ความรักของคู่ตัวละครเอกจึงกลายเป็นแม่แบบความสัมพันธ์ในอุดมคติที่ตอบสนองได้ทั้งปรารถนาส่วนตนของเบลลาและความคาดหวังตามระเบียบของระบบที่สังคมตั้งไว้ แตกต่างไปจากความรักของคู่เจมส์และวิกตอเรียที่ทำหน้าที่เป็นคู่เปรียบกับคู่ตัวละครเอก ทั้งสองไม่สามารถปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ใดๆ ของสังคมมนุษย์ได้ นอกจากจะไม่อาจสร้างผลิตผลทางแรงงานตามความคาดหวังของสังคมได้แล้ว ยังเป็นความรักที่ส่งผลร้ายต่อสังคมเพราะพวกเขาต่างไล่ล่ามนุษย์เป็นอาหาร จนทำลายห่วงโซ่ความสัมพันธ์กับมนุษย์และละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมมนุษย์ทำให้ต้องขับไล่ตนเองหลบเลี่ยงออกไปจากสังคม และออกเร่ร่อนไปยังสถานที่

⁸³ Cheshire Calhoun, "Making up Emotional People: The Case of Romantic Love," in *The Passions of Law*, ed. Susan A. Bandes (New York, London, : New York University press, 1999). pp. 217-240.

⁸⁴ *Ibid.*, p. 218.

⁸⁵ Meyer, *Twilight*. p. 21.

ต่างๆ รวากับไม่เคยมีตัวตน กระทั่งในที่สุดคู่ความสัมพันธ์ที่ดำรงไปตามความปรารถนาส่วนตน อย่างเกินพอดีนี้ก็ไม้อาจตอบสนองต่อกฎของสังคมฝืดเคืองได้เช่นกัน ความกระหายอย่างไม่สิ้นสุดของทั้งคู่ก็ลงเอยด้วยการถูกขับไล่จากสังคมหลังความตายโดยฝืดเคืองผู้คุมกฎของเมืองฟอร์ตส์อย่างตระกูลคัลเลน หรือก็คือสิ้นสูญการดำรงอยู่และสลายหายไปในกองเพลิงโดยไม่อาจเหลือแม้แต่เถ้าธุลี ความรักระหว่างฝืดเคืองชั่วร้ายจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความปรารถนาที่สังคมไม่ต้องการ

ในที่นี้เองอาจวิเคราะห์เพิ่มเติมได้ว่านอกจากความรักระหว่างฝืดเคืองชั่วร้ายจะไม่สามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของสังคมได้แล้ว รูปแบบความสัมพันธ์ดังกล่าวก็ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความปรารถนาของเบลลาได้เช่นกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างความสัมพันธ์ของคู่อรักกับลักษณะเฉพาะตนของเจมส์กับวิกตอเรียแล้วจะพบว่าแม้ทั้งคู่จะยังคงครองรักกัน แต่ก็มีลักษณะที่ไม่สอดคล้องกันเช่นเดียวกันกับความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ของเบลลา ในนวนิยายเรื่อง *Twilight* เจมส์ผู้ซึ่ง “การคงอยู่ของเขาหมดไปกับการแกะรอยและความท้าทาย (ในการล่า) คือทั้งหมดที่เขาต้องการในชีวิต” (His existence is consumed with tracking, and a challenge is all he asks for life.)⁸⁶ แยกตัวจากวิกตอเรียและสั่งให้เธอหลบลี้ล่อครอบครวัคัลเลนให้ออกห่างจากเบลลาไปทางอื่น ขณะที่เขามุ่งไล่ล่าเด็กสาวไปยังเมืองฟินิกซ์ซึ่งเบลลากับแม่เคยอาศัยอยู่ สุดท้ายตระกูลคัลเลนก็กำจัดเจมส์ที่นั่น ทำให้เขาไม่ได้กลับมาเยี่ยมเมืองฟอร์ตส์ตลอดกาล ในขณะที่ฝืดเคืองสาววิกตอเรียเมื่อเสียคู่ครองของตนไปก็ไม่อาจลืมเลือนได้ เธอจมอยู่กับความรักที่ไม่มีทางผลสำเร็จใหม่จนต้องวนเวียนไม่ห่างไปจากฟอร์ตส์ มุ่งหาวิธีต่างๆ เพื่อไล่ล่าเบลลารวากับคำสั่งของเจมส์ยังคงอยู่แม้เขาจะสูญสิ้นการดำรงอยู่ไปแล้วเช่นในนวนิยายเรื่อง *New Moon* หรือในนวนิยายเรื่อง *Eclipse* การจมอยู่ในอดีตทำให้เธอสร้างกองทัพฝืดเคืองเกิดใหม่เพื่อให้มีกำลังรบมากกว่าตระกูลคัลเลน แต่สุดท้ายก็ไม่อาจต้านทานตระกูลคัลเลนและฝูงหมาป่าที่ร่วมมือกันจนในที่สุดก็ถูกทำลายไม่อาจหนีรอดจากเมืองฟอร์ตส์ ความสัมพันธ์ของทั้งสองกับลักษณะเฉพาะตนข้างต้นจึงอ้างอิงไปยังคู่ความสัมพันธ์ของเรเน่กับสวารัตรีชาร์ลี เมื่อเรเน่แยกตัวจากชาร์ลีไปยังเมืองฟินิกซ์และไม่เคยกลับเช่นเดียวกับเจมส์ ขณะที่ชาร์ลีก็ยังคงจมอยู่กับความรักข้างเฝ้ารอคอยอยู่ที่เมืองฟอร์ตส์หวังให้ความสัมพันธ์กลับมาผุดผ่องดังเดิมเช่นเดียวกับวิกตอเรีย จุดจบของความสัมพันธ์อันร้ายแรงของพ่อแม่ชวณ “กระอักกระอ่วนใจที่จะมอง”⁸⁷ จึงไม่ต่างไปจากจุดจบของเจมส์กับวิกตอเรีย เพราะเบลลาเลือกที่จะ “ยกมือป้องหน้าตามสัญชาตญาณ

⁸⁶ *Ibid.*, p. 397.

⁸⁷ *Ibid.*, p. 12.

ปิดตา” (my hand instinctively raised to protect my face. My eye closed)⁸⁸ หรือ “หันไปมองทางอื่นเพื่อที่จะได้ไม่ต้องเห็น” (I forced my eyes —frozen wide open with shock— to move, so that I could not examine too closely)⁸⁹ ซากร่างของผีดูดเลือดที่กระจัดกระจายและมอดไหม้กลายเป็นควันปลิดปลิวไป รวากับความสัมพันธ์ที่ไม่แตกแยกทิ้งไว้เพียงเก้าอี้ดีในรูปถ่ายของครอบครัว

อย่างไรก็ดีจากประเด็นที่ว่าความรักของผีดูดเลือดฝ่ายธรรมะสามารถตอบสนองต่อความปรารถนาของเบลลาและสังคมได้นั้น อาจมีผู้แย้งในประเด็นของเอสเม่ คัลเลนซึ่งไม่สามารถให้กำเนิดบุตรได้ดังเช่นที่ยกมาจากมุมมองของเจสสิกาในข้างต้น เช่นนั้นความรักของผีดูดเลือดผู้มีจิตใจสูงส่งจะยังคงตอบสนองต่อความปรารถนาของเบลลาและสังคมหรือไม่

แม้ว่าความรักระหว่างเอสเม่กับคาร์ไลส์จะบ่งชี้ถึงความคาดหวังของสังคมในการให้กำเนิดบุตร แต่ความปรารถนาของเบลลาและความคาดหวังจากสังคมก็ได้รับการตอบสนองในรูปแบบอื่นแทนที่ เอสเม่กับคาร์ไลส์สร้างความสัมพันธ์แบบครอบครัวที่สมบูรณ์แบบขึ้นมาแทนที่ความสัมพันธ์ระหว่างหนุ่มสาวซึ่งไม่อาจบรรลุภารกิจการสร้างเด็กที่สังคมคาดหวัง ทั้งสองจึงอุปถัมภ์เด็กวัยรุ่นสี่คนมาเป็นบุตรบุญธรรมของตน เอสเม่และคาร์ไลส์จึงมีสถานะเป็นพ่อและแม่เช่นเดียวกับเรนเน่และชาร์ลีซึ่งให้กำเนิดเบลลาและเปลี่ยนสถานะจากคู่แข่งงานไปเป็นพ่อแม่ ความแตกต่างระหว่างครอบครัวสวีเดนของเบลลากับครอบครัวคัลเลนของเอ็ดเวิร์ดก็คือความสัมพันธ์ของสมาชิกครอบครัว ครอบครัวคัลเลนแม้ทั้งหมดจะไม่ใช้สายเลือดเดียวกัน แต่กลับมีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นและผูกพันยิ่งกว่าสมาชิกของครอบครัวสวีเดนที่มีสายเลือดเดียวกัน ครอบครัวคัลเลนจึงเป็น “ครอบครัวของฉัน”⁹⁰ ในอุดมคติของเบลลาที่จะมาทดแทนครอบครัวที่แตกแยกของเธอ ดังในนวนิยายเรื่อง *Breaking dawn* เมื่อเหล่าไวลด์ทูริบูกมายังเมืองฟอร์คส์ อิลิสและเบลลาวางแผนให้เรนเน่กับบุตรสาวหนีไปพร้อมกับเจคอบหากไม่อาจดำเนินการโจมตีของเหล่าผู้อาวุโสได้ เบลลามอบสร้อยคอที่บรรจุรูปครอบครัวให้เรนเน่ไว้เป็นของต่างหน้า รูปครอบครัวคัลเลนที่ประกอบด้วยตัวเธอ เอ็ดเวิร์ดและบุตรสาวกลายเป็นของที่มีค่าเทียบเท่าหรือมากกว่าสร้อยคอประดับเพชรสูงค่าที่อาโร (หนึ่งในผู้อาวุโส) มอบให้เป็นของขวัญแต่งงาน⁹¹ ต่างจากรูปครอบครัวสวีเดนที่ประกอบด้วยเรนเน่ ชาร์ลีและเบลลาที่ไร้ค่าจนตัวเธอไม่อาจทนมอง

⁸⁸ *Ibid.*, p. 451.

⁸⁹ Meyer, *Eclipse*. p. 554.

⁹⁰ *Ibid.*, p. 309.

⁹¹ Meyer, *Breaking Dawn*. pp. 675-676.

หรือการที่เบลลาตั้งชื่อบุตรสาวผู้เป็นพยานรักของตนกับเอ็ดเวิร์ดว่าเรเนสเม่ก็สื่อให้เห็นถึงความปรารถนาของเธอในการสร้างครอบครัวอุดมคติ บทบาทของเรเนสเม่จึงเป็นการผนวกรวม “เรเนส” หญิงสาวผู้บรรลุความคาดหวังของสังคมกับ “เอสเม่” ผู้สมปรารถนาในการครองคู่เพื่อผ산รอยร่องความสัมพันธ์ของครอบครัวเก่าที่ร้าวฉานและสมานความบกพร่องของครอบครัวใหม่ให้สมบูรณ์ ความสัมพันธ์ในครอบครัวคัลเลนจึงเป็นการตอบสนองต่อความปรารถนาดังกล่าวของเบลลา

ความสัมพันธ์ของตระกูลคัลเลนที่สมบูรณ์แบบยังตอบสนองความคาดหวังของสังคมในการปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานหรือหลักศีลธรรมจรรยาทดแทนความคาดหวังในการให้กำเนิดเด็กสู่สังคมที่ไม่สัมฤทธิ์ผล ดังที่สารวัตรชาร์ลียกย่องความสัมพันธ์ของตระกูลคัลเลนว่าพวกเขา “สนิทสนมกลมเกลียวกันดีแบบที่ครอบครัวดี ๆ ควรจะเป็น” (they stick together the way a family should)⁹² หรือแม้แต่ในสังคมที่ดูคัดเลือกความสัมพันธ์ของครอบครัวคัลเลนก็ถูกประเมินว่าเป็นสิ่งล้ำค่าที่ดูดีเกินสิ่งอื่นที่มีหากปรารถนาที่จะดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน เพราะโดยปกติตระกูลที่ดูดีเลือกฝ่ายชั่วร้ายจะผูกพันกันเพื่อผลประโยชน์ ในนวนิยายเรื่อง *Breaking dawn* เมื่ออีเลียซา (Eleazar) หนึ่งในผู้คัดเลือกฝ่ายธรรมะแห่งตระกูลเดนาลิกกล่าวถึงอำนาจของเซลซีในการควบคุมความสัมพันธ์ว่าอำนาจของเธอไม่เพียงพอที่จะทำลายความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งของครอบครัวผู้คัดเลือกฝ่ายดีได้

Eleazar shrugged. “I was able to leave with Carmen.” And then he shook his head. “But anything weaker than the bond between partners is in danger. In a normal coven, at least. Those are weaker bonds than those in our family, though. Abstaining from human blood makes us more civilized—lets us form true bonds of love. I doubt she could turn our allegiances, Tanya.”⁹³

การปรับเปลี่ยนผู้คัดเลือกให้มีภาพลักษณ์ที่งดงามจับตาและจิตใจที่สูงส่งราวกับเทพเจ้า นั้นจึงช่วยสะท้อนถึงความต้องการของเบลลาที่พยายามปฏิบัติไปตามสิ่งที่สังคมคาดหวังเพื่อให้

⁹² Meyer, *Twilight*. p. 36

⁹³ Meyer, *Breaking Dawn*. p. 603. โดยในที่นี้ตัวละคร Carmen คือผู้คัดเลือกคู่วิตของอีเลียซา ในขณะที่ Tanya นั้นเป็นหนึ่งในสมาชิกของตระกูลเดนาลิกซึ่งอีเลียซาอาศัยร่วมเป็นครอบครัวเดียวกัน

ได้รับการยอมรับจากสังคม รวมถึงความปรารถนาส่วนตนที่ต้องการครอบครองความรัก ความสัมพันธ์ที่สามารถเชื่อถือได้และไม่มีวันสูญเสียกันเป็นสาร์ตอะหรือแก่นเรื่องของนวนิยาย

3.2.2 การจัดการกับความกังวล

อย่างไรก็ดีการปรับเปลี่ยนให้ผีดูดเลือดมีคุณลักษณะราวกับเทพเจ้าไม่ได้ทำให้ผีดูดเลือด กลายเป็นสัญลักษณ์ของรักแท้หรือการยอมรับจากสังคมเท่านั้น ผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนยังทำ หน้าที่สะท้อนความกังวลของเบลลาเกี่ยวกับความแปลกแยกและการสูญเสียตัวตน อันเป็นปัจจัย สำคัญที่มีผลต่อความสัมพันธ์และการยอมรับจากสังคมซึ่งเบลลาพยายามไขว่คว้ามาตลอด กล่าวคือ ลักษณะทางกายภาพของผีดูดเลือดไม่ได้มีเพียงรูปร่างหน้าตาที่ดงามสมบูรณ์แบบ ความงามของพวกเขายังคงอยู่เช่นเดิมตลอดกาล ร่างกายของพวกเขายังแข็งแกร่งราวกับหินเมื่อ รวมเข้ากับพลังกำลังอันมหาศาล อาวุธของมนุษย์จึงไม่สามารถทำอันตรายผีดูดเลือดได้แม้แต่รอย ขีดข่วน ผีดูดเลือดมีประสาทสัมผัสต่างๆ ที่ละเอียดอ่อนยิ่งกว่าที่มนุษย์จะสัมผัสได้ พวกเขา สามารถมองเห็นฝุ่นละอองที่ปลิวอยู่ในอากาศ แยกชนิดเส้นใยของเสื้อผ้าได้ด้วยเพียงการดมกลิ่น หรือสามารถได้ยินเสียงในระยะหลายกิโลเมตร ผีดูดเลือดบางตนยังมีพลังพิเศษซึ่งเคยแฝงอยู่ใน ร่างกายขณะมีชีวิต การเปลี่ยนเป็นผีดูดเลือดทำให้พลังพิเศษเหล่านั้นกระตุ่นออกมาอย่างเด่นชัด ดังเช่นพลังในการอ่านจิตใจของเอ็ดเวิร์ด พลังในการมองเห็นอนาคตของอลิสหรือพลังในการ ควบคุมอารมณ์ผู้อื่นของแจสเปอร์ เป็นต้น

ลักษณะทางกายภาพที่สมบูรณ์แบบนี้สร้างความแตกต่างระหว่างผีดูดเลือดผู้แข็งแกร่งกับ มนุษย์ผู้อ่อนแอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรื่องราวเกือบทั้งหมดของนวนิยายนำเสนอผ่านมุมมองของ เบลลา ร่างกายอันสมบูรณ์แบบของเอ็ดเวิร์ดสร้างความกังวลให้แก่เบลลา เมื่อเด็กสาวไม่สามารถ ควบคุมร่างกายให้เคลื่อนไหวตามที่ต้องการจึงมักประสบอุบัติเหตุทำให้ตนเองบาดเจ็บอยู่ ตลอดเวลา รวมถึงการที่เธอ “ไม่ใช่อย่างอื่นเป็นแค่มนุษย์ตัวเล็กๆ คนหนึ่ง ไม่มีอะไรพิเศษ” (I'm nothing but a human, after all. Nothing special)⁹⁴ แต่กลับตกอยู่ในเกมไล่ล่าของเหล่าผีดูด เลือด จนเอ็ดเวิร์ดเปรียบเธอเป็น “แม่เหล็กดูดอันตราย” (magnet for trouble)⁹⁵ ที่เขาต้องคอย ดูแลคุ้มครองให้ปลอดภัย ความอ่อนแอของร่างกายมนุษย์ทำให้เบลลารู้สึกกลายเป็นจุดอ่อนที่ แปรกแยกไปจากเอ็ดเวิร์ด เมื่อรวมกับการที่ร่างกายของเบลลากำลังเสื่อมถอยนับเวลารอคอย

⁹⁴ Meyer, *New Moon*. p. 315.

⁹⁵ Meyer, *Twilight*. p. 174. เน้นข้อความตามต้นฉบับ

ตาย ในขณะที่ชายหนุ่มกลับคงอยู่ในสภาพเดิมชั่ววันจันทร์ ความแตกต่างทางกายภาพระหว่างมนุษย์กับผีดูดเลือดที่ชัดเจนนี้จึงยิ่งสร้างความกังวลที่ยากจะขจัดให้แก่เบลลา ความกังวลดังกล่าวนี้ปรากฏในบทแรกของนวนิยายเรื่อง *New moon* ที่เปิดฉากด้วยความความฝันสุดสยองของเบลลาที่เห็นภาพตนเองแก่ชราสะท้อนอยู่ในกระจกเงากลางทุ่งดอกไม้ ยืนเคียงข้างกับเอ็ดเวิร์ดที่เอ่ยกล่าว “สุขสันต์วันเกิด” แก่เธอ ⁹⁶

ความแปลกแยกและความกังวลทางร่างกายจึงกลายเป็นเรื่องเดียวกับความกังวลด้านความสัมพันธ์ที่เบลลาปรารถนา และส่งผลให้เธอตัดสินใจที่จะกลายเป็นผีดูดเลือดเช่นเดียวกันกับเอ็ดเวิร์ด ประเด็นเกี่ยวกับความกังวลนี้ยังช่วยอธิบายถึงบทบาทของมนุษย์แปลงหมาป่าที่ปรากฏภายในเรื่อง โดยเฉพาะในกรณีของ เจคอบ แบล็ก ตัวละครเอกที่มีสถานะเทียบเท่ากับเอ็ดเวิร์ด ในนวนิยายเรื่อง *New moon* ความสัมพันธ์ระหว่างเจคอบกับเบลลาเป็นสิ่งที่เข้ามาขัดเซยหรือแทนที่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกที่ขาดสะบั้นไป เจคอบกลายเป็นบุคคลที่มีตำแหน่งความสัมพันธ์เดียวกับเอ็ดเวิร์ด กอปรกับที่ทั้งสองต่างมีคุณสมบัติเฉพาะของเผ่าพันธุ์อมตะที่แตกต่างกันดังคู่ความสัมพันธ์ด้านล่างนี้

เจคอบ	-	เอ็ดเวิร์ด
มนุษย์แปลงหมาป่า	-	ผีดูดเลือด
สัตว์ป่า	-	เทพเจ้า
มีชีวิต	-	ตาย ⁹⁷
ผิวสีแทน	-	ผิวสีขาว
ร่างกายร้อนดูจไฟ	-	ร่างกายเย็นดูจน้ำแข็ง
ชนเผ่าพื้นถิ่น	-	คนนอก

⁹⁶ Meyer, *New Moon*. pp. 3-6.

⁹⁷ แม้ว่าผีดูดเลือดเอ็ดเวิร์ดมีสถานะกึ่งเป็นกึ่งตายเสียมากกว่า หากแต่เมื่อเปรียบเทียบกับเจคอบแล้ว สิ่งหนึ่งที่ทั้งสองต่างยืนยันก็คือผีดูดเลือดคือร่างที่เคลื่อนไหวแต่ไร้ซึ่งสัญญาณชีพของหัวใจ ต่างจากมนุษย์แปลงหมาป่าที่อวัยวะแบบมนุษย์ยังคงทำงานอยู่เช่นเดิม

ในนวนิยายเรื่องี่สามเมื่อเบลลาจำต้องยุติความสัมพันธ์แบบรักสามเส้า เอ็ดเวิร์ดและเจคอบจึงกลายเป็นทางเลือกแบบสุดขั้วที่ต่างเท่าเทียมกันราวกับอนุภาคน้ำแข็งและไฟล้างโลกในบทกลอนของโรเบิร์ต ฟรอสต์ (Robert Frost) ที่อยู่บนหน้าเปิดของนวนิยายเรื่อง *Eclipse*

Some say the world will end in fire,

Some say in ice.

From what I've tasted of desire

I hold with those who favor fire.

But if it had to perish twice,

I think I know enough of hate

To say that for destruction ice

Is also great

And would suffice.

แต่เจคอบไม่อาจตอบสนองต่อความปรารถนาในการครอบครองความสัมพันธ์ที่ไม่มีวันสูญสลายแก่เบลลาได้ มนุษย์แปลงหมาป่ามอบได้เพียงสถานะมนุษย์ที่เบลลาไม่ต้องการ เพราะเขาเองก็เป็นอมตะเช่นเดียวกับผีดูดเลือด มีเพียงเบลลา “คนเดียวที่ต้องแก่ลง (...) แก่ลงในทุกๆ วันห่วยๆ นี้” (Am I the only one who has to get *old*? I get older every stinking day!)⁹⁸ ความกังวลต่อความเปลี่ยนแปลงของร่างกายจึงทำให้เบลลาตัดสินใจเลือกเอ็ดเวิร์ดเพราะการเปลี่ยนเป็นผีดูดเลือดจะทำให้เธอได้ครอบครองความสัมพันธ์กับคนรักไปชั่วกาล มนุษย์แปลงหมาป่าจึงทำหน้าที่สะท้อนความปรารถนาและความกังวลของเบลลาเช่นเดียวกับผีดูดเลือด การปรากฏของมนุษย์แปลงหมาป่าในฐานะคู่ปรับจึงเป็นมากกว่าธรรมเนียมในวรรณกรรมผีดูดเลือดที่สืบทอดกันมา

แม้ว่าประเด็นเรื่องการเหยียดเชื้อชาติจะไม่ได้ปรากฏในตัวบทของเมเยอร์ก็ตาม แต่ความแตกต่างระหว่างเอ็ดเวิร์ดที่เป็นคนผิวขาวกับเจคอบซึ่งชนเผ่าดั้งเดิมกลายเป็นประเด็นที่นักวิชาการ

⁹⁸ Meyer, *Eclipse.*, p. 119. เน้นข้อความตามตัวบท

ต่างสนใจ ยิ่งเมื่อเด็กสาวเลือกที่จะเป็นผีดูดเลือดมากกว่าอยู่ร่วมกับมนุษย์แปลงหมาป่าเพราะเอ็ดเวิร์ดไม่เพียงมอบความเป็นอมตะให้เธอ แต่ยังรวมถึงชนชั้น อำนาจและเงินตราที่เบลลาปรารถนามาตลอด อย่างไรก็ตามก็ไม่ได้เป็นเพียงแค่ชนเผ่าพื้นถิ่นดั้งเดิมอย่างแท้จริง เพราะโครงสร้างทางสังคมในกลุ่มควิลยูตแสดงถึงการยกย่องมนุษย์แปลงหมาป่าในฐานะชนชั้นสูงซึ่งควบคุมกฎของเผ่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเจคอบ ตระกูลของเขาสืบเชื้อสายของหัวหน้าเผ่าที่สืบทอดกันมาหลายพันปี การสืบสายเลือดผู้นำของเจคอบเด่นชัดอย่างยิ่งในนวนิยายเรื่อง *Breaking dawn* เมื่อเขาปฏิเสธคำสั่งของแซมหัวหน้ามนุษย์แปลงหมาป่าและแยกฝูงของตนออกมาเพื่อปกป้องเบลลา⁹⁹ ในที่นี้เองผู้วิจัยจึงเห็นว่าลักษณะคู่ตรงข้ามระหว่างเอ็ดเวิร์ดกับเจคอบ แม้จะพิจารณาผ่านชนชั้นและเชื้อชาติก็ทำให้เห็นว่าต่างมีคุณสมบัติที่เท่าเทียมกัน ดังนั้นแล้วการที่เด็กสาวเลือกเอ็ดเวิร์ดจึงยิ่งย้ำถึงความต้องการครอบครองความสัมพันธ์ที่ไม่สูญสลายไปชั่วกาล

ความกังวลต่อร่างกายที่อ่อนแอและแก่ชราจนอาจส่งผลต่อความสัมพันธ์ของเบลลาและเอ็ดเวิร์ดนี้ยังสอดคล้องกับความคิดเห็นในบทความเรื่อง "Twilight of An Idol: Our Fatal Attraction to Vampires"¹⁰⁰ เจนนิเฟอร์ แมคมฮอน (Jennifer L. McMahon) ผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญาเปรียบเทียบและอัตถิภาวนิยม (existentialism) กล่าวว่าผีดูดเลือดเป็นบุคคลลาธิษฐานของความปรารถนาที่จะดำรงอยู่ในอมฤตภาพ ความกังวลต่อความตายจึงสืบเนื่องไปกับปัญหา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁹⁹ Natalie. Wilson, "It's a Wolf Thing: The Quileute Werewolf/Shape-Shifter Hybrid as Noble Savage " in *Theorizing Twilight: Critical Essays on What's at Stake in a Post-Vampire World*, ed. Maggie Parke and Natalie Wilson (North Carolina: McFarland and Company, 2011). pp. 194-208. ในที่นี้วิลสันย้ำว่าแม้ *The twilight saga* จะไม่ได้นำเสนอประเด็นเกี่ยวเชื้อชาติอย่างชัดเจน หากแต่ร่องรอยความคิดเรื่องสถานะทางสังคมระหว่างคนขาวเจ้าอาณานิคมกับคนอินเดียนพื้นถิ่นก็ยังคงอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเจคอบถูกนำเสนอผ่านความดูร้ายอันตรายของหมาป่า ความเปลือยเปล่าของร่างกายและสายเลือดต้องสาปคุณสมบัติเหล่านี้ท้ายที่สุดต่างถูกเหล่าผีดูดเลือดหรือคนผิวขาวขจัดออกไป ทั้งความดูร้ายที่จำต้องถูกฝึกฝนระหว่างสงครามผ่านนวนิยายเรื่อง *Eclipse* หรือเมื่อออกมานอกอาณาเขตของตนร่างกายเปลือยเปล่าของเจคอบ จำต้องถูกปกคลุมด้วยเครื่องบ่งบอกสถานะอย่างเสื้อผ้า [Clothes are bearers of prestige, notably of wealth, status, and class. (Wilson, p. 200.)] กระทั่งการกลายเป็นมนุษย์แปลงหมาป่าซึ่งเป็นสถานะสูงสุดของเผ่าก็ถูกมองว่าเป็นเพียงคำสาปในมุมมองของคนขาวอย่างเบลลา [The origin of native americans and blacks, presenting each as uniquely "cursed" and separate from white. (Wilson, p. 201.)]

¹⁰⁰ McMahon. pp. 193-208.

การเข้าสังคมของวัยรุ่นน ภาพลักษณ์ของมนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์แบบ ร่วงโรยไปตามเวลา อ่อนแอและ ไม่อาจดึงดูดใจผู้คนรอบข้างทำให้เกิดความกังวลต่อการเข้าสังคมของวัยรุ่น ทำให้รู้สึกแปลกแยก ไม่เป็นหนึ่งเดียวกับคนรอบข้างและต้องคอยกังวลต่อความรู้สึกของผู้อื่นที่มองตน การเปลี่ยนเป็นผี ดูดเลือดจึงนับเป็นการหลุดพ้นจากความกังวลต่อการเข้าสังคม หลุดพ้นจากความตายและเติม เต็มความปรารถนาในการดำรงอยู่ของตัวตน ความกังวลต่อความตายจึงทำให้เบลลาเปลี่ยนที่จะ เปลี่ยนเป็นผีดูดเลือดโดยหยุดอายุเอาไว้ที่สิบแปดตลอดกาล รักษาความเยาว์วัยซึ่งเป็นดั่ง “ความ ฝันของผู้หญิงทุกคน” (Every woman’s dream come true)¹⁰¹ และขจัดความกังวลต่อการสร้าง ความสัมพันธ์ทั้งหมด

อย่างไรก็ดีการเปลี่ยนร่างของเบลลาเพื่อสลایความกังวลอันเป็นผลมาจากความสูงส่ง ทางกายภาพของผีดูดเลือดในคำอธิบายข้างต้นก็ยังไม่ครอบคลุมเท่าใดนัก เพราะละเลยความ กลัวของเบลลาในการสูญเสียตัวตนเมื่อต้องกลายเป็นผีดูดเลือดที่หิวกระหายจนอาจทำให้คนรัก เปลี่ยนใจไปจากเธอตลอดกาล ดังในนวนิยายเรื่อง *Eclipse* เมื่อผีดูดเลือดหนุ่มไม่เห็นด้วยที่เบลลา ยอมเปลี่ยนตัวเองให้เป็นเช่นเดียวกับตนเพราะเขาเชื่อว่าการเป็นผีดูดเลือดจะทำให้วิญญาณของ เบลลาสูญเสียไป

“So . . . it’s not that you’re afraid you won’t . . . like me as much when I’m different — when I’m not soft and warm and I don’t smell the same? You really do want to keep me, no matter how I turn out?”¹⁰²

ข้อความข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการเปลี่ยนร่างเป็นผีดูดเลือดช่วยขจัดความกังวลทางด้าน ร่างกายของเด็กสาว เธอจะได้รับรูปลักษณ์ภายนอกที่งดงาม พละกำลังมหาศาล ความเยาว์วัยที่ ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง หากแต่ไม่สามารถสลایความกังวลเกี่ยวกับตัวตนเดิมของเบลลาขณะเป็น มนุษย์ซึ่งเป็นตัวตนที่ทำให้ผีดูดเลือดหนุ่มรักเธอ แม้อีดิเวิร์ดจะย้ำกลับกับเธอด้วยคำถามที่ว่า “คุณกังวลว่าผมจะไม่ชอบคุณอย่างนั้นหรือ [...] ผมไม่คิดว่าคุณจะตระหนักว่ามันง่ายสำหรับผม ขนาดไหน เบลลา [...] ที่ไม่ต้องตั้งสติตลอดเวลาเพื่อที่จะไม่ฆ่าคุณ” (“You were worried I

¹⁰¹ *Ibid.*, p. 196.

¹⁰² Meyer, *Eclipse*. p. 273.

wouldn't *like* you?" [...] "I don't think you realize how much easier it will be for me, Bella," he said, [...] when I don't have to concentrate all the time on not killing you.¹⁰³

แม้คำยืนยันของชายหนุ่มจะหนักแน่นและให้ผลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ของทั้งสองให้แนบแน่นมากยิ่งขึ้นก็ตาม แต่ความกังวลของเบลลาเรื่องตัวตนก็ยังคงอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการเปลี่ยนร่างเป็นผีดูดเลือดเกิดใหม่จะทำให้เธอกระหายเลือดมนุษย์อย่างไม่สามารถหักห้ามได้ จนอาจกลายเป็นผีดูดเลือดชั่วร้ายและกลายเป็นตัวตนที่แปลกแยกท่ามกลางตระกูลคัลเลน

I'd always known that I would be different. I hoped that I would be as strong as Edward said I would be. Strong and fast and, most of all, beautiful. Someone who could stand next to Edward and feel like she belonged there.

I'd been trying not to think too much about the other things that I would be. Wild. Bloodthirsty. Maybe I would not be able to stop myself from killing people. Strangers, people who had never harmed me. People like the growing number of victims in Seattle, who'd had families and friends and futures. People who'd had *lives*. And I could be the monster who took that away from them.¹⁰⁴

ความกังวลของเบลลาต่อการสูญเสียตัวตนที่คนรักปรารถนาปรากฏอย่างชัดเจนในช่วงท้ายของบท “การเดิมพัน” (Wager) ในนวนิยายเล่มที่สาม เมื่อเอ็มเม็ตต์และแจสเปอร์ สมาชิกของครอบครัวคัลเลนพัวพันถึงความบ้าคลั่งที่เกินควบคุมของเบลลาหลังจากเธอเปลี่ยนร่าง “ยังกับว่าฉันต้องการเรื่องไม่มากพอหรือมีที่ว่างเหลือให้ความกลัดกลุ้มอีกหนึ่งมาเพิ่มเติม เรื่องของแจสเปอร์เกี่ยวกับผีดูดเลือดเกิดใหม่วนเวียนอยู่ในหัวของฉันเมื่อเขาเล่าถึงอดีตของเขา ตอนนี้นี้มันผุดขึ้นมาอย่างชัดเจนด้วยการเดิมพันของเขากับเอ็มเม็ตต์” (As if I needed — or even had room for — one more thing to worry about. All of Jasper's stories about newly created vampires had

¹⁰³ *Ibid.*, p. 274. เน้นข้อความตามต้นฉบับ

¹⁰⁴ *Ibid.*, p. 344. เน้นข้อความตามต้นฉบับ

been percolating in my head since he'd explained his past. Now those stories jumped into sharp focus with the news of his and Emmett's wager.)¹⁰⁵

การเติมพันแสนขบขันของเจสเปอร์กับเอ็มเม็ตต์และคำปลอบประโลมของเอ็ดเวิร์ด กลายเป็นสิ่งเน้นย้ำความกังวลของเบลลาให้ปรากฏขึ้นอย่างชัดเจน “เขา [เอ็ดเวิร์ด] อุทานหลาย ครั้งเมื่อฉันร้องออกมาด้วยความเจ็บปวด แต่ฉันบอกเขาว่าไม่ได้เป็นเพราะความเจ็บปวดที่ตรง นั้น” (He worried aloud a few times that I was in pain, but I assured him that that wasn't it.)¹⁰⁶ หากแต่เสียงร้องอันเจ็บปวดของเด็กสาวนี้ก็หลบอยู่ในประโยคบอกเล่า เพราะสิ่งที่เด็กสาว เล่าไม่ได้กำกับด้วยเครื่องหมายคำพูด ความกังวลเรื่องการสูญเสียตัวตนจึงกลายเป็นเรื่องที่พูด ไม่ได้ทั้งหมดเพราะยากเกินกว่าจะพูดออกมา ลักษณะดังกล่าวแนะนำให้เห็นว่าความกลัวของเบลลา เป็นสิ่งที่เกินไปกว่าเรื่องทางร่างกาย การสูญเสียตัวตนที่คนรักเคยปรารถนาจึงเชื่อมโยงไปยังการ ควบคุมความกระหายเลือดมนุษย์ของครอบครัวคัลเลนที่ทุกคนต่างปฏิบัติได้อย่างยอดเยี่ยม ความกังวลดังกล่าวนี้จึงเป็นผลมาจากการปรับเปลี่ยนผีดูดเลือดให้มีจิตใจสูงส่งราวกับเทพเจ้า ไม่ได้เป็นผลของการสร้างภาพลักษณ์ผีดูดเลือดที่ดงามสมบูรณ์แบบ ดังนั้นความกังวลของเบลลา ก็ยังคงปรากฏอยู่ตราบเท่าที่เธอไม่สามารถกลายเป็นผีดูดเลือดที่ดีได้เช่นเดียวกับตระกูลคัลเลน

แต่เมื่อเบลลาเปลี่ยนร่างเป็นผีดูดเลือดหลังจากให้กำเนิดเรนเนสเม่ เธอกลับสามารถ ควบคุมความกระหายเลือดมนุษย์ได้อย่างดีเยี่ยม จนทำให้สมาชิกในครอบครัวคัลเลนประหลาด ใจ ดังที่เธอสามารถละจากนักปีนเขาที่หลงเข้ามาในบริเวณที่เอ็ดเวิร์ดกับเบลลาล่าสัตว์เป็นอาหาร อยู่ “คุณไม่น่าที่จะหยุดล่าได้กลางคันโดยที่มีกลิ่นเลือดมนุษย์ลอยอยู่ในอากาศ แม้แต่ผีดูดเลือด แก่กล้าก็อาจไม่สามารถทำได้อย่างนั้น” (you should *not* have been able to break off mid-hunt with the scent of human blood in the air. Even mature vampires have difficulty with that)¹⁰⁷ เอ็ดเวิร์ดกล่าวถึงความยับยั้งชั่งใจของเบลลาต่อความปรารถนาในเลือดมนุษย์ตาม ธรรมชาติของผีดูดเลือดเกิดใหม่ การควบคุมความกระหายได้อย่างดีเยี่ยมของเบลลา ยังปรากฏ พร้อมกับความเป็นแม่ของเธอ ในครั้งแรกที่เธอได้อุ้มเรนเนสเม่ ทุกคนในตระกูลคัลเลนต่างเป็นกังวล เพราะการได้กลิ่นเลือดหอมหวานในส่วนที่เป็นมนุษย์อีกครั้งของบุตรสาวอย่างใกล้ชิดอาจทำให้ เบลลากระหายจนควบคุมไม่อยู่ แต่เบลลากลับละวางความรู้สึกดังกล่าวได้ “ราวกับเป็นเรื่อง

¹⁰⁵ *Ibid.*

¹⁰⁶ *Ibid.*, p. 343.

¹⁰⁷ Meyer, *Breaking Dawn*. p. 420.

ธรรมชาติเหลือเกิน” (It seem very natural)¹⁰⁸ โดยอาศัยความผูกพันระหว่างแม่ลูกมาแทนที่ นอกจากการควบคุมตนเองดีเยี่ยมและความเป็นแม่ที่สมบูรณ์แบบ เบลลายังมี “เกราะกำบัง” (shield) พลังพิเศษที่สามารถปิดกั้นความสามารถทางจิตของผีดูดเลือดคนอื่น ซึ่งช่วยให้ครอบครัว คัลเลนผ่านวิกฤตสงครามกับเหล่าโวลตูรีได้ในที่สุด ความสามารถในการควบคุมความกระหาย ความเป็นแม่และพลังพิเศษกลายเป็นสิ่งที่ยิ่งย่ำว่าความกังวลกับความปรารถนาของเบลลาเรื่อง ของจิตใจมากยิ่งขึ้นเสียกว่าเรื่องทางกาย

ความกังวลต่อการจะสูญเสียตัวตนที่คนรักปรารถนาหลังการเปลี่ยนร่างเป็นผีดูดเลือดเกิด ใหม่กลับสลายไปด้วยความสามารถพิเศษที่ปรากฏขึ้น รวากับเป็นราคาค่างวดที่พระเจ้าจ่ายต่อ เบลลาเป็นรางวัลตอบแทนที่เธอยอมสละชีวิตตนแลกกับชีวิตของลูกสาว¹⁰⁹ เมื่อเบลลาสามารถ ควบคุมตนเองได้ดีเฉกเช่นผีดูดเลือดคนอื่นในตระกูลคัลเลน ความกังวลทั้งหมดจึงหมดลงเหลือ เพียงความปรารถนาที่ได้รับการตอบสนอง ในฉากสุดท้ายเด็กสาวจึงได้ครอบครองความสัมพันธ์ที่ สามารถเชื่อถือได้และไม่มีวันสูญสลาย “ชั่วกาลและตลอดไปและตราบนิจนิรันดร์” (Forever and forever and forever)¹¹⁰ เรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างเบลลากับเอ็ดเวิร์ดในนวนิยายชุด *The Twilight Saga* จึงเป็นการนำเสนอรูปแบบอุดมคติของความรักแบบพาฝันที่วิญญูต่างปรารถนา

หากแต่ในโลกความเป็นจริงความปรารถนาดังกล่าวไม่อาจประสบผลได้ทั้งหมด ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคนไม่ได้เกี่ยวโยงกันเพียงระหว่างคู่ของตน แต่ล้วนโยงใยกับหน่วย ความสัมพันธ์อื่นภายในสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่ ความสัมพันธ์ของคนในสังคมจึง เปลี่ยนแปลงไปตามอำนาจหรือผลต่างตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับ รูปแบบอุดมคติของรักพาฝันที่ สร้างความรู้สึกมั่นคงจับต้องได้จึงอาจถูกกลืนกินไปในสังคมทุนนิยม-บริโภคนิยม ความเชื่อ เกี่ยวกับความรักแท้ที่ตกผลึกมานับตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 จึงเริ่มหลอมละลายกลายเป็น “รักเหลว” (liquid love) ที่ไหลไปตามอำนาจของเงินตรา¹¹¹ ความสัมพันธ์ในโลกสมัยใหม่จึง กลายเป็นเรื่องของความเสี่ยงภัยและความกังวลต่อความผูกพันที่เลือนลอย ความสัมพันธ์อันแนบ แน่นแบบรักพาฝันอาจกลายเป็นเพียง “ความสัมพันธ์ฉบับกระเป๋าเสื้อ” (top-pocket relationship) ที่ต่างตอบสนองความปรารถนาต่อกันด้วยเงินหรือร่างกายโดยไร้พันธะผูกพัน เนื่อง

¹⁰⁸ *Ibid.*, p. 447.

¹⁰⁹ *Ibid.*, p. 392.

¹¹⁰ *Ibid.*, p. 754.

¹¹¹ Zygmunt. Bauman, *Liquid Love: On the Frailty of Human Bond* (Cambridge: Polity Press, 2003). pp. 1-37.

ด้วย “คุณไม่จำเป็นต้องทำอะไรเลยเพื่อที่จะสำเร็จสำเร็จกับมัน ความสัมพันธ์ฉบับกระเป๋าเลี่ยนนั้นเกิดขึ้นอย่างฉับพลันและไม่ยั่งยืน (You need not do anything at all to enjoy it. ‘Top-pocket relationship’ is instantaneity and disposability incarnate.)¹¹² มันฉาบฉวยหากแต่ก็สะดวกทันใจราวกับความสัมพันธ์ที่ต้องการนั้นอยู่ในกระเป๋าเลี่ยนของเราเอง ความปรารถนาและความกังวลจากความเชื่อเกี่ยวกับรักแท้จึงกลายเป็นสิ่งที่ถูกกดทับไว้ภายใต้สังคมแห่งความเสี่ยง วัยรุ่นนั้นจึงไม่สามารถออกแบบความสัมพันธ์ที่พวกเขาต่างปรารถนาให้มีรูปแบบดังที่ต้องการได้ หรือก็คือเราอาจไม่พบรักแท้เมื่อแรกรักดังเช่นเรื่องราวของเบลลาและเอ็ดเวิร์ด

ลักษณะความเป็นเทพเจ้าของผีดูดเลือดที่เกิดจากรูปลักษณ์และจิตใจที่สมบูรณ์แบบจึงมีบทบาทสำคัญในการฉายความปรารถนาและความกังวลของเบลลาหรือวัยรุ่นผู้อ่านให้ปรากฏออกมา การมีร่างกายที่งดงาม ทรงพลังและเยาว์วัย ตลอดจนการควบคุมจิตใจได้อย่างไร้ที่ติล้วนเป็นองค์ประกอบในอุดมคติที่วัยรุ่นใช้ขจัดปัญหาด้านความสัมพันธ์ที่เผชิญอยู่ การเป็นเจ้าของปัจจัยอันพิเศษของเหล่าผีดูดเลือดฝ่ายธรรมะทำให้พวกเขาได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างในสังคม และครอบครองความสัมพันธ์ในอุดมคติตามที่พวกเขาปรารถนาและสังคมต้องการ บทบาทความสัมพันธ์ของเอ็ดเวิร์ดและผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนที่มีต่อเบลลาจึงราวกับเป็นภาพภูตผีที่ส่องออกมาจากเครื่องฉายภาพ phantasmagoria ทำหน้าที่กระตุ้นความฝัน ความปรารถนาและความกังวลใจภายในของเด็กสาวให้ปรากฏออกมา

เครื่องฉายภาพ phantasmagoria เป็นอุปกรณ์ฉายภาพ (magic lantern) ประเภทหนึ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 18 แรกเริ่มนั้นเป็นที่นิยมในราชสำนักฝรั่งเศสก่อนจะแพร่หลายไปทั่วยุโรปหลังช่วงปฏิวัติฝรั่งเศสปี ค.ศ. 1789 เครื่องฉายภาพทำงานโดยใช้เทคนิคการสะท้อนของแสงผ่านรูกล่องขนาดเล็กคล้ายกับกล้องถ่ายภาพโบราณ โดยผู้ชมจะต้องเข้าไปภายในห้องมืดปิดทึบ เครื่องฉายภาพซึ่งถูกซ่อนเอาไว้ไม่ให้เห็นที่ตั้งจะฉายภาพภูตผีลงบนพื้นผิวของห้องมืดภาพถูกนำเสนอเป็นชุดเคลื่อนที่ไล่เรียงต่อกัน การฉายภาพภูตผีโดยไม่ทราบที่มาของภาพสร้างความระทึกขวัญให้ผู้ชม นักวิชาการชาวอเมริกัน เทอร์รี่ คาสเซิล (Terry Castle) นำกลไกการนำเสนอภาพของเครื่องฉายภาพ phantasmagoria มาประยุกต์ใช้ในมโนทัศน์ของตนเกี่ยวกับการเพ้อฝัน (reverie) ในยุคสมัยใหม่¹¹³ โดยคาสเซิลอภิปรายความหมายของของมโนทัศน์

¹¹² *Ibid.*, pp. 20-22.

¹¹³ Terry. Castle, "Phantasmagoria and the Metaphorics of Modern Reverie," in *The Female Thermometer: Eighteenth-Century Culture and the Invention of the Uncanny*(New York Oxford University Press, 1995). pp. 140-167.

phantasmagoria ในสองลักษณะคือกลไกการนำเสนอของเครื่องฉายที่ไม่ปรากฏตัวเครื่องว่าติดตั้งไว้ที่ใดและชุดภาพภูตผีที่ถูกฉายออกมาบนพื้นผิวมืด (a shifting series or succession of phantasm or imaginary figures) ¹¹⁴ อย่างไรก็ตามก็ตีความเองก็ชี้ว่าความหมายทั้งสองต่างเชื่อมโยงต่อกันอย่างแยกไม่ขาด อาการหวาดกลัวต่อภูตผีซึ่งสร้างจากชุดภาพที่ถูกนำเสนอออกมาผ่านเครื่องฉายไว้ที่ใดมาถูกเปรียบเข้ากับประสบการณ์จากอาการประสาทหลอน การละเมอหรือฝันกลางวัน

Even as we have come to discount the spirit-world of our ancestors and to equate seeing ghosts and apparitions with having “too much” imagination, we have also come increasingly to believe, as if through a kind of epistemological recoil, in the spectral nature of our own thoughts – to figure imaginative activity itself, paradoxically, as a kind of ghost-seeing. Thus in everyday conversation we affirm that our brains are filled with ghostly shapes and images, that we “see” figures and scenes in our minds, that we are “haunted” by our thoughts, that our thoughts can, as it were, materialize before us, like phantoms, in moments of hallucination, waking dream, or reverie. ¹¹⁵

อาการหลอนต่อชุดภาพที่ปรากฏในห้องมืดจึงเป็นผลมาจากการทำงานของจิต ภาพถูกมองผ่านดวงตาของจิตไม่ใช่สายตาของร่างกาย ภาพภูตผีกระตุ้นให้เกิดการสำรวจพื้นที่ภายในจิต ความหวาดกลัวต่อภาพไร้ที่มาหรือสิ่งที่หาเหตุผลไม่ได้จึงเป็นเหมือนประสบการณ์หลอนจากการปรากฏขึ้นของความปรารถนาหรือความกังวลที่เคยถูกกดทับอยู่ ¹¹⁶ เมื่อย้อนกลับไปยังนวนิยายชุด *The twilight saga* คุณลักษณะแบบเทพเจ้าของเอ็ดเวิร์ดถูกขยายให้ชัดเจนขึ้นเช่นเดียวกับกลไกของเครื่องฉายภาพ การสวมช้อนระหว่างสายตาผู้อ่านกับการนำเสนอของเบลลาในแต่ละบรรทัดของเรื่องเล่า ทำให้สายตาของเด็กสาวที่เคลือบทับด้วยแฟนตาซีกลืนหาย

¹¹⁴ *Ibid.*, p. 141.

¹¹⁵ *Ibid.*, pp. 142-143.

¹¹⁶ *Ibid.*, p. 163.

กลายเป็นเนื้อเดียวกับตัวบท แฟนตาซีที่ถูกติดตั้งโดยเด็กสาวถูกซ่อนให้หายไปในตัวบท ปมปัญหาของชีวิตครอบครัวที่ราวฉนวนระหว่างพ่อกับแม่ ความสัมพันธ์ที่ไม่ลงรอยระหว่างเด็กสาวกับสารวัตรชาร์ลีย์ผู้เป็นพ่อ ตลอดจนความไม่สมบูรณ์ของร่างกายที่เบลลาคอยกังวลอยู่เสมอว่าจะจะเป็นเหตุให้สูญเสียความรักความสัมพันธ์ที่มั่นคงดังที่ปรารถนา ความมีมิติของปัญหาชีวิตชนชั้นทางจิตใจนี้จะตอบรับได้ดีกับความมีมิติของเมืองฟอร์คส์ที่เธอจำใจย้ายมาอยู่ ฉากของเมืองที่หม่นหมองปกคลุมด้วยไอหมอกเมฆฝนและปมปัญหาความกังวลภายในจิตใจของเบลลาทำหน้าที่ประหนึ่งห้องมืดปิดที่บั้นเป็นฉากหลังให้กับชุดภาพภูตผี คุณลักษณะแบบเทพเจ้าของผีดูดเลือดถูกเน้นย้ำผ่านความมีมิติของเมืองและปมของเด็กสาว แฟนตาซีอุดมคติที่ปรากฏบนตัวละครผีดูดเลือดจึงทำหน้าที่หมุดหมายการสำรวจเชิงจิตของเบลลา

ตัวละครผีดูดเลือดในอุดมคติที่ปรากฏออกมาอย่างชัดเจนในตัวบทจึงเป็นการนำเสนอผ่านเงื่อนไขแห่งแฟนตาซีของเบลลา คุณลักษณะแบบเทพเจ้ามีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้เด็กสาวเรียนรู้ความปรารถนาของตนที่ถูกกดทับอยู่ในจิตใจ ผีดูดเลือดกลายเป็นสัญลักษณ์สื่อแทนความฝันในการมีตัวตนอุดมคติ ซึ่งช่วยเติมเต็มความปรารถนาของเบลลาในการครอบครองความสัมพันธ์ที่มั่นคงไม่สูญเสียเลย นอกจากนี้คุณลักษณะแบบเทพเจ้าเองก็ยังทำให้เธอตระหนักถึงความกังวลต่อการสูญเสียตัวตนไปในความปรารถนานั้นอีกด้วย บทบาทของผีดูดเลือดในการสื่อถึงความปรารถนา ความฝันและความวิตกกังวลของเบลลาทำยที่สุดก็จะย้อนกลับไปสู่วัยรุ่น ผู้อ่านวัยรุ่นซึ่งรับบทเป็นผู้ชมเรื่องราวของผีดูดเลือดภายนอกก็สามารถเรียนรู้ว่ามีความปรารถนาส่วนตนหลบซ่อนอยู่ในตัวพวกเขา และความปรารถนานั้นก็กลายเป็นความกังวลที่ถูกกดทับภายใต้กฎเกณฑ์หรือความคาดหวังของสังคม นอกจากนี้ยังทำให้เห็นว่าความปรารถนาและความกังวลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นผ่านกฎระเบียบของสังคม วัยรุ่นจึงต้องเรียนรู้ถึงการดำรงอยู่ความปรารถนา เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการต่อรองระหว่างความปรารถนาของตนกับความต้องการของสังคม¹¹⁷

3.4 สรุป

จากภาพของเด็กหนุ่มเฝ้าเว็รด์สู่เรื่องของเด็กสาวเบลลา ความน่าจับตาของรูปร่างภายนอกไม่ได้เป็นเพียงสิ่งเดียวที่ตัวละครผีดูดเลือดถูกปรับเปลี่ยนและนำเสนอในนวนิยายชุด The twilight saga ลักษณะเด่นของผีดูดเลือดในนวนิยายของเมเยอร์ยังประกอบสร้างขึ้นจาก

¹¹⁷ อรรถนพ ชินตะวัน, “สิ่งที่ล่องหนเห็นได้ในภาพยนตร์” (2556). หน้า 10-16.

ความสูงส่งของจิตใจภายในที่สามารถระงับความอยากกระหายต่อเลือดมนุษย์ ตลอดจนการเห็นคุณค่าของมนุษย์ในฐานะเพื่อนหรือคนรัก ไม่ใช่เหยื่อหรือแหล่งอาหารตามธรรมชาติของเหล่าผีดูดเลือด การนำเสนอตัวละครผีดูดเลือดของเมเยอร์ผู้เขียนผ่านการดำเนินเรื่องของเบลลาสร้างให้ผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนอุดมไปด้วยคุณลักษณะแบบเทพเจ้า

อย่างไรก็ดีเช่นเดียวกันกับร่างกายภายนอกของเหล่าผีดูดเลือดตระกูลคัลเลน ความงดงามจับตา ความแข็งแกร่งไม่สูญสลาย คงทนยืนหยัดข้ามกาลเวลา คุณสมบัติต่างๆ นี้ไม่ได้นำเสนอเพียงเฉพาะตัวตนที่เบลลาปรารถนาเท่านั้น แต่การเป็นเช่นเดียวกันพวกเขายังสร้างความวิตกกังวลอย่างมหาศาลให้แก่เด็กสาวผู้เป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาอีกด้วย ความสูงส่งของจิตใจภายในของตัวละครตระกูลคัลเลนต่างก็มีความลับดำมืดซ่อนเร้นเอาไว้ ความดีงามของจิตใจราวกับเทพเจ้าที่ปรากฏในตัวทจึงไม่ได้เป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ใสซื่ออย่างแท้จริง เมื่อตัวละครผีดูดเลือดผูกโยงเข้ากับแก่นเรื่องเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์ที่มั่นคงไม่สูญสลาย ความฝันในการมีตัวตนที่สังคมยอมรับ ตลอดจนความวิตกกังวลเกี่ยวกับการสูญเสียตัวตนดั้งเดิมของวัยรุ่น การนำเสนอจิตใจอันสูงส่งของตัวละครจึงเป็นการนำเสนอผ่านเงื่อนไขของแฟนตาซีที่เด็กสาวใช้ในการเติมเต็มความปรารถนา

การพิจารณาผ่านความสัมพันธ์ของเบลลากับเอ็ดเวิร์ดซึ่งเป็นความรักที่มั่นคงไม่สูญสลายดังที่เด็กสาวปรารถนา ทำให้เห็นว่าคุณลักษณะแบบเทพเจ้าของผีดูดเลือดที่นำเสนอผ่านแฟนตาซีของเด็กสาวตอบรับกับปัญหาด้านความสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความสมบูรณ์แบบทางกายภาพของผีดูดเลือดสัมพันธ์กับความกังวลเกี่ยวกับรูปลักษณะภายนอกที่ไม่อาจเป็นไปตามความนิยมของสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการสร้างและครอบครองความสัมพันธ์ที่วัยรุ่นปรารถนา ในขณะเดียวกันความสูงส่งทางด้านจิตใจก็เชื่อมโยงกับการเป็นที่ยอมรับของสังคมเพื่อให้ความปรารถนาในการครอบครองความสัมพันธ์ที่เชื่อถือได้รับการตอบสนอง ตัวตนแบบเทพเจ้าของผีดูดเลือดมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นความฝัน ความปรารถนาและความกังวลใจภายในของเด็กสาวให้ปรากฏออกมา เรื่องราวของเบลลาจึงช่วยเปิดเผยความปรารถนาและความกังวลของวัยรุ่นที่ถูกกดทับภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคม แฟนตาซีแบบเทพเจ้าของตัวละครผีดูดเลือดทำยที่สุดก็จะนำไปวัยรุ่นผู้อ่านสู่การเรียนรู้ความปรารถนาของตน เรียนรู้ถึงการคงอยู่ของความฝัน ความปรารถนาและความกังวลซึ่งถูกกดทับเพื่อสร้างวิธีตอบรับและจัดการความลึกลับไม่ลงรอยนี้

บทที่ 4

รักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติ:

พื้นที่ ความรักและความหวัง

การวิเคราะห์ประเภทของวรรณกรรมเป็นกระบวนการอ่านซ้ำเรื่องเล่าเพื่อค้นหาความคิดพื้นฐานของเรื่อง ช่วยพิจารณาถึงการนำเสนอของผู้เขียนว่ามีทิศทางเป็นอย่างไรหรือพยายามนำไปสู่อะไร ตัวอย่างเช่น วรรณกรรมแนวลึกลับสยองขวัญเรื่อง *Dracula* ของสโตเกอร์ ความน่ากลัวของผีดูดเลือดและเหตุการณ์สยองขวัญคือสิ่งที่ผู้อ่านคาดหวังว่าจะพบ การที่ผู้เขียนเลือกนำเสนอเรื่องราวความน่ากลัวจากคำบอกเล่าของตัวละครหลากหลายตัวจึงทำให้เห็นถึงความพยายามสร้างความจริงให้กับเรื่อง เพราะคำบอกเล่านี้ถูกบันทึกและนำเสนอในรูปแบบของบันทึกประจำวันที่มีการระบุวันเวลา สถานที่และรายละเอียดของแต่ละเหตุการณ์อย่างชัดเจน คำบอกเล่าของตัวละครจึงกลายเป็นคำให้การของผู้ที่ประสบกับความสยองขวัญของผีดูดเลือด เรื่องเล่าของสโตเกอร์จึงถูกสมมติให้เทียบเท่ากับเรื่องจริง กอปรกับบริบททางสังคมในระยาะเวลานั้นที่กำลังหวาดกลัวกับโรคติดต่อทางเพศอย่างซิฟิลิส เหตุการณ์ฆาตกรรมหญิงสาวสุดสยอง ไปจนถึงการอพยพย้ายถิ่นของชาวต่างชาติในเมืองหลวง ซึ่งล้วนเป็นภาพที่เห็นได้อย่างชัดเจนในวรรณกรรมของสโตเกอร์ ความพยายามในการสร้างความเสมือนจริงให้กับแคนท์แดรกคิวล่าจึงปรากฏผลเป็นความหวาดกลัวต่อผีดูดเลือดแทรกซึมอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้คนในสมัยนั้น เช่นนั้นแล้วในกรณีของเมเยอร์ทิศทางที่ *The twilight saga* ถูกเสนอผ่านเรื่องราวของเบลล่านำไปสู่ความปรารถนา ความกังวล ความฝันของวัยรุ่นได้เช่นใด

วรรณกรรมชุด *The twilight saga* นี้ถูกจำแนกประเภทตั้งแต่ต้นทางการผลิตไปจนถึงปลายทางให้มีทิศทางแบบเดียวกัน ประเภทของหนังสือจะถูกกำหนดมาตั้งแต่แรกเริ่มโดยนับจากผู้เขียนไปสู่สำนักพิมพ์ผู้จัดจำหน่าย ส่งต่อไปยังร้านหนังสือที่คัดแยกประเภทหนังสือไว้ตามชั้นเพื่อไปถึงมือของผู้อ่านและนักวิจารณ์ทั้งหลายโดยสะดวก โดยทิศทางของการจัดแบ่งประเภทวรรณกรรมนี้มุ่งไปยังทิศเดียวกันก็คือ **รักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติ** (Paranormal romance)

ในช่วงทศวรรษที่ 1990 วรรณกรรมรักพาฝันได้รับความนิยมจากผู้อ่านจนกลายเป็นวรรณกรรมกระแสหลักของสังคม¹¹⁸ จนกระทั่งวรรณกรรมถูกพัฒนาโดยนำเสนอเรื่องราวผสมผสานกับรูปแบบวรรณกรรมอื่นๆ เช่น วรรณกรรมแนววิทยาศาสตร์ วรรณกรรมแฟนตาซี หรือวรรณกรรมแนวเหนือเหนือธรรมชาติ ความหลากหลายของวรรณกรรมโรแมนซ์นี้นำไปสู่การจัดระเบียบรูปแบบวรรณกรรมขึ้นใหม่ในปลายทศวรรษ ดังนั้นแล้วแม้ว่าการปรากฏใช้รูปแบบ Paranormal romance ครั้งแรกนั้นจะยังเป็นประเด็นที่คลุมเครืออยู่ก็ตาม หากแต่ก็สามารถสันนิษฐานได้ว่ารูปแบบวรรณกรรมดังกล่าวปรากฏขึ้นในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 และได้รับความนิยมจากผู้อ่านอย่างต่อเนื่องมาจนถึงช่วงต้นของคริสต์ศตวรรษที่ 21¹¹⁹

นอกจากนี้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนารูปแบบวรรณกรรม Paranormal romance อย่างเป็นระบบในลักษณะการข้ามสื่อ (Transmedia) อินเทอร์เน็ตกลายเป็นช่องทางใหม่ในการเผยแพร่ผลงานของนักเขียน เมื่อจำนวนผู้อ่านและจำนวนความคิดเห็นในโลกออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ผลงานดังกล่าวก็จะได้รับการคัดเลือกและตีพิมพ์ผลงานกลับมาในรูปแบบของหนังสือ ข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบดังกล่าวก็คือการข้ามสื่อนี้ยังเชื่อมโยงไปกับวิธีการนำเสนอวรรณกรรมวัยรุ่นในช่วงเวลาดังกล่าวด้วย กล่าวคือ ในช่วงเวลาที่รูปแบบ Paranormal romance เริ่มต้นขึ้นนั้นเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่วรรณกรรมวัยรุ่นปรับเปลี่ยนมาใช้วิธีนำเสนอแบบใหม่ ผู้เขียนผลงานวรรณกรรมวัยรุ่นต่างแสวงหาช่องทางใหม่มากกว่าเพียงการตีพิมพ์แบบหนังสือซึ่งมีหลักเกณฑ์ของสำนักพิมพ์ที่ซับซ้อน¹²⁰ อินเทอร์เน็ตจึงกลายเป็นช่องทางหลักของนักเขียนเนื่องด้วยวัยรุ่นคือคนกลุ่มหลักที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดังกล่าว ผู้อ่านวัยรุ่นกลายเป็นกลุ่มผู้อ่านสำคัญของนักเขียนทั้งเขียนทั้งสองประเภท ดังนั้นแล้วการพัฒนาารูปแบบ Paranormal romance ในช่วงแรกเริ่มจึงผูกติดอยู่กับการเคลื่อนไหวของ

¹¹⁸ Kristin. Ramsdell, *Romance Fiction: A Guide to the Genres*, 2 ed. (Santa Barbara: ABC-CLIO, LCC, , 2012). pp. 12-15.

¹¹⁹ Ben. Murnane, "Exactly My Brand of Heroin: Context and the Creation of the Twilight Phenomenon," in *Images of the Modern Vampire: The Hip and the Atavistic*, ed. Barbara Brodman and James E. Doan(Lanham: Fairleigh Dickinson University Press, 2013). pp. 147-160.

¹²⁰ Marianne. Martens, "Consumed by Twilight: The Commodification of Young Adult Literature," in *Bitten by Twilight: Youth Culture, Media, and the Vampire Franchise*, ed. Melissa A. Click, Jennifer Stevens Aubrey, and Elizabeth Behm-Morawitz(New York: Peter Lang Publishing, 2010). pp. 243-260.

วรรณกรรมวัยรุ่น และในปัจจุบันผู้เขียนส่วนหนึ่งก็ยังคงนำเสนอผลงานเกี่ยวกับวัยรุ่นเช่นที่เคยเป็นมา

ลักษณะโดยทั่วไปของวรรณกรรม Paranormal romance ส่วนใหญ่แล้วจะพิจารณาผ่านลักษณะสำคัญของรูปแบบสองประการ คือ 1. ต้องมีองค์ประกอบแบบรักพาฝันและ 2. มีการปรากฏตัวละครเหนือธรรมชาติ ดังที่นักวิชาการด้านวรรณกรรม คริสติน แรมส์เดล (Kristin Ramsdell) นิยามความหมายของรูปแบบดังกล่าวไว้ว่า

Paranormal Romance – A combination of romance and many things supernatural or unexplained by “natural causes,” these stories can include vampires, werewolves, and other shapeshifters, ghosts, demons, succubi, psychics, and any number of other such beings, and many could be claimed by either this or the Urban Fantasy Romance subgroup.¹²¹

หรือในกรณีของเบน เมอร์เนน (Ben Murnane) นักวิชาการด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรมร่วมสมัยที่นิยามรูปแบบ Paranormal romance โดยอิงกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครชายหญิง เมอร์เนนอธิบายความหมายของรูปแบบว่าเป็นเรื่องเล่าความรักที่ผสมผสานความเหนือธรรมชาติ (ซึ่งในที่นี้อาจเป็นได้ทั้งตัวละครหรือเหตุการณ์ผิดประหลาด) ซึ่งในท้ายที่สุดความสัมพันธ์ของตัวละครเอกจะต้องจบลงอย่างสุขสม

“a love relationship between two people (usually one male and one female) [with] a positive satisfying ending in which the reader is assured the couple will remain together”; the subgenre “paranormal romance” must add to this some element of the supernatural, be it magic, the occult or being such as vampires or angels.¹²²

¹²¹ Ramsdell. p. 329. เน้นข้อความตามตัวบท

¹²² Murnane. p.153.

หากพิจารณาจากคำนิยามของแรมส์เดลและเมอร์เนนแล้ว วรรณกรรมชุด *The twilight saga* จึงเป็นวรรณกรรมแบบ Paranormal romance เพราะเรื่องราวความรักระหว่างเบลลา กับ เอ็ดเวิร์ดล้วนตรงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ข้างต้น อย่างไรก็ตามการนิยามความหมายนี้อาจยังไม่ครอบคลุมลักษณะสำคัญของรูปแบบวรรณกรรมทั้งหมด เพราะหากพิจารณาตามเงื่อนไขข้างต้น เราจะไม่เห็นความแตกต่างระหว่างวรรณกรรมชุด *The twilight saga* กับวรรณกรรมชุด *The southern vampire mysteries* ของนักเขียนหญิงชาวอเมริกัน ชาร์เลน แฮร์ริส (Charlaine Harris)¹²³ วรรณกรรมทั้งสองเรื่องต่างมีองค์ประกอบของรักพาฝันและมีการปรากฏของเหล่าตัวละครเหนือธรรมชาติอย่างผีดูดเลือดหรือมนุษย์หมาป่าเช่นเดียวกัน หากแต่วรรณกรรมเรื่องหลังนี้กลับไม่ได้เป็นที่รู้จักในฐานะวรรณกรรมรักพาฝันเหนือธรรมชาติ กลับเป็นวรรณกรรมประเภท ลึกลับสยองขวัญเสียมากกว่า นอกจากนี้การนิยามรูปแบบของทั้งแรมส์เดลและเมอร์เนนยังละเลยประเด็นสำคัญอย่างความรักความสัมพันธ์ข้ามเผ่าพันธุ์ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของรูปแบบ ดังนี้แล้วคำนิยามของรูปแบบ Paranormal Romance ในปัจจุบันจึงไม่ได้เป็นการอิงอยู่กับบริบทที่รูปแบบถูกใช้ แต่อิงอยู่กับองค์ประกอบของรูปแบบซึ่งไม่อาจครอบคลุมถึงลักษณะเฉพาะ ในกรณีของ *The twilight saga* ความรักแบบ “เรื่องเหนือธรรมชาติ” ข้างต้นจึงเป็นการให้ความหมายอย่างหลวมๆ”¹²⁴

อย่างไรก็ดีในช่วงท้ายของการนิยามรูปแบบวรรณกรรม เมอร์เนนเสนอข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบโดยอิงกับบทบาทหรือลักษณะเฉพาะที่ว่า เรื่องเล่าแบบรักพาฝันเหนือธรรมชาติคือการนำเสนอเรื่องราวการผจญภัยของผู้หญิงที่กำลังการตามหาคู่แท้ของเธอ ความเหนือธรรมชาติทำหน้าที่นำเสนอความปรารถนาของตัวละครเช่นเดียวกันกับเหตุการณ์สุดระทึก

¹²³ วรรณกรรมชุด *The southern vampire mysteries* (หรืออาจรู้จักในอีกชื่อ *The Sookie Stackhouse novels*) เล่าถึงเรื่องราวของ ซูกี้ สแตกเฮาส์ (Sookie Stackhouse) เด็กสาวผู้มีพลังจิตที่ตกหลุมรักกับผีดูดเลือด จนทำให้เธอเข้าไปพัวพันในสงครามระหว่างผีดูดเลือดที่แย่งชิงอำนาจกันในรัฐลุยเซียนา (Louisiana) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับเผ่าพันธุ์ผีดูดเลือดที่เปิดเผยตัวตนออกมาตั้งแต่ในช่วงต้นเรื่องท่ามกลางความขัดแย้งนี้ซูกี้รับรู้ถึงการมีตัวตนของเผ่าพันธุ์อื่นๆ รวมถึงต้นกำเนิดของเธอที่ไม่ใช่มนุษย์ นอกจากนี้ในปี ค.ศ. 2008 วรรณกรรมชุดนี้ยังได้รับการดัดแปลงในรูปแบบละครโทรทัศน์ชุด *True Blood* อีกด้วย

¹²⁴ Tobin-McClain, "Paranormal Romance: Secrets of the Female Fantastic." p. 296. เน้นข้อความตามต้นฉบับ

ขวัญในเรื่องเล่าของเพศชาย¹²⁵ จากข้อสังเกตดังกล่าวนี้จึงนำไปสู่การพิจารณาลักษณะเด่นต่าง ๆ ของรูปแบบวรรณกรรมที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงและนำเสนอความฝัน ความปรารถนา ความวิตกกังวลของตัวละครเอกวัยรุ่นใน *The twilight saga* ให้ปรากฏขึ้น

4.1 การซ้อนทับของพื้นที่

ลักษณะเด่นประการหนึ่งของรูปแบบรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติคือการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้อ่านว่าสิ่งที่ปรากฏในเรื่องเล่านั้นมีโอกาสเป็นไปได้ เนื่องด้วยความเหนือธรรมชาติของรูปแบบช่วยนำเสนอถึงความแปลกประหลาดที่หลบซ่อนอยู่ท่ามกลางความปกติธรรมดาของเหตุการณ์ ความแปลกประหลาดที่ไม่ปรากฏขึ้นนี้เองช่วยสร้างความเป็นไปได้ให้กับเหตุการณ์ในเรื่องเล่า โดยนักทฤษฎีวรรณกรรม แนนซี เทรวล์ (Nancy H. Traill) ได้อธิบายความหมายและกลไกของความเหนือธรรมชาติในรูปแบบที่ส่งผลต่อความเชื่อของผู้อ่านว่า

the word 'supernatural' is merely a label for strange phenomena latent *within* the natural domain. Clairvoyance, telepathy, and precognition, for instance, are taken to be as *physically possible* as any commonplace human ability. In the other modes, such extraordinary faculties would be properties only of supernatural entities; where humans possess such abilities, they are usually the gift of deities or demons. In the paranormal mode, a structural change occurs: the natural domain is enlarged and encompasses a special region accessible to those with extraordinary perceptual capacities¹²⁶

¹²⁵ Murnane. p. 153.

¹²⁶ Nancy H. Traill, *Possible Worlds of the Fantastic: The Rise of the Paranormal in Fiction* (Toronto: University of Toronto, 1996). p. 17. อย่างไรก็ตามก็ดีเกี่ยวกับคำว่า "supernatural" นั้นมีผู้ให้ความเห็นว่าเป็นการหยิบยืมมาจากมโนทัศน์เกี่ยวกับการใช้แฟนตาซีของโทโดรอฟ (Tzvetan Todorov) นักทฤษฎีวรรณกรรม อ่านเพิ่มเติมประเด็นดังกล่าวใน Tobin-McClain, "Paranormal Romance: Secrets of the Female Fantastic." pp. 96-97.

คำอธิบายของเทรวล์ แสดงให้เห็นว่าความไม่ปกติของเหตุการณ์อิงอยู่กับระบบความจริงของพื้นที่ปกติซึ่งสงวนไว้เป็นพื้นที่เฉพาะของมนุษย์ ความเหนือธรรมชาติจึงเป็นการเปรียบเทียบกับความธรรมดาหรือก็คือความจริงที่มนุษย์กำหนดขึ้นมา เราอาจเห็นความหมายของความเหนือธรรมชาติในทัศนะของเทรวล์ได้ชัดเจนหากเปรียบเทียบกับลักษณะเด่นของรูปแบบวรรณกรรมอื่นๆ เช่น เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่สมมติในวรรณกรรมประเภทแฟนตาซีโรแมนซ์ (Fantasy romance) ความแปลกประหลาดที่เคยเกิดขึ้นในพื้นที่ปกติก็จะถูกเปลี่ยนให้เป็นเพียงความสามัญธรรมดาในโลกแฟนตาซี หรือก็คือสิ่งที่เทรวล์กล่าวว่า “ความสามารถทางกายภาพของเผ่าพันธุ์เหนือธรรมชาติเป็นเช่นเดียวกับความสามารถพื้นฐานของมนุษย์” (*physically possible as any commonplace human ability.*) ในขณะที่ความสมจริงของวรรณกรรมโรแมนซ์แนวชนบท (Realistic romance) ก็ไม่เอื้อให้ความเหนือธรรมชาติปรากฏขึ้น เนื่องด้วยความแปลกประหลาดของเหตุการณ์นั้นจะเข้าไปทำลายตรรกะความสมจริงของเรื่องเล่า การทับซ้อนระหว่างพื้นที่เหนือจริงกับพื้นที่ปกติแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดของระบบที่สังคมสร้างขึ้น เรื่องเหนือจริงที่สามารถปรากฏในพื้นที่ปกติธรรมดาของมนุษย์ก็กลายเป็นกลไกให้ผู้อ่านยอมรับต่อความเป็นไปได้อื่นๆ ซึ่งยากจะเป็นจริงของเรื่องเล่า

ดังเช่นในกรณีของ *The twilight saga* เมืองเล็กๆ อย่างฟอร์คส์ทำหน้าที่เป็นฉากหลังให้กับเรื่องราวความรักระหว่างเอ็ดเวิร์ดกับเบลลา ความปกติธรรมดาของเมืองคือกุญแจสำคัญช่วยขับเน้นความผิดปกติในการปรากฏตัวของเหล่าผีดูดเลือด กล่าวคือ เมืองถูกบรรยายผ่านลักษณะอันสามัญแสนธรรมดา นับตั้งแต่เปิดเรื่องซึ่งเริ่มต้นด้วยการเดินทางข้ามเมืองของเด็กสาว “ในคาบสมุทรโอลิมปิกอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของรัฐวอชิงตัน มีเมืองเล็กๆ ชื่อฟอร์คส์ตั้งอยู่ใต้เมฆครึ้มเกือบตลอดปี ฝนตกในเมืองที่แสนไม่สำคัญนี้มากกว่าที่ใดในสหรัฐอเมริกา” (In the Olympic Peninsula of northwest Washington State, a small town named Forks exists under a near-constant cover of clouds. It rains on this inconsequential town more than any than other place in the United States of America.)¹²⁷

ลักษณะความสามัญธรรมดาของเมืองยังถูกถ่ายทอดให้เห็นในหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นความเรียบง่ายของถนนหนทางหรือรูปทรงของสถาปัตยกรรม เมื่อเบลลาต้องเดินทางไปยังโรงเรียนแห่งใหม่ด้วยตนเอง ความกังวลใจของเด็กสาวเกี่ยวกับสถานที่ใหม่กลับถูกลดทอนด้วยความเรียบง่ายของเมือง

¹²⁷ Meyer, *Twilight*. p. 3.

Finding the school wasn't difficult, though I'd never been there before. The school was, like most other things, just off the highway. It was not obvious that it was a school; only the sign, which declared it to be the Forks High School, made me stop. It looked like a collection of matching houses, built with maroon-colored bricks. There were so many trees and shrubs I couldn't see its size at first. Where was the feel of the institution? I wondered nostalgically. Where were the chain-link fences, the metal detectors?¹²⁸

ความเรียบง่ายของเส้นทางทำให้เบลลาไปถึงโรงเรียนอย่างไร้ปัญหาแม้จะไม่เคยไปมาก่อน กระทั่งตึกเรียนก็ถูกบรรยายว่ามีลักษณะคล้ายกับบ้าน แม้จะมีพุ่มไม้บดบังอาคารเรียนแต่ก็กลับไม่ก่อให้เกิดความลึกลับหรือ “ความรู้สึก [กตสัน] ของสถาบันการศึกษา” (the feel of the institution) แต่อย่างไรก็ตาม ลักษณะการบรรยายสภาพของโรงเรียนในช่วงถัดมาของเบลลาก็ยังคงปรากฏในลักษณะความธรรมดาของเมืองอย่างต่อเนื่อง เด็กสาวได้รับแผนที่โรงเรียนเพื่อใช้ในการหาห้องเรียนในแต่ละวิชา แต่มันกลับกลายเป็นสิ่งไร้ประโยชน์ เมื่อเส้นทางภายในถูกจัดวางไว้อย่างเรียบง่าย อาคารและห้องเรียนถูกกำกับด้วยตัวเลขขนาดใหญ่จนเบลลาสามารถหาได้อย่างง่ายดาย

นอกจากเส้นทางและอาคารต่างๆ ในเมืองฟอร์คส์จะถูกบรรยายให้มีลักษณะธรรมดาสามัญแล้ว เมืองยังสามารถถ่ายทอดผ่านสีส้มที่มีเพียงหนึ่งเดียวโดยไม่มีสีใดเจือปน ขณะที่เบลลาเดินทางมายังบ้านของสารวัตรชาร์ลี เด็กสาวบรรยายถึงทิวทัศน์ข้างทางว่า “ทุกอย่างเป็นสีเขียว ต้นไม้ปกคลุมด้วยตะไคร่น้ำ กิ่งก้านโยงพันทับกัน พื้นดินเต็มไปด้วยต้นเฟิร์น แม้แต่แสงจากท้องที่ลอดผ่านใบไม้ก็อย่างดูเป็นสีเขียว” (Everything was green: the trees, their trunks covered with moss, their branches hanging with a canopy of it, the ground covered with ferns. Even the air filtered down greenly through the leaves.)¹²⁹ เด็กสาวเสียดสีความสามัญของ

¹²⁸ *Ibid.*, pp.12-13.

¹²⁹ *Ibid.*, p. 8.

เมืองฟอร์คส์ที่สามารถแทนด้วยเพียงสี่เหลี่ยมว่าเป็นราวกับ “ดาวเคราะห์ประหลาด” (an alien planet) ที่ไม่มีอะไรแปลกปลอมมาเจือปน

ความธรรมดาในลักษณะทางกายภาพของเมืองนี้ยังตอบรับกับโครงสร้างความสัมพันธ์ของคนในเมืองฟอร์คส์ เมื่อเบลลาย้ายกลับมายังบ้านเกิดของตน ความกังวลในการเข้าสู่สังคมใหม่เกิดขึ้นเพราะผู้คนในเมืองต่างรู้จักกันเป็นอย่างดี พวกเขาอยู่อาศัยร่วมกันมาเป็นเวลาช้านานในชุมชนขนาดเล็กของฟอร์คส์ “เด็กทุกคนที่นี่เติบโตมาด้วยกัน แม้แต่ปู่ย่าตายายของพวกเขา ก็ยังเป็นเพื่อนที่คลานตามกันมา” (All of the kids here had grown up together — their grandparents had been toddlers together.)¹³⁰ การเข้าสู่สังคมที่ความสัมพันธ์โยงใยราวเครือญาติย่อมสร้างความแปลกแยกกับเด็กสาวผู้ย้ายมาจากเมือง แม้ว่าฟอร์คส์จะเป็นบ้านเกิดของเธอก็ตาม ความธรรมดาสามัญของเมืองทั้งลักษณะทางกายภาพและโครงสร้างความสัมพันธ์จึงทำให้ฟอร์คส์กลายเป็นพื้นที่ปกติที่ไม่น่ามีความแปลกปลอมใดหลบซ่อนอยู่

หากแต่เมื่อผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนปรากฏตัวขึ้น ณ มุมหนึ่งในโรงอาหารของโรงเรียน แม้พวกเขาจะรวมกลุ่มกันอย่างเงียบเชียบแฝงตัวปะปนไปเด็กรุ่นคนอื่นๆ ก็ตาม แต่ความแตกต่างของตระกูลคัลเลนก็ไม่อาจรอดพ้นจากสายตาของเด็กสาว ความแปลกประหลาดของผีดูดเลือดกลายเป็นสิ่งที่เด็กสาวจดจ้องให้ความสนใจ เธอค้นหาคำตอบจนกระทั่งรับรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงของเอ็ดเวิร์ด¹³¹ เผ่าพันธุ์ผีดูดเลือดหรือสิ่งเหนือธรรมชาติที่ไม่น่าจะหลบซ่อนอยู่ได้กลับปรากฏให้เห็นท่ามกลางความปกติของเมือง มุมมองของเด็กสาวต่อฟอร์คส์ที่เต็มไปด้วยความธรรมดาสามัญราวกับ “หนังสือที่เปิดอยู่” (open book) จึงเปลี่ยนไป ความธรรมดาสามัญในพื้นที่ปกติของฟอร์คส์อาจเปรียบได้กับหน้าฉากหรือผิวชั้นบนสุด ซึ่งตัวบทใช้ครอบคลุมพื้นที่อื่นๆ ไม่ให้ปรากฏขึ้นมาทำลายความเป็นจริงอันสุขสงบของเมือง ความปกติของเมืองกลายเป็นเพียงพื้นที่หนึ่งจากพื้นที่หลากหลายส่วนซึ่งทับซ้อนกันราวกับพื้นผิวของกระดาษ การปรากฏของผีดูดเลือดที่ไม่น่าเป็นไปได้จึงทำให้เด็กสาวตั้งคำถามต่อข้อจำกัดเกี่ยวกับความจริงรูปแบบต่างๆ ที่สังคมมอบให้ รวมถึงความเชื่อเกี่ยวกับตัวตน ตัวตนวัยรุ่นที่เบลลาพยายามสร้างขึ้นมาเพื่อให้อยู่ที่ยอมรับจากสังคมกลายเป็นสิ่งชวนสงสัย การรับรู้ถึงผีดูดเลือดจึงเป็นชนวนปลดปล่อยสิ่งที่กดทับของเด็กสาวให้ปรากฏออกมา

¹³⁰ *Ibid.*, p. 19.

¹³¹ เด็กสาวรับรู้ตัวตนของผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนผ่านตำนานของชนเผ่าควิลยูตซึ่งเป็นเผ่าพันธุ์ของมนุษย์แปลงหมาป่า พวกเขาเป็นชนพื้นถิ่นที่ปัจจุบันต้องอาศัยอยู่ในเขตป่าสงวนของเมือง บริบทของเผ่าควิลยูตจึงคล้ายคลึงกับผีดูดเลือดเพราะต่างทำให้เห็นถึงการทับซ้อนของพื้นที่ต่างๆ

เมื่อเบลลารู้ถึงตัวตนของผีดูดเลือดที่ไม่น่ามืออยู่จริง เด็กสาวกระวนกระวายใจจนต้องหลบออกจากบ้านของพ่อ เธอเดินลัดเลาะอย่างไร้จุดหมายเข้าไปในป่าข้างทางที่ถูกถนนของเมืองตัดแบ่ง เด็กสาวค่อยๆ เดินสำรวจเข้าไปในป่าลึกจนกระทั่งพบว่า “ป่าแห่งนี้ช่างเขียวสดและเหมือนกับภาพป่าในฝันเมื่อคืนซึ่งช่วยให้จิตใจของฉันสงบ” (The forest was deep green and far too much like the scene in last night's dream to allow for peace of mind.)¹³² พื้นที่ของป่าซึ่งซ่อนตัวอยู่ในเมืองฟอร์คส์เปิดทางให้เบลลาลำรวจความกังวลที่เก็บซ่อนไว้ภายในจิตใจ

Here in the trees it was much easier to believe the absurdities that embarrassed me indoors. Nothing had changed in this forest for thousands of years, and all the myths and legends of a hundred different lands seemed much more likely in this green haze than they had in my clear-cut bedroom.

I forced myself to focus on the two most vital questions I had to answer, but I did so unwillingly. (...)

Now that I knew — if I knew — I could do nothing about my frightening secret. Because when I thought of him, of his voice, his hypnotic eyes, the magnetic force of his personality, I wanted nothing more than to be with him right now.¹³³

ป่าโบราณสีเขียวเต็มไปด้วยความคลุมเครือ (green haze) ตั้งอยู่ท่ามกลางเมืองที่สร้างขึ้นจากตัดแบ่งของถนนและอาคาร เป็นระเบียบสะอาดตาเสียยิ่งกว่าห้องนอนของเด็กสาว (clear-cut bedroom) พื้นที่ของป่าซึ่งหลบซ่อนอยู่กลางเมืองจึงคล้ายกับตัวละครผีดูดเลือดที่หลบเร้นอยู่ท่ามกลางความปกติธรรมดาของฟอร์คส์ การรับรู้ถึงตัวตนของผีดูดเลือดทำให้มุมมองของเด็กสาวต่อเมืองฟอร์คส์เปลี่ยนไป ผีดูดเลือดกระตุ้นให้เด็กสาวตั้งคำถามต่อความปรารถนาของตน การเดินทางของไปยังป่าหรือส่วนที่ถูกกีดทับของเมืองเพื่อหาคำตอบจึงเชื่อมโยงไปกับการสำรวจเชิงจิตของเบลลา

¹³² Meyer, *Twilight*. p. 137.

¹³³ *Ibid.*

ในช่วงต้นเรื่องของนวนิยายเด็กสาวบรรยายถึงความเกลียดชังต่อเมืองฟอร์คส์ว่าเป็นเพราะสภาพอากาศอันน่าหดหู่ของเมือง แต่ความเหนื่อธรรมชาติของรูปแบบเชื่อมโยงให้เห็นว่าความเกลียดชังต่อฟอร์คส์ของเบลลาไม่ได้เป็นเพราะสภาพอากาศหรือบรรยากาศเฉียบเนืองของเมือง แต่เพราะความปกติธรรมดาของเมืองย่ำทั้งอดีตแสนสุขของครอบครัวสวอนและความร้าวฉานในครอบครัวเด็กสาวให้ปรากฏ การบรรยายความสัมพันธ์ในครอบครัวเริ่มขึ้นด้วยเรื่องราวของแม่ แม่เลิกรากับพ่อเพราะ “เมืองนี้และความมืดมนไปทุกแห่งหนของมันที่ทำให้แม่หนีมาพร้อมกับฉัน เมื่อฉันอายุเพียงไม่กี่เดือน” (It was from this town and its gloomy, omnipresent shade that my mother escaped with me when I was only a few months old.)¹³⁴ ความแปลกประหลาดในเรื่องราวของแม่ก็คือ เหตุผลที่เรเน่แยกทางกับสวอนตัวอักษรลึกลับเป็นเรื่องของเมืองแทนที่จะเป็นเรื่องของความสัมพันธ์อย่างแท้จริง เด็กสาวเล่าความสัมพันธ์ร้าวฉานของครอบครัวผ่านสภาพอากาศครึ้มฝนอันเป็นสิ่งปกติของเมือง ความหมองหม่นของครอบครัวถูกแทนที่ด้วยความมืดมนของเมือง ความปกติธรรมดาของฟอร์คส์กลายเป็นพื้นผิวที่ปิดทับปัญหาเก่าเก็บของครอบครัวเบลลา ความเกลียดชังต่อเมืองจึงโยงเข้ากับความผิดหวังต่ออดีตอันแสนสุขของครอบครัวที่ไม่อาจหวนกลับคืนมาดังเดิม

แต่เมื่อเบลลาพบกับเอ็ดเวิร์ด เด็กหนุ่มจากเมืองอื่นที่ย้ายมาอาศัยในเมืองฟอร์คส์มานานหลายปีพร้อมกับครอบครัวของเขา ตัวตนที่ไม่น่าเป็นไปได้ของผีดูดเลือดเอ็ดเวิร์ดซึ่งแฝงเร้นอยู่ท่ามกลางความปกติธรรมดาช่วยจุดประกายความหวังให้กับเบลลาในการสร้างครอบครัวสมบูรณ์แบบขึ้นอีกครั้ง ครอบครัวผีดูดเลือดคัลเลนอยู่รวมกันทั้งที่ไม่ได้เกี่ยวพันกันทางสายเลือดโดยตรง แต่กลับอยู่ร่วมกันอย่างกลมเกลียว ความสัมพันธ์ของสมาชิกในตระกูลเหมือนกับเศษเสี้ยวต่างมุมต่างรูปร่างที่ถูกจัดวางให้มาอยู่รวมกันได้อย่างน่าประหลาด ความเหนื่อธรรมชาติที่ทำให้เด็กสาวเห็นถึงข้อจำกัดของความปกติที่สังคมสร้างขึ้น และนำไปสู่การสำรวจเชิงจิตของเด็กสาว ดังในช่วงท้ายของบทที่ 12 “ความสมดุล” (Balancing) ต่อเนื่องไปจนถึงบทถัดมา “คำสารภาพ” (Confessions) ของนวนิยายเรื่องแรก ผีดูดเลือดหนุ่มนำทางเด็กสาวเข้าไปในป่าที่เปรียบดั่ง “เขาวงกตไร้ขอบเขต” (a boundless labyrinth)¹³⁵ เอ็ดเวิร์ดนำทางเบลลาจนไปถึงทุ่งดอกไม้กลางหุบเขา สถานที่แห่งนี้เต็มไปด้วยดอกไม้หลากสีสันติโตท่ามกลางแสงสว่าง เป็นพื้นที่ซึ่งไม่น่าเชื่อว่าจะมีอยู่จริงในเมืองที่มีแต่ฝน ที่นี้เองเบลลาไม่เพียงค้นพบความลับเกี่ยวกับร่างกายของผีดูดเลือดหนุ่มหรือความอึดอัดใจของเอ็ดเวิร์ดที่ต้องปฏิเสธในครั้งแรกที่เจอกับเด็กสาว เธอยังค้นพบสิ่งที่หลบ

¹³⁴ *Ibid.*, p. 3.

¹³⁵ *Ibid.*, p. 258.

ซ่อนอยู่ภายในจิตใจสำนึกของเธอนั้นคือความปรารถนาต่อเขา “ฉันขอให้ตัวเองเชื่อว่าคุณมีอยู่จริง และขอให้ตัวเองไม่กลัว” (I was wishing that I could believe that you were real. And I was wishing that I wasn't afraid.)¹³⁶ คำขอต่อตัวเองเพื่อให้เชื่อว่าตัวตนอันไม่น่าเชื่อนี้มีอยู่จริง เชื่อมโยงให้เห็นว่าความกลัวของเบลลาไม่ใช่ความกลัวตาย แต่เป็นความกลัวที่จะสูญเสีย ผิดคาดเล็ดลอดหนีไป ผิดคาดเล็ดลอดจึงทำหน้าที่เหมือนหมุดหมายในการสำรวจเชิงจิต ความปรารถนาต่อ ผิดคาดเล็ดลอดกลายเป็นสิ่งเดียวที่เหนี่ยวรั้งเบลลาให้อยู่ที่ฟอร์คส์ เพราะความสัมพันธ์ที่เหนือจริง ระหว่างเด็กสาวกับ ผิดคาดเล็ดลอดสร้างความเป็นไปได้ในการสร้างครอบครัวแสนสุขในอดีตของเธอขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ลักษณะเหนือธรรมชาติในรูปแบบวรรณกรรม Paranormal romance ทำให้เห็นถึงการทับซ้อนระหว่างพื้นที่ปกติกับพื้นที่เหนือจริง ตัวตนอันไม่น่าเป็นไปได้ของ ผิดคาดเล็ดลอดหลบซ่อนอยู่ในเมืองเล็กๆ แขนงปกติธรรมดาอย่างฟอร์คส์ ความแปลกประหลาดของตัวละครเหนือธรรมชาติทำให้เด็กสาวตระหนักถึงข้อจำกัดที่สังคมใช้ควบคุมความปรารถนาของเธอ ผิดคาดเล็ดลอดสร้างความเป็นไปได้ในการทำให้ความปรารถนา ความฝันและความกังวลของเบลลาในอดีตที่เคยถูกกดทับให้กลับคืนมา ผิดคาดเล็ดลอดจึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่เชื่อมโยงสิ่งที่อยู่ในใจเบลลาให้ปรากฏ ในที่สุดเด็กสาวก็จะตระหนักถึงการมีอยู่ของความปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการหรือต่อรองกับกฎของสังคมที่ควบคุมความปรารถนาของเธอโดยอาศัย ผิดคาดเล็ดลอดหรือความเหนือธรรมชาติของรูปแบบเป็นเครื่องมือ

4.2 รักเหนือจริง: นิยามใหม่ของรักแท้พาฝัน

ลักษณะเหนือธรรมชาติที่ปรากฏผ่านการทับซ้อนระหว่างพื้นที่ปกติกับพื้นที่เหนือจริงทำให้ตัวละครเอกเห็นถึงข้อจำกัดของอุดมการณ์ทางสังคม นอกจากความลับที่หลบซ่อนอยู่ในความปกติธรรมดาของพื้นที่แล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่ความเหนือธรรมชาติช่วยทำให้เห็นถึงข้อจำกัดก็คือรูปแบบและความหมายของความรัก เรื่องเล่าความรักที่คนในสังคมต่างรับรู้ เริ่มต้นด้วยการพบหน้าระหว่างตัวละครเอกหนุ่มสาว ทั้งสองต่างเก็บซ่อนความรู้สึกพึงใจเอาไว้จนกระทั่งอุปสรรคบางอย่างเริ่มเข้ามาทำลายความสัมพันธ์ของทั้งสอง ตัวละครเอกจึงต่างเผยใจกันและร่วมกันข้ามผ่านอุปสรรคจนกระทั่งได้ลงเอยอย่างสุขสมในท้ายเรื่อง เรื่องเล่าความรักในข้างต้นคือสิ่งที่ผู้อ่านพบในวรรณกรรมรักแนวขนบ ความรักแบบดังกล่าวคือรูปแบบที่สังคมจำกัดความเป็น “รักแท้”

¹³⁶ *Ibid.*, p. 262.

(Romantic love) ซึ่งในความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักนี้ก็ล้วนมีข้อกำหนดทางชนชั้น อายุหรือเพศ กำกับอยู่ หากแต่ *The twilight saga* ความรักระหว่างเอ็ดเวิร์ดกับเบลลากลับท้าทายข้อจำกัดเหล่านั้น ความรักข้ามเผ่าพันธุ์จึงนำไปสู่ลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของรูปแบบ Paranormal romance นั่นคือการนิยามความรักผ่านมุมมองใหม่

เชเชอร์ คาลฮูน (Cheshire Calhoun) ผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญานำเสนอความคิดเกี่ยวกับรูปแบบและความหมายของรักแท้ผ่านงานเขียนเรื่อง "Making Up Emotional People: The case of romantic love" ซึ่งว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ความรักแท้กับกฎของสังคมที่เป็นไปในทิศทางที่ตอบรับกัน คาลฮูนกล่าวว่าแม้ว่ามโนทัศน์ความหมายของความรักแบบพาฝันแตกต่างกันไปตามพื้นที่ต่างๆ ของโลก หากแต่หลักสำคัญอย่างหนึ่งที่มีความคล้ายคลึงกันคือความเชื่อที่ว่าคนเราเกิดมามีลักษณะเฉพาะตน ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนแต่ก็ไม่สมบูรณ์ในตน มีวิญญาณเพียงครึ่งส่วนเท่านั้น เราจึงต้องค้นหา "คู่แท้" (soul mate) หรือวิญญาณอีกครั้งที่แตกต่างแต่สามารถมาเข้าคู่กันได้ลงตัว และก่อกำเนิดความรักแท้จริงที่สามารถเกิดได้เพียงครั้งเดียวในชีวิต¹³⁷

อย่างไรก็ดีในที่นี้รักแท้พาฝันไม่ได้เป็นสิ่งที่อิสระหรือเป็นเรื่องส่วนตัวอย่างแท้จริง "ความรักไม่ได้ถูกสร้างขึ้นบนสวรรค์ หากจะพูดให้ถูกมันถูกสร้างขึ้นที่นี่ในโลกแห่งนี้ เพื่อให้พบกับความต้องการทางสังคมที่พิเศษเฉพาะตน" (love was not made in heaven; rather, it was fashioned right here on earth, to meet specific societal needs)¹³⁸ ความรักกลายเป็นเรื่องของอุดมการณ์ทางสังคม เพราะกระบวนการ "รัก" เป็นสิ่งที่ประกอบสร้างขึ้นจากรหัสลำดับชั้นทางสังคม (code of honor) และบทการแสดงซึ่งอารมณ์รัก (emotional scripts) รหัสทางสังคมและบทการแสดงอารมณ์รักนี้จะสอดคล้องกับสถานะทางชนชั้นของอัตบุคคลในสังคม ตัวอย่างเช่น การแต่งงานระหว่างผู้สูงอายุกับเด็กในสังคมไทยถูกมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม เพราะมีความเชื่อว่าผู้สูงอายุกว่ใช้เวลาในการเข้าวัดปฏิบัติธรรม เท่ากับว่ามีบทการแสดงอารมณ์กำกับว่าช่วงอายุดังกล่าวไม่ควรแสดงซึ่งอารมณ์รัก ในขณะที่เดียวกันก็มีรหัสของความเป็นผู้สูงอายุกับรหัสความเป็นเด็กของคู่ครองที่ไม่เข้าคู่กันตามรหัสทางลำดับชั้นของสังคมกำกับไว้ ทั้งนี้รหัสทางสังคมและบทการแสดงออกทางอารมณ์ยังถูกสนับสนุนผ่านข้อห้ามของกฎหมาย (การจดทะเบียนสมรสกับผู้เยาว์) และกฎศีลธรรม (สำนวนโคแก่กินหญ้าอ่อนหรือเฒ่าหัวงู) อีกด้วย ลักษณะดังกล่าวยัง

¹³⁷ Calhoun. pp. 217-240.

¹³⁸ James R. Averill, "Emotions," in *Personality: Basic Aspects and Current Research*, ed. Ervin Staub and Englewood Cliffs(New Jersey: Prentice-Hall, 1980). p. 171.

เห็นได้ในกรณีอื่นๆ ทั้งการแต่งงานระหว่างผู้เยาว์ การแต่งงานระหว่างรักร่วมเพศ ซึ่งล้วนเป็นผลมาจากรหัสทางสังคมและบทบาทการแสดงทางอารมณ์ทั้งสิ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์รักแบบนอกกฎเกณฑ์ (outlaw emotions) กับรหัสลำดับชั้นทางสังคมและบทบาทการแสดงอารมณ์ซึ่งทำหน้าที่กำกับความหมายของความรักอยู่นั้นเป็นผลลัพธ์จากการควบคุมของสังคม เมื่อจุดหมายปลายทางของความรักพาฝันไม่ได้จบลงตรงที่คู่รักแต่งงานกันอย่างมีความสุขไปชั่ววินิจวินันต์ แต่คู่รักยังมีหน้าที่ให้กำเนิดทายาทผู้ที่จะเป็นกำลังส่วนหนึ่งของสังคมในอนาคต มโนทัศน์เกี่ยวกับความรักจึงถูกเชื่อมโยงเข้ากับสถาบันครอบครัวและการผลิตบุคคลากรใหม่ให้กับสังคม ความคิดดังกล่าวยังถูกย่ำผ่านสถาบันทางศาสนาและรัฐซึ่งเป็นพลวัตสำคัญในการกำหนดรหัสทางสังคมผ่านศีลธรรม กฎหมาย ตลอดจนนำเสนอบทบาทการแสดงอารมณ์รักผ่านผ่านสื่อต่างๆ ดังนั้นแล้วความสัมพันธ์ใดก็ตามที่มีแนวโน้มว่าจะไม่สามารถผลิตประชากรใหม่ให้กับสังคมจึงกลายเป็นสิ่งที่นอกเหนือไปจากความรัก

ในกรณีของ *The twilight saga* ความสัมพันธ์ของตัวละครเอกจึงไม่เป็นไปตามกำหนด เพราะการก้าวข้ามขีดจำกัดของเผ่าพันธุ์เป็นข้อห้ามของสังคมที่ไม่อาจละเมิดและยอมไม่เป็นที่ยอมรับอย่างที่สุด แต่ความรักเหนือธรรมชาติระหว่างเบลลา กับ เอ็ดเวิร์ด กลับได้รับการตอบรับจากผู้อ่านวัยรุ่นเป็นอย่างดี แม้ว่าความรักนี้จะละเมิดกฎเกณฑ์ความรักแบบสุดขั้วมากเพียงใดก็ตาม ประเด็นดังกล่าวทำให้เห็นว่าในรูปแบบวรรณกรรม Paranormal romance ความหมายของความรักแตกต่างไปจากในวรรณกรรมโรแมนติกแนวชนบ ความหมายของความรักในรูปแบบนี้จึงไม่ใช่แค่การยอมรับความแตกต่างของรหัสทางลำดับชั้นสังคมหรือบทบาทแสดงอารมณ์รักเท่านั้น การยอมรับถึงความแตกต่างรหัสทางพันธุกรรมและบทบาทแสดงอารมณ์รักของตัวละครเอกแสดงถึงความหมายของความรักแบบพาฝันที่เปลี่ยนไป เมื่อพิจารณาเพิ่มเติมในประเด็นที่ว่าความรักระหว่างเบลลา กับ เอ็ดเวิร์ด ก็ไม่ได้นำเสนอออกมาในลักษณะที่แปลกใหม่ออกไปจากเดิม แต่กลับนำเสนออย่างเป็นขั้นตอนแบบแผนตามที่สังคมต้องการ เริ่มจากรักแรกพบ การคบหาดูใจ การแต่งงานและลงท้ายด้วยการให้กำเนิดบุตรสาว ความรักเหนือธรรมชาติที่ไม่เป็นไปตามกฎแต่กลับทำให้สมบูรณ์ตามแบบฉบับจึงเป็นการนำเสนอทางเลือกหรือวิธีการต่อรองกับกฎ รักแท้ข้ามเผ่าพันธุ์สร้างรหัสทางสังคมและบทบาทแสดงอารมณ์รักขึ้นมาใหม่เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างที่เป็นไปได้ ความไม่ลงรอยระหว่างสถานะของเบลลา กับ เอ็ดเวิร์ด มนุษย์สาวอ่อนแอโรยราไปตามกระแสเวลาและเป็นเหยื่อตามธรรมชาติของผีดูดเลือดหนุ่มผู้แข็งแกร่งดงามชั่ววินิจวินันต์ การยอมรับความรักระหว่างเอ็ดเวิร์ดกับเบลลาซึ่งไม่เข้าคู่กันตามสถานะทางสังคมจึงเป็นการยอมรับถึงความแตกต่างที่ไม่แปลกแยกไปจากที่สังคมกำหนด

ในที่นี้รูปแบบวรรณกรรม Paranormal romance ซึ่งเน้นนำเสนอมุมมองเกี่ยวกับความรัก ความสัมพันธ์เป็นหลักดังเช่นความรักระหว่างผีดูดเลือดหนุ่มเอ็ดเวิร์ดและเด็กสาวเบลลา จึงไม่ใช่แค่การนำเสนอเรื่องรักใคร่ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญหนึ่งที่วัยรุ่นผู้อ่านให้ความสนใจเท่านั้น แต่กระบวนการถอดรื้อและสร้างความหมายของความรักพาฝันชิ้นใหม่นี้ยังเอื้อไปถึงวิถีชีวิตของวัยรุ่นที่ไม่ลงรอยกับความต้องการของสังคม การนำเสนอรูปแบบและความหมายของความรักในมุมมองอื่นเป็นการชี้ถึงข้อจำกัดของอุดมการณ์ทางสังคม ความรักแบบเหนือธรรมชาติที่ก้าวกึ่งไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกฎอย่างสมบูรณ์จึงคล้ายกับตัวตนของวัยรุ่น การเปลี่ยนผ่านจากโลกวัยเด็กไปสู่สังคมผู้ใหญ่ทำให้วัยรุ่นอยู่ระหว่างกึ่งกลาง ความกดดันในการก้าวข้ามสู่สังคมใหม่กลายเป็นความปรารถนาในการสร้างความสัมพันธ์และตัวตนที่ได้รับการยอมรับ ตัวตนแบบเด็กของวัยรุ่นถูกขจัดออกเพื่อให้กลายเป็นผู้ใหญ่ที่สังคมต้องการ หากแต่การละทิ้งตัวตนเดิมก็ไม่อาจสมบูรณ์แบบเช่นที่สังคมปรารถนา ทำได้เพียงหลบอยู่ภายใต้ความพยายามของวัยรุ่นในการกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมใหม่ ความเหนือธรรมชาติของรูปแบบทำให้เห็นความซับซ้อนของอุดมการณ์เกี่ยวกับความรักและช่วยเชื่อมโยงความปรารถนาส่วนตนของวัยรุ่นที่ถูกกดทับอยู่ภายใต้ความความสัมพันธ์ให้ปรากฏออกมา ในที่นี้เองการนำเสนอความรักระหว่างเบลลากับเอ็ดเวิร์ดจึงปรากฏรูปแบบความสัมพันธ์ที่สังคมพยายามปิดกั้นไว้

สิ่งที่มาพร้อมกับการปรากฏตัวของเอ็ดเวิร์ดไม่ใช่เพียงความลับเกี่ยวกับตัวตนของผีดูดเลือดอันเป็นความลับสำคัญที่สุดของเรื่องเล่า แต่ยังรวมถึงเรื่องราวความลับอื่นๆ ที่ไม่อาจเปิดเผยในพื้นที่ของสังคมได้อีกด้วย บทสนทนาระหว่างเบลลากับเอ็ดเวิร์ดในตัวอย่างด้านล่างนี้เกิดขึ้นหลังจากที่เด็กสาวรับรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงของเด็กหนุ่มที่เปล่งประกายท่ามกลางแสงแดด

"You already know how I feel, of course," I finally said.

"I'm here... which, roughly translated, means I would rather die than stay away from you." I frowned. "I'm an idiot."

"You are an idiot," he agreed with a laugh. Our eyes met, and I laughed, too. We laughed together at the idiocy and sheer impossibility of such a moment.

"And so the lion fell in love with the lamb..." he murmured. I looked away, hiding my eyes as I thrilled to the word.

"What a stupid lamb," I sighed.

"What a sick, masochistic lion." He stared into the shadowy forest for a long moment, and I wondered where his thoughts had taken him.¹³⁹

เอ็ดเวิร์ดเปรียบเปรยตัวเองเป็นสิ่งโตผู้ล่าที่ต้องมาทรมานตนเองเพื่อความรัก เขาปฏิเสธความต้องการตามสัญชาตญาณในเลือดของเด็กสาวคนรัก สิงโตหนุ่มหลงรักลูกแกะสาวจนกลายเป็น "สิงโตมาไซคิสมีงโง่" ที่ยอมรับความเจ็บปวดทั้งหลายเพื่อให้ได้ซึ่งรักแท้ ดังนั้นเบลลาผู้มีลักษณะคู่ตรงข้ามหรือคู่เติมเต็มอันสมบูรณ์แบบของเอ็ดเวิร์ดจึงถูกเปรียบเป็นลูกแกะ หากแต่ "ลูกแกะอะไรโง่จริง" ("What a stupid lamb,") ที่ไปหลงรักสิงโตหนุ่มผู้ล่า คงไม่ใช่ลูกแกะธรรมดาแต่ยอมเป็นคู่ตรงข้ามคือ "ลูกแกะ (ซาติสม์) อะไรโง่จริง" ความต้องการทางเพศของเบลลาที่ไม่อาจพูดได้จึงปรากฏขึ้นพร้อมกับความลับของผีดูดเลือดที่ถูกเปิดเผย

อย่างไรก็ดีความต้องการทางเพศดังกล่าวไม่ได้ถูกทำให้เห็นอย่างชัดเจนในช่วงแรกเริ่ม ความลับที่ไม่อาจพูดได้นี้ถูกนำเสนอในรูปของสัญลักษณ์ก่อนที่จะคลี่คลายแล้วเผยตัวออกมาเป็นถ้อยคำที่ชัดเจนราวกับลำดับการปรับเปลี่ยนจากมนุษย์ไปสู่ผีดูดเลือดของเด็กสาว ความต้องการแบบรุนแรงของเบลลาในช่วงต้นนั้นถูกโยงเข้ากับสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้เปรียบกับตัวเธอ อาทิ "ลูกแกะ" ที่หลงรักสิงโตผู้ล่าในตัวอย่างข้างต้น หรือ "แม่เหล็กดูดอันตราย" (*magnet for trouble*)¹⁴⁰ ที่ดึงดูดตัวอันตรายอย่างผีดูดเลือดเอ็ดเวิร์ดผู้เป็นคนรักหรือมนุษย์แปลงหมาป่าเจคอบบผู้ที่เธอมีใจเสนหาให้เข้ามาใกล้ตัว "อันตราย" จึงกลายเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักและเชื่อมโยงกับความพึงใจทางเพศของเบลลา ความอันตรายจึงเปรียบได้กับความเร่าใจอันรุนแรงของเขาก็ถูกเธอดึงดูดเข้าหา ความพึงใจทางเพศแบบรุนแรง (Sadomasochism) ของเบลลายังเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความตายดังที่เอ็ดเวิร์ดกล่าวว่า "ชีวิตของคุณถูกนับถอยหลังตั้งแต่ครั้งแรกที่ผมพบคุณ" (*Your number was up the first time I met you.*)¹⁴¹ ดังนั้นในนวนิยายเรื่อง *Eclipse* เมื่อเหล่ากองทัพผีดูดเลือดเกิดใหม่ของวิกตอเรียระดมทัพเข้ามาไล่ล่าเบลลาที่เมืองฟอร์คส์ คือนก่อนหน้าที่สงครามจะเริ่มต้นขึ้นเบลลาจึงขอให้เอ็ดเวิร์ดหลบหนีกับเธอ แต่เอ็ดเวิร์ดกลับปฏิเสธคำขอนั้นเพราะกลัวเธอบาดเจ็บและขอให้เธอรอจนกว่าจะเปลี่ยนเป็นผีดูดเลือดเช่นเดียวกับเขา เบลลาคร่ำครวญต่อการปฏิเสธนั้น "แต่นั้นแหละคือปัญหา มันจะไม่มีทางเหมือนเดิมเมื่อฉันเปราะบางน้อยกว่านี้ มันจะไม่

¹³⁹ Meyer, *Twilight*. p. 274.

¹⁴⁰ *Ibid.*, p. 174. เน้นข้อความตามตัวบท

¹⁴¹ *Ibid.*, p. 175.

มีทางเหมือนเดิม! ฉันไม่รู้ว่าจะใครคือคนที่ฉันจะเป็นต่อไป” (But that's the problem. It won't be the same when I'm less breakable. I won't be the same! I don't know *who* I'll be then.)¹⁴² จุดวิกฤติของความเป็นตายกับสุดยอดความพึงใจทางเพศของเบลลาจึงกลายเป็นเรื่องเดียวกัน ขณะที่เหล่ามีจจุราชผีดูดเลือดปรากฏเป็นตัวตนนำพาความตายมาสู่เด็กสาว เรื่องไร้ใจแสนอันตรายจากความแข็งแกร่งของเอ็ดเวิร์ดก็ดึงดูดความปรารถนาอันรุนแรงของเบลลาให้กลายเป็นคำพูด

แม้ว่าคำขอของเด็กสาวจะไม่ได้รับการสนองตอบ หากแต่ “มันจะไม่มีทางเหมือนเดิมเมื่อฉันเปราะบางน้อยกว่านี้” กลายเป็นประเด็นสำคัญหากพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะความพึงใจทางเพศแบบรุนแรงของเบลลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฉากการท้องที่ยาวเต็มน้ำผึ้งพระจันทร์ในเกาะส่วนตัวของครอบครัว เบลลาไม่สามารถจดจำรายละเอียดของเหตุการณ์ความรุนแรงระหว่างการร่วมรักของเธอกับเอ็ดเวิร์ดได้ สิ่งที่เขาจดจำได้กลับเป็นเรื่องของความรู้สึก “เป็นสุขที่จะได้นอนอยู่ตรงนี้ชั่วกาล” (I would have been happy to lie here forever)¹⁴³ จุดสุดยอดแห่งการร่วมรักกับวิกฤตความรุนแรงที่เสนอผ่านภาพของห้องหอเตียงนอนที่หักทลายกลายเป็นเศษชิ้นจึงสอดประสานจนกลายเป็นสิ่งที่เกินพอดี ความทรงจำของเบลลาจึงไม่อาจเก็บได้ครบทุกส่วน ความทรงจำถูกถ่ายโอนไปในรูปของภาษากายที่รับภาระแทนภาษาพูด เช่น ความหิวโหยราวกับ “การกลับไปสู่พื้นโลกจากที่สูงมากๆ” (Like being brought back down to earth from some great height.)¹⁴⁴ หรือ หลักฐานแห่งความสุขสมจนแทบล้มอย่างรอยแผลตามร่างกายของเบลลาที่ทำให้ “ฉันไม่เคยรู้สึกดีไปกว่าที่ฉันเป็นอยู่ตอนนี้เลย” (I've never been better than I am now.)¹⁴⁵

ลักษณะความพึงใจทางเพศแบบรุนแรงของเบลลาหรือรูปแบบความต้องการของเพศหญิงกลายเป็นสิ่งที่ถูกกดทับไม่ให้ปรากฏในพื้นที่ของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับจากกระแสสตรีนิยมในยุคช่วงทศวรรษที่ 1970s ที่สร้างความคิดเรื่องความเท่าเทียมทางเพศขึ้นมา ไปจนถึงความคิดตกค้างเกี่ยวกับความเป็นแม่ของเพศหญิงที่ครอบงำความคิดของคนในสังคม ความพึงใจต่อความรุนแรงทางเพศจากผู้ชายกลายเป็นเรื่องต้องห้ามที่ไม่สามารถพูดออกมาได้หรือต้องปรากฏในรูปแบบของความสุขสมที่นำไปสู่ความรู้สึกผิด (guilty pleasure)¹⁴⁶ หากแต่การนำเสนอ

¹⁴² Meyer, *Eclipse*. p. 446. เน้นข้อความตามตัวบท

¹⁴³ Meyer, *Breaking Dawn*. p. 86.

¹⁴⁴ *Ibid.*

¹⁴⁵ *Ibid.*, p. 88.

¹⁴⁶ Tobin-McClain, "Paranormal Romance: Secrets of the Female Fantastic." pp. 299-301.

ตัวตนที่ไม่น่าจะดำรงอยู่ของผีดูดเลือดในวรรณกรรม Paranormal romance ช่วยสร้างพื้นที่ให้สิ่งที่ถูกกดทับเหล่านี้เผยตัวออกมา

ความเห็นธรรมชาติของรูปแบบวรรณกรรมเชื้อให้เห็นถึงข้อจำกัดของมโหฬารความรัก และนำเสนอทางเลือกอื่นให้แก่ผู้อ่านวัยรุ่นในการจัดการกับความต้องการของตนซึ่งไม่ลงรอยกับสังคม แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่ารูปแบบจะเชื้อพื้นที่ให้แก่วัยรุ่นเพื่อปลดปล่อยความปรารถนาหรือความกังวลของตนมากเพียงใดก็ตาม สิ่งที่รูปแบบ Paranormal romance นำเสนอในท้ายที่สุดคือการนำทางวัยรุ่นกลับเข้าสู่สังคมผู้ใหญ่ ดังเช่นช่วงท้ายของนวนิยายเรื่อง *Breaking dawn* แม้ว่าเบลลาจะเปลี่ยนจากมนุษย์วัยรุ่นกลายเป็นผีดูดเลือด แต่สิ่งที่ติดตามมาพร้อมกันคือความเป็นแม่ เด็กสาวกลายเป็นผู้ใหญ่ตามที่สังคมปรารถนาอย่างสมบูรณ์ผ่านการให้กำเนิดบุตรสาว เรเนสเม่ ความรักที่รูปแบบวรรณกรรมสร้างขึ้นจึงทำหน้าที่เป็นพื้นที่พิเศษที่ช่วยให้วัยรุ่นปลดปล่อยความปรารถนาและความกังวลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกดทับให้ปรากฏออกมาชั่วขณะหนึ่ง มุมมองที่ความเห็นธรรมชาตินำเสนอจึงนับเป็นวิธีหนึ่งที่วัยรุ่นใช้จัดการ/ต่อรองกับกฎเกณฑ์รูปแบบวรรณกรรมนี้จึงมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงและนำเสนอความฝัน ความปรารถนา ความวิตกกังวลของตัวละครเอกให้ปรากฏขึ้น

4.3 ความหวังและความฝันที่กลายเป็นจริง

ลักษณะสำคัญของวรรณกรรมรักพาฝันคือการนำเสนอเรื่องเล่าผ่านแฟนตาซี การนำเสนอดังกล่าวทำให้วรรณกรรมรักถูกมองว่าเป็นเรื่องเล่าประโลมโลก เพราะความเพื่องฝันของแฟนตาซีช่วยให้เรื่องเล่าหลีกหนีจากหลักการหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ของมนุษย์ และนำทางทางผู้อ่านไปสู่สร้างโลกใบใหม่ที่นอกเหนือไปกว่าความเป็นจริง จนราวกับว่าสิ่งที่ถูกนำเสนอในวรรณกรรมรักคือสิ่งที่ไร้กฎเกณฑ์และอิสระจากการควบคุมของสังคม อย่างไรก็ตามในตำรา *Fantasy: The literature of subversion* นักวิชาการโรสแมรี่ แจ็คสัน (Rosemary Jackson) กลับเสนอความคิดเห็นว่าแฟนตาซีไม่ใช่สิ่งที่ทำงานอย่างอิสระต่อกฎ ความเพื่องฝันในวรรณกรรมรักไม่ใช่สิ่งที่หลุดลอยไปจากเหตุผลอย่างสุดขีด เนื่องด้วย “ความมหัศจรรย์แฟนตาซีเผยร่องรอยของสิ่งที่พูดไม่ได้และมองไม่เห็นในวัฒนธรรม สิ่งซึ่งถูกทำให้ไบบอด ถูกทำให้ล่องหน ครอบทับปกปิดมันและทำให้ ‘หายไป’ ” (The fantastic traces the unsaid and the unseen of culture: that which has been

silenced, made invisible, covered over and made 'absent'.¹⁴⁷ แฟนตาซีช่วยนำเสนอสิ่งที่ขาดหายไปจากการควบคุมของสังคม การทำงานของแฟนตาซีในวรรณกรรมโรแมนซ์จึงเป็นการเปิดเผยความปรารถนาที่ถูกกดทับ การเรียกคืนความปรารถนาที่ขาดหายและสูญเสียไปของตัวละครกระตุ้นให้ผู้อ่านเห็นถึงการควบคุมความปรารถนาของกฎ แฟนตาซีจึงไม่อาจดำรงอยู่อย่างอิสระโดยปราศจากความจริง กลไกของความฟุ้งฝันในเรื่องเล่าจึงไม่ใช่การหลีกเลี่ยงหนีความเป็นจริง แต่เป็นการทำให้เห็นการทับซ้อนระหว่างกฎเกณฑ์กับความปรารถนา โดยนำเสนอผ่านความแปลกแยกของตัวละครกับโลกแห่งความเป็นจริง

ในนวนิยายชุด *The twilight saga* ความแปลกแยกของเบลลาเริ่มต้นขึ้นนับตั้งแต่เปิดเรื่อง ในระหว่างการเดินทางกลับบ้านเกิดเด็กสาวเล่าถึงชีวิตในเมืองใหญ่ที่เธอโหยหา ความแปลกประหลาดของการย้อนอดีตนี้คือ เบลลาลำเลียดถึงความปรารถนาต่อเมืองใหญ่มากล้น แต่เด็กสาวกลับไม่ผูกติดกับสิ่งใดของเมืองเลย ไม่ว่าจะเป็สถานที่หรือกระทั่งความสัมพันธ์กับผู้คนในเมือง

I didn't relate well to people in my age. Maybe the truth was that I didn't relate well to people, period. Even my mother, who I was closer to than anyone else on the planet, was never in harmony with me, never on exactly the same page. Sometimes I wondered if I was seeing the same things through my eyes that the rest of the world was seeing through theirs. Maybe there was a glitch in my brain.¹⁴⁸

ชีวิตในเมืองใหญ่ของเด็กสาวไม่มีทั้งเงินทอง บ้านที่พร้อมไปด้วยความอบอุ่น หรือกระทั่งเพื่อน เพราะ “แม้แต่แม่ผู้ซึ่งฉันใกล้ชิดมากกว่าใครในโลกก็ยังเข้ากับฉันไม่ได้ราวกับอ่านหนังสือคนละหน้า” (Even my mother, who I was closer to than anyone else on the planet, was never in harmony with me, never on exactly the same page.) เธอไม่ผูกติดกับสิ่งใดและอาศัยอยู่อย่างแปลกแยกท่ามกลางความวุ่นวายของเมืองใหญ่ แต่เมื่อเบลลาต้องย้อนกลับมา

¹⁴⁷ Rosemary. Jackson, *Fantasy: The Literature of Subversion* (London, New York Routledge, 1981). p. 4.

¹⁴⁸ Meyer, *Twilight*. p. 10.

บ้านเกิดของตนเอง ความไม่ลงรอยต่อโลกก็ปรากฏเด่นชัดขึ้นผ่านความธรรมดาของฟอร์คส์ เด็กสาวต้องกลายเป็นคนแปลกหน้าในบ้านของตนเอง ความแปลกแยกต่อโลกของเด็กสาวเป็นผลมาจากการทำงานของแฟนตาซี ดังในข้อสังเกตของแจ๊คสันที่ว่า “ความมหัศจรรย์แฟนตาซีเริ่มหลอกหลอนโลกแห่ง ‘ความจริง’ ด้วยการทำให้มันดูแปลกประหลาด โดยไร้ซึ่งคำอธิบายใดมารองรับความแปลกประหลาดนั้น” (The fantastic began to hollow out the ‘real’ world, making it strange, without providing any explanation for the strangeness.)¹⁴⁹ หากแต่เมื่อความแปลกแยกของเบลลากระตุ้นให้เด็กสาวตั้งคำถามต่อตัวตนของตัวเอง สิ่งที่เกิดขึ้นพร้อมกับกระบวนการดังกล่าวคือการพบรักกับผีดูดเลือด เช่นนี้แล้วผีดูดเลือดซึ่งเป็นลักษณะเหนือธรรมชาติของเรื่องทำงานร่วมกับแฟนตาซีของรูปแบบวรรณกรรมรักอย่างไร

ในที่นี้หากพิจารณาถึงภาพรวมของ *The twilight saga* นับตั้งแต่นวนิยายเล่มแรกจนถึงเล่มสุดท้าย เมื่อเบลลาจำใจย้ายกลับมาอยู่ที่บ้านเกิด เธอดำเนินชีวิตอย่างไร้จุดหมายและรอเพียงเวลาที่จะสามารถออกไปจากเมืองนี้ เด็กสาวไม่ยอมผูกติดตนเองกับสิ่งใดจนราวกับความปรารถนาของชีวิตหมดสิ้นไปพร้อมกับการอำลาจากเมืองใหญ่ แต่เมื่อเธอพบรักกับผีดูดเลือดหนุ่ม เอ็ดเวิร์ด ความปรารถนา ความฝันและความวิตกกังวลของเด็กสาวก็ถูกปลุกขึ้นมา เบลลาปรารถนาที่จะมีชีวิตอมตะเช่นเดียวกับคนรัก เธอยอมผจญกับอุปสรรคอันตรายต่างๆ จนสามารถกลายเป็นผีดูดเลือดได้ในที่สุด การเล่าเรื่องของนวนิยายจึงคล้ายกับการเล่าถึงภารกิจค้นหาตัวตนของเด็กสาวที่ผีดูดเลือดกลายเป็นเป้าหมายสำคัญของภารกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการเปลี่ยนเป็นผีดูดเลือดนั้นทำให้เบลลาได้ครอบครองทุกสิ่งของเด็กสาวเคยปรารถนา ทั้งความรักที่มั่นคง ความสัมพันธ์ที่แนบแน่นภายในครอบครัว ทรัพย์สินมรดกอันมหาศาลและการยอมรับนับถือจากสังคม ความเหนือธรรมชาติของผีดูดเลือดจึงผูกติดกับแฟนตาซีเกี่ยวกับตัวตนที่เด็กสาวคาดหวัง

อย่างไรก็ดีแม้ว่าผีดูดเลือดจะทำงานร่วมกับแฟนตาซีโดยเสนอให้เห็นความคาดหวังของเบลลาที่ถูกกดทับอยู่ แต่สิ่งที่หายไปจากคำอธิบายข้างต้นก็คือผีดูดเลือดทำงานร่วมกับความแปลกแยกที่แฟนตาซีสร้างขึ้นได้อย่างไร ย้อนกลับไปยังฉากแรกที่เบลลาพบกับเด็กจากตระกูลคัลเลน ความแตกต่างของพวกเขา คือสิ่งที่โดดเด่นที่สุดในเหตุการณ์นั้น ความจับตาของรูปร่างหน้าตา ท่าทางและบุคลิกล้วนถูกอธิบายผ่านความแตกต่าง พวกเขา มีลักษณะพิเศษที่อยู่

¹⁴⁹ Jackson. p. 25

นอกเหนือไปจากเด็กคนอื่นในโรงเรียน เบลลาเชื่อมโยงตัวตนที่แปลกแยกของเธอกับตัวตนอันแตกต่างของตระกูลคัลเลนเพื่อสร้างหนทางใหม่ในการดำเนินชีวิตอยู่ในเมืองฟอร์สค์

I felt a surge of pity, and relief. Pity because, as beautiful as they were, they were outsiders, clearly not accepted. Relief that I wasn't the only newcomer here, and certainly not the most interesting by any standard.¹⁵⁰

ความรู้สึกปลอดภัยไปรุ่งจากการที่ “พวกเขายังคงเป็นคนนอก ไม่ได้รับการยอมรับอย่างเห็นได้ชัด” (They were outsiders, clearly not accepted.) หากแต่ก็สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ สร้างความหวังให้กับเบลลาในการมีตัวตนที่แตกต่างไปจากความปกติของสังคม ความเหนือธรรมชาติ ถ่ายโอนความแปลกแยกที่ให้กลับกลายเป็นสิ่งที่ตัวละครเอกคุ้นเคย ดังเช่นความแตกต่างของผีดูดเลือดตระกูลคัลเลนที่ไม่ลงรอยกับสังคมเช่นเดียวกันกับตน ผีดูดเลือดจึงสื่อถึงกลุ่มคนที่ยังคงอยู่ร่วมในสังคมได้แม้จะแม้มีวิถีชีวิตแตกต่างออกไปจากกระแสหลัก วิถีของผีดูดเลือดจึงตอบรับกับความคาดหวังเกี่ยวกับตัวตนของเบลลา เด็กสาวเลือดเป็นผีดูดเลือดเพื่อดำรงตัวตนที่แตกต่างของตนไว้ พร้อมทั้งได้รับการยอมรับให้อยู่ในสังคมได้อย่างที่ตนต้องการ จากบริบทดังกล่าวจะเห็นว่าความเหนือธรรมชาติของเอ็ดเวิร์ดทำหน้าที่นอกเหนือไปจากการนำเสนอและเติมเต็มความปรารถนาของเบลลา ความเหนือจริงทำงานร่วมกับแฟนตาซีสร้างความหวังให้แก่ผู้อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของ *The twilight saga* ลักษณะเด่นของรูปแบบ Paranormal romance นี้ยังปรากฏผ่านการนำเสนอความฝันที่กลายเป็นจริง

การทำให้ความฝันกลายเป็นความจริงนี้ไม่ได้ปรากฏเพียงในระดับของเรื่องเล่าโดยรวมเท่านั้น แต่ยังลงลึกถึงในระดับการเล่าเรื่องเพราะเมื่อย้อนกลับมายังตัวบทอีกครั้งจะพบว่าความฝันของเบลลามีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างลำดับเหตุการณ์ของเรื่องกับความฝันของตัวละครเอกไม่ได้แยกขาดจากกัน ความฝันของเบลลาไม่ได้เข้ามาขัดขวางเรื่องราวในโลกความเป็นจริงของตัวบท ทั้งสองเหตุการณ์ต่างเชื่อมโยงต่อกันในลักษณะอ้างอิง

¹⁵⁰ Meyer, *Twilight*. p. 22

จากเหตุการณ์ความฝันไปสู่ความจริงในอนาคต¹⁵¹ ดังเช่นในครั้งแรกที่เบลลาฝันถึงเอ็ดเวิร์ด (และเป็นครั้งแรกที่ความฝันปรากฏในเรื่องด้วยเช่นกัน) เป็นช่วงหลังจากเอ็ดเวิร์ดใช้พลังของฝึดูดเลือดช่วยเหลือเบลลาให้รอดพ้นจากอุบัติเหตุรถชน เหตุการณ์ดังกล่าวกระตุ้นให้เบลลาตั้งคำถามต่อตัวตนของฝึดูดเลือดหนุ่มจนเก็บเอาไปฝัน

In my dream it was very dark, and what dim light there was seemed to be radiating from Edward's skin. I couldn't see his face, just his back as he walked away from me, leaving me in the blackness. No matter how fast I ran, I couldn't catch up to him; no matter how loud I called, he never turned. Troubled, I woke in the middle of the night and couldn't sleep again for what seemed like a very long time. After that, he was in my dreams nearly every night, but always on the periphery, never within reach.¹⁵²

ข้อความที่ถูกเน้นสองแห่งในฉากของนวนิยายที่ยกมาข้างต้นเป็นตัวอย่งชี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างความฝันกับความเป็นจริงในอนาคต “แสงเรืองๆ นั้นก็ดูเหมือนจะแผ่ออกมาจากผิวของเอ็ดเวิร์ด” (what dim light there was seemed to be radiating from Edward's skin) เชื่อมโยงเข้ากับฉากที่เบลลาเห็นเอ็ดเวิร์ดกลางแสงแดดในทุ่งดอกไม้ที่ฝึดูดเลือดหนุ่ม “ส่องประกายสุกใสระยิบระยับ รวากับมีเพชรเม็ดเล็กๆ นับพันเม็ดฝังอยู่ในผิว” (literally sparkled, like thousands of tiny diamonds were embedded in the surface)¹⁵³ ขณะที่ “เขาก็มาปรากฏในความฝันของฉันแทบทุกคืน แต่ก็อยู่ไกลสุดเอื้อมมือ ไม่เคยเข้ามาใกล้ให้เอื้อมถึงเลย” (he was in my dreams nearly every night, but always on the periphery, never within reach) ก็เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ในความเป็นจริงที่เอ็ดเวิร์ดเข้ามาเฝ้ามองเบลลาหลับไหลในทุกคืน ความฝัน

¹⁵¹ บทบาทในการสะท้อนถึงความปรารถนาและความกังวลผ่านการฝันนั้นยังคงอยู่เช่นกัน หากแต่ทำงานร่วมกับแฟนตาซีที่ฝึดูดเลือดสร้างขึ้น ดังเช่นในนวนิยายเรื่อง *New Moon* เบลลาฝันเห็นตนเองในสภาพแก่ชราเพราะกังวลเรื่องวันเกิดของตน ภายในฝันเอ็ดเวิร์ดปรากฏอยู่เคียงข้างและกล่าวววยพรแก่เบลลา เช่นเดียวกับเหตุการณ์ในโลกความเป็นจริงต่อมา

¹⁵² Meyer, *Twilight*. p. 68. เน้นข้อความโดยผู้วิจัย

¹⁵³ *Ibid.*, p. 260.

ที่สะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนาที่ยากจะเป็นไปไม่ได้แบบ “ไกลสุดเอื้อมมือ” ก็ถูกแปลงเป็นเหตุการณ์จริงที่ความปรารถนาอยู่ใกล้จนเอื้อมถึง เจกเช่นในฉากจบของนวนิยายเรื่องสุดท้ายที่ลงเอยด้วยอุโมงค์ของคูรั๊กผีดูดเลือด

I opened my eyes to a familiar place. Aware in some corner of my consciousness that I was dreaming, I recognized the green light of the forest. I could hear the waves crashing against the rocks somewhere nearby. And I knew that if I found the ocean, I'd be able to see the sun. I was trying to follow the sound, but then Jacob Black was there, tugging on my hand, pulling me back toward the blackest part of the forest.

"Jacob? What's wrong?" I asked. His face was frightened as he yanked with all his strength against my resistance; I didn't want to go into the dark.

"Run, Bella, you have to run!" he whispered, terrified. (...)

"Jacob!" I screamed. But he was gone. In his place was a large redbrown wolf with black eyes. The wolf faced away from me, pointing toward the shore, the hair on the back of his shoulders bristling, low growls issuing from between his exposed fangs. (...) And then Edward stepped out from the trees, his skin faintly glowing, his eyes black and dangerous. He held up one hand and beckoned me to come to him. The wolf growled at my feet.

I took a step forward, toward Edward. He smiled then, and his teeth were sharp, pointed.

"Trust me," he purred.

I took another step. The wolf launched himself across the space between me and the vampire, fangs aiming for the jugular.

"No!" I screamed, wrenching upright out of my bed.¹⁵⁴

ข้อความข้างต้นคืออีกหนึ่งตัวอย่างที่แสดงถึงการเล่าเรื่องโดยเชื่อมโยงระหว่างเหตุการณ์ในความฝันกับเหตุการณ์จริงในอนาคต หลังจากเจacobเล่าถึงตำนานพวกตัวเย็น (cold ones) ซึ่งสืบทอดกันมาในเผ่าควิลยูตว่าหมายถึงผีดูดเลือดตระกูลคัลเลน เบลลากี้ฝันเห็นเจacobในร่างหมาป่ายักษ์สีน้ำตาลต่อสู้กับผีดูดเลือดเอ็ดเวิร์ด ความฝันของเบลลากลายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในเวลาต่อมา ทั้งเจacobที่สามารถแปลงร่างเป็นหมาป่ายักษ์ในนวนิยายเรื่อง *New Moon* หรือการต่อสู้ระหว่างมนุษย์แปลงหมาป่ากับผีดูดเลือดเพื่อเอาชนะใจเบลลาในนวนิยายเรื่อง *Eclipse*

จากนวนิยายเรื่องแรก *Twilight* จนถึง *Breaking Dawn* นวนิยายเล่มสุดท้ายสุดที่เด็กสาวได้ครอบครองความรักที่ตนปรารถนา เปลี่ยนอินเลียดในตัวกลายเป็นผีดูดเลือดและได้รับพลังอำนาจอย่างแท้จริง รูปแบบการเล่าเรื่องที่อ้างอิงจากความฝันไปสู่ความจริงถูกผลิตซ้ำอย่างต่อเนื่องจนในที่สุดเบลลาไม่อาจแยกความฝันกับโลกความเป็นจริงออกจากกัน ดังเหตุการณ์ในนวนิยายเรื่อง *New Moon* หลังจากที่เบลลาช่วยชีวิตเอ็ดเวิร์ดจากการฆ่าตัวตายและจากอันตรายของเหล่าผู้อาวุโสโวลตูรี เด็กสาวก็ไม่สามารถแยกผีดูดเลือดหนุ่มในความฝันกับความเป็นจริงออกจากกันได้ราวกับเหตุการณ์ทั้งสองสลายกลายเป็นเรื่องเดียวกัน พื้นที่โลกความฝันเหนือธรรมชาติถูกดึงเข้ามาสู่โลกแห่งความเป็นจริง เด็กสาวสับสนไม่แน่ใจเมื่อเรื่องฝันเพียงของเธอปรากฏเป็นจริงจนเอ็ดเวิร์ดต้องกล่าวย่ำกับเบลลาโดยผ่านการเน้นข้อความว่า “คุณตื่นอยู่” (*You are awake, Bella.*)¹⁵⁵ การเล่าเรื่องความรักความสัมพันธ์ระหว่างเอ็ดเวิร์ดกับเบลลาโดยอาศัยการเล่าจากโลกความฝันไปสู่โลกความจริง ย้ำถึงการสร้างความหวังให้แก่ผู้อ่านซึ่งเป็นลักษณะเด่นของวรรณกรรม Paranormal romance ความเหนือธรรมชาติของผีดูดเลือดจึงมีบทบาทสำคัญในการนำเสนอความปรารถนา ความกังวลของเด็กสาว ตลอดจนความฝันซึ่งยากจะสำเร็จให้ปรากฏออกมา

¹⁵⁴ *Ibid.*, pp. 130-131.

¹⁵⁵ Meyer, *New Moon*. p. 502. เน้นข้อความตามต้นฉบับ

4.4 สรุป

วรรณกรรมแต่ละประเภทมีลักษณะการให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านแบบเฉพาะตัว เอกลักษณ์ของแต่ละรูปแบบล้วนสะท้อนถึงความคิดดั้งเดิมที่ผู้เขียนพยายามสื่อผ่านออกมา ในกรณีของ *The twilight saga* รูปแบบวรรณกรรมรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติเชื่อมโยงกับความปรารถนา ความกังวลและความฝันของวัยรุ่นผ่านลักษณะเด่น 3 ประการ ได้แก่ การทับซ้อนของพื้นที่ การนิยามความรักในมุมมองใหม่ และการสร้างความหวังให้กับผู้อ่าน

ประการแรก ความเหนือธรรมชาติของรูปแบบทำให้เห็นถึงการทับซ้อนระหว่างพื้นที่ปกติกับพื้นที่เหนือจริง ตัวตนอันแปลกประหลาดของผีดูดเลือดซึ่งหลบซ่อนอยู่ในความปกติธรรมดาของฟอร์คส์ทำให้เบลลาเห็นถึงข้อจำกัดของกฎเกณฑ์ ความปรารถนา ความฝันและความกังวลของเด็กสาวซึ่งถูกกดทับอยู่จึงถูกกระตุ้นให้ปรากฏออกมาผ่านความเหนือจริงของตัวละครผีดูดเลือด ตัวตนของผีดูดเลือดกลายเป็นเครื่องมือทำให้เบลลาตระหนักถึงการมีอยู่ของความปรารถนาและเรียนรู้ถึงวิธีการจัดการและต่อรองกับความคาดหวังของสังคมที่คอยกำกับความปรารถนานั้น

ประการที่สองความเหนือธรรมชาติเอื้อให้ผู้อ่านวัยรุ่นเห็นถึงข้อจำกัดของโมทัศน์ความรัก และนำเสนอมุมมองใหม่ให้แก่ผู้อ่านวัยรุ่นเพื่อช่วยจัดการกับความความปรารถนาของตนซึ่งไม่ลงรอยกับสังคม ความรักที่รูปแบบวรรณกรรมสร้างขึ้นจึงทำหน้าที่เป็นพื้นที่พิเศษที่ช่วยให้วัยรุ่นปลดปล่อยความปรารถนาและความกังวลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งถูกกดทับให้ปรากฏออกมาชั่วคราวหนึ่ง เพราะอย่างไรก็ดีแม้ว่าความเหนือธรรมชาติของรูปแบบจะช่วยเปิดพื้นที่ให้แก่วัยรุ่นในการปลดปล่อยความปรารถนาหรือความกังวลของตนมาเพียงใดก็ตาม ในท้ายที่สุดสิ่งทีรูปแบบ Paranormal romance นำเสนอคือการนำทางวัยรุ่นกลับเข้าสู่สังคมผู้ใหญ่อีกครั้งหนึ่ง ดังเช่นตัวละครเอกเบลลาที่สามารถเปลี่ยนจากผีดูดเลือดวัยรุ่นไปสู่โลกของผู้ใหญ่ผ่านความเป็นแม่ในช่วงท้ายของเรื่อง

ประการสุดท้ายความเหนือธรรมชาติช่วยสร้างความหวังให้แก่ผู้อ่านวัยรุ่น การสร้างโลกแฟนตาซีทำให้เห็นตัวละครแปลกแยกจากโลกความเป็นจริง ตัวละครผีดูดเลือดทำงานร่วมกับแฟนตาซี โดยเชื่อมโยงความแปลกประหลาดของผีดูดเลือดเข้ากับความแปลกแยกของเบลลา วิถีชีวิตของผีดูดเลือดที่อยู่ร่วมในสังคมได้ แม้จะไม่ลงรอยกับกฎตอบรับกับความคาดหวังเกี่ยวกับตัวตนของเด็กสาว ตัวละครผีดูดเลือดจึงมีบทบาทมากกว่าเพียงการเติมเต็มความปรารถนาของเบลลา แฟนตาซีของผีดูดเลือดช่วยทำให้ผู้อ่านเห็นถึงหนทางในการทำให้ความปรารถนาหรือความฝัน

ของตนเป็นจริง ความเห็นธรรมชาติทำงานร่วมกับแฟนตาซีโดยการสร้างความหวังให้แก่ผู้อ่าน
ซึ่งลักษณะดังกล่าวยังถูกสนับสนุนผ่านการเล่าเรื่องจากโลกแห่งความฝันสู่โลกแห่งความเป็นจริง

จากลักษณะเด่นทั้ง 3 ประการ การทับซ้อนของพื้นที่ การนิยามความรักในมุมมองใหม่
และการสร้างความหวังให้แก่ผู้อ่าน ทำให้รูปแบบวรรณกรรมรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติเชื่อมโยง
กับการนำเสนอความปรารถนา ความกังวล และความฝันของวัยรุ่นให้ปรากฏออกมา

บทที่ 5

บทสรุป

ตลอดช่วงระยะเวลาสี่ร้อยปีนับตั้งแต่การตีพิมพ์วรรณกรรมผีดูดเลือดครั้งแรกในคริสต์ศตวรรษที่ 18 จวบจนถึงปัจจุบัน เรื่องเล่าผีดูดเลือดเป็นหนึ่งในหัวข้อวรรณกรรมที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านอย่างต่อเนื่อง วรรณกรรมผีดูดเลือดได้รับการผลิตซ้ำและเปลี่ยนแปลงในหลากหลายรูปแบบจนราวกับว่าผู้อ่านได้รับรู้ทุกแง่มุมเกี่ยวกับผีดูดเลือดจนแทบหมดสิ้น หากแต่ก็มีวรรณกรรมจำนวนหนึ่งที่มีลักษณะโดดเด่น สร้างความน่าสนใจให้ผู้อ่านจนในที่สุดก็ได้รับการเรียกขานให้เป็นปรากฏการณ์ทางวรรณกรรม หนึ่งในผลงานที่น่าจับตามองก็คือวรรณกรรมวัยรุ่นร่วมสมัยชุด *The twilight saga* ของนักเขียนหญิงชาวอเมริกันสเตเฟนี เมเยอร์ ผลงานชิ้นดังกล่าวได้รับความนิยมจากผู้อ่านวัยรุ่นจนนำไปสู่การดัดแปลงบทประพันธ์ในรูปภาพยนตร์ จากกระแสความนิยมจึงกลายเป็นจุดเริ่มต้นในการทำงานวิจัยชิ้นนี้ เพื่อตั้งข้อสังเกตต่อปัจจัยสำคัญในการทำให้เรื่องเล่าผีดูดเลือดเรื่องนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงและต่อเนื่องจากกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่น

เมื่อพิจารณาตัวบทในระดับเบื้องต้นจึงพบว่าวรรณกรรมชุดนี้เน้นนำเสนอปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับคนรอบข้างและปัญหาเกี่ยวกับการยอมรับจากสังคม ในวาระดังกล่าวจึงนำไปสู่สมมติฐานเกี่ยวกับตัวละครผีดูดเลือดว่าเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงความกังวล ความฝัน ความปรารถนาของวัยรุ่นในสังคมอเมริกันร่วมสมัย โดยความหมายของผีดูดเลือดถูกนำเสนอผ่านภาพลักษณ์ผีดูดเลือดที่มีลักษณะใกล้เคียงกับมนุษย์ แก่นเรื่องหลัก (ความรักและความสัมพันธ์ ตัวตนและความแปลกแยก ความกังวลต่อการยอมรับจากสังคมของวัยรุ่น) และรูปแบบนวนิยายรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติ วิธีการนำเสนอความหมายของผีดูดเลือดทั้งสามลักษณะนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาแบ่งแต่ละประเด็นศึกษาออกเป็นบทวิเคราะห์จำนวนสามบท

บทวิเคราะห์ส่วนแรกปรากฏในบทที่ 2 จากภาพของเด็กหนุ่ม: การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดใน *The twilight saga* ภาพลักษณ์แบบมนุษย์ของตัวละครเอกเอ็ดเวิร์ดสร้างความแตกต่างจากภาพลักษณ์แบบสัตว์ประหลาดของเคานท์แดรกคิวลาและนำไปสู่การตั้งคำถามต่อบทบาทของการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ผีดูดเลือดแบบใหม่นี้

การเปรียบเทียบภาพลักษณ์ผีดูดเลือดระหว่างเคาน์เตอร์แดรกคิวลาผู้มีลักษณะแบบสัตว์ประหลาดของกับเอ็ดเวิร์ดผู้มีลักษณะแบบมนุษย์ในอุดมคติ ทำให้เห็นว่าการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดสัมพันธ์กับบทบาทของตัวละครในการสื่อถึงความฝัน ความปรารถนาและความกังวลของวัยรุ่นในสังคมอเมริกันร่วมสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเกี่ยวกับตัวตนและความสัมพันธ์ เมื่อภาพลักษณ์สัตว์ประหลาดของเคาน์เตอร์แดรกคิวลาซึ่งเป็นดั้งเดิมแบบของผีดูดเลือดเชื่อมโยงกับความหวาดกลัวต่อความตายอย่างแนบแน่น จนทำให้การนำเสนอความหมายอื่นๆ ผ่านตัวละครผีดูดเลือดแบบสัตว์ประหลาดถูกกลบเลือนออกไป เหลือเพียงแต่ความหวาดกลัวต่อผีดูดเลือดที่ปรากฏเด่นชัด ความพยายามของเมเยอร์ในการนำเสนอความฝัน ความปรารถนาและความกังวลของวัยรุ่น ผ่านเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างผีดูดเลือดกับตัวละครเอกหญิงที่เป็นเด็กสาววัยรุ่นธรรมดาคนหนึ่งอย่างเบลลา ทำให้ภาพลักษณ์ผีดูดเลือดต้องถูกปรับเปลี่ยนไปในลักษณะอื่นที่ต่างจากต้นแบบของเคาน์เตอร์แดรกคิวลา ในที่นี้เมื่อผีดูดเลือดถูกแทนที่ด้วยลักษณะแบบอุดมคติของเอ็ดเวิร์ด ความงามจับตาอันบริบูรณ์ของรูปลักษณ์ภายนอกปรากฏร่วมกับความแข็งแกร่งเหนือมนุษย์ที่สามารถต้านทานกระทั่งกระแสแห่งกาลเวลาดำเนินผีดูดเลือดหนุ่มจึงกลายเป็นภาพแห่งความปรารถนาสำหรับเด็กสาว ภาพลักษณ์อันไร้ที่ติของผีดูดเลือดเข้ามาเติมเต็มความหวังของเบลลาซึ่งปรารถนาต่อตัวตนแบบที่สังคมต้องการ หากแต่ในขณะเดียวกันภาพลักษณ์อันสมบูรณ์แบบของผีดูดเลือดเอ็ดเวิร์ดนี้ก็ยิ่งทำหน้าที่สื่อถึงความกังวลของเบลลาในการเติมเต็มความปรารถนาต่อตัวตนที่ยากเกินจะเป็นจริงด้วยเช่นกัน

ความสำคัญอีกประการหนึ่งของการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดในกรณีของวรรณกรรมชุด *The twilight saga* คือลักษณะอุดมคติของเอ็ดเวิร์ดนั้นสัมพันธ์กับความหมายของตัวตนผีดูดเลือด การศึกษาบริบททางประวัติศาสตร์ทำให้เห็นถึงกระบวนการประกอบสร้างตัวตนของตัวละคร ภาพลักษณ์ผีดูดเลือดถูกนำมาใช้เป็นภาพแทนความกังวลซึ่งสะท้อนถึงกลุ่มคนผู้มีวิถีชีวิตแตกต่างไปจากที่สังคมกำหนด ภาพลักษณ์วัยรุ่นของเอ็ดเวิร์ดซึ่งแตกต่างไปจากรูปแบบที่สังคมจดจำจึงสะท้อนถึงความกังวลของสังคมต่อกลุ่มวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายของวัยรุ่นไม่ได้ส่งผลเพียงแค่เรื่องรูปลักษณ์ แต่ยังคงคล้องกับปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับครอบครัวและความกังวลในการได้รับการยอมรับจากสังคม บางกรณีตัวตนที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ไม่อาจลงรอยกับบรรทัดฐานที่สังคมกำหนด จนในที่สุดสังคมก็มองว่าวัยรุ่นเป็นตัวตนที่ต้องเฝ้าระวังจับตา ประเด็นดังกล่าวก็ยังสอดคล้องกับบริบททางสังคมในรูปของกฎหมายและการรณรงค์ทางสังคมเพื่อป้องกันปัญหาวัยรุ่นอเมริกันร่วมสมัยในช่วงระหว่างก่อนการตีพิมพ์หนังสือ อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าสนใจคือลักษณะปัญหาของวัยรุ่นในที่นี้ยังรวมถึงปัญหาเรื่องแนวคิดบริโภคนิยมที่ถูก

นำเสนอผ่านผีดูดเลือด ภาพลักษณ์ของเอ็ดเวิร์ดกับครอบครัวแสดงถึงลำดับชั้นทางสังคมที่สร้างขึ้นไปด้วยภาพลักษณ์ การศึกษาและเงินตรา ซึ่งล้วนเป็นที่ยอมรับของสังคม การเติบโตมาท่ามกลางความแตกแยกและความผิดเคืองของครอบครัวทำให้การคาดหวังของเด็กสาวที่จะเป็นเช่นเดียวกับเอ็ดเวิร์ดหรือกลายเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวคัลเลนสามารถตีความว่าเป็นความปรารถนาในการได้รับการยอมรับจากสังคมผ่านอำนาจและเงินตรา ภาพลักษณ์ผีดูดเลือดของเอ็ดเวิร์ดที่เด็กสาวปรารถนาจึงสะท้อนถึงความกังวลของสังคมต่อแนวคิดบริโภคนิยมที่กำลังกลืนกินความคิดของวัยรุ่นในสังคมอเมริกันร่วมสมัย

การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดให้มีความสมบูรณ์แบบทำให้ตัวละครผีดูดเลือดวัยรุ่นนี้กลายเป็นทั้งตัวตนในอุดมคติที่วัยรุ่นและสังคมปรารถนาให้เป็น ในขณะที่เดียวกันความเป็นอุดมคตินี้ก็สร้างกังวลต่อวัยรุ่นเช่นกัน เมื่อวัยรุ่นต้องเปลี่ยนผ่านจากชีวิตวัยเด็กไปสู่สังคมผู้ใหญ่ เช่นเดียวกับที่เบลลาจำใจต้องย้ายกลับมาอยู่เมืองฟอร์คส์บ้านเกิด ในช่วงเวลาวิกฤติของชีวิตเด็กสาว ความตึงเครียดซึ่งไม่อาจลงรอยกันระหว่างความคาดหวังของสังคมกับความฝันของวัยรุ่นในการมีตำแหน่งแห่งที่และตัวตนที่ปรารถนาจึงถูกสื่อผ่านภาพลักษณ์ผีดูดเลือด ตัวละครผู้มีตัวตนอันแปลกประหลาดก้ำกึ่งระหว่างสองโลกเช่นเดียวกับวัยรุ่น

สืบเนื่องจากบทวิเคราะห์ข้างต้นนี้ ในวรรณกรรมชุด *The twilight saga* การปรับเปลี่ยนตัวละครผีดูดเลือดให้แตกต่างไปจากขนบดั้งเดิม ไม่ได้ปรากฏเพียงเฉพาะการแปลงภาพลักษณ์ให้มีความงดงามจับตา แต่ยังรวมถึงการยกระดับจิตใจของผีดูดเลือดให้สามารถควบคุมจิตใจได้อย่างยอดเยี่ยมจนสามารถอาศัยร่วมกับมนุษย์ได้ การปรับเปลี่ยนตัวละครผีดูดเลือดให้มีคุณลักษณะราวกับเทพเจ้าผ่านมุมมองสุดแฟนตาซีของเบลลาจึงนำไปสู่คำถามของบทที่ 3 **สู่เรื่องของเด็กสาว: ผีดูดเลือดและแฟนตาซีอันเพื่องฝันของเบลลา** เพื่ออธิบายถึงลักษณะแบบเทพเจ้าและบทบาทของผีดูดเลือดในการต่อรองระหว่างความปรารถนาส่วนตัวของวัยรุ่นกับความคาดหวังของสังคมต่อวัยรุ่นที่เพิ่มมากขึ้น

การพิจารณาผ่านแก่นเรื่องของนวนิยายทำให้เห็นว่าแนวคิดเรื่องความรักความสัมพันธ์ที่เชื่อถือได้และไม่มีวันสูญสลายถูกนำเสนอผ่านเรื่องราวความรักของผีดูดเลือดตระกูลคัลเลน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเบลลาคุณลักษณะแบบเทพเจ้าของเอ็ดเวิร์ดมีบทบาทในการตอบสนองความปรารถนาของเด็กสาวที่ต้องการความสัมพันธ์ที่มั่นคงและไม่เสื่อมสลาย ความรักระหว่างเบลลากับผีดูดเลือดหนุ่มเสมือนเป็นการเติมเต็มความสัมพันธ์ของครอบครัวเด็กสาวที่แตกแยกในอดีตให้กลับคืนมา นอกจากนี้คุณลักษณะแบบเทพเจ้านี้ก็ยังตอบสนองต่อความคาดหวังของสังคม การควบคุมจิตใจอย่างดีเยี่ยมทำให้ตระกูลคัลเลนอยู่ร่วมในสังคมมนุษย์ได้

ต่างจากผีดูดเลือดคนอื่นที่หลบเร้นอยู่ภายใต้เงามืดของสังคม การคบหาดูใจตลอดจนการเข้าพิธีวิวาห์ทั้งสองล้วนอยู่ภายใต้สายตาของครอบครัวทั้งสองและการจับตาของสังคม ความรักของเบลลากับเอ็ดเวิร์ดจึงเป็นความรักในครรลองธรรมดั่งที่สังคมกำหนดผ่านกฎหมายและศีลธรรม รวมไปถึงการให้กำเนิดเรนเนสมบุตรสาวนั้นก็จะเป็นไปตามสิ่งที่สังคมคาดหวังตามแนวคิดรักพาฝัน

อย่างไรก็ดีคุณลักษณะแบบเทพเจ้าของเอ็ดเวิร์ดก็ยังมีบทบาทในการสะท้อนถึงความกังวลของเบลลาเกี่ยวกับตัวตน ความกังวลเรื่องตัวตนนี้เชื่อมโยงกับความกังวลเรื่องความสัมพันธ์ที่เด็กสาวปรารถนามาตลอด รูปลักษณะสวยงามไร้ที่ติพร้อมด้วยความแข็งแกร่งของร่างกายพลังกำลังมหาศาลและความเยาว์วัยชั่วคราวของเอ็ดเวิร์ดกลายเป็นความแตกต่างสำคัญระหว่างเผ่าพันธุ์ผีดูดเลือดกับมนุษย์ ความแตกต่างทางด้านกายภาพสร้างความกังวลให้แก่เบลลา เด็กสาวอาจจะสูญเสียคนรักไปเพราะร่างกายที่เสื่อมสลายไปตามกาลเวลา ทำให้การเปลี่ยนเป็นผีดูดเลือดเช่นเดียวกับเด็กหนุ่มกลายเป็นเรื่องสำคัญ และแม้ว่าการเปลี่ยนร่างจะขจัดความกังวลเกี่ยวกับร่างกายให้หมดไปก็ตาม หากแต่ตัวตนไม่ได้หมายถึงเพียงรูปลักษณะภายนอกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงจิตใจของเธอด้วย ผีดูดเลือดเกิดใหม่ล้วนไม่อาจควบคุมความกระหายเลือดของตนได้ ความคลุ้มคลั่งต่อเลือดอาจทำให้ตัวตนของเบลลาที่เอ็ดเวิร์ดรักแปรเปลี่ยนไปและทำให้เด็กสาวสูญเสียคนรักไปตลอดกาล การควบคุมจิตใจให้อดทนต่อความกระหายเลือดซึ่งสร้างคุณลักษณะแบบเทพเจ้าให้กับครอบครัวคัลเลนจึงเป็นทั้งเงื่อนไขด้านความสัมพันธ์และกฎเกณฑ์การดำรงตัวตนอยู่ในสังคมใหม่ หากแต่เมื่อเบลลาควบคุมความกระหายเลือดได้ด้วยความเป็นแม่และอำนาจพิเศษทำให้ความกังวลทั้งหลายเหล่านี้หมดไป

ในที่นี้จากเรื่องราวของเบลลา เราอาจเปรียบเทียบประวัติกษณะเทพเจ้าของเอ็ดเวิร์ดที่เกิดจากรูปลักษณะและจิตใจที่สมบูรณ์แบบว่ามีบทบาทสำคัญในการฉายความปรารถนาและความกังวลของวัยรุ่นให้ปรากฏออกมา ร่างกายอันสมบูรณ์แบบและการควบคุมจิตใจอย่างไร้ที่ติต่างเป็นสิ่งที่วัยรุ่นปรารถนาในการสร้างความสัมพันธ์ที่ตนต้องการ บัจฉยดังกล่าวนี้ยังเป็นบัจฉยสำคัญในการสร้างการยอมรับจากสังคมอีกด้วย ภาพผีดูดเลือดเอ็ดเวิร์ดในอุดมคติของเบลลาที่ปรากฏออกมานำไปสู่เรียนรู้ความปรารถนาในความสัมพันธ์ที่วัยรุ่นผู้อ่านต้องการ ตัวตนของผีดูดเลือดซึ่งมีความปรารถนาส่วนตนหลบซ่อนอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์หรือความคาดหวังของสังคมและความปรารถนาที่ไม่ถูกตอบสนองนั้นก็ได้กลายเป็นความกังวลที่ยากจะขจัด วัยรุ่นจึงต้องเรียนรู้ความปรารถนาของตนเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจต่อรองกับความต้องการของสังคม

นอกจากการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดและการนำเสนอผีดูดเลือดผ่านแก่นเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มั่นคงไม่สูญสลายแล้ว อีกบัจฉยที่มีส่วนสำคัญในการสื่อถึงความ

ปรารถนา ความกังวลและความฝันของวัยรุ่นคือการนำเสนอเรื่องราวผ่านรูปแบบรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติ ในบทที่ 4 **รักพาฝันเหนือธรรมชาติ: พื้นที่ ความรักและความหวัง** ประสพการณ์การอ่านซ้ำ (re-reading) ของผู้อ่านทำให้เกิดแบบแผนการสื่อความหมายอย่างเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละรูปแบบวรรณกรรม ในกรณีของวรรณกรรมชุดดังกล่าวนี้รูปแบบรักพาฝันเหนือธรรมชาติกลายเป็นส่วนเสริมสำคัญในการเชื่อมโยงความหมายของผีดูดเลือดเข้ากับความปรารถนา ความฝัน ความวิตกกังวลของวัยรุ่น

ความเหนือธรรมชาติของรูปแบบทำให้อ่านเห็นถึงการทับซ้อนระหว่างพื้นที่ปกติกับพื้นที่เหนือจริง ตัวละครผีดูดเลือดซึ่งหลบซ่อนอยู่ท่ามกลางความปกติธรรมดาของฟอร์คส์กระตุ้นให้เด็กสาวเห็นถึงข้อจำกัดของกฎเกณฑ์ การทับซ้อนของพื้นที่ต่างๆ นี้จึงอิงไปกับความปรารถนา ความฝันและความกังวลที่ถูกกดทับอยู่ ความแปลกประหลาดเหนือจริงของผีดูดเลือดนำไปสู่สิ่งที่ถูกกดทับปรากฏออกมา ตัวตนของผีดูดเลือดกลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้เบลลารับรู้ถึงการมีอยู่ของความปรารถนาและกระตุ้นให้เด็กสาวเรียนรู้ถึงวิถีจัดการและต่อรองกับความคาดหวังของสังคมที่คอยกำกับความปรารถนาต่างๆ

ความเหนือธรรมชาติที่ทำให้เบลลาเห็นถึงข้อจำกัดของกฎเกณฑ์ยังลี้ลับไปกับการนิยามความหมายของความรักขึ้นมาใหม่ ความรักข้ามเผ่าพันธุ์ย้ำถึงข้อจำกัดของมิติศรัทธาความรัก และนำเสนอมุมมองใหม่ให้แก่ผู้อ่านวัยรุ่นเพื่อช่วยจัดการกับความปรารถนาของตนซึ่งไม่ลงรอยกับสังคม พื้นที่ของวรรณกรรมที่เปิดทางให้รูปแบบความรักแบบใหม่นี้ปรากฏขึ้นจึงกลายเป็นพื้นที่พิเศษชั่วคราวช่วยให้วัยรุ่นผู้อ่านปลดปล่อยความปรารถนาและความกังวลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งไม่อาจเป็นไปได้ดังที่สังคมหรือตนเองคาดหวัง ทั้งนี้แม้ว่าความเหนือธรรมชาติของรูปแบบ Paranormal romance จะช่วยเปิดพื้นที่ให้แก่วัยรุ่นในการปลดปล่อยความปรารถนาหรือความกังวลมากเพียงใดก็ตาม ในท้ายที่สุดสิ่งที่รูปแบบนำเสนอคือการนำวัยรุ่นกลับเข้าสู่สังคมผู้ใหญ่ เฉกเช่นที่ตัวละครเอกเบลลามีสามารถเปลี่ยนจากผีดูดเลือดวัยรุ่นไปสู่โลกของผู้ใหญ่ผ่านความเป็นแม่ในช่วงท้ายของเรื่อง

นอกจากนี้อีกประเด็นสำคัญที่รูปแบบวรรณกรรมสร้างให้กับผู้อ่านวัยรุ่นก็คือความหวัง เมื่อโลกแฟนตาซีทำให้เราเห็นถึงความแปลกแยกของตัวละครเอกกับโลกความเป็นจริง ผีดูดเลือดซึ่งเป็นลักษณะเหนือธรรมชาติสำคัญของรูปแบบก็จะทำงานร่วมกับแฟนตาซี โดยเชื่อมโยงความแปลกประหลาดของเผ่าพันธุ์เข้ากับความแปลกแยกของเด็กสาว ผีดูดเลือดอยู่ร่วมในสังคมได้แม้ว่าจะไม่ลงรอยกับกฎอย่างแนบสนิทก็ตาม ลักษณะดังกล่าวตอบรับไปกับความฝันเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับจากสังคมของวัยรุ่น ตัวละครผีดูดเลือดจึงมีบทบาทมากกว่าเพียงการเติมเต็ม

ความปรารถนาของเบลลา แฟนตาซีของผีดูดเลือดช่วยให้วัยรุ่นเห็นถึงหนทางที่ทำให้ความปรารถนาหรือความฝันของตนเป็นจริง ความเห็นอิทธิพลชาติทำงานร่วมกับแฟนตาซีโดยการสร้างความหวังให้แก่ผู้อ่าน ลักษณะดังกล่าวนี้ยังถูกสนับสนุนผ่านการเล่าเรื่องจากโลกแห่งความฝันสู่โลกแห่งความเป็นจริง

ผีดูดเลือดในวรรณกรรมชุด *The twilight Saga* จึงกลายเป็นสัญลักษณ์สำคัญที่ช่วยสื่อถึงความปรารถนา ความกังวลและความฝันของวัยรุ่นซึ่งถูกกดทับอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์บรรทัดฐานของสังคม โดยความเชื่อมโยงนี้ถูกนำเสนอผ่านทาง การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ผีดูดเลือดให้มีความใกล้เคียงกับวัยรุ่น การนำเสนอผีดูดเลือดผ่านแก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักความสัมพันธ์ที่เชื่อถือได้อย่างไม่มีวันสูญสลาย และรูปแบบรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติซึ่งนำเสนอความปรารถนาของวัยรุ่นที่ถูกกดทับผ่านเรื่องราวความรักข้ามเผ่าพันธุ์ของเด็กสาวกับผีดูดเลือดหนุ่ม

อย่างไรก็ดีเมื่อการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวในงานวิจัยชิ้นดังกล่าวนี้ต่างอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการศึกษาบทบาทของผีดูดเลือดในนวนิยายชุด *The twilight saga* ข้อสรุปในข้างต้นจึงไม่ใช่ข้อสรุปอันสมบูรณ์แบบที่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับนวนิยายในวาระอื่นได้ทั้งหมด หากแต่เป็นการรวบรวมผลการตีความของผู้วิจัยเพื่อย้ำถึงมโนทัศน์เกี่ยวกับบทบาทของผีดูดเลือดที่มีต่อวัยรุ่นผู้อ่าน ในที่นี้การศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นอื่นๆ เกี่ยวกับนวนิยายชุด *The twilight saga* จึงเป็นเรื่องที่สมควรยิ่ง กรณีหนึ่งคือการศึกษานวนิยายขนาดสั้นของเมเยอร์เรื่อง *Midnight sun* และ *The short second life of Bree Tanner: An Eclipse novella* เกี่ยวกับบทบาทของผีดูดเลือดกับความปรารถนา ความกังวลและความฝันของวัยรุ่น เมเยอร์เขียนนวนิยายทั้งสองเรื่องนี้สืบเนื่องจากเนื้อหาหลักของนวนิยายชุด *The twilight saga* โดยนวนิยายเรื่องแรกเผยแพร่อยู่ในเว็บไซต์ส่วนตัวของเธอเพื่อเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในเนื้อหาชุดหลักผ่านมุมมองของเอ็ดเวิร์ด แม้ว่านวนิยายเรื่องนี้จะไม่ได้ถูกเขียนอย่างเสร็จสมบูรณ์ แต่กรณีดังกล่าวการปรับเปลี่ยนมุมมองของผู้เล่าจะช่วยให้เห็นถึงข้อจำกัดเกี่ยวกับแฟนตาซีของผีดูดเลือดที่เบลลาสร้างขึ้นได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ประเด็นดังกล่าวยังเห็นได้จากนวนิยายเรื่องที่สองซึ่งเป็นเรื่องราวของบรี แทนเนอร์ หนึ่งในผีดูดเลือดเกิดใหม่ที่ถูกรังสรรค์ขึ้นจากแผนการล้างแค้นแทนคนรักของวิกตอเรียในนวนิยายเรื่อง *Eclipse* เรื่องราวของบรีกลายเป็นส่วนเติมเต็มสำคัญแสดงถึงความไม่สมบูรณ์แบบของเหล่าอมตะชน เรื่องเล่าแสดงถึงความหวาดกลัวต่อความตายและความไม่มั่นคงในชีวิตที่สอง ซึ่งต่างจากมุมมองเบลลาที่มองว่าผีดูดเลือดคือกุญแจไปสู่สุดยอดแห่งความปรารถนาทั้งหมด

ส่วนอีกกรณีหนึ่งที่น่าสนใจก็คือการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างบทบาทของผีดูดเลือดกับมนุษย์แปลงหมาป่าในการสื่อถึงความปรารถนาของวัยรุ่น ในการศึกษาประเด็นเรื่องความ

ปรารถนาและความกังวลผ่านแก่นเรื่องในเนื้อหาบทที่ 3 แม้จะมีการเปรียบเทียบระหว่างมนุษย์แปลงหมาป่ากับผีดูดเลือดก็ตาม แต่การเปรียบเทียบดังกล่าวเป็นการอธิบายโดยอิงกับเหตุการณ์ตัดสินใจกลายเป็นผีดูดเลือดของเบลลาเป็นสำคัญ ปัจจัยดังกล่าวนี้เองทำให้ต้องละวางการศึกษาถึงความสำคัญของตัวละครเจอบที่เข้ามาทดแทนความมีตัวตนหรือบทบาทของเอ็ดเวิร์ดในนวนิยายเรื่อง *New moon* หรือการเป็นทางเลือกหนึ่งของเด็กสาวในนวนิยายเรื่อง *Eclipse* ดังนั้นหากมีการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าวก็จะสามารถสร้างมุมมองที่หลากหลายเกี่ยวกับบทบาทของตัวละครผีดูดเลือดในการตอบรับกับความปรารถนาและความกังวลของวัยรุ่นมากขึ้น

นอกจากนี้อาจขยายการศึกษาประเด็นเกี่ยวกับผีดูดเลือดและวัยรุ่นที่ปรากฏในตัวบทนวนิยายโดยเปรียบเทียบกับเนื้อหาของภาพยนตร์ชุด *The twilight saga* เมื่อกระแสความนิยมของผู้อ่านนวนิยายชุดนี้นำไปสู่การดัดแปลงเนื้อหาในรูปแบบภาพยนตร์ การเปลี่ยนแปลงไปสู่สื่อรูปแบบอื่นก็อาจนำไปสู่กลวิธีการนำเสนอที่แตกต่างออกไป ทั้งลำดับของเหตุการณ์ วิธีการเล่าเรื่องที่ล้วนมีปัจจัยเรื่องเวลาหรือสุนทรียศาสตร์ภาพยนตร์เข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นมุมมองกล้อง แสงสี หรือเสียงที่ปรากฏ กระทั่งรูปลักษณะภายนอกและการแสดงของนักแสดงที่สวมบทบาทของตัวละคร ในที่นี้เองความเปลี่ยนแปลงในภาพยนตร์ก็อาจรวมถึงแก่นเรื่องหรือสารัตถะที่เปลี่ยนไปตามมุมมองของผู้เขียนบทภาพยนตร์หรือผู้กำกับ การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างตัวบทนวนิยายกับเนื้อหาของภาพยนตร์จึงเป็นอีกประเด็นสำคัญหนึ่งในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครผีดูดเลือดกับวัยรุ่น

ส่วนในประเด็นเกี่ยวกับรูปแบบรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติก็ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติมต่อไป ทั้งจากการศึกษาเปรียบเทียบกับวรรณกรรมผีดูดเลือดอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับนวนิยายชุด *The twilight saga* เช่นบทประพันธ์ของสมิทธิ (J. L. Smith) เรื่อง *The vampire diary* นวนิยายชุดดังกล่าวนี้เล่าเรื่องผ่านมุมมองของเด็กสาววัยรุ่นเอลเลน่า กิลเบิร์ต (Elena Gilbert) ที่ตกหลุมรักกับสองพี่น้องผีดูดเลือดสเตฟานและเดมอน ซาลวาโตร์ (Stephan and Damon Salvatore) ผู้เป็นนักเรียนคนใหม่ของโรงเรียน จะเห็นได้ว่าเนื้อเรื่องของนวนิยายทั้งสองชุดต่างมีลักษณะใกล้เคียงกันทั้งการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวเอง ความเป็นตัววัยรุ่นของตัวละคร หรือการเล่าเรื่องผ่านชีวิตในโรงเรียน การศึกษาเปรียบเทียบกับวรรณกรรมที่มีเนื้อหาและรูปแบบใกล้เคียงก็จะช่วยพัฒนาความคิดเกี่ยวกับรูปแบบรักพาฝันแนวเหนือธรรมชาติได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังอาจพิจารณาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบรักพาฝันกับอิทธิพลของสื่อออนไลน์ในวัยรุ่นโดยผ่านการศึกษาวรรณกรรม fan fiction ของนวนิยายชุด *The twilight saga*

การศึกษาในประเด็นดังกล่าวจะช่วยเน้นย้ำถึงมุมมองอื่นๆ ของตัวบท รวมถึงความสำคัญของพื้นที่พิเศษเช่นพื้นที่ของโลกออนไลน์ที่กลายเป็นพื้นที่หลักในการเผยแพร่และพัฒนารูปแบบรักษาผันแนวเหนือธรรมชาติในปลายทศวรรษที่ 1990s และต้นคริสต์ศตวรรษศตวรรษที่ 21 อย่างรวดเร็ว

รายการอ้างอิง

เอกสารภาษาไทย

นิชธนาวิณ จุลละพราหมณ์. "สัมพันธ์ทในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์อเมริกันแนวแวมไพร์ร่วมสมัย." จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.

เมธาวี โหละสุต. "อ่าน ไฟต์คลับ ในฐานะนวนิยายแห่งความอุจจาร." วารสารศิลปะศาสตร์ 12, no. 2 (2555): 1-45.

สาโรจน์ คุณาธเนศ. "การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบในภาพยนตร์แวมไพร์ ค.ศ.1992 – 2012." จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.

อรรถณพ ชินตะวัน. "สิ่งที่ล่องหนเห็นได้ในภาพยนตร์." 2556.

เอกสารภาษาต่างประเทศ

Anastasiu, Heather. "The Hero and the Id: A Psychoanalytic Inquiry into the Popularity of Twilight." In *Theorizing Twilight: Critical Essays on What's at Stake in a Post-Vampire World*, edited by Maggie Parke and Natalie Wilson, 41-55. North Carolina: McFarland and Company, 2011.

Averill, James R. . "Emotions." In *Personality: Basic Aspects and Current Research*, edited by Ervin Staub and Englewood Cliffs, 171. New Jersey: Prentice-Hall, 1980.

Bauman, Zygmunt. *Liquid Love: On the Frailty of Human Bond*. Cambridge: Polity Press, 2003.

Beresford, Matthew. "The Ancient World: Origins of the Vampire." In *From Demon to Dracula: The Creation of the Modern Vampire Myth*. London Reaktion Books, 2009.

Beresford, Matthew. "Phantasmagoria: The Modern Vampire." In *From Demon to Dracula: The Creation of the Modern Vampire Myth*. London Reaktion Books, 2009.

Calhoun, Cheshire. "Making up Emotional People: The Case of Romantic Love." In *The Passions of Law*, edited by Susan A. Bandes, 217-240. New York, London,: New York University press, 1999.

Castle, Terry. . "Phantasmagoria and the Metaphorics of Modern Reverie." In *The Female Thermometer: Eighteen-Century Culture and the Invention of the Uncanny*, 140-167. New York Oxford University Press, 1995.

Clasen, Tricia. "Taking a Bite out of Love: The Myth of Romantic Love in the Twilight Series." In *Bitten by Twilight: Youth Culture, Media, and the Vampire Franchis*, edited by Melissa A. Click, Jennifer Stevens Aubrey and Elizabeth Behm-morawitz, 119-134. New York: Peter Lang Publishing, 2010.

Jackson, Rosemary. *Fantasy: The Literature of Subversion*. London, New York Routledge, 1981.

Latham, Rob. . *Consuming Youth: Vampires, Cyborgs, and the Culture of Consumption*. Chicago, London, : The university of Chicago press, 2002.

Lupton, Deborah. . *Risk*. London: Routledge, 1999.

Martens, Marianne. . "Consumed by Twilight: The Commodification of Young Adult Literature." In *Bitten by Twilight: Youth Culture, Media, and the Vampire Franchise*, edited by Melissa A. Click, Jennifer Stevens Aubrey and Elizabeth Behm-Morawitz, 243-260. New York: Peter Lang Publishing, 2010.

McMahon, Jennifer L. "Twilight of an Idol: Our Fatal Attraction to Vampire." In *Twilight and Philosophy: Vampires, Vegetarians, and the Pursuit of Immortality*, edited by Rebacca Housel and Jeremy J. Wisnewski, 193-208. New Jersey John Wiley and Sons, Inc., 2009.

Mercer, Joyce Ann. "Vampires, Desire, Girls and God: Twilight and the Spiritualities of Adolescent Girls." *Pastoral Psychol* 60, (2011): 263-278.

Meyer, Stephenie. *Twilight* The Twilight Saga. New York: Little, brown and company, 2005.

Meyer, Stephenie. *New Moon* The Twilight Saga. New York: Little, brown and company, 2006.

Meyer, Stephenie. *Eclipse* The Twilight Saga. New York: Little, brown and company, 2007.

Meyer, Stephenie. *Breaking Dawn* The Twilight Saga. New York: Little, brown and company, 2008.

Murnane, Ben. "Exactly My Brand of Heroin: Context and the Creation of the Twilight Phenomenon." In *Images of the Modern Vampire: The Hip and the Atavistic*, edited by Barbara Brodman and James E. Doan, 147-160. Lanham: Fairleigh Dickinson University Press, 2013.

Pearlman, Julia. "Happily (for)Ever After: Constructing Conservative Youth Ideology in the Twilight Series." Wesleyan University, 2010.

Ramsdell, Kristin. . *Romance Fiction: A Guide to the Genres*. 2 ed. Santa Barbara: ABC-CLIO, LCC, , 2012.

Stoker, Bram. *Dracula: Authoritative Text, Backgrounds, Reviews and Reactions, Dramatic and Film Variations, Criticism*. New York: W.W. Norton & Company, 1997.

Tobin-McClain, Lee. "Paranormal Romance: Secrets of the Female Fantastic." *Journal of the fantastic in the arts* 11.3, no. 43 (2000): 294-306.

Trill, Nancy H. *Possible Worlds of the Fantastic: The Rise of the Paranormal in Fiction*. Toronto: University of Toronto, 1996.

Wilson, Natalie. "It's a Wolf Thing: The Quileute Werewolf/Shape-Shifter Hybrid as Noble Savage " In *Theorizing Twilight: Critical Essays on What's at Stake in a Post-Vampire World*, edited by Maggie Parke and Natalie Wilson, 194-208. North Carolina: McFarland and Company, 2011.

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

Bosman, Julie., "Book Stokes Vampire Fever at Stores' Parties "

<http://www.nytimes.com/2008/08/02/books/02meyer.html> (accessed 20 January 2013).

California Republic of Health, "Teen Births in California: A Recourse for Planning and Policy " <http://www.cdph.ca.gov/programs/mcah/Documents/MO-TeenBirthsinCalifornia.pdf> (accessed 3 May 2013).

Craig, Amanda., "New-Age Vampire Stake Their Claim "

<http://www.thetimes.co.uk/tto/arts/books/article1691054.ece> (accessed 20 January 2013).

Institutes of Community Health, "Coping with Youth Suicide and Overdose: One Community's Efforts to Investigate, Intervene, and Prevent Suicide Contagion " <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/18664234> (accessed 20 January 2013).

สื่อวีดิทัศน์

Norrington, Stephen., Guillermo del. Toro and David S. Goyer. "Blade Trilogy ". United States: New Line Cinema, 1998-2004.

Schumacher, Joel. "The Lost Boys." United States: Warner Bros, 1987.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายธรรมรัช ศรีวันนียกุล

ศิลปศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

